

Ἐπίσης ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅταν οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμόν δραχμῶν 25 μέχρι 200, ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 38.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ σταλέγει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἔγγραφον ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἀδίκος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιοῦτου φόρου.

Ἄρθρ. 39.

Μετακόμισις ἐλαίου, κουκουλοδεχάτων, ῥητινοκατράχιων δὲν γίνεται, μὴτε προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτά.

Ἄρθρ. 40.

Ὅταν πρόκειται περὶ εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία διορίζει ἐπὶ τούτου τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

Ἄρθρ. 41.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται πρὸς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν.

Ἄρθρ. 42.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 34 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ πρῶτος ἐκτιμητὴς θέλει διορίσθαι παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ μόνου τοῦ φορολογουμένου.

Ἄρθρ. 43.

Οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κρατήσωσι τοὺς εἰς εἴδη φόρους τῶν, ἐκφράζοντες δι' ἀναφορὰς τῶν τὴν περὶ τούτου θέλησιν τῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, καὶ προτεινόντες τὴν τιμὴν εἰς ἣν τοὺς παραδεχόνται ἄλλ' ἐὰν οἱ φορολογούμενοι καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ δημόσιον εἰσπράττει ἀπ' αὐθείας καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ, προσκληθέντες τακτικῶς δὲν ἤθελον μεταφέρει τοὺς φόρους τῶν εἰς τὰς δημοσίους ἀποθήκας, δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ πληρώσωσι τούτους εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῆς τιμῆς ἐνὸς ἐκάστου εἴδους, σχηματιζομένου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ἢ Ὑποδιοικητοῦ, Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτεύουσας μιᾶς ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀλλ' ὑποβαλλομένου προηγουμένως εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Γραμματείας.

Ἄρθρ. 44.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ ταμείου, τὴν ἀνάγκην τῶν φορολογουμένων καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρχῶν δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὰς παρὰ τῶν φορολογουμένων προτεινομένας τιμὰς, ἂν δὲν ᾖναι κατώτεραι τῆς τρεχούσης τιμῆς, νὰ προτείνῃ εἰς αὐτοὺς συνθήκας, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν κερπῶν.

Ἄρθρ. 45.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας, εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τόσον διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 (17) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κορίνιον.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἀνωτέρω φόρος θέλει εἰσπραχθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἐπιμελεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, βοηθουμένων ἀπὸ τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κορινίων θέλει ἀρχίσει κατὰ τὸν Ἰούλιον, ἡ δὲ εἰσπραξίς τοῦ φόρου θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν ἀρμοδίων ταμιῶν, ἅμα παραδοθῶσιν εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων οἱ χρηματικοὶ πίνακες.

Ἄρθρ. 4.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ἤθελε φωραθῇ ὑποκρύπτων τὰ κορίντια τοῦ, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκρύβῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποσὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 27 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τοῦ 1842.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ περὶ ἐκδόσεως τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 37, τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα καὶ εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 14 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν ἔτι μᾶλλον τὴν ἔγκαιρον παρουσίαν τῶν ἐνστάσεων κατὰ τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 10.

Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσα ἀμοιβή ἢ ἐπιστροφή δικαιωμάτων (primes et remboursements de droits) ἢ τις ἡθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ θατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν διὰ θαλάσσης ἢ ἐπὶ τῶν ποταμῶν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιοῦδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἐτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως, ὁπόταν ἡ εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ γίνεται ὑπὸ τὰς σημασίας των.

Ἄρθρ. 11.

Συμφωνεῖται ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ἡθελε χορηγήσει εἰς τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκατέργασα προϊόντα ἐτέρας Ἐπικρατείας περιορισμένην ἢ ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, εὐκολίαν παρακαταθήκης, ἐλάττωσιν ἢ ἐπιστροφήν δικαιωμάτων ἢ ἀμοιβῶν ἐπὶ τῇ βεβαιώσει ἴσων ἐμπορικῶν ἢ ἄλλων πλεονεκτημάτων, τὸ ἕτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ διὰ τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως προϊόντα αὐτοῦ τὴν ἰδίαν περιορισμένην ἢ ἀπεριόριστον ἄδειαν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, τὴν ἰδίαν εὐκολίαν παρακαταθήκης ἐλάττωσιν ἢ ἐπιστροφήν δικαιωμάτων ἢ ἀμοιβῶν, εἰμὴ καθ' ὅσον ἡθελε προσφέρει τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὅποια ἡ ῥηθεῖσα Ἐπικράτεια προσέφερε, καὶ ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατὰ τὴν ἑκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφοῦ δώσῃ ἀντάξια ἄλλα, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν δὲν θέλει ἀπολαμβάνει τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα, εἰμὴ ἀπ' ἑστέρας στιγμῆς ἡθελε τὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸ ἕτερον τῶν συνομολογούντων Μερῶν.

Ἄρθρ. 12.

Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι ἐκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἐτέραν ἀνηκουσῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες, μὴ προθέμενοι ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξιδίδιον των χωρὶς νὰ ὑποβληθῶν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποτε ἔνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου, παρὰ τὰ τῶν ναυηγείων καὶ τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φάρων, ὁπόταν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλωνται καὶ εἰς τὰ ἐγγύρια πλοῖα εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας, ἐνθα ἡθελον προσορμισθῇ, κανονισμοὺς καὶ διατάγματα ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγγύρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνίων νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα ταῦτα, νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, ὅποισι ἡθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφόσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 13.

Συμφωνεῖται ὡσαύτως, ὅτι τὰ πλοῖα ἐκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύναται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἐν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἡθελεν ἐπιθυμῇ, καὶ ν' ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν, χωρὶς νὰ ὑποβιβῶνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους καὶ βάρη ὁποιαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβασθὲν μέρος, ὅπερ θέλει σηματοδοτῆσαι καὶ εἰσενεῖσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ περιέχοντι τὴν

nant de toute autre contrée pourvu que l'importation ou l'exportation se fasse par des bâtimens grecs ou oldembourgeois.

Art. 10.

Toute faculté d'entrepôt et toutes primes et remboursements de droits, qui seraient accordés dans les territoires d'une des hautes parties contractantes à l'importation ou à l'exportation par mer ou sur des rivières de quelque objet que ce soit, seront également accordés aux objets de même nature produits du sol ou de l'industrie de l'autre partie contractante lorsque l'importation ou l'exportation se fait sous leur pavillon.

Art. 11.

Il est entendu que dans le cas où l'une des hautes parties contractantes viendrait à accorder aux productions brutes ou manufacturées d'un autre pays, une permission limitée ou illimitée d'importation ou d'exportation une faculté d'entrepôt, une diminution ou remboursement de droit ou des primes sur l'assurance d'avantages de commerce égaux ou autres, l'autre des hautes parties contractantes ne pourra demander pour ces produits de même nature, la même permission limitée ou illimitée d'importation ou d'exportation, la même faculté d'entrepôt, diminution ou remboursement de droits ou les mêmes primes, qu'en offrant les mêmes avantages que cet autre pays accorde; et s'il ne peut en présenter de même étendue et qualité, qu'après en avoir donné l'équivalent, et dans ce dernier cas il n'en jouira qu'à dater du moment où il les aura assurés.

Art. 12.

Les sujets de l'une des hautes parties contractantes arrivant avec leur bâtimens à l'une des côtes appartenant à l'autre, mais ne voulant pas entrer dans le port, ou après y être entrés ne voulant décharger aucune partie de leur cargaison auront la liberté de partir et de poursuivre leur voyage, sans payer d'autres droits impôts ou charges quelconques, pour le bâtiment ou la cargaison, que les droits de pilotage, de quaiage et d'entretien de fanaux, quand ces droits sont perçus sur les bâtimens nationaux dans les mêmes cas.—Bien entendu, cependant qu'ils se conformeront toujours aux réglemens et ordonnances concernant la navigation et les places ou ports dans lesquels ils pourront aborder, qui sont ou seront en vigueur pour les bâtimens nationaux, et qu'il sera permis aux officiers de douanes de les visiter de rester à bord et de prendre telles précautions qui pourraient être nécessaires pour prévenir tout commerce illicite, pendant que les bâtimens resteront dans l'enceinte de leur juridiction.

Art. 13.

Il est aussi convenu que les bâtimens de l'une des hautes parties contractantes étant entrés dans les ports de l'autre, pourront se borner à ne décharger qu'une partie de leur cargaison, selon que le capitaine ou propriétaire le désirera, et qu'ils pourront s'en aller librement avec le reste, sans payer de droits, impôts ou charges quelconques que pour la partie qui aura été mise à terre et qui sera marquée et biffée

μετακομίσῃ τότε μόνον, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προκαταβάλῃ τὸ ἀ-
γώγιον ὑπολογιζόμενον πρὸς δύο λεπτά τὴν ὁκτὶν διὰ πᾶσαν ὥ-
ραν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας
καὶ πρὸς κατάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτούμενη μετακομίσῃ
διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ νὰ ζητῇ τὴν μετακό-
μισιν ταύτην εἰς ἡμέρας, καθ' ἃς οἱ φορολογούμενοι ἀσχολοῦνται
εἰς γεωργικὰς ἐργασίας, μὴ ἐπιδεχόμενας ἀναβολὴν, οἷον εἰς σπο-
ρὰν γαιῶν, θέρος, συλλογὴν συγκομιδὴν καρπῶν καὶ τὰ πα-
ρόμοια.

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, καθ' ὅσον ἀποδε-
δειγμένως δὲν ᾔθελεν ἔχει χρεῖαν ὅλων τῶν πρὸς μετακομίσιν ὡ-
ρισμένων δέκα ὥρων τοῦ νὰ κάμῃ χρῆσιν, ἐναντίον τῆς θελήσεως
τοῦ φορολογουμένου, καὶ τοῦ τυχόν μένοντος πρὸς συμπλήρωσιν
τῶν δέκα ὥρων χρόνου.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ν' ἀπαιτῶσιν ἀ-
πὸ τοὺς φορολογουμένους χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἶδη μετακομι-
δῆς τῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων.

Ὁ παραβαίνων τὴν τελευταίαν ταύτην διάταξιν ἐνοικιαστὴς
θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον 50 — 200 δρ. παρὰ τοῦ Πται-
σματοδικείου.

Ἄρθρ. 30.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν μετακομίσιν τῶν
καρπῶν ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως μετὰ τὴν εἰς τὴν
ἀποθήκην παράδοσιν, ἥτις θέλει πιστοποιεῖσθαι παρὰ τῆς δημο-
τικῆς ἀρχῆς ὡσαύτως ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ τοὺς λάβῃ ἐντὸς
τῶν 60 ἡμερῶν, παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, στε-
ρεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομίσσεως.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκληθεῖς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς
ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἀποπληθῇ τὴν μετακομίσιν, καὶ
παρέλθωσιν αἱ 60 ἡμέραι, ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ τοὺς μετα-
κομίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων, τὰ ὅποια ἀφοῦ ἀποδείξῃ δυνάμει
ἐνώπιον τοῦ οἰκητικοῦ δικαστηρίου, θέλει λάβει παρὰ τοῦ φο-
ρολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως νόμου.

Ἄρθρ. 31.

Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ'
ἐκτίμησιν εἰς εἶδος. Ὁ φόρος τοῦ βαμβακίου λαμβάνεται ὅμως
εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν, καὶ ἡ παράδοσις πρὸς
τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι 31 Δεκεμβρ. 1842.
Ἡ μετακομίσῃς του γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν γεννημάτων.

Ἄρθρ. 32.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φόρων.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανοκήπων, περιβολίων, τῶν
ἐντὸς τούτων εὐρισκομένων κλημάτων καὶ τῶν ὀπωροφόρων δέν-
δρων τῶν ἐντὸς αὐτῶν ἢ σποράδην κειμένων τῶν γρασιδιῶν,
ἀμπελώνων καὶ σύκων, ἐκτὸς μόνον τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσ-
σήνης καὶ Καλαμῶν, καὶ λοιπῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω
φορολογίαν προϊόντων τῆς γῆς, εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν
τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπι-
τρόπων ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰδικῶν ἐπιστάτων.

Ἄρθρ. 33.

Οἱ ἀνωτέρω φόροι θέλουν πληρόνεσθαι εἰς χρήματα κατ' ἐκτί-
μησιν γενομένην σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου
καὶ τῶν μὲν ὀπωροφόρων δένδρων, κήπων κλ. ὁ φόρος θέλει πλη-
ρόνεσθαι εἰς δύο δόσεις, τὴν α'. Αὐγούστου καὶ 15 Ὀκτωβρίου,
τῶν δὲ ἀμπελῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅστις ἔπεται εἰς τὴν ἀποπε-
ράτωσιν τοῦ τρύγου.

Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰς ἀμπελούς τὸ προϊόν αὐτῶν θέλει
ἐκτιμᾶσθαι ἐπὶ τῆς ἀμπελῶν κατὰ ποσὸν καὶ ποιὸν εἰς μοῦστον,
ὁ δὲ φόρος θέλει ἐπιβάλεσθαι ἐπὶ τῇ βίβλῃ τῆς εἰς τὴν πρωτεύ-
ουσιν τοῦ δήμου τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου, βεβαιωμένης

παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δη-
μάρχου.

Ἄρθρ. 34.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς, ὅστις προηγεῖται τῆς
συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, καὶ ὀφείλουν οἱ διοικηταὶ νὰ προσκα-
λῶσι τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ διορίζωσιν
ἕκαστος ἐγκαίρως ἴδιον ἐκτιμητὴν ἐντὸς προσδιορισμένης προ-
θεσμίας μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ ἀρνούμενου
θέλει διορίζεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ διοικητοῦ. Ἐν περιπτώσει
διαφωνίας τῶν ἐκτιμητῶν ἀποφασίζεται ἀνεκκλήτως τρίτος διαι-
τητὴς διοριζόμενος πρὶν ἔτι ἀναφανῶσιν αἱ διενέξεις παρὰ τοῦ
ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ μὴ συμφωνούντων τού-
των παρὰ τοῦ διοικητοῦ. Ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς δίδει τὸν
ὅρκον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ συντάττει πρωτόκολλον ἐκτι-
μήσεως, ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Διοικητοῦ ἢ Ὑπο-
διοικητοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ τόσον ὁ ἐνοι-
κιαστὴς, ὅσον καὶ ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ ἐξαίρεσῃ τὸν
Διοικητὴν ἢ Ὑποδιοικητὴν, ἐὰν ἔχωσι νομίμους αἰτίαις ἢ περὶ
ἐξαίρεσεως αἰτησίαις φέρεται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστη-
ρίου, τὸ ὁποῖον ἢ ἀπορρίπτει ταύτην, ἢ ἀποδεχόμενον διορίζει
ἐν τῷ ἅμα τὸν ἐπιδιαιτητὴν ἢ ἀπόφασιν αὕτη τοῦ διοικητικοῦ
δικαστηρίου εἶναι διὰ παντὸς ἐνδίκου μέσου ἀπρόσβλητος.

Οἱ ἐκτιμηταὶ διὰ πᾶσαν ἐκ μέρους αὐτῶν γενομένην ἐν γνώ-
σει δολίαν ἢ ψευδῇ ἐκτίμησιν, εἴτε ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν
τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀμπελῶν, εἴτε ὡς πρὸς τὸν τοῦ ποσοῦ καὶ
ποιότητος τοῦ προϊόντος εἰς οἶνον, θέλουν θεωρεῖσθαι ὑπεύθυνοι καὶ
καταδικάζεσθαι ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 35.

Ἡ ἀντιμισθία τοῦ τρίτου ἐκτιμητοῦ δὲν θέλει ὑπερβῇ τὰς
δέκα δραχμὰς τὴν ἡμέραν ἀλλ' ἐννοεῖται, ὅτι ἐντὸς τῆς αὐτῆς
ἡμέρας θέλει διεκπεραιῶν ὅσον ἐνεστὶ πολλὰς ποικίλας ἐκτιμή-
σεις, ἐὰν ὑπάρχωσι, τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ Διοικητὴς διὰ μιᾶς νὰ
ὑποβάλῃ εἰς αὐτόν. Ἡ ἀντιμισθία πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ
τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τῶν φορολογουμένων ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ
αὐτῶν.

Ἄρθρ. 36.

Ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι δύναται νὰ κάμωσιν ἰδιαι-
τέρως συμφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκτάτωσιν ἀλλ' αἱ ἐκ τῆς ἀθε-
τήσεως τοιούτων συμφωνιῶν γενομέναι διενέξεις θέλουν διαλύε-
σθαι διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 37.

Ἄμα προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειῦται ὁλογρά-
φως εἰς τὴν ἀρμολίαν στήλην καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφει
εἰς τὸ στέλεχος ἐνὸς διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ
ὁ ἐνοικιαστὴς ἐν περιπτώσει ἀμαθείας ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορο-
λογουμένου, ὑπογράφουσιν ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν εἰς
ιερεὺς τοῦ χωρίου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξακριβώσωσι τὸ σημειω-
θησόμενον ποσόν.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ ἀφοῦ τὸ ὑπογρά-
φει τὸ ἐγγειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν
τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος
τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ
εἰς ἰδιαιτέρον ἔγγραφον.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παρὰδώσουν τὰ στελέχη τῶν βι-
βλίων εἰς τὸν ἀρμόδιον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου
τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ πειθαρχικῇ προστίμῳ 500 μέχρι 3,000
δραχμῶν, ἐπιβαλλομένῳ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματείας.

Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ὅταν παρα-
δώσωσι τὰ βιβλία ἑλλειπῇ, καὶ ὅποιοιδήποτε τρόπον, ἢ ἀτά-
κτως κατεστρωμένα.

μερῶς κατ' εἶδος, ποιόν, καὶ ποσὸν εἰς βιβλίον ἐπιτήδες, παραβάλλουσι τὰ δηλωτικὰ καὶ τὰς ἀναπληρωτικὰς δηλώσεις μετὰ τὰς διασαφῆσεις καὶ αὐτὰς μετὰ τὰ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα, ἐπιστατοῦν εἰς τὴν καταμέτρησιν, ἢ τὸ ζύγισμα, καὶ προσδιορίζουν τὸ πληρωτέον τέλος, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ τελωνείων Νόμου, ἐκτιμῶντες τὰ ἐμπορεύματα, ὡσάντις τὸ τέλος πληρώνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἢ διακρίνοντες τὴν τάξιν αὐτῶν, ὅταν τὸ τέλος διαφέρῃ κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ ἐμπορεύματος, τὸ δὲ εἰσπρακτέον τέλος σημειοῦται εἰς τὸ εἰρημένον βιβλίον.

Συνυπογράφουν εἰς τὰ ἐκδιδόμενα διπλότυπα πληρωμῆς, καὶ εἰς ὅσα ἄλλα ἐγγράφα αἱ τελωνιακαὶ διατάξεις ἀπαιτοῦσι τὴν σύμπραξίν των, ἐκτελοῦσι δὲ τὰ ἔργα τοῦ ἐπιστάτου, ἢ τοῦ γραμματέως, ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτῶν.

Δ'. Γραμματεῖς.

§. 22. Οἱ γραμματεῖς εἶναι ἰδίως εἰς χρέος νὰ κάμωσι τὰς ἐγγράφας εἰς τὰ διάφορα βιβλία τῶν τελωνείων, καὶ ἐν γένει νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν γραφικὴν ἐργασίαν. Εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαρὰν, τακτικὴν καὶ ἐνήμερον τήρησιν τῶν βιβλίων, καὶ φροντίζουν περὶ τῆς τακτοποιήσεως καὶ διατηρήσεως τῶν τὴν εἰσπραξίν ἀφορῶντων ἐγγράφων, καὶ ἐν γένει τῶν ἀρχείων, καθὼς καὶ περὶ τῆς ταχείας διεκπεραιώσεως τῶν ἐγγράφων τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅταν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, βοηθοῦνται εἰς τὰς ἐργασίας των παρὰ τῶν ἐλεγκτῶν, ἐν περιπτώσει δὲ κωλύματος τούτων, ἐκπληροῦσι τὰ χρέη των.

Ε'. Ὑπογραμματεῖς.

§. 23. Οἱ ὑπογραμματεῖς εἶναι ἐν γένει βοηθοὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐργαζόμενοι κατὰ τὰς παραγγελίας τοῦ ἐπιστάτου εἰς εἰδικὰς ἐργασίας, οἷον τὴν κράτησιν τοῦ βιβλίου τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν, τὴν ἀντιγραφὴν, τὰς ἀνταποκρίσεις, ἢ συμβουλοῦντες τὸν γραμματέα εἰς τὴν κράτησιν τῶν ἰδίως ἀνατεθειμένων εἰς αὐτὸν βιβλίων.

ΣΤ'. Ἀρχιφύλακες.

§. 24. Οἱ ἀρχιφύλακες ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν ἀκριβεῆ καὶ εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλάκων, τοὺς ὁποίους καὶ ὁδηγοῦν κατὰ τοῦτο, καὶ ἐπιτηροῦν καὶ ἐνισχύουν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν παραδείγματος. Ἰδίως προσέχουν, ὥστε τὰ εἰσβιβαζόμενα καὶ ἀποβιβαζόμενα διὰ τοῦ τελωνείου ἐμπορεύματα νὰ μὴ ὑπεκρεύωσι τὴν διατεταγμένην ἐπίσκεψιν καὶ τὴν παραβολὴν μετὰ τὰς διασαφῆσεις. Καλοῦν πρὸς τοῦτο τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπιστάτου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ, καὶ προσέχουν ἐν γένει τόσον ἀμέσως αὐτοὶ, ὅσον καὶ ἐμμέσως διὰ τῶν λοιπῶν φυλάκων νὰ μὴ γίνωνται λαθραῖαι εἰσβιβάσεις ἢ ἀποβιβάσεις ἢ γινομένης νὰ τὰς ἀνακαλύπτωσιν.

Ζ'. Ὑποεπιστάται.

§. 25. Οἱ ἐπιστάται τῶν ὑποτελωνείων, ὅπου δὲν ὑπάρχουν βοηθοὶ ἐλεγκταί, ἐκτελοῦν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι καθήκοντα ἐπιστατῶν, ἐλεγκτῶν καὶ γραμματέων. Κρατοῦν ἐπομένως μόνοι των ὅλα τὰ βιβλία καὶ τὸ ταμεῖον, ἐνεργοῦν τὴν εἰσπραξίν καὶ ἀποστέλλουν κατὰ δεκαήμερον εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν τελῶνας τὰ εἰσπρακτέα χρήματα, ἐὰν δὲν ἔχωσι διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας νὰ τὰ παραδίδωσιν εἰς τι διοικητικὸν ταμεῖον πλησιέστερα κείμενον, ὅτε πέμπουν πρὸς τὸ προϊστάμενον τελωνεῖον τὴν περὶ παραδόσεως τῶν χρημάτων ἀπόδειξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κρατοῦσιν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ τακτικὰ ἐξόδα, παραδίδουν τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὸ προϊστάμενον τελωνεῖον ἢ τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον, ἀπὸ τὰ ὅποια λαμβάνουσι τὴν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀποδοχῶν των τυχόν ἀπι-

τουμένην ποσότητα, καὶ στέλλουν μηνιαίαν κατάστασιν εἰς τὸ προϊστάμενον τελωνεῖον.

Ὅπου ὑπάρχουν βοηθοὶ ἐλεγκταί, ἐκτελοῦσιν οὗτοι τὰ χρέη τῶν ἐλεγκτῶν ἰδίως, συμμερίζονται δὲ τὴν λοιπὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ὑποτελωνείου.

Η'. Σταθμάρχαι.

§. 26. Οἱ σταθμάρχαι τὸ τελωνιακῶν σταθμῶν διαφέρουν κατὰ τὸν βαθμὸν μόνον ἀπὸ τοὺς ἐπιστάτας τῶν ὑποτελωνείων, δι' ὧν δὲν συγχωρεῖται εἰσαγωγὴ ξένων ἐμπορευμάτων, ἐκτὸς μόνον, ὅτι, ὡσάντις πρόκειται περὶ ἐξαγωγῆς διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους οἱ σταθμάρχαι ὀφείλουν νὰ λάβωσι προηγουμένως τὴν περὶ τούτου ἄδειαν τῶν προϊσταμένων τελωνείων ἢ ὑποτελωνείων, ἐπομένως ἐκτελοῦν τ' αὐτὰ χρέη τὰ διατεταγμένα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδάφ. 1.

Θ'. Φύλακες τελωνιακῶν θέσεων.

§. 27. Οἱ διωρισμένοι φύλακες εἰς τελωνιακὰ φυλακεῖα δὲν εἰσπράττον δικαιώματα, ἐπομένως οὔτε βιβλία ἔχουν νὰ κρατήσωσιν ἢ δὲ ὑπηρεσίαν των περιορίζεται εἰς τὸ νὰ βεβαιῶνται, ὅτι τὰ πρὸς εἰσαγωγὴν, ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν παρουσιαζόμενα ἐμπορεύματα ἐπλήρωσαν ἤδη τὸ ἐπὶ τούτῳ ὀρισμένον τέλος, ἢ εἶναι ἐλεύθερα τέλους· τῶν δὲ λοιπῶν ἐμπορευμάτων, ὅσα τυγχόν ἤθελον συλλάβει ἐξαγόμενα ἢ εἰσαγόμενα λαθραῖως, νὰ κάμωσι κατάσχεσιν, καὶ ν' ἀναφέρονται ἀμέσως εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ τὸ ὑποτελωνεῖον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἐξαρτῶνται, διὰ νὰ ἐνεργῶνται, τὰ περαιτέρω κατὰ τὸν Νόμον.

Ι'. Φύλακες.

§. 28. Κατὰ τὰς ὁποίας λαμβάνουν διαταγὰς ἀπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ τελωνείου, καὶ ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιφύλακος, ὅπου ὑπάρχει, ὀφείλουν οἱ φύλακες νὰ κρατήσωσι νυκθημέρον διὰ νὰ μὴ εἰσάγονται ἢ ἐξαγῶνται ἐμπορεύματα, ὑπεκρεύοντα λαθραῖως τὴν πληρωμὴν τῶν κανονισμένων δικαιωμάτων. Δὲν συγχωροῦν ἐπομένως τὴν εἰσβίβασιν εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ τὴν ἀποβίβασιν ἐξ αὐτῶν οὐδενὸς εἶδους ἐμπορευμάτων, ἂνευ γραπτῆς ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου, διαλαμβανούσης σαφὲς τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ εἰς ἄλλην παρὰ τὰς διωρισμένας ὥρας, καθ' ἃς εἶναι ἀνοικτὸν τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου, ἢ ἀπὸ ἄλλα μέρη παρὰ τὰ διωρισμένα. Ὅσάντις δὲ ἤθελον συλλάβει ἐμπορεύματα πρὸς εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν, κομιζόμενα κατὰ παράβασιν τῶν κανονισμῶν, συλλαμβάνουν αὐτὰ, καὶ τὰ φέρουν εἰς τὸ τελωνεῖον διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω κατὰ τὸν Νόμον.

Οἱ φύλακες ἐκτελοῦν τὰ χρέη των ταῦτα ἢ περιφερόμενοι εἰς διάφορα μέρη, καθ' ἃς λαμβάνουν διαταγὰς ἢ ὁδηγίας, ἢ καὶ φυλάττοντες εἰς ὀρισμένην θέσιν ἀπὸ τὴν ὅποιαν δὲν δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσιν εἰς τιαύτην περίστασιν, ἂνευ ἀδείας τῶν ἀνωτέρων των.

ΙΑ'. Ἐπιστάται διαμετακομίσεως.

§. 29. Ὅπου ὑπάρχουν διωρισμένοι ἰδιαιτέροι ἐπιστάται τῆς διαμετακομίσεως, ἔχουν οὗτοι ἰδίως τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀποθηκῶν, ἐν αἷς τίθενται τὰ πρὸς διαμετακόμισιν ἐμπορεύματα. Κρατοῦν τὰ κανονισμένα ἰδιαιτέρα βιβλία περὶ τῆς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν, τῆς εἰσαγωγῆς των πρὸς ἀνάλωσιν, ἢ διαμετακόμισιν, ἢ τῆς ἐξαγωγῆς των διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους· ἐκτελοῦν δὲ τὴν ὑπηρεσίαν των κατὰ τὰ ἐν τῷ τελωνιακῷ Νόμῳ ὀρισμένα, ὑπὸ ἰδίαν μὲν αὐτῶν εὐθύνην, ἀλλ' ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου, εἰς ὃν καὶ ὑπάγονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἀποδόσεως λογαριασμῶν.

§. 30. Τὰ τελωνεῖα διεύθυνουν κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν

χθῆ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, ἢ διοριζομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἰδιαιτέρων ἐπιστάτων, ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἐκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων, πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεχέμεσάν καὶ ἐγέννησαν τὰ δὲ ἀγωγιατικὰ ζῶα ἀπαριθμοῦνται, ὅπου καὶ ἀνεύρεθῶσιν.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν γένει τῶν ζώων λιανικῶν τε καὶ χονδρικῶν, θέλει ἀρχίσαι ἀπὸ τὰς 20 Ἰανουαρίου, ἐκτὸς ἐκείνης τῶν χοίρων, ἣτις ἀρχεται ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρόνεται εἰς δύο δόσεις τὴν 20 Ἀπριλίου, κατὰ τὴν 20 Μαΐου ἐκτὸς τοῦ φόρου τῶν χοίρων, ὅστις πληρόνεται τὴν 15 Δεκεμβρίου τ. ε.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ φροντίς πρὸς εἰσπραξίν τῶν χρημάτων, ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῖου ἀνήκει τὸ τμήμα, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἐγείνεν ἡ ἀπαρίθμησις· ἀλλὰ τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν ταμίαν τοῦ τμήματος, ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα, ἢ ἄλλως ἀπολεσθέντα ζῶα, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν.

Ἄρθρ. 8.

Ὅστις ἤθελεν ἀποσπᾶσαι τὰ ἴδια του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βόσκει ζῶα ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησιν, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὐρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἴδια του, ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀπάτης ζημιώσῃ τὸ δημόσιον, κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἓν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἶναι οὗτος, εἴτε δημόσιος ὑπὸνέτης, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴ ἀποστερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων.

Ἐπίσης ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν τοιαύτην ἀνταμοιβὴν οἱ ἰδιαιτέροι ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπιστάται, ἐκτὸς τῶν τὴν πρῶτην ἀπαρίθμησιν ἐνεργούντων, καὶ ὅταν ἀκόμη ἤθελον ἐνεργήσῃ οἱ αὐτοὶ καὶ δευτέρην τῶν αὐτῶν ζώων ἀπαρίθμησιν.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ, θέλει καταγινώσκεισθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα. Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις, εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων. Ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε προηγέσθαι τῆς περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου δίκης· ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ, ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου, δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ἢ οἱ τὴν πρῶτην ἀπαρίθμησιν ἐνεργούντες ἰδιαιτέροι ἐπιστάται, θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ

εἰς τὸ ἄρθρ. 8 ἀναφερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέως.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτήν, ἀνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 11.

Οἱ ἐπιφορτισθόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, ταμίαι, ἐπιστάται καὶ εἰσπράκτορες, θέλουν ἐφοδιασθῇ μὲ διπλότυπα βιβλία καὶ πίνκκας, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὰς ὁποίας θέλει ἐκδώσει ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 25 — 200, ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 13.

Πᾶσα διενέξις ἀναφεύσκει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου, μετὰ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, δικάζεται ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς διοικήσεως, ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ἀνεφύη, ἀντιπροσωπευομένου τοῦ δημοσίου παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων.

Ἄρθρ. 14.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 11 (23) Ὀκτωβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Υ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25 καὶ 26. (Παρελείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ κατὰ τὸ 1843 ἐπαρχιακοῦ φόρου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 34 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Προσδιορίζεται κατὰ μέγιστον ὅρον, ὡς μέτρον τοῦ ἐπιβλητέου ἐπαρχιακοῦ φόρου πρὸς θεραπείαν τῶν κατὰ τὸ ἐρχόμενον 1843 ἔτος ὑποχρεωτικῶν τε καὶ προαιρετικῶν ἐπαρχιακῶν ἐξόδων, πέντε ἑκατοστὰ τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων, ἥτοι τοῦ ἐχ-

Ἄρθρ. 45.

Ἡ Τράπεζα ὡς ἰδιωτικὸν κατὰστημα δέχεται τὰς ἀναφοράς, ἐκθέσεις καὶ λοιπὰς τοιαύτας πράξεις ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὑποθήκης συμβόλαια πρέπει νὰ ᾔναι ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ προεξόφλησεως.

Ἄρθρ. 46.

Ὁ Διευθυντὴς ἔχων βᾶσιν τὸν συνταχθέντα κατάλογον τῶν παραδεκτέων εἰς προεξόφλησιν ἐμπόρων, καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς πιστώσεώς των ἀποφαίνεται ἐντὸς 24 ὥρων περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς προτάσεως, τοῦτο δὲ μόνον εἰς τὰς ἡμέρας καθ' ἃς δὲν γίνονται συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου περὶ προεξοφλήσεων ἀκολουθῶς ὑποβάλλει τὰς πράξεις του εἰς τὰς ἀρμοδίους συνεδριάσεις.

Οὐδεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ ζητῇ λόγον ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν διατὶ ἡ ὑπογραφή του δὲν ἔγινε δεκτὴ.

Ἄρθρ. 47.

Ὑπάρχουν διπλότυπα εἰς τὰ ὁποῖα ἐγγράφεται τὸ προεξοφληθέν ποσόν, ἡ προθεσμία καὶ ὁ πληρωθεὶς τόκος. Τὸ στέλεχος ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ λαβόντος τὸ προεξοφλήμα, τὸ δὲ παράστημα παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ. Τοῦτο δὲ ὁ αἰτῶν παρουσιάζει εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ τὸ πληρώσῃ καὶ νὰ λάβῃ ἐπὶ τοῦ ἰδίου τὴν ἀπόδειξιν τῆς προεξοφλήσεως.

Ἄρθρ. 48.

Εἶναι δεκτὰ εἰς προεξόφλησιν τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα
α. Συναλλαγματικαὶ γραμματιαὶ εἰς διαταγὴν ἐκδομένου ἐν τῇ Ἑλλάδι, φέρουσαι τοὐλάχιστον τρεῖς ὑπογραφὰς ἀξιοχρέων ἀτόμων ἔχοντων τὴν σταθερὰν διαμονὴν των, ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν τριῶν οἱ δύο πρέπει νὰ εἶναι ἔμποροι.

β. Συναλλαγματικαὶ ἐκδοδομένης ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας ἀποδεχθεῖσαι ὅμως καὶ πληρωτέαι ἐντὸς αὐτῆς ὑπὸ ἀξιοχρέου ἐμποροῦ ἐγκαταστημένου ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ φέρουσαι πρὸς τοῦτοις καὶ ἄλλην μίαν ὑπογραφὴν ἐμποροῦ ἐπίσης ἐγκαταστημένου εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐκτίμησις τῆς ἐξωτερικῆς ὑπογραφῆς ἀνατίθεται εἰς τὴν διεύθυνσιν ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην.

Ἄρθρ. 49.

Ὅσῳκις ἡ πληρωμὴ τῶν τοιούτων συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων δὲν μέλλῃ νὰ γενῇ ἐντὸς τῆς ἑδρας τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος, καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων του, ἡ Τράπεζα δύναται νὰ ἀποποιήσῃ τὴν προεξόφλησιν.

Ἄρθρ. 50.

Ὁ εἰς τὸ ἄρθρ. 59 κατάλογος συντάσσεται εἰς γενικὴν συνεδρίαν τοῦ συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν σύνταξίν του καὶ δύο τιμητῶν (censeurs), οἵτινες ἔχουν ἀποφασιστικὴν ψῆφον.

Ἄρθρ. 51.

Οὐδεμία παρεκτροπὴ ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου ἐπιτρέπεται εἰμὴ διὰ λόγους ἀναγνωρισθέντας μετὰ τὴν σύνταξίν του, ὅποτε ὁ κατάλογος τροποποιεῖται ἄνευ ἀναβολῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 52.

Ὁ κατάλογος οὗτος φυλάσσεται μυστικὸς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων ἀνζητηθῇ.

Ἄρθρ. 53.

Ὁ ἔχων πίστωσιν εἰς τὸν κατάλογον δύναται νὰ ἐξάντλήσῃ ὅλον τὸ ποσόν τῆς πίστεώς του, παρουσιάζων ἐκάστοτε τὰς ὑ-

πογραφὰς τῶν ἰδίων ἐμπόρων, ἐὰν ἕκαστος τῶν τελευταίων τούτων δὲν ἐξήντησεν ἤδη τὴν προσδιορισμένην ὑπὲρ αὐτοῦ πίστωσιν κατὰ τὸν κατάλογον· ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ἥτις δύναται, ὅσῳκις τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον, νὰ ζητῇ νέας ὑπογραφὰς.

Ἄρθρ. 54.

Ἡ ὑπογραφή τῶν μελῶν τῆς Διεύθυνσεως καὶ τῶν τιμητῶν, διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας των, εἶναι ἐπίσης δεκτὴ, ἀλλὰ συζητουμένης τῆς δι' αὐτοὺς πιστώσεως δὲν παρευρίσκονται εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 55.

Καμμία συναλλαγματικὴ ἢ γραμματικὴ δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὴν εἰς προεξόφλησιν, δοθείσης ὑπονοίας, ὅτι πηγάζει ἀπὸ αἰτίας λαθρεμπορίου, ἢ χρησιμεύει εἰς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας καὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 56.

Δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὰς προεξοφλητικὰς ἐργασίας τῆς Τραπεζῆς ὁ χρεωκοπήσας ἢ πτωχεύσας, πρὶν νομίμως ἀποκατασταθῇ, ἐπὶ τούτῳ ὀφείλει ὁ Διευθυντὴς νὰ πληροφῇται τὰς πτωχεύσεις καὶ χρεωκοπίας, καὶ νὰ κρατῇ κατάλογον, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ τὰς ἐγγράφῃ σημειῶν καὶ τὰς τυχόν ἐγκαταστάσεις. Δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς προεξόφλησιν οὔτε ὁ ἀφήσας νὰ γενῇ διαμαρτυρίας τῶν παρὰ τῇ Τραπεζῇ συναλλαγμάτων του.

Ἄρθρ. 57.

Διορίζονται ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους, καὶ ἐπὶ γενικῆς συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου ἐξ τιμητῶν, μετὰξὺ τῶν ἐμπόρων τῶν ἐχόντων τοὐλάχιστον πέντε ὀνομαστικὰς μετοχὰς, καὶ κατοικοῦντων εἰς τὴν ἑδραν τοῦ καταστήματος, οἵτινες ἀνὰ δύο ἐνεργούν κατὰ μῆνα τὰ ἔργα τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 58.

Τὸ συμβούλιον διὰ κληρώσεως προσδιορίζει τὴν ἀνωτέρω διαίρεσιν, ὥστε οἱ πρῶτοι δύο θέλουν ἐπανερχεσθαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀφοῦ καὶ οἱ λοιποὶ τέσσαρες ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντα των.

Ἄρθρ. 59.

Οἱ Τιμηταὶ συντάττουν μετὰ τοῦ συμβουλίου τὸν κατάλογον τῶν παραδεκτῶν εἰς τὴν προεξόφλησιν ἐμπόρων, καὶ τὸ παραδεκτὸν ποσόν διὰ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τοῖς δοθῇ πίστωσης.

Ἄρθρ. 60.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ τιμητοῦ εἶναι ἄμισθος, καὶ παύει αὐτοδικαίως ὅταν ὑποπέσῃ εἰς ἐμπορικὴν, ἢ πολιτικὴν ἀνεκανότητα, ἢ ἀπωλέσῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα τῆς θέσεως.

Ἄρθρ. 61.

Ἡ ὑπηρεσία ἐκάστης τούτων τῶν дуάδων ἀλλάσσει κατὰ μῆνα, μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης χάνει τὸ κύρος του καὶ ὁ συνταχθεὶς κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτην κατάλογος.

Ἄρθρ. 62.

Ὁ διορισμὸς τῶν τιμητῶν καὶ ἡ κατὰτάξις των δημοσιεύεται δι' ἐφημερίδος καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 63.

Κωλυμένου τινὸς τῶν διορισθέντων τιμητῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του προσκαλεῖται ὁ πρεσβύτερος τῶν ἀμέσως δύο ἐπομένων. Ἄν δὲ τὸ κώλυμα διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς δύο περιόδους, ἀντικαθίσταται ὁ κωλυόμενος διὰ νέας ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 64.

Οἱ τιμηταὶ δίδουν ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τὸν ἐξῆς ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας των.

«Ὁρκίζομαι νὰ ἐκπληρῶ τὰ καθήκοντά μου μὲ αὐστηρὰν ἀμεροληψίαν, καὶ νὰ φυλλάττω αὐστηρὰν ἐχεμύθειαν».

στημα, χωρίς να προσμείνωσι τὴν ἐξαγωγήν αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 98.

Ἐάν εἰς τὰς γινομένας ἐπισκέψεις τῶν διαμετακομιζομένων ἐμπορευμάτων εὕρωσιν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ ἢ οἱ ἐν τοῖς ὁρίοις σταθμάργαι διαφορὰς περὶ τὸ εἶδος, τὸ ποῖον καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον) ἐνεργοῦνται τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 86 διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 99.

Ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν τῆς παρουσιάσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ περὶ τοῦ ὅτι τὰ διαμετακομιζόμενα ἐμπορεύματα ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ Κράτους, ἢ ἐτέθησαν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς συνεπείας τῆς μὴ παρουσιάσεως, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρ. 86, 88 καὶ 89.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα μενόντων ἀζητήτων πραγμάτων.

Ἄρθρ. 100.

Εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, καὶ ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, εἰς τὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς παρακατατίθενται τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα δὲν παρουσιάζεται οὐδεὶς νὰ παραλάβῃ ἐν τὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκφορτώσεώς των· φυλάττονται δὲ ἐξ μῆνας ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των, ἐντὸς τῶν ὁποίων, ὅστις παρουσιάσει ἐπισήμους τίτλους τοῦ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματός του, δύναται νὰ τὰ λάβῃ πληρόνων τὸ τέλος τῆς ἀποταμιεύσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 74 ὡς καὶ τὰ γενόμενα ἐξ ὁδῶ τῆς διατηρήσεως.

Ἄρθρ. 101.

Ἀμα κατατεθῶσιν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, ἢ εἰς τὸ τελωνεῖον, τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῶν καταστημάτων τούτων, δημοσιεύεται δὲ καὶ διὰ τῆς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προσδωρισμένης διὰ τὰς ἀγγελλίας ἐφημερίδος δημοποίησις διακηρύσσουσα τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ δοχεῖα ἐν οἷς περιέχονται, τὰ ἐπὶ τούτων σημεῖα, τὸ ὄνομα τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πλοίου δι' οὗ μετεκομίσθησαν, ἢ τοῦ ἀγωγιάτου, τὸ μέρος ὅθεν ἐπεβιβάσθησαν τὰ ἐμπορεύματα, καὶ ὅσα ἄλλα χαρακτηριστικὰ δύναται νὰ ὁδηγήσωσιν εἰς εὕρεσιν τῶν κυρίων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 102.

Μετὰ παρέλευσιν ἐξ μηνῶν καὶ μιᾶς ἡμέρας ἐὰν κανεὶς ἔχων δίκαιον εἰς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν δὲν τὰ ζητήσῃ, ἐκποιῶνται ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν ὁριστικῶς ἀποκτιθὲν ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰσάγεται εἰς τὸ ταμεῖον. Ὁ δὲ κύριος τοῦ ἐμπορεύματος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐν τὸς ἐξ περαιτέρω μηνῶν.

Ἄρθρ. 103.

Ἀνίσως ὑπόκεινται εἰς φθοράν, ἐκποιῶνται καὶ πρὸ τῶν ἐξ μηνῶν, ἅμα ἢ χρεῖα τὸ καλῆσῃ, ἀλλὰ πάντοτε μέχρις ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παρακαταθήκης αὐτῶν εἰς τὸ κατὰστημα τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα ἔχει τὸ δικαίωμα, ὁ ἀναγνωρισθεὶς κύριος αὐτῶν νὰ λάβῃ τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως προϊόν, ἐκπιπτομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποταμιεύσεως δι' ὅσον καιρὸν ἔμειναν παρακατατεθειμένα· ἔτι δὲ καὶ τοῦ τελωνίου τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῶν τῆς δημοπρασίας καὶ λοιπῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 104.

Ἡ δημοπρασία προκηρύττεται δι' εἰδοποιήσεως τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς δημοσιευομένης παρὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του δήμους· ἐκτελεῖται δὲ ὁκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς· παρούσα τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, παρούσα τῆς δημοτικῆς, κατὰ τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν δικαιοδοσίαν περὶ δημοπρασιῶν ὠρισμένα. Εἰς τὰς μεγάλας ἐμπορικὰς πόλεις, τὰς ὡς τοιαύτας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

ἀναγνωρισθησομένας δι' ἐπιτήμου πράξεως ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἡ δημοσίευσις τῆς προκηρύξεως τῆς δημοπρασίας εἰς αὐτὰς μόνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ κατασχέσεως ἐμπορευμάτων ἐπὶ λαθρεμπορίῳ ἢ παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 105.

Πᾶν ἐμπόρευμα ἐπιβιβαζόμενον εἰς πλοῖον ἢ ἀποβιβαζόμενον εἰς μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τελωνιακὰ κατὰστήματα, ἢ ἀπὸ θέσεις μὴ οὕσας διωρισμένας δι' ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν ἐμπορευμάτων, ἢ ἀπὸ θέσεις μὴ ἀπηγορευμένας μὲν, ἀλλ' ἄνευ γραπτῆς ἀδείας τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ὥρας μὴ ἐπιτετραμμένας, ἢ μὲ πλαστὰ ἔγγραφα, καθὼς καὶ ὁ,τιδήποτε ὑποκείμενον εἰς τελώνιον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εὐρεθῇ κεκρυμμένον εἰς τὰ ἐνδύματα τινος ἐξερχομένου ἀπὸ πλοῖον ἢ εἰσερχομένου, συλλαμβάνεται καὶ φέρεται ὡς λαθρεμπορίον εἰς τὸ πλησιέστερον τελωνιακὸν κατὰστημα.

Ἄρθρ. 106.

Ὅστις, εἴτε φύλαξ τελωνιακὸς, εἴτε ὑπάλληλος τοιοῦτος, ἢ ἄλλης τινὸς ἀρχῆς, εἴτε καὶ ιδιώτης, παρατηρήσῃ τινὰ ἀποπειρώμενον νὰ εἰσάξῃ ἢ ἐξάξῃ λαθραίως πρᾶγμα ὑποκείμενον εἰς πληρωμὴν τελωνίου, ὀφείλει νὰ τὸν καταδιώξῃ καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῆς τε ἐνόπλου δυνάμεως καὶ τῶν παρατυχόντων ιδιωτῶν πρὸς σύλληψιν τοῦ λαθρεμπορευομένου πράγματος.

Ἄρθρ. 107.

Ἀμα κομισθῇ τὸ συλληφθὲν πρᾶγμα εἰς τὸ τελωνιακὸν κατὰστημα, συντάσσεται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθενται ἐν ἀκριβεῖ ὅλα τὰ περιστατικά, τὰ ὁποῖα βεβαιῶσιν ὅτι τὸ προκείμενον πρᾶγμα εἰσήγετο ἢ ἐξήγετο λαθραίως.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ὑπογράφουν οἱ συλλαβόντες τὸ πρᾶγμα, εἰ λοιπὰ τυχὸν μάρτυρες τοῦ συμβάντος καὶ ὁ ἐπίστατος. Τοιαῦτα πρωτόκολλα δύναται νὰ συντάξῃ πᾶς τελωνιακὸς ὑπάλληλος, ἐκτὸς τῶν φυλάκων, ἔχουν δὲ ταῦτα ἰσχὺν, ἐνὸς μὲν πρὸς τὴν ἐκδίκασιν ὡς πλαστὰ.

Ἄρθρ. 108.

Ἐάν ἐκεῖνοι οἵτινες μετέφερον τὸ πρᾶγμα εἶναι παρόντες, προσκαλοῦνται νὰ προτείνωσι τὰ δικαιολογήματά των καὶ νὰ ὑπογράψωσι τὸ πρωτόκολλον, ἀρνούμενων δὲ τούτων, γίνεται μνεῖα εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Τὰ παρ' αὐτῶν προταθέντα τυχὸν δικαιολογήματα ἐκτίθενται παρὰ πόδας τοῦ πρωτοκόλλου καὶ ὑπογράφονται.

Ἄρθρ. 109.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ τελωνιακοῦ κατὰστήματος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ πρωτόκολλον τῆς κατασχέσεως καὶ τὰ δικολογήματα τοῦ μεταφέροντος τὸ πρᾶγμα, ἀποφασίζει περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου γίνεται προσφυγὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόφασις εἶναι ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος.

Ταῦτα δὲ ἰσχύουν μέχρις οὗ κανονισθῶσιν ἄλλως πως τὰ περὶ ἐκδίκασεως τῶν λαθρεμπορίων καὶ τῶν παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 110.

Τὸ κατασχθεὲν πρᾶγμα κρατεῖται εἰς τὸ κατὰστημα τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, μέχρις οὗ πληρωθῇ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἢ ἀποφασισθῇ ἡ ἀπόδοσις του παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀνωτέρας ἀρχῆς, ἐν περιστάσει προσφυγῆς εἰς αὐτήν.

Ἄρθρ. 111.

Ὅταν ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ δὲν εἶναι

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ 3 καὶ 4 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 2 (14) Αὐγούστου 1839 Β. Διατάγματος, περὶ τοῦ σχεδίου Ἑρμουπόλεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Αὐγούστου 1839 ἡμετέρου Διατάγματος προσδιορισθεὶς ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν ἐν Ἑρμουπόλει οἰκοπέδων βάλλει ἰσχυρὰ προσκόμματα εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς πόλεως διὰ τε τὸ στενόχωρον τοῦ τόπου καὶ τὸ ἀνωμαλὸν τῆς ἐπιφανείας ὡς καὶ διὰ τὴν ὑπέρογκον τιμὴν τῶν γηπέδων.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου τ. ε. προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν ὅπως τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ ρηθέντος Διατάγματος ἀντικατασταθῶσι διὰ τῶν ἀκολουθῶν.

1. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν εἰς τὸ ἀνωρρέον ἐν γένει μέρος τῆς πόλεως καὶ εἰς τὴν συνοικίαν τῶν Παρριανῶν προσδιορίζεται διὰ μὲν τὰς πρωτίστας ὁδοὺς εἰς Β. τετραγωνικοὺς πῆχεις 56, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς εἰς Β. π. τετραγωνικοὺς 28, εἰς ἀμφοτέρους δὲ τὰς περιστάσεις τὸ πρόσωπον καὶ βάθος τοῦ οἰκοπέδου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ᾖ ἐλαττον τῶν 5 Β. πῆχεων. Εἰς τὸ ἐμπορικὸν μέρος τῆς πόλεως, τοῦ ὁποίου τὸ ὅριον θέλει προσδιορίσει ἡ δημοτικὴ ἀρχή, συμπράξει τοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς πόλεως καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου Διοικητοῦ, ἐπιτρέπεται καὶ ἐμβαδὸν ὀλιγώτερον τοῦ ρηθέντος, ἀλλ' ὅχι μικρότερον τῶν 15 τετραγωνικῶν Β. πῆχ. μὲ πρόσωπον 4 Β. πῆχεων καὶ βάθος 3 τοῦλάχιστον. Ἡ τελευταία αὕτη διάταξις δὲν ἐμποδίζει ὅμως ὥστε δύο ὁμοῦ οἰκόπεδα νὰ σχηματίσωσι πρόσωπον 4 Β. πῆχεων, ἀλλὰ τοιοῦτοτρόπως ὥστε ἐκάτερον αὐτῶν νὰ μὴ ἔχῃ μικρότερον τῶν δύο Β. πῆχεων.

2. Πᾶν οἰκόπεδον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει τὸ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσδιοριζόμενον ἐμβαδὸν ἢ ἔχει μὲν τὸ ἐμβαδὸν, δὲν ἔχει δὲ τὰς ρηθείσας διαστάσεις, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίστασιν θεωρεῖται ὡς τεμάχιον καὶ παραχωρεῖται κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων εἰς τοὺς γείτονας, ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτοῦ ἐν τῷ τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας προσκληθῇ παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ τὸ παρχωρήσῃ εἰς τὸν ἀνήκοντα γείτονα, δὲν ἤθελε ἀνυθῇ νὰ τὸ καταστήσῃ οἰκοδομήσιμον διὰ τῆς προσκλήσεως τοῦ ἀπαιτομένου γηπέδου, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίστασιν ἐνεργεῖται μεταρρύθμισις τῶν ὁρίων αὐτοῦ μετὰ τῶν γειτονικῶν γηπέδων, καθ' ὅσον ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων δὲν ἀνηγέρθησαν ἤδη οἰκοδομαὶ ἄλλως παραχωροῦνται εἰς τοὺς γείτονας ὡς τεμάχια.

Ὅσάκις τὰ συνεχόμενα οἰκόπεδα εἶναι τεμάχια, τὸ μεγαλύτερον τεμάχιον προσλαμβάνει ἐν ἡ πλειότερα τῶν μικροτέρων μέχρις οὗ κατασταθῇ ἄρτιον ὁ προσλαμβάνων τεμάχιον ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ τυχούσαν οἰκοδομήν κατ' ἐκτίμησιν.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἐντέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρ.) 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶς Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταρρύθμισεως τῶν οἰκοπέδων εἰς τὴν ἀνοιχθεῖσαν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ εἰς Ἑρμοῦπολιν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 123 πράξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἑρμουπόλεως, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως εἰς τὰ ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ καίμενα τρία τετράγωνα ὑπὸ τὰ στοιχ. Ε. Ζ. Θ. καθὼς καὶ τὴν δι' ἀνέγερσιν δημοτικοῦ καταστήματος ἀπαλλοτριώσιν τῶν εἰς τὸ τετράγωνον ὑπὸ στοιχ. Η. τοῦ ὑποβληθέντος ἡμῖν σχεδίου κειμένων ἰδιοκτησιῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἐπιτρέπομεν κατὰ τὸ ὑποβληθὲν καὶ ἐγκρινόμενον παρ' ἡμῶν σχέδιον.

α) Νὰ ἀνοιχθῇ νέα ὁδὸς ἐν εἰδει στοᾶς εἰς τὰ κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ ὑπὸ τὰ στοιχ. Ε. Ζ. δύο τετράγωνα καὶ νὰ ἀναγερθῶσιν ἐκατέρωθεν τῶν ὁδῶν τούτων ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐγαστήρια.

β) Νὰ ἀνοιχθῇ ὡσαύτως νέα ὁδὸς συγκοινωνίας εἰς τὸ κατὰ τὴν δεξιὰν πλευρὰν τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ ὑπὸ τὸ στοιχ. Η. τετράγωνον.

2. Τὸ ὑπὸ τὰ στοιχ. Α. Β. Γ. Δ. μέρος τοῦ Η. τετραγώνου προσδιορίζεται εἰς ἀνέγερσιν δημοτικῶν καταστημάτων, οἱ κύριοι δὲ τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων ἰδιοκτησιῶν δὲν θέλουσιν ἀπαλλοτριωθῇ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν, εἰμὴ ἀφοῦ προηγηθῇ ἐκτίμησις κατὰ τὰ ἄρθρα 25, 26, 27 τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῶν Ἀθηνῶν ἡμετέρου Διατάγματος καὶ ἐνεργηθῇ ἡ ἀποζημιώσις ἐκ μέρους τοῦ δήμου εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς ἀνταλλαγὴν ἐτέρων ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς δημοτικῶν γηπέδων ἴσης ἀξίας, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἰδιοκτητῶν.

Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἰδιοκτησιῶν δὲν θέλει λαμβάνεσθαι ποσὼς ὑπ' ὄψιν ἡ τυχούσα αὐξήσις τῆς τιμῆς, ὡς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νέας μεταρρύθμισεως τοῦ σχεδίου.

3. Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1842 (3 Ἰανουαρ. 1843).

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶς Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπτύξεως τῆς τεχνυδρομικῆς ὑπηρεσίας

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου τῆς γεωργίας

διενεργουσών τὰς δημοπρασίας ἀρχῶν, ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ὡς ἀνωτέρω προσδιορισμέναι προθεσμίαι διὰ τὰς συνενώσεις πολυλῶν χωρίων τοῦ ἀρθροῦ 9, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπισυναπτομένων τῶν διακηρύξεων τῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἀποδείξεων τῶν ἱερῶν κατὰ τὸ ἀρθρ. 12 καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, σχηματίζει πρὶν ἀρχίσωσιν αἱ δημοπρασίαι ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὅποιον ὀφείλει ν' ἀποστέλλῃ ἀμέσως ἐσφραγισμένον εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅπου θέλει ἀνοίγεσθαι εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξελέγξεως, ἀντίγραφον δ' αὐτοῦ νὰ φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν διαφόρων δημοπρασιῶν, ἂν ὅμως μετὰ τὸν σχηματισμὸν τούτου τοῦ ἐλαχίστου ὅρου ἡ Γραμματεία ἤθελε λάβει νεωτέρας ἀξιόπιστους πληροφορίες κατὰ τὰς ὁποίας αἱ πρόσοδοι δῆμου ἢ χωρίου τινὸς ἔχουσι μεγαλητέραν ἀξίαν τῆς ἥδη ὑπολογισθείσης ἢ μικροτέραν κατὰ συνέπειαν ἀπροβλέπτων περιστάσεων, θέλει μεταβάλλει ἀναλόγως τὸν ἐλάχιστον ὅρον δικαιολογοῦσα τὴν μεταβολὴν ταύτην δι' ἐκθέσεώς της, ἀναφερούσης ῥητῶς τὰς πληροφορίες, εἰς τὰς ὁποίας στηρίζεται, ἐγκρίνει τὴν δημοπρασίαν, ἂν αὕτη ἐφθάσεν ἢ ὑπερέβη τὸν ἐλάχιστον ὅρον, ἂν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς φθάσῃ τὰ πρακτικὰ εἰς τὸ γραφεῖόν της δὲν ἔγεινεν ἀνωτέρα προσφορά, καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ πιθανὰ διδόμενα ὅτι αἱ πρόσοδοι ἔχουσι μεγαλητέραν ἀξίαν ἀπὸ τὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν προσφερθεῖσαν.

Ἄν δὲ ἔγεινε προσφορά ἀνωτέρα ἐντὸς τῶν πέντε ἡμερῶν ἡ ἡ Γραμματεία ἔχῃ διδόμενα νὰ πιστεύῃ ὅτι αἱ πρόσοδοι δημοπρατοῦμεναι ἐκ νέου δύναται νὰ ἐπιτύχωσι ἀνωτέραν προσφοράν, διατάττει καὶ τοὶ ὑπερβάσης τῆς τελευταίας δημοπρασίας τὸν ἐλάχιστον ὅρον νέαν δημοπρασίαν, ἥτις θέλει εἶσθαι ὑπογεγραμμένη διὰ τὸ δημόσιον ἂν φθάσῃ τὸν παλαιὸν τῆς ἰδίας Γραμματείας τελευτῶντα ἐπὶ τούτῳ νέον ὅρον. Καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν αἱ τελευταῖαι προσφοραὶ εἰς πρώτην ἢ δευτέραν δημοπρασίαν δὲν ἐφθάσαν οὔτε τὸν ἀπ' ἀρχῆς τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, οὔτε τὸν μετὰ ταῦτα παρὰ τῆς Γραμματείας ὁρισθέντα, ἐπὶ ἐλαττω νέον ὅρον, ἡ Γραμματεία θέλει διατάξει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν, ἢ τὴν ἐκ νέου τῶν φόρων δημοπράτησιν, ἂν δὲ αἱ προσφοραὶ, εἴτε τῆς πρώτης εἴτε τῆς δευτέρας δημοπρασίας φθάσουν τοῦλάχιστον τὸν νέον ἐλάχιστον ὅρον, ἐντὸς δὲ πέντε ἡμερῶν δὲν δοθῇ νέα προσφορά ἡ Γραμματεία θέλει ἐγκρίνει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, οἱ δὲ τελευταῖοι πλειοδότης θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφοράς των ἐντὸς τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γραμματείας πέντε ἡμερῶν προστιθεμένων καὶ τῶν ἀναγκαίων ἡμερῶν διὰ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀποφάσεώς της εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ τὰς οἰκονομικὰς ἀρχάς, καὶ τὴν ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων κοινοποιήσιν αὐτῆς εἰς τοὺς πλειοδότης.

Ἄρθρ. 18.

Ἐκαστος πλειστηριαστὴς ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἓνα, ἢ ἐὰν εἰς δὲν ἐξαρκῇ πλειοτέρους ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς καὶ πληρωτὰς ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν καὶ ἀποζημιώσεως ἔνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιοχρεῖον τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ μὴ ἀξιοχρεῖον τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθε μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ. Εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται, καὶ ἐὰν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρεῖον ἐγγυητοῦ ἤθελε προκύψῃ ζημία εἰς τὸ δημόσιον.

Οἱ χορηγοῦντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμαρχοι θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἔνεκα ψευδῶν ἢ δολίων δηλώσεων καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἀρθρ. 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 19.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀποποιήσῃ, ἐντὸς 24 ὥρῶν, νὰ ὑπογράψῃ τὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας, ἢ νὰ δώσῃ τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθη ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς, αἱ πρόσοδοι ἀναπλειστηριάζονται εἰς βάρος τοῦ 24 ὥρας ἀφοῦ κοινοποιήσῃ εἰς αὐτὸν ἡ περὶ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀπόφασιν. Ἐπίσης ἀναπλειστηριάζονται αἱ πρόσοδοι ὡς ἀνωτέρω, εἰς βάρος τοῦ τελευταίου πλειοδότη, ἐὰν αὐτὸς ἀρνήσῃ νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας εἰς τὴν ὁποίαν ἔμεινε τελευταῖος πλειοδότης· ἀλλ' εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μετὰ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐγένετο ὁ ἀναπλειστηριασμὸς, νὰ ἐνᾷ τὸ δημόσιον ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων διὰ νὰ προτείνῃ τοὺς τυχόν νομίμους λόγους, δι' οὓς ἠρνήσῃ νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ ἢ τὰς ὁμολογίας, ἢ νὰ δώσῃ τοὺς ἐγγυητὰς του.

Ἄρθρ. 20.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ξηρῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας καὶ Καλαμῶν, τῶν λεμονίων τῆς Τροιζήνος ὀρυζίων, κουκουλιῶν, ἐλαιῶν καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων ἐξαιροῦνται τῆς ὀλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐκτὸς ὅπου ἐγκριθῇ νὰ συνενωθῶσι μετὰ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικούς φόρους διὰ τὸ ἀσίμαντον τοῦ ἐξαιρουμένου εἶδους· ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν.

Τὰ περὶ διαθέσεως τῶν σταφίδων καὶ βαλανοκικιδίων θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων νόμων.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ φόρος τῶν δεκάτων τῶν διατελευμένων καὶ διατηρουμένων Μοναστηρίων συννοικιάζεται μετὰ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δόμων, ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ αἱ τὰ Μοναστήρια ἀνέκδοτοι γαίαι. Περὶ τῆς εἰσπραξέως τῆς ἐπικαρπίας τῶν διατελευμένων, καὶ τοῦ λοιποῦ δεκάτου τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων διατάσσονται τὰ εἰκότα δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 22.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοίκια τῶν μὲν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς πέντε δόσεις, τοὔτεστι,

τὴν 1 Ὀκτωβρίου	} τοῦ 1842.
» 1 Νοεμβρίου	
» Δεκεμβρίου	
τὴν 1 Ἰανουαρίου	} τοῦ 1843.
» 1 Φεβρουαρίου	
τῶν δ' ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις	} 1843.
τὴν 1 Φεβρουαρίου	
καὶ τὴν 1 Μαρτίου	

Ἄρθρ. 23.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς εἰδικούς παρέδρους νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις, τῶν δημοσίων προσόδων τῶν δόμων ἢ τῶν χωρίων αὐτῶν εἴτε ὡς ἐνοικιασταὶ εἴτε εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταί, εἴτε καὶ ὡς συνεταῖροι αὐτῶν. Ὅστις δὲ ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ λαμβάνων ἄμεσον ἢ ἔμμεσον μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις ταύτας θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δραχ. καὶ θέλει γίνεσθαι ἐκπτώτος τῆς θέσεώς του καὶ στερεῖσθαι διὰ τρεῖς ὁλοκληροὺς περιόδους τοῦ δικαιώματος τοῦ διορισμοῦ του εἰς παρομοίαν θέσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ὑποχρεώσεις ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων.

Ἄρθρ. 24.

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὅστις ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ ἐνοικια-

ρόμενα δὲν ὑπόκεινται εἰς τελώνιον, δίδεται ἐγγυήσις ἐγγράφως, ὅτι δὲν θέλουν ἐξαχθῆ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀνυπερβλήτου προθεσμίας δὲν παρουσιασθῇ ἀπόδειξις τελωνείου, ὑποτελωνείου, ἢ τελωνιακοῦ τινος σταθμοῦ, περὶ τῆς μεταφορᾶς καὶ ἀποδιβάσεως αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὁ ἔμπορος καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ εἶναι ἀλληλεγγυῶς ὑπόχρεοι νὰ πληρώσουν τὸ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς νενομισμένον τελώνιον.

Ἄρθρ. 56.

Ἡ πρὸς λύσιν τῆς ἐγγυήσεως διδομένη ἀπόδειξις τῆς ἀποδιβάσεως πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ ἐπ' ἀκριβὲς τὸ εἶδος, τὸ ποσόν, ἢ βάρος, καὶ τὸ ποιὸν τῶν μεταφερθέντων πραγμάτων, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ δηλωτικοῦ μετ' ὁποῖον συνωδεύοντο.

Αἱ ἀποδείξεις αὗται συνυπογράφονται καὶ ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 57.

Οὐχ ἥττον καὶ ἐὰν τὰ μεταφερθέντα ζῶα, ἢ οἱ δημητριακοὶ καρποὶ ᾖναι ὀλιγώτερα τῶν ὅσα διελάμβανε τὸ δηλωτικόν, δίδεται ἀπόδειξις ἀποδιβάσεως δι' ὅσα πραγματικῶς ἀποδιβάσθησαν, καὶ πληρύνεται διὰ τὰ ἐλλείποντα ἀπλοῦν τελώνιον ἐξαγωγῆς, ἐὰν δὲ ᾖναι πλείονερα πληρύνεται διὰ τὰ περιπλέον διπλοῦν τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρ. 58.

Ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἄλλων μηνῶν μετὰ παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 55 τεθείσης τριμήνου προθεσμίας, προσαγάγῃ ὁ ἔμπορος ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ἀξιοπίστους ἀποδείξεις, ὅτι ἐκ περιστάσεων ἀνωτέρας δυνάμεως δὲν ἐδυνήθη νὰ φέρῃ ἐμπροθέσμως τὴν ἀπόδειξιν ἀποδιβάσεως, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν τελώνιον.

Ἄρθρ. 59.

Μετὰ παρέλευσιν τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προϋποθέτου ὁρίου δευτέρης τριμήνου προθεσμίας, δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ σύδεξις αἰτήσεως ἐπιστροφῆς τοῦ πληρωθέντος δικαιώματος κατὰ τὸ ἄρθρ. 55.

Ἄρθρ. 60.

Τὰ δηλωτικὰ τῶν ἐπὶ ἐγγυήσει μεταφερομένων ἐντὸς τοῦ Κράτους δημητριακῶν καρπῶν καὶ ζώων, ἀντιγράφονται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, τοῦ ὁποῖου ἀπόσπασμα διευθύνεται κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν. Εἰς ταύτην ἀποστέλλονται ὁμοίως κατὰ μῆνα ἐγγεγραμμένα εἰς λεπτομερῆ πίνακα καὶ τὰ παρουσιασθέντα ἀποδεικτικὰ ἀποδιβάσεως, ἀποῦ ληρθῇ προηγουμένως σημείωσις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου βιβλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης προσορμιζομένων πλοίων.

Ἄρθρ. 61.

Πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται πλοίων, τὰ ὁποῖα ἐκ τρικυμίας, ἐχθρικῆς καταδιώξεως, ἢ ἄλλου τινὸς τυχαίου συμβάντος ἤθελον ἐξ ἀνάγκης προσορμισθῆ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἶναι εἰς χρέος νὰ φανερώσωσιν εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τὰς αἰτίας τῆς προσορμίσσεώς των. Ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὰ διατεταγμένα εἰς τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 περὶ δηλώσεως τοῦ φορτίου των, τότε μόνον ὅταν ἤθελον ἀποφασίσαι νὰ ἐκφορτώσωσι μέρος τοῦλάχιστον τοῦ φορτίου των.

Ἄρθρ. 62.

Ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῆς ἐκφορτώσεως ἀνακαλυφθῇ ὅτι ἡ δήλωσις δὲν συμφωνεῖ μετὰ τὰς ἐν τῷ πλοίῳ εὐρισκομένας πραγματείας ὡς πρὸς τὸ εἶδος, τὸ ποιὸν ἢ τὸ ποσόν (μέτρον ἢ βάρος) ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 28.

Ἄρθρ. 63.

Ἐὰν τὰ ἐξ ἀνάγκης προσορμισθέντα πλοῖα ἔχωσι χρεῖαν ἐπισκευῆς, καὶ ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο ἡ ἐκφόρτωσις των ὁλοκλήρως

ἢ κατὰ μέρος, οἱ πλοίαρχοι αὐτῶν ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι προηγουμένως μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 περὶ δηλώσεως τῶν φορτίων, καὶ πᾶσα μὴ ἀκριβὴς δήλωσις ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28· μετὰ δὲ ταῦτα ἀποδιβάζονται τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμπορεύματα καὶ καταθέτονται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου.

Ἄρθρ. 64.

Ἀποτεθέντα εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου δύνανται νὰ μένωσιν ἐκεῖ ἕνα μῆνα καὶ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ἡμίσεως καθ' ἑκάτον ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν. Ἐὰν ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου δὲν ἐπιβιβασθῶσι πάλιν εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, θέλουν μετατιθεσθαι εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἀποταμιεύσεως, καὶ ὅπου τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, θέλουν ὑποβάλλεσθαι τὰ ἐμπορεύματα μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὰς τῆς ἀποταμιεύσεως πληρωμὰς καὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 65.

Ἐὰν τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 63 ἐκφορτωθέντα ἐμπορεύματα δὲν ἐπιβιβασθῶσι πάλιν εἰς τὸ ἴδιον πλοῖον, ἀλλ' ἀποκομισθῶσι δι' ἄλλου, πληρύνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τὸ κανονισμένον δικαίωμα τῆς ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταδιβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ἐπισκέψεων.

Ἄρθρ. 66.

Πᾶν πλοῖον προσορμιζόμενον ἢ ἀναχωροῦν ὑπόκειται εἰς ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ἥτις γίνεται ἀφ' οὗ δοθῶσι τὰ ὁλοκληρὰ καὶ ἀναπληρωτικὰ δηλώσεις.

Ἄρθρ. 67.

Κατὰ τὰς ἐλλειπτικὰς πολεμικὰς πλοῖα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, χρεωστῶσι ὅμως ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς νὰ ἐπισκεπτῇ προηγουμένως τὸν ἀνωτέρω ἀξιωματικόν, καὶ νὰ εἰσαχθῇ εἰς αὐτὰ συνωδεύμενος ἀπὸ τὸν λιμενάρχην.

Ἄρθρ. 68.

Οἱ προϊστάμενοι τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ὁρεῖται νὰ ἐπισκέπτεται τὰν εἰς ἐπίσκεψιν ὑποκείμενον πλοῖον ὅταν ἀναχωρῇ, δύναται δὲ νὰ ἐπισκέπτεται τὰ εἰς τὸν λιμένα προσωρμισμένα ὁσάκις τὸ κρίνει ἀναγκαῖον· εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοῖου τελευταίαν ἐπίσκεψιν θέλει συνοδεύεσθαι παρὰ τοῦ λιμενάρχου.

Ἄρθρ. 69.

Ἀνίσως πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἡμεδαπὸς ἀντισταθῇ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ὑποχρεοῦται διὰ τοῦ λιμενάρχου καὶ ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 25 — 100 δραχμ. πληρονομένων εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν. Ἐὰν δὲ ὁ ἀντισταθὴς πλοίαρχος ᾖναι ἁλλοδαπὸς ἐνεργοῦνται τὰ ἀνωτέρω συνδρομῇ τοῦ προξενείου εἰς ὃ ὑπάγεται μὴ ὑπάρχοντος δὲ προξενείου, ἐπιμελεῖται τοῦ λιμενάρχου.

Ἄρθρ. 70.

Εἰς τοὺς εἰσερχομένους πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πλοῖου προϊσταμένους τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν, εἶναι εἰς χρέος οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται νὰ ἐπιδεικνύωσι τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπορεύματα, νὰ ἀνοίγωσι τὰ κλειστὰ μέρη τοῦ πλοῖου καὶ νὰ χορηγῶσι πᾶσαν εὐκολίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των. Τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπισκέψεως συντάττεται ἐκθεσις ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, τοῦ λιμενάρχου καὶ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, ἐὰν ᾖναι ἀναγκαῖα πρὸς βεβαίωσιν ἀνακαλυφθείσης τινὸς παραβάσεως, τούναντίον δὲν γίνεται ἐκθεσις.

Ἄρθρ. 71.

Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ χρεωστῶσι νὰ σημειοῖ ἐκάστοτε εἰς τὰ ναυτιλιακὰ ἐγγράφα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ δηλωτικοῦ, τὸ ὁποῖον φέρει τὸ πλοῖον.

νησαν κατά τὰ ἔτη 1836, 1837, 1838, καὶ 1839· ἐκ τούτου προέκυψεν ἐπισώρευσις ἑκτακτῶς ποινικῶν ὑποθέσεων αἵτινες ὁσάκις διεζήγοντο ἀπὸ τὰ τακτικά δικαστήρια ἀπησχόλησαν τοὺς ἀνακριτὰς καὶ τὰ συμβούλια, ὁσάκις δ' ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐκτάκτων στρατοδικείων ἐπῆγον τὴν κολόβωσιν τῶν πρωτοδικείων ὡς ἐκ τοῦ διορισμοῦ τινῶν ἐκ τῶν μελῶν εἰς τὰ ἑκτακτα ἐκεῖνα δικαστήρια. Καὶ ἐκ τούτου λοιπὸν ἐπίσης ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρωτοδικῶν.

Ἡ Κυβέρνησις πειθόμενη εἰς τοὺς λόγους τούτους ἐπρόσθεσεν ἀπὸ τοῦ 1837 εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν τριάκοντα πρωτοδικῶν, ἄλλους δέκα ἕως δεκαπέντε, ὅρον τὸν ὁποῖον ἄχρι τοῦδε δὲν ὑπερέβημεν καὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴ ὑπερβῶμεν πολὺ. Οὕτως ἐξηγεῖται ἡ ἐπὶ 30000 σχεδὸν δραχμῶν αὐξήσις τοῦ ἄρθρου τούτου κατὰ τὸ 1837 καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀναδιβάσασα τὸ ὅλον αὐτοῦ ποσὸν εἰς δραχ. 210,000 περίπου. Αἱ περιπλέον ἀναφαινόμεναι 50,000 δραχ. κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ 1838, ἀποτελοῦσι τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὠρίσθη εἰς δύο ὑπογραμματεῖς καὶ 3 γραφεῖς δι' ἑκάστον πρωτοδικεῖον. Κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ὑπογραμματέων ἔπρεπε νὰ ἀναβαίνει εἰς 20 καὶ τῶν γραφέων εἰς 30, ἡ δὲ δαπάνη διὰ μὲν τοὺς πρώτους εἰς 24000 δραχ. διὰ δὲ τοὺς δευτέρους εἰς 21600, διὰ δὲ τὸ ὅλον εἰς 45600, δραχμῶν. Ἐγενεον ὅμως αὐξήσεις τινὲς εἰς δικαστήρια ἔχοντα πολὺ περισσοτέρας παρὰ τὰ λοιπὰ ἐργασίας, οἷον εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ, εἰς τὸ ἐν Τριπόλει καὶ αἱ αὐξήσεις αὗται ἀναδιβάλλουσι τὸ ἀνάλωμα τοῦτο εἰς τὸν προαναφερθέντα ὅρον τῶν 50,000 δραχ.

2. Ὑλικόν.

Τὰ ἐνοίκια καὶ τὰ κυρίως γραφικὰ ἔξοδα τῶν πρωτοδικείων τὰ ἐνοίκια, οἱ μισθοὶ τῶν γραφέων τῶν εισαγγελέων καὶ τὰ γραφικὰ ἔξοδα τῶν γραφείων αὐτῶν, ἀποτελοῦσι τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ κεφαλαίου τούτου τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν εἶναι μεγαλύτερον εἰς τὰ τελευταῖα τέσσαρα ἔτη παρ' εἰς τὰ δύο πρώτα διὰ τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην συμβῆσαν αὐξήσιν τῶν δικαστικῶν ἐργασιῶν, περὶ ἧς ἐγένετο ἀνωτέρω λόγος. Εἴπομεν ἤδη ὅτι πολλοὶ ἐδιορίσθησαν δύο ἀνακριταί, φυσικῶς τῷ λόγῳ ἑκάστος αὐτῶν ἔχει ἰδιαιτέραν γραφικὴν δαπάνην. Εἴπομεν ὅτι διάφορα πρωτοδικεῖα ἐδικαιρέθησαν εἰς δύο τμήματα, ἐπίσης αὐξάνει καὶ ἐκ τούτου τὸ ἀνάλωμα τοῦ ὑλικοῦ. Πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις δύο πρωτοδικεῖα, τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ τὸ ἐν Ναυπλίῳ, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1841 ἔδρευον εἰς δημόσια καταστήματα, ἡναγκάσθησαν ἑκτοτε νὰ τὰ ἐγκαταλείψωσι (τὸ μὲν διὰ τὴν κακὴν κατάστασιν τῆς οἰκοδομῆς, τὸ δὲ διότι καταλληλότερον ἐθεωρήθη εἰς ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν) καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, πληρόνοντα ἐνοίκια τὰ ὁποῖα πρότερον δὲν ἐπλήρωναν.

Ἐμποροδικεῖα.

1. Προσωπικόν.

Κατὰ τὰ ἄρθρα 233 § 4 καὶ 5 καὶ 236 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, εἰς τὰ ἔμποροδικεῖα, δὲν μισθοδοτοῦνται εἰμὴ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ μὲν πρῶτος λόγῳ 3600 δραχ. κατ' ἔτος, ὁ δὲ δεύτερος λόγῳ 1800. Ἐπειδὴ δὲ τρία εἶναι τὰ ὑπάρχοντα ἔμποροδικεῖα, ἡ ὅλη δαπάνη αὐτῶν ἔπρεπε νὰ συμποσοῦται εἰς δραχ. 16200. Εἰς τὸν κανονικὸν τοῦτον ὅρον προσθετέον ἐν ἐπιμίσθιον 100 δραχ. κατὰ μῆνα τὸ ὁποῖον ἐλάμβανεν ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἔμποροδικῶν μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1839, ἀπὸ δὲ τοῦ 1838 τὰς μισθοδοσίας 3 ὑπογραμματέων καὶ 3 γραφέων (ὡν ἀνὰ εἰς διατελεῖ παρ' ἐκάστῳ ἔμποροδικεῖῳ) συμποσούμενας εἰς δραχ. 5760 καὶ θέλομεν ἔχει διὰ μὲν τὰ δύο πρώτα ἔτη 17400 δραχμ. ἐτή-

σιον ἀνάλωμα, διὰ δὲ τὰ τέσσαρα τελευταῖα (καὶ ἐκτὸς τοῦ προαναφερθέντος ἐπιμίσθιου) 22,960 δρ. ἐτήσιον ἀνάλωμα, ὅρους εἰς τοὺς ὁποίους πρότερον δὲν ἔφθασεν ἡ πραγματικὴ δαπάνη, καθότι συνέβησαν διαλείμματα περὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τινῶν θέσεων, διότι ἐγένοντο κρατήσεις ἀπὸ μισθοῦς ὑπαλλήλων ἀπόντων δι' ἀδείας κτλ.

2. Ὑλικόν.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπένειμεν εἰς ἑκάστον τῶν ἔμποροδικείων διὰ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματός του καὶ εἰς τὰ κυρίως γραφικὰ ἔξοδά του, 1,400 δραχ. ἐπιχορήγησιν κατὰ τὰ τέσσαρα πρώτα ἔτη (1836 — 1839), ἀλλ' ἐπειδὴ παρατηρήθη ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι μεγαλύτερον τοῦ θέοντος, καθότι τῷ ὄντι οὐδ' ἐδαπανήθη πραγματικῶς εἰμὴ κατὰ τὸ 1837 ἔτος, ἡλαττώθη ἔπειτα ἡ ἐπιχορήγησις εἰς δραχ. 1,266 δι' ἑκάστον ἔμποροδικεῖον (δραχ. 3,800 διὰ τὰ τρία) αἱ ὁποῖαι καὶ αὗται, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ πίνακος ὑπὸ στοιχ. β, δὲν ἐδαπανήθησαν ὅλαι.

Εἰρηνοδικεῖα.

1. Προσωπικόν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 235 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, τὰ μέλη τῶν εἰρηνοδικείων δὲν μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τοῦ ταμείου, ἀλλ' ἀπολαμβάνουν τὰ τέλη καὶ δικαιώματά των ἡ διάταξις αὕτη ἴσχυσεν ἀτροπολόγητος μέχρι τοῦ ἔτους 1839, ὅτε κατὰ τὴν 29 Ἀπριλίου, ἐξεδόθη τὸ περὶ χορηγήσεως ἐπιμίσθιου εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ γραμματεῖς αὐτῶν Β. Διάταγμα, ἔργον ἀληθοῦς ἀνάγκης διότι εἶχεν ἀποδειχθῇ ὅτι μὲ μόνον τὰ ἀπὸ τοῦ καταστήματος τέλη των οἱ δικαστικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπάρξωσι καὶ ὅτι τινὲς μεταξὺ αὐτῶν δὲν ἀπελάμβανον εἰμὴ πέντε δραχμῶν πρόσδοτον κατὰ μῆνα! Τὸ μέτρον τοῦ ἐπιμίσθιου ἦλθε τῷ ὄντι εἰς βοήθειαν τῶν δικαστικῶν τούτων ὑπαλλήλων, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἴσως περὶ τὸν νὰ παραταχθῇ ἐν αὐτῷ ὅτι δὲν ἐθεράπευτε καθ' ὁλοκληρίαν τὰς ἀνάγκας αὐτῶν τε καὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὅτι διὰ νὰ δύναται μὲν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἑκτελέσῃ περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν κατωτέρων τούτων δικαστικῶν, νὰ δύναται δὲ νὰ εἰσάξῃ ἐντὸς τοῦ πλουτίμου αὐτοῦ κλάδου ἀνδρας μὲ παιδείαν, ἀληθεῖς τοῦ λαοῦ εὐεργέτας, ἦτο ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ τύχωσι βίου ἀνετωτέρου, εἴτε μισθοδοτούμενοι ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, εἴτε λαμβάνοντες ἄλλην τινὰ δικαίαν καὶ εὐλογον ἀντιμισθίαν, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων των καὶ ἰδίως τῶν τοῦ ὑποθηκοφύλακος ἔργων τὰ ὁποῖα σήμερον, καθὼς καὶ διάφορα ἄλλα, διεξάγουσι δωρεάν, μόνον ἔχοντες ἀμοιβὴν τὴν ἀπὸ τῶν δικαστικῶν καθηκόντων.

Ἡ δὲ ἤδη καταβαλλομένη εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας ἀπὸ τοῦ ταμείου ἀντιμισθία ἀναβαίνει.

Δι 11	εἰρηνοδίκας ἀ. τάξεως	(εἰρηνοδ. κατ' ἔτος 480)	9,240
		(γραμματεὺς » 360)	
Δι 52	β. »	(εἰρηνοδίκας » 360)	31,200
		(γραμματεὺς » 240)	
Δι 48	γ. »	(εἰρηνοδίκας » 240)	19,320
		(γραμματεὺς » 180)	

Τὸ ὅλον δραχμαὶ 59,760

Ἡ πραγματικὴ δαπάνη τοῦ ἔτους 1833 δὲν ἀναβαίνει εἰμὴ εἰς τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅρου τούτου, καθότι τῷ ὄντι μόνον ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου τοῦ ἔτους ἐκείνου ἤρχισε νὰ ἐνεργῇται. Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος πλησιάζει τὸ ἀνάλωμα εἰς τὸν ὀλικὸν ὅρον, τὸν ὁποῖον ὅμως δὲν φθάνει οὐδὲ τότε καθότι πάντοτε γίνονται οἰκονομίαι τινὲς ἀπὸ κενὰς ἐκ διαλειμμάτων θέσεις καὶ ἀπὸ κρατήσεις ἐπὶ τῆς ἀντιμισθίας ἀπόντων ὑπαλλήλων.

2. Ὑλικόν.

Οἱ εἰρηνοδίκαι ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰ γραφικὰ ἔξοδά των ἀπὸ τὰ τέλη καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν, ἐξαιρέσει 1 τοῦ καταστήμα-

Περὶ τοῦ νόμου τούτου νομίζω ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσω ἐν-
ταῦθα τὰ ἑξῆς. Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ χαρτοσήμου μέχρι τοῦ
τέλους τοῦ 1837 ἔτους οἱ ὑπογραμματαὶς καὶ γραφεῖς τῶν πο-
λυμελῶν δικαστηρίων ἐμισθοδοτοῦντο ἐκ τῆς προμηθείας τῶν
50 0/0 ἥτις ἐπαρχωρεῖτο εἰς ταῦτα ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου
ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ χαρτοσήμου· ἀλλ' ἐνὸς καὶ ἐπέκεινα ἑ-
τους πείρα εἶχεν ἀποδείξει ὅτι ἂν εἰς ἐν ἢ δύο δικαστήρια, ἢ
παραχώρησις αὕτη ἤρκει πρὸς τὸ ὅποιον ἐγένετο σκοπὸν, εἰς ὅ-
λα τὰ λοιπὰ μόλις ὁλόκληραι αἱ εἰσπράξεις ἠδύναντο νὰ ἐπαρκέ-
σωσιν εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων. Ἡ Βασ.
Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἐπομένως ἀπαραίτητος ἀπαιτούμενον πρὸς
τὴν συντήρησιν τῶν δικαστικῶν γραφείων νὰ ἐκδώσῃ τὸν προ-
μνημονευθέντα νόμον, δι' οὗ ἀνέλαβε τὸ δημόσιον ταμεῖον τὴν
μισθοδοσίαν τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματαίων καὶ γραφείων, ὀρι-
σθεῖσαν δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως εἰς 400 δραχμὰς κατὰ μῆνα τὸ
πολὺ διὰ τοὺς πρῶτους καὶ 60 διὰ τοὺς δευτέρους, εἰσπράττει
δὲ ἤδη ὁλόκληρα τὰ τοῦ χαρτοσήμου τέλη. Ἐνταῦθα γεννᾶται
τὸ ζήτημα ἂν ἀπὸ τοῦ 1838 ἔτους, ὅτε ἐλήρθη τὸ μέτρον τοῦ-
το, ἄχρι τοῦδε αἱ εἰσπράξεις τοῦ χαρτοσήμου παρὰ τοῖς πολυ-
μελεσι δικαστηρίοις δὲν ἐδελτιώθησαν καὶ ἂν τὸ δημόσιον ἐξα-
κολουθῇ νὰ ζημιώνηται ὡς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου. Πρὸ πάν-
των θέλω παρατηρήσει ὅτι ὅλον τὸ ποσὸν τῶν 65000 δραχ-
μῶν περίπου εἰς ὃ κατ' ἔτος ἀναδίδει ἡ μισθοδοσία τοῦ περὶ οὗ
ὁ λόγος προσωπικοῦ, δὲν ἐλογίσθη κατὰ πρῶτον τὸ 1838 ἔτος
εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου, ὡς ἤθελε συμπεράνει τις ἐκ
πρώτης ὄψεως, παραβάλλον τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ ἔτους αὐ-
τοῦ καὶ τοῦ ἀμέσως προηγούμενου. Καὶ πρότερον ἡ δαπάνη αὕτη
ἐγένετο πραγματικῶς κατὰ μέγα μέρος, ἀλλὰ δὲν ἐκαταρτίσθη
ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ὡς
γινομένη, καθὰ προείπον, διὰ παραχωρήσεως ἐπὶ τῶν εἰσπρά-
ξεων καὶ ὅχι διὰ καταστάσεως ἐκ τοῦ ταμείου. Εἰς δὲ ταῦτα νομι-
ζω χρὸς μου νὰ προσεπιφέρω ὅτι ἂν κατ' ἀρχὰς τὸ ταμεῖον ἐ-
ζημιώθη μικρὸν ὡς ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου τούτου, διὰ τὴν
ἐκτοτε ὅμως γενομένην βαθμηδὸν αὐξήσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν δι-
καστηρίων καὶ ἐπομένως τῶν εἰσπράξεων τοῦ χαρτοσήμου, καθι-
σταται βέβαιον ὅτι ἤδη τὸ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου καθιερωθὲν
μέτρον προσφέρει ὄφελος εἰς τὸ δημόσιον, καθότι καθ' ὅς ἔχομεν
ἐπισήμους πληροφορίας, μόναι αἱ ἀπὸ τοῦ κατὰ κλιμακισμοῦ εἰς
πολιτικὰς ὑποθέσεις χαρτοσήμου παρὰ τοῖς πολυμελεσι, δικα-
στηρίοις εἰσπράξεις ἀνέβησαν κατὰ μὲν τὸ 1839 εἰς 70,000
περίπου δραχ., κατὰ δὲ τὸ 1840 εἰς 85,000 καὶ τελευταῖον
κατὰ τὸ 1841 εἰς 110,000· ἐπομένως ὅταν εἰς τὰ ποσὰ ταῦ-
τα προστεθῇ καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ δαπανωμένου εἰς ποινικὰς ὑποθέ-
σεις χάρτου εἰσπράξις, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι καθίσταται βέβαιον
ὅτι κατὰ μὲν τὸ 1839 ἡ ζημία τοῦ δημοσίου δὲν ἦτον πλέον
μεγάλη κατὰ δὲ τὸ 1840 τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπράξεων ἐκάλυψεν
ὅλα τὰ ἔξοδα, κατὰ δὲ τὸ 1841 ἄφησε καὶ τι κέρδος τὸ ὅποιον
πιθανώτατα θέλει αὐξήσῃ εἰς τὸ ἑξῆς καὶ δὲν ἤθελεν εἰσερχε-
ται ἀκέραιον εἰς τὸ ταμεῖον ἂν ἐξηκολούθη τὸ παλαιὸν μέτρον
τῆς παραχωρήσεως ὅλου τοῦ ἡμίσεως τῶν εἰσπραττομένων τελῶν.
Συμπεραίνομεν λοιπὸν ὅτι ὁ εἰρημένος νόμος ἐπαγαγὼν ἀναπό-
φευκτον καὶ δικαίαν τινὰ ζημίαν ὅταν τὰ τέλη ἦσαν ὀλίγα, θέ-
λει, αὐξανομένων τῶν τελῶν, ἀποδοῖ ἐπικερδὴς εἰς τὸ ταμεῖον.

Καὶ ταῦτα ἐν γένει ὡς πρὸς τὸν νόμον τούτον· ἐπανερχόμε-
νος δὲ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν του καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἀρειὸν Πάγον,
παρατηρῶ ὅτι ὅταν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 4920, τὸ συνι-
στάμενον, ὡς προείρηται, ἀπὸ τῆς μισθοδοσίας ἐνὸς ὑπογραμμα-
τέως καὶ ἐνὸς γραφέως, προστεθῇ ἡ ἀντιμισθία τοῦ κλητῆρος περὶ
ἧς ἐπίσης ἐγένεν ἀνωτέρω λόγος, ἐξηγεῖται ἡ καθ' ὅλα τὰ ἐπό-
μενα τέσσαρα ἔτη δαπάνη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἥτις ἦτο κατὰ τὰ
1838 μικρὸν μεγαλητέρα παρὰ ἐφεξῆς, καθότι ἂν καὶ τὰ ἐπι-

μισθία τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἔπαυσαν συγχρόνως
μὲ τὸ 1837 ἔτος, τὸ εἰς ἓνα ὅμως τῶν Ἀρειοπαγίτων χορηγηθὲν
ἐπιμισθιον δραχ. 400 κατὰ μῆνα διήρκεσεν ἐπὶ τοὺς πρῶτους
ἑξ μῆνας τοῦ 1838.

Τελευταῖον τὰς περὶ τοῦ ἄρθρου τούτου παρατηρήσεις μου, προ-
σεπιφέρω ὅτι δὲν ἔκαμα ἀνωτέρω παντάπασιν μνείαν τοῦ ἀπὸ 8
Δεκεμβρίου 1837 Νόμου περὶ προσθήκης ἑκτοῦ μέλους εἰς τὸν Ἀ-
ρειὸν Πάγον, καθότι τὸ ἕκτον τοῦτο μέλος δὲν ἐδιορίσθη εἰμὴ
κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἕκτοτε δ' ἄχρι τοῦδε
διατελεῖ κενὴ ἡ θέσις τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ ἀντισταγ-
γελέως, ὥστε ἡ προσθήκη τοῦ ἑκτοῦ Ἀρειοπαγίτου συνοδευθεῖσα
μὲ τὴν κένωσιν τῆς τοῦ ἀντισταγγελέως θέσεως, δὲν ἐπέφερε κα-
τὰ τὸ παρὸν πραγματικὴν αὐξήσιν εἰς τὴν δαπάνην τοῦ ἀνωτά-
του τούτου δικαστηρίου.

2) Ὑλικόν.

Τὸ ὑλικόν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐσύγκειτο κατὰ τὸ πλεῖστον μέ-
ρος τῆς παρελθούσης ἐξαετοῦς περιόδου ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον τῆς εἰσαγ-
γελίας, τὸν μισθὸν τοῦ γραφέως αὐτῆς καὶ τὰ κυρίως γραφικὰ
ἔξοδα τῆς τε εἰσαγγελίας καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπὸ τὰ ὅποια
αἱ ἀρχαὶ αὗται προμηθεύονται τὰ βιβλία καὶ τὰς ἐφημερίδας ὅ-
σων ἔχουν ἀπαραίτητον χρεῖαν. Πρὸς ἐκπλήρωσιν ὅλων τούτων
τῶν ἀναγκῶν χορηγεῖται εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον ἐπιχορήγησις
κατ' ἀποκοπὴν ἥτις ὀρίσθησα ἐν ἔτει 1836 εἰς δραχ. 3300 ἐ-
περιρίσθη μετὰ ταῦτα εἰς δραχ. 2700 καὶ ἐτηρήθη τοιαύτη
κατὰ τὰ ἔτη 1837, — 38, — 39, καὶ 40. Τὴν παρατηρουμέ-
νην κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος 1841 αὐξήσιν ἐπέφερεν ἡ ἐνοικία-
σις ἰδιωτικῶν καταστήματος διὰ τὸν Ἀρειὸν Πάγον, τὸν ὅποιον
ἐδρεύοντα ἄχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ εἰρημένου ἔτους εἰς
δημόσιον, ἀναγκάσθη ἡ Βασ. Κυβέρνησις νὰ μεταφέρῃ ἀλλαγῶν,
καθότι τὸ δημόσιον ἐκεῖνο κατάστημα μεταποιήθη, ὡς γνωστὸν
κατὰ τὸ 1835 πρὸς τὴν χρῆσιν ταύτην ἀπὸ ἐρειπωμένης τινὸς
ἐκκλησίας καὶ διὰ τὴν ἐντελῶς ἀκατάλληλον κατασκευὴν του
καὶ διὰ τὴν ἀφῆρτον ὑγρασίαν του εἶχε καταστήσει παστάπασιν
ἀσυμμετρίστον ὅχι μόνον μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ δικαστηρίου,
ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ὑγίαν τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων.

Ἐφέται.

1) Προσωπικόν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 8 συνδυαζόμενον μὲ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 4 τοῦ
233 ἄρθρου τοῦ δικαστικοῦ ὁργανισμοῦ, ἕκαστον δικαστήριον
ἐφετῶν ἀπαιτεῖ διὰ τὴν μισθοδοσίαν.

Τοῦ προέδρου	δρ.	6000
Τοῦ εἰσαγγελέως	»	6000
Πέντε ἐφετῶν ἀνὰ 3600 δρ.	»	18000
Τοῦ ἀντισταγγελέως	»	3600
Τοῦ γραμματέως	»	2100

Τὸ ὅλον δρ. 35700

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1834 περὶ τοῦ ἀριθμοῦ κτλ.
τῶν δικαστηρίων τοῦ Βασιλείου διατάγματος ὑπάρχουσι δύο ἐ-
φετῶν δικαστήρια, ἅρα ἡ δαπάνη αὐτῶν ἔπρεπε ν' ἀναβῇ εἰς δρ.
71400. Τὸ πραγματικὸν ἀνάλωμα δὲν ἔφθασε προδήλως τὸν ὅ-
ρον τούτον κατὰ τὰ ἔτη 1836 καὶ 1837, ἀλλ' ἂν καὶ κατὰ τὰ
ἐπόμενα ἔτη εἶναι ἱκανὰ ἀνώτερον αὐτοῦ, κυρίως οὐδὲ τότε δὲν
ἔφθασε τὸν ὅρον τούτον· ἡ δὲ φαινομένη ὑπέρβασις προκύπτει ἐκ
τοῦ ὅτι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1838 τεθέντος εἰς ἐνέργειαν τοῦ περὶ
μισθοδοσίας τῶν δικαστῶν ὑπογραμματαίων καὶ γραφείων νόμου,
περὶ οὗ ἐξηγήθημεν ἤδη ἀνωτέρω, εἰς τὴν κανονικὴν δαπάνην
προσθετήσαν κατ' ἔτος δραχ. 6960, ἥτοι ἡ ἀντιμισθία δύο μὲν
ὑπογραμματαίων καὶ ἐνὸς γραφέως διὰ τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστή-
ριον τῶν ἐφετῶν, δύο δὲ ὑπογραμματαίων καὶ δύο γραφείων διὰ

Β'. Οί αρμόδιοι διοικηταὶ θέλουν ἐλαττώσει τὰς φορολογικὰς μερίδας τῶν δήμων κατὰ λόγον τῆς τυχόν ἐπενεχθησομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μειώσεως εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ψηφισθέντα ἔξοδα, διατηρουμένης πάντοτε τῆς τεθείσης παρὰ τῶν ἀρμοδίων συμβουλίων ἀναλογίας εἰς τὴν διανομὴν αὐτῶν.

Γ'. Διὰ τὰς ἐπαρχίας εἰς τὰς ὁποίας ἡ ληφθεῖσα βᾶσις εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων ἐπὶ τῶν δήμων δὲν εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν τεθείσαν εἰς τὸν ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) τ. ε. ψηφισθέντα Νόμον, ἡ εἰσπραξὶς τῶν δημοτικῶν μερίδων ἀναβάλλεται μέχρις οὗ μεταρρυθμίσωσιν αὐτὰς κατὰ τὸν Νόμον τὰ ἀρμόδια ἐπαρχιακὰ συμβούλια εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν σύνοδον.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐκ τῆς προικοδοτήσεως χρέους.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτταμεν τὰ ἑξῆς:

Ἀρθρ. 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 17 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου τῶν 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835 ἐπιτραπείσα εἰσπραξὶς τοῦ χρέους τῆς προικοδοτήσεως δηλ. τῆς ἐτήσιας δόσεως τοῦ χρεωλῦτρου καὶ τόκων διευθύνεται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα.

Ἀρθρ. 2.

Ὅταν λοιπὸν τὸ ἐκ τῆς προικοδοτήσεως χρέος δὲν πληρόνεται εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προικοδοτήσεως περὶ τοῦ προικοδοτουμένου ὀλικῶς ἢ καὶ εἰς μερίδια, τότε εἰμπορεῖνὰ εἰσπράττεται μετέπειτα, ὅμως πάντοτε μόνον μετὰ τὴν παρέλευσιν ἐνὸς ὀλοκλήρου ἔτους, ἀριθμουμένου ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐξετελέσθη ἡ προικοδοτῆσις, καὶ μάλιστα θέλει πληρόνεσθαι ὁ ἤδη ἐκπνεύσας ἐτήσιος τόκος καὶ χρεωλύτρον 6 τοῖς 0/0 καὶ τὸ κατὰ τὸν εἰς τὸ ἀρθρ. 1 ἀναφερθέντα πίνακα εἰσπρακτέον ὑπόλοιπον τοῦ χρέους τῆς ὀλικῆς προικοδοτήσεως, τὰ ὁποῖα ὁμοῦ συνάμα σχηματίζουν κατὰ τὸ ἀρθρ. 17 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου τὴν πληρωθησομένην τιμὴν τῆς ἀγορᾶς ὀλοκλήρου. Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ ὑπολοίπου τοῦ τῆς προικοδοτήσεως χρέους τούτου καὶ προθεσμίας, δὲν εἶναι συγχωρημένον κατὰ τὸ ἀναφερθὲν 17 ἀρθρον.

Ἀρθρ. 3.

Τὸ εἰς τὸ ἀρθρ. 16 τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου ἐπιφυλαχθὲν εἰς τὸ δημόσιον δικαίωμα τῆς ὑποθηκείσεως ἐπὶ τῶν προικοδοτουμένων κτημάτων, κανονίζεται ἐπίσης κατὰ τὴν γενομένην ἀπόδοσιν τῶν ἐτήσιων δόσεων, τόκων καὶ τοῦ χρεωλῦτρου. Τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτουμένης ὑποθήκης λοιπὸν πάντοτε εἶναι ἴσον μὲ τὸ εἰσπρακτέον ὑπόλοιπον τοῦ τῆς προικοδοτήσεως χρέους, καὶ τὸ τυχὸν καθυστεροῦν ἐκ τῶν ἐτήσιων δόσεων τοῦ χρεωλῦτρου καὶ τόκων, καὶ παύει ἐπομένως μετὰ τὴν ὀλικὴν εἰσπράξιν τούτων ἐντελῶς καὶ διὰ πάντα.

Ἀρθρ. 4.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰανουαρίου (7 Φεβρουαρίου) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς
Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΧΜΑΛΤΣ, Δ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

10	20	021	75	17	27	27
13	227	021	04	27	00	11
91	170	021	26	28	20	72
37	188	021	14	38	36	28
60	101	021	27	09	12	02
48	242	021	06	20	07	12
53	208	021	7	001	20	01
25	101	021	0	201	10	11
22	28	021	26	011	20	0

τὸ ἐν Ναυπλίῳ. Ὅταν τὸ ποσὸν τοῦτο προστεθῇ εἰς τὸ κανονικόν, γίνεται πρόδηλος ἡ ἀλήθεια ὅτι ποτὲ σχεδὸν τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν συνεπληρώθη πραγματικῶς καὶ τοῦτο διότι, 1) κατ' ἀρχὰς ἐγένοντο οἰκονομίαι τινὲς μὴ διορισθέντος Προέδρου εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν καὶ ἀναπληρωθέντος ἐνὸς τῶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐφετῶν δι' ἐνὸς παρέδρου μισθοδοτούμενου λόγῳ διακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα καὶ 2) διότι συνέβησαν διαλείμματα περὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τινῶν θέσεων.

2) Ὑλικόν.

Τὸ ὑλικόν τῶν ἐφετῶν σύγκειται ἀπὸ τὰ ἐνοίκια, τὰς ἀντιμισθίας τῶν ὑπαλλήλων τῶν εἰσαγγελιῶν καὶ τὰ κυρίως γραφικὰ ἐξοδα τούτων τε καὶ τῶν δικαστικῶν γραφείων· τὰ ἐξοδα ταῦτα εἶναι μεγαλότερα ἢ πρότερον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1839, καθότι ἀρχὴ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀμφότερα τὰ ἐφετεῖα ἐδρεύον εἰς δημόσια καταστήματα, ἐνῶ ἔκτοτε, διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἐβιάσθη ἡ Β. Κυβέρνησις νὰ ἐνοικιάσῃ ἰδιωτικὰς οἰκίας δι' ἀμφότερα. Εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μάλιστα τοῦ ἐν Ναυπλίῳ καταστήματος ἐγένετο κατὰ τὸ 1840 προκαταβολὴ πενταετοῦς ἐνοικίου, λόγῳ 100 δραχμῶν κατ' ἔτος καὶ ἐντεῦθεν ἡ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀνύψωσις τοῦ ἄρθρου τούτου.

Κακουργιοδικεῖα.

1. Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἐξοδα.

Τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ δαπάνη ἀρκούντως ἐξηγουμένη ἀπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῆς αὐτῆς, δὲν εἶναι μεγάλη· παραλλάσσει δὲ κατὰ τὰ διάφορα ἔτη α'. διότι ἄλλοτε μὲν συγκροτοῦνται κατ' ἔτος τρεῖς σύνοδοι κακουργιοδικῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου δικαστηρίου ἐφετῶν, ἄλλοτε δὲ τέσσαρες. β'. διότι ὅσας τὰ κακουργιοδικεῖα συγκροτοῦνται κατὰ πρῶτον εἰς πόλιν τινὰ γίνεται χρεὶς νέας ἀποσκευῆς. γ'. διότι εἰς μὲν τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ Ναύπλιον ὑπάρχουσι ἰδιαίτερα καταστήματα προσδιωρισμένα διὰ τὰς συνόδους τῶν κακουργιοδικῶν, ἀλλὰ καὶ δὲ ἀναγκάζεται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνοικιάσῃ τοιαῦτα ὥστε προκύπτει αὐξάνει μείωσις τῆς δαπάνης καθ' ὅσον αἱ σύνοδοι συγκροτοῦνται εἰς τὰς δύο εἰρημένους πόλεις ἢ ἀλλὰ καὶ.

2. Ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐνόρκων κανονίζεται ἀπὸ τὸ 67 ἄρθρον τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, ἡ δὲ τῶν συνέδρων ἀπὸ τὸν δεύτερον παράγραφον τοῦ ἄρθρου 63 τῆς ποινικῆς δικταμίας. Συντελοῦσι δὲ εἰς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην κατάρτισιν τοῦ ποσοῦ τῆς δαπάνης ταύτης α'. ὁ προαναφερθεὶς ἤδη λόγος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνόδων· β'. ὁ πολὺς ἢ ὀλίγος ἀριθμὸς τῶν προσελθόντων ἐνόρκων, καὶ γ'. ἡ περίστασις ἂν τὸ κακουργιοδικεῖον ἐδρεύῃ εἰς τὴν καθέδραν τῶν ἐφετῶν ἢ ἀλλὰ καὶ, καθότι ὅταν γίνεται τὸ πρῶτον δὲν πληρόνεται ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ εἰσαγγελεῶν.

Πρωτοδικεῖα.

1. Προσωπικόν.

Ὁ νομοθέτης, ὁρίσας ἀποκλειστικῶς τῶν ἀρειοπαγιδῶν καὶ τῶν ἐφετῶν, ἐκάνονισε, τὸν ἐλάχιστον μόνον τῶν πρωτοδικῶν ὅρον τάξας αὐτὸν εἰς τρεῖς (ἴδε ἀριθμὸν 6 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ) καὶ εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἐπεριόρισθη ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις κατὰ τὴν σύστασιν τῶν δικαστηρίων, ἐπιφυλαχθεῖσα νὰ ὁδηγηθῇ ἀπὸ τὴν πείραν ἂν πρέπη καὶ μέχρι τίνος ν' αὐξήσῃ τὸ προσωπικόν τῶν κατωτέρων τούτων δικαστηρίων. Κατὰ τὸν ἐλάχιστον τοῦτον ὅρον ἡ δαπάνη ἐκάστου πρωτοδικείου, δυνάμει τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 233 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων συμποσοῦται κατ' ἔτος ὡς ἐξῆς.

Μισθὸς τοῦ προέδρου	δρ.	3,600
» τοῦ εἰσαγγελεῶς	»	3,600
» τριῶν πρωτοδ. ἀνά δρ. 2400 κατ' ἔτος	»	7,200
» τοῦ ἀντεισαγγελεῶς	»	2,400
» τοῦ γραμματέως	»	1,800

Τὸ ὅλον δρ. 18,600

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτοδικείων τοῦ Βασιλείου ἐπροσδιωρίσθη εἰς δέκα, ἐλάχιστον ὅρον τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ κανονισθέντων, ἐπομένως ἡ ἔτησις δαπάνη ἔπρεπε ν' ἀναβαίνει εἰς 186,000 δραχμὰς.

Τὸν ἐλάχιστον τοῦτον ὅρον δὲν τὸν βλέπομεν ὑπερβαινόμενον κατὰ τὸ 1836, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἐγένετο χρεὶς αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τούτου διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

1. Κατὰ τὸν νόμον (ἄρθρον 32 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ 363 τῆς ποινικ. δικονομίας) τὰ πλημμελειοδικεῖα μας σύγκεινται ἐκ μελῶν πέντε. Συγκροτούμενων λοιπῶν τῶν πρωτοδικείων ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ τρεῖς μόνον πρωτοδίκας, τὰ πλημμελειοδικεῖα δὲν ἐδύναντο νὰ συνεδριάσωσιν εἰμὴ προσκαλουμένου τακτικῶς ἐνὸς παρέδρου· ἀλλ' οἱ πλείστοι πάρεδροί μας δὲν εἶναι ὡς ἀλλὰ καὶ, ἄνθρωποι παρασκευαζόμενοι εἰς τὸ δικαστικὸν στάδιον διὰ τῆς προκαταρκτικῆς ἐκπληρώσεως τῶν τοιούτων καθηκόντων καὶ ἐπομένως ἔχοντες γνώσεις τινὰς, θεωροῦντες τὰ ἔργα ταῦτα ὡς κύρια αὐτῶν ἔργα καὶ νομίζοντες χρεὸς τῶν νὰ καταβάλλωσι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὅλων τὸν δυνατὸν κόπον, διότι ἐλπίζουσιν ἀμοιβὴν τῶν κόπων τῶν. Οἱ πάρεδροί μας εἶναι, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἄνθρωποι κτηματῖαι ἢ ἔμποροι, διωρισμένοι ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐκπληροῦντες ὅλως διόλου παρὰ τὰς καθήκοντα ταῦτα. Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατόν νὰ καλῶνται τακτικῶς εἰς ἐκπληρώσιν τῶν ἔργων τῶν καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀπόλυτος χρεὶς νὰ ὑπάρχῃ συγκροτούμενον τὸ δικαστήριον ἀπὸ τακτικῶς δικαστῆς, εἰς δὲ τοὺς παρέδρους νὰ μὴ καταφεύγῃ εἰμὴ ἐν περιπτώσει κωλυμάτων ἄλλως ἢ διαχειρίσις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἀπῆλτα, ὡς ἀπὸ πείρας ἀπεδείχθη, τὰ μεγαλότερα προσκόμματα.

2. Νόμος ἐξεδόθη τὴν 8 Δεκεμβρίου 1839 περὶ διαιρέσεως τῶν πρωτοδικείων εἰς δύο τμήματα· ὁ νόμος οὗτος ὑπηρετοῦν ἀπὸ κατεπείγουσαν ἀνάγκην. Κατὰ τὴν σύστασιν τῶν δικαστηρίων ἐπεσφωρῆσαν εἰς αὐτὰ ὅλαι αἱ ὑποθέσεις αἱ παραχθεῖσαι εἰς διάστημα πολλῶν ἐτῶν καθ' ἃ ἡ Ἑλλὰς ἐχόρευε δικαιοσύνης· ἐκτὸς τούτων εἰσήγοντο καθεκάστην καὶ νέα οὐκ ὀλίγα, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἐξογκοῦτο ὅλον ἐν καθότον ἀνεπτύσσετο ἡ ἐμπορικὴ καὶ ἐν γένει ἡ συναλλακτικὴ κίνησις καὶ τῷ ξανῇ ὁ πληθυσμὸς τοῦ Κράτους, ὅστις καθ' ἃς ἔχομεν ἐπισήμους πληροφορίας ἐνῶ κατὰ τὸ 1837 συνεποσοῦτο εἰς 801,254 κατοίκους, κατὰ τὸ 1840 ἀνέβη εἰς 881,132 καὶ ἐπομένως ἐπροόδευσε καθ' ἓν δέκατον. Ἐντεῦθεν συνέβη πολλαχῶς σημαντικὴ καθυστέρησις περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων καὶ ὑπηρετοῦν τὸ μέτρον τῆς διαιρέσεως τινῶν εἰς δύο τμήματα καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ καθότι μὲ τέσσαρα μέλη ὦν τὸ ἐν τοῦλάχιστον, ἐνίοτε δὲ καὶ δύο, ἐξεπλήρουν ἔργα ἀνακριτοῦ καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μετέχωσι τῶν πολιτικῶν ἐργασιῶν, μολὶς ἡδύνατο νὰ συγκροτηθῇ ἐν τμήμα.

Ἡ Ἑλλὰς μόλις ἐξερχομένη ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν τῆς κατὰ τὰ παρελθόντα ταῦτα ἔτη καὶ ἔχουσα νὰ καθιδρύσῃ συμφέροντα τάξεως καὶ νομιμότητος ἀπέναντι πολλῶν ἐξέων ἀταξίας καὶ ἀνομίας αἵτινες εἶχον ριζώσῃ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐμφυλίων σπάσεων, ἐμελλεν ἀναγκάτως νὰ εὐρεθῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐνίοτε εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τῆς δικαιοσύνης. Καὶ τῷ ὄντι στάσεις τινὰς, κατ' εὐτυχίαν ταχέως κατευνάσθησαι, καὶ ληστεῖται οὐκ ὀλίγα ἀνεφάρ-

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως πυρασφαλιστικῆς ἐταιρείας ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Ἀδριατικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρεία.»

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειᾶς ὑπ' ἀριθ. 14,567, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ἐγκριθέν παρ' ἡμῶν τὸ ἐπισυνημμένον καταστατικὸν ἐγγράφον τῆς πυρασφαλιστικῆς ἐταιρείας, ἐπωνομαζομένης, Ἀδριατικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρεία, οἱ γενικοὶ ἀντιπρόσωποί της Κ. Ἐσλιγγ καὶ συντροφία ἔχουν τὴν ἰσχὺν νὰ ἐνεργοῦν τὰς πυρασφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις των εἰς τὴν πρωτεύουσάν, καὶ ἐπίσης οἱ παρ' αὐτῶν διορισθησόμενοι εἰς Σύραν, Ναύπλιον, Π. Πάτρας, καθὼς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τοῦ Κράτους μας, τὰς ἐπιδεκτικὰς τοιούτων ἐπιχειρήσεων.

2. Ἀποκλειστικὸν προνόμιον δίδεται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐταιρείαν ν' ἀναδέχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξασφαλίσεις διὰ τὰς ζημίας τῆς πυρκαϊᾶς καὶ νὰ κλείη συμφωνίας περὶ αὐτῶν, τὸ δὲ προνόμιον τοῦτο ἰσχύει μέχρι τῆς 18 (30) Ἰουνίου 1851 ἔτους.

Ἐξαιροῦνται δὲ τοῦ ὅρου τούτου αἱ πυρασφαλιστικαὶ ἐταιρίαι, ὅσαι ἤθελον συστήθῃ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος μὴ ἐξαρτώμεναι ἀπὸ ξένας πυρασφαλιστικῆς ἐταιρείας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ἡμῶν Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 15 (27) Ἰουνίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀριθ. 11 τοῦ 1842 ἔτους.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προικίσεως τινῶν ὀρφανῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐγκρίνομεν νὰ παραχωρηθῶσι προσέτι δωρεὰν καὶ χάριν προικίσεως

Εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀλεξίου Ν. Λεβιδιώτου

Τὴν θυγατέρα Φωτεινὴν Μήτρου Στουρνάρη

Ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν γῆ καλλιεργήσιμος ἀξίας δραχ. τριῶν χιλιάδων κατ' ἐκτίμησιν.

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐξ Ὑδρας Ἰωάννου Μεθενίτου

Τὴν θυγατέρα τοῦ Νικαλάου Παππάζογλου

Μίαν τῶν θυγατέρων τοῦ ἐκ Πετζῶν Νικολάου Βαίνου

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκ Τριπόλεως Γ. Πολίτου

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐξ Ὑδρας Δέδε Κοκορέλη

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐξ Ἀνδρου Σταματίου Ψωμά

Γῆ ἀξίας καὶ κατ' ἐκτίμησιν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὠρισμένα δραχμῶν χιλίων πετακοσίων.

Ἡ ἀξία τῶν ἀνωτέρω γαιῶν θέλει ἐκπεσθῇ ἀφόσα τυχὸν ἐν ἑκάστον ἐκ τῶν διαληφθέντων ἀτόμων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ ἔθνος.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12,

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Ἰουνίου.

Ἀριθ. 2928
47100

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ ἀναπληρώσωμεν τὸν ὑπάρχοντα περὶ τελωνείων ὀργανισμὸν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς διατάξεις, καὶ νὰ καταστήσωμεν ἀσφαλέστερον τὸν ἑλεγχον τοῦ κλάδου τούτου τῶν ὀφεισμάτων ἐσοδῶν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Τελωνείων.

Ἀρθρ. 1.

Διὰ τὴν καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαταπτομένων περὶ εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διαμετακομίσεως τῶν εἰς τελῶνιον ὑποκειμένων πραγμάτων, καὶ διὰ τὴν εἰσπραξίν των διωρισμένων τελῶν ἐπὶ τῆς διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς, μεταφορᾶς καὶ διαμετακομίσεως, θέλουν ὑπάρχει εἰς τὸ ἐξῆς ἐπιθεωρηταὶ τελωνείων, τελωνεῖα, ὑποτελωνεῖα, τελωνιακοὶ σταθμοὶ καὶ φυλακεῖα, κατὰ τὸ περὶ τούτου ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδιδόμενον Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἀρθρ. 2.

Ὡς ἐμπορεύματα δὲ θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀπορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελωνιακῶν τελῶν, ὅλα τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα ἀντικείμενα, ἐπιτήδεια εἰς ἀγοράν καὶ πώλησιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἤδη μεταχειρισμένων εἰδῶν ἐνδυμασίας, στολισμοῦ ἢ καθαριότητος (toilette) καὶ λοιπῶν παρομοίων τῶν πρὸς ἄμεσον ἀτομικὴν χρῆσιν τῶν ὁδοιπόρων, ἐπιβατῶν, τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων ἢ ἀγωγιματῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τελωνιακῶν τελῶν.

Ἀρθρ. 3.

Τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα τῆς εἰσαγωγῆς, τῆς ἐξαγωγῆς, τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταβιβάσεως μένου

ἐμπορικοὶ πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μετοχάδυσιν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεων των. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστρεφῆ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ ὁποίου ἔχουσι δικιῶματος τοῦ νὰ καταφύγωσι, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των, εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

*Αρθρ. 15.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς προξένους, ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς τούτους πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπετάς, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles d'équipage) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπιστήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυομένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀπόδοσις. Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπεταί, θέλουν τιθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος προξένων, ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πράκτορων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακάς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς, διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, εἰς τὰ ὅποια ἀνήκουν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσι εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐννοεῖται μολαταῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πρὸς
ἡδὴ κακούργημα τι ἢ πλημμέλημα, ὑποβρεῖ ἢ ἀναβληθῇ ἢ ἀπο-
δοσίς του, μέχρις τοῦ ἐπικληθῆναι τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικα-
στήριον ἤθελεν ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του· καὶ ἤθελεν αὕτη ἐκτε-
λεσθῇ.

Ἀρθρ. 16.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν Ὑψηλῶν συ-
νομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ναυαγήσει, ἤθελεν ὑποφέρει ἄλ-
λην τινὰ βλάβην ἢ ἤθελεν ἐξοκεῖλαι εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἐτέρας
Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῇ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς
τοὺς ναυαγῆσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον καὶ θέλουν τοῖς προ-
μηθευθῇ διαβατήρια διὰ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα των.
Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ πραγματεῖαι, ἢ τὸ προκύψαν
ἐξ αὐτῶν ἐὰν ἐπωλήθησαν θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους
αὐτῶν ἢ τοὺς συμμετόχους (ayant cause) ἐὰν ζητηθῶσι ἐντὸς
ἐνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυα-
γιαίρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἤθελον υποβάλλεσθαι εἰς τὰς
αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυα-
γιαίρεσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ὑπηρεσίαν
των, εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν
τῶν αὐτῶν προθεσμίων, καθ' ἃς ἤθελε προσφέρεσθαι ἡ ὑπηρεσία
των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγγχωρίων πλοίων,
ἄλλως τε ἐκάτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ
ἐργολαβίαι αὗται ἀπέχωσι πάσης παρενοχλήσεως ἢ αὐθαιρέτων
πράξεων. Τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα δὲν θέλουν υποβάλλεσθαι
εἰς πληρωμὴν τινὰ δικαιομάτων εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθε-
λον διατεθῇ ἐπομένως ταῦτα πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὸν τόπον
ἐνθα συνέβη τὸ ναυάγιον. Εἰς πᾶσαν ὁμως περίστασιν τὰ ἄρμενα
τοῦ ναυαγῆσαντος πλοίου δὲν θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς κανὲν δι-
καίωμα.

l'ordre ou la tranquillité du pays, ou que les dits Consuls, Vice-Consuls ou agens consulaires ne requissent leur intervention pour faire exécuter ou maintenir leur décisions. Bien entendu, que cette espèce de jugement ou d'arbitrage ne saurait pourtant priver les parties contendantes du droit qu'elles ont, à leur retour, de recourir aux autorités judiciaires de leur partie.

Art. 15.

Les dits Consuls, Vice-Consuls ou agens consulaires seront autorisés à requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs des navires de guerre et marchands de leurs pays et ils s'adresseront pour cet objet, aux tribunaux, juges et officiers compétens, et réclameront, par écrit, les déserteurs susmentionnés, en prouvant, par la communication des registres des navires ou rôles de l'équipage, ou par d'autres documens officiels, que de tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette réclamation ainsi prouvée, l'extradition ne sera point refusée.

De tels déserteurs lorsqu'ils auront été arrêtés, seront mis à la disposition des dits Consuls, Vice-Consuls ou agens consulaires et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, pour être envoyés aux navires aux quels ils appartenaient, ou d'autres de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans l'espace de deux mois à compter du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté, et ne seront plus arrêtés pour la même cause.

Il est entendu, toute fois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime ou délit, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal, nanti de l'affaire ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 16.

Dans le cas où quelque bâtiment de l'une des hautes parties contractantes aurait échoué, fait naufrage ou souffert quelque dommage sur les côtes de la domination de l'autre, il sera donné toute aide et assistance aux personnes naufragées ou qui se trouveraient en danger, et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leur patrie. — Les bâtimens et les marchandises naufragés, ou leurs produits, s'ils ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou ayant cause, s'ils sont réclamés dans l'an et jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les bâtimens nationaux dans les mêmes cas, et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leurs services que dans les mêmes cas, et après les mêmes délais qui seraient accordés aux capitaines et aux équipages des bâtimens susmentionnés. Les gouvernemens respectifs veilleront d'ailleurs à ce que ces compagnies ne se permettent point de vexations ou d'actes arbitraires. Les articles sauvés ne seront assujettis à payer des droits qu'en tant qu'on en disposerait ensuite pour la consommation dans les pays où le naufrage a eu lieu. En tout cas, les agrès du navire naufragé ne seront soumis à aucun droit.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1842

ΑΘΗΝΑΙ, 12 Ιανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1841 ἔτος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΤ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες ν' ἀπαλλάξωμεν ὅσον ἐνεστί τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς καταπίσεις, αἵτινες συνήθως συνδέουσιν τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν φόρων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1841 προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

§. 1.

α) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα, (αἰγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν.

β) Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

γ) Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν.

δ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

§. 2.

Ἐξαίρουνται παντὸς φόρου.

α) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν, χοίρων, καὶ προβάτων).

β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μύσχοι τῶν βοῶν καὶ ἀροῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι, μέχρι τῆς ἡλικίας τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων.

γ) Οἱ ἀροτῆρες βόες ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἡ ἰδιαιτέρων ἐπιστατῶν, διοριζομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1842.)

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμηση ἐκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων, πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεχέμεν καὶ ἐγέννησαν τὰ ἀγωγιατικὰ ζῶα ἀπαριθμοῦνται ὅπου καὶ ἂν εὐρεθῶσι.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ἀπαρίθμηση ἐν γένει τῶν ζώων λιανικῶν τε καὶ χονδρικῶν, θέλει ἀρχίσαι ἀπὸ τὰς 20 Ἰανουαρίου, ἐκτὸς ἐκείνης τῶν χοίρων, ἥτις ἐνεργεῖται προηγουμένως ἀρχίζουσα ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου ἐν γένει, γίνεται ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου καὶ Μαΐου.

Ἡ φροντίς πρὸς εἰσπραξὶν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ τμήμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγένεεν ἡ ἀπαρίθμηση· ἀλλὰ τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν ταμίαν τοῦ τμήματος, ὅπου οἱ Κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας των.

Ἄρθρ. 6.

Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα ἢ ἄλλως ἀπολεσθέντα ζῶα, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν, ἐκτὸς μόνον τῶν σφαγέντων χοίρων, τῶν ὁποίων ὁ φόρος θέλει εἰσπραχθῇ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων τῶν συνταχθέντων, δυνάμει διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπὸ ἐπὶ τούτῳ διορισθέντας ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως αὐτῶν ἐπιστάτας.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστις ἤθελεν ἀποσπάσει τὰ ἰδιά του, ἢ τὰ ὁποῖα αὐτὸς βόσκει ζῶα, ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησην, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησην ὑπάλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὐρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἰδιά του, ἢ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποφύγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον, δι' ἀπάτης ζημιῶσιν τὸ δημόσιον, κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Ἄρθρ. 2.

Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας καὶ ἄλλα μέρη ἀποβάσεων κείμενα εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης ἢ εἰς τὰς ὀχθὰς τῶν ποταμῶν τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξ οἰουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀφίξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαράλλακτως ὡς καὶ τὰ ἐγγύρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φόρων, ναυηγείων καὶ ὁρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινὰς δημοσίους ὑπηρετίας χρησιμοποιήσας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιοῦδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ Ὀλδενβουργικὰ πλοῖα φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξ οἰουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἀφίξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαράλλακτως ὡς καὶ τὰ ἐγγύρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων, χωρητικότητος, φόρων, ναυηγείων καὶ ὁρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινὰς δημοσίους ὑπηρετίας χρησιμοποιήσας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιοῦδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε.

Ἄρθρ. 3.

Ἐάν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων Ὀλδενβουργικῶν ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχομένων, εἴτε ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου, εἴτε ἤθελε προέρχεσθαι τοῦτο ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου μέρους, χωρὶς νὰ υποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδήποτε εἶδους καὶ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγυρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Μ. Δουκάτον τοῦ Ὀλδενβούργου διὰ πλοίων Ὀλδενβουργικῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχομένων, εἴτε ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἤθελε προέρχεσθαι τοῦτο ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου μέρους, χωρὶς νὰ υποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγυρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 4.

Ἐάν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων Ὀλδενβουργικῶν, οἷονδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμὸς των χωρὶς νὰ υποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἷονδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγυρίων πλοίων.

Art. 2.

Les bâtimens grecs qui arriveront sur leur lest, ou chargés dans les ports et autres places de débarquement situés au bord de la mer ou des rivières du Gd. Duché d'Oldenbourg de quelque lieu qu'ils viennent, et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour, et à leur sortie, sur le même pied que les bâtimens nationaux venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics, et à tout autre droit ou charge, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques. Et réciproquement les bâtimens oldenbourgeois qui arriveront sur leur lest ou chargés, dans les ports du royaume de la Grèce, de quelque lieu qu'ils viennent, et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités, à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie sur le même pied que les bâtimens nationaux, venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics, et à tout autre droit ou charge de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques.

Art. 3.

Tout ce qui pourra légalement être importé dans le Royaume de la Grèce par bâtimens grecs pourra également y être importé par bâtimens Oldenbourgeois, de quelque lieu qu'ils viennent, soit que leur cargaison provienne du sol ou de l'industrie du Gd. Duché d'Oldenbourg soit qu'elle provienne de tout autre pays, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation avait lieu en bâtimens nationaux. Et réciproquement tout ce qui pourra légalement être importé au Gd. Duché d'Oldenbourg par bâtimens oldenbourgeois soit que leur cargaison provienne du sol ou de l'industrie de la Grèce soit qu'elle provienne de tout autre pays, pourra également y être importé par bâtimens grecs, de quelque lieu qu'ils viennent, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation avait lieu sur bâtimens nationaux.

Art. 4.

Tout ce qui pourra légalement être exporté du Royaume de la Grèce, par bâtimens grecs, pourra également en être exporté par bâtimens oldenbourgeois quelque soit leur destination, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques que si

έτος τοῦτο διηνεκῇ πλήρῳσιν ὅλων τῶν κανονικῶν θέσεων τῆς Γραμματείας.

Ἐπειδὴ καθ' ὅλον τὸ 1838 ἔτος τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας ἦτο πλήρες, ἡ δαπάνη τοῦ ἄρθρου τούτου, συμποσούμενη εἰς δραχ. 28,488 καὶ λεπ. 24 πρὸς ἐγγίζει μᾶλλον ἢ πρῶτον τὸν κανονικὸν ὅρον· ἡ φαινόμενη μικρὰ εἰσέτι μείωσις προσέκυψεν ἀπὸ κρατήσεις ἐνεργηθείσας ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας δύο ὑπαλλήλων λαβόντων μικρὰς τινας προκαταβολάς.

Εἰς τὸ κατὰ πόδας ἔτος ἡ δαπάνη ὑπερβαίνει τὸν κανονικὸν ὅρον, ἀλλὰ τοῦτο διότι εἰς τὴν γενομένην κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τροπολογίαν περὶ τὴν διάταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνεκρίθη εὐλόγως νὰ πληρῶνται ἀπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ τὸ λεγόμενον βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς Γραμματείας, τοῦ ὁποῦ ἡ μισθοδοσία ἐπεριλαμβάνετο πρότερον εἰς τὰ ἐξοδα τοῦ γραφείου· εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς ὅλας τὰς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐπετράπη ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως νὰ προσλαμβάνωσιν, ὡσάκις ὑπάρχῃ ἀνάγκη, ἀριθμὸν τινα γραφῶν τῶν ὁποίων ἡ μισθοδοσία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100 δραχμὰς κατὰ μῆνα καὶ εἶναι συνήθως μικροτέρα τοῦ ποσοῦ τούτου· τοιοῦτους γραφεῖς ἡ Γραμματεία προσελάμβανε κατὰ τὴν ἀνάγκην δύο, τρεῖς, ἢ τὸ πολὺ τέσσαρας καὶ τούτων, ὡς προεῖρηται, ἡ ἀντιμισθία ἀποτελεῖ τὴν κατὰ τὸ 1839 ὑπάρχουσαν ὑπερβολήν. Καθόσον ἀφορᾷ τὸ κανονικὸν προσωπικόν, τοῦτο ἔπαθε κατὰ τὸ 1839 σημαντικὴν ἐλάττωσιν ὡς ἀποσπασθέντος ἀπὸ τῆς Γραμματείας τοῦ δευτέρου ὑπουργικοῦ συμβούλου ὅστις διετέλει παρ' αὐτῇ ἕνεκα τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν, ἀφῆρθη δὲ κυρίως πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ Διατάγματος ταχθείσης προθεσμίας καθότι αἱ περὶ τοῦ πολιτικοῦ νόμου ἐργασίαι ἐξακολουθοῦσιν ἔτι καὶ εἶναι μακρὰν τοῦ νὰ ἐγγίξωσιν εἰς τὸ τέλος τῶν.

Κατὰ τὰ ἔτη 1840 καὶ 1841 ἡ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας δαπάνη σχεδὸν εἰς τὸ αὐτὸ πρὸς ἀναβαίνουσα, εἶναι κατωτέρα τοῦ κανονικοῦ, καίτοι περιλαμβάνουσα τὴν μισθοδοσίαν τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, διὰ τὸν προειρημένον λόγον τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ ἑνὸς συμβούλου.

Δὲν νομίζω περιττὸν νὰ προσθέσω ἐπὶ τέλους τῶν ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐξηγήσεών μου ὅτι ἤδη ἡ δαπάνη αὐτοῦ ἐνεργεῖται λόγῳ δραχ. 24,600 κατ' ἔτος, ὅρου κατωτέρου τοῦ κατὰ πρῶτον ὀρισθέντος ποσοῦ κατὰ δραχ. 1,800 καὶ τοῦτο ἀφοῦ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὸ ποσὸν ἐκεῖνο τὴν μισθοδοσίαν τοῦ δευτέρου ὑπουργικοῦ συμβούλου καὶ τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως.

2. Ὑλικόν.

Ἡ κατὰ τὸ 1836 δαπάνη τοῦ ὕλικου (ἡ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ὡς πρότερον ἐλέγοντο) εἶναι πολὺ μεγαλητέρα παρὰ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, διότι ἀπὸ τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐπληρώθησαν κατὰ τὸ 1836 ὅχι ὀλίγα ἐξοδα καμμίαν σχέσιν μὴ ἔχοντα μὲ τὸ ὕλικόν τῆς Γραμματείας· οἷον

α. Δι' ἀντιμισθίαν τῶν μεταφραστῶν τοῦ Γαλλ. πολιτ. Νόμου	δραχ. 5,000
β. Διὰ τυπωτικὰ τῆς μεταφράσεως ταύτης.	2,072,25
γ. Διὰ κατασκευὴν βιβλ. πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου	4,373,95
δ. Διὰ συνδρομὴν εἰς διάφορα δικαστικὰ συγγράμματα.	650
ε. Δι' ἀντιμισθίαν τοῦ Κ. Α. Πάλλα, τότε διατελοῦντος ὡς δικηγόρου εἰς Σύρον καὶ μεταβάντος εἰς Ἀθήνας κατὰ πρόσκλησιν τῆς Βασ. Κυβερνήσεως διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς νομοθετικὰς ἐργασίας.	560

Τὸ ὅλον 42,656,20

Ἀφαιρέσεισθαι τῆς ἐκτάκτου ταύτης δαπάνης, τὸ ὕλικόν τοῦ 1836 ἔτους περιορίζεται εἰς δραχμὰς 11326 καὶ λεπτὰ 45, συγκροτουμένης.

1. Ἀπὸ τὸ ἐνοίκιον τῆς Γραμματείας, δραχμαὶ	3000
2. Ἀπὸ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ	4200
3. Ἀπὸ τὰ πρὸς σχηματισμὸν τῆς βιβλιοθήκης δαπανώμενα	1200
4. Ἀπὸ τὰ κυρίως γραφικὰ ἐξοδα καὶ τὴν συντήρησιν τῆς ἀποσκευῆς τοῦ γραφείου	2926,45

Τὸ ὅλον δρ. 11326,45

Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1837 ἡ δαπάνη τοῦ ἄρθ. τούτου ἀναβαίνει εἰς μόνον τὸ σύνολον τῶν τεσσάρων τούτων κοινῶν (μὲ ἀσήμενον αὐξησιν) τὸ ὁποῖον παρίσται κατὰ τὸ 1838 ἐλάττωσιν 2470 καὶ λ. 29 ἕνεκα τῆς μειώσεως τοῦ ἐνοικίου ἀπὸ 3000 εἰς 2000 δρ. καὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ. Κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη τὸ ἀνάλωμα τοῦ ὕλικου συμποσῶται εἰς μόνας 5700 περίπου δραχ. καθότι, ὡς εἶπον ἔπάνω, ἀφῆρθη ἤδη ἀπὸ αὐτοῦ ἡ μισθοδοσία τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ. Ἐν γένει παρατηρῶ ὅτι τὰ γραφικὰ ἐξοδα τῆς Γραμματείας δὲν εἶναι πολλὰ, μάλιστα ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπ' αὐτῶν σχηματίζεται καὶ ἡ μικρὰ βιβλιοθήκη τῆς Γραμματείας.

Ἀρειος Πάγος.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 9 καὶ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 233 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου, ἡ ἐτησίαι δαπάνη τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι ὡς ἐξῆς.

Μισθὸς τοῦ προέδρου	δρ. 7200
» τοῦ εἰσαγγελέως	7200
» τοῦ ἀντιπροέδρου	5400
» πέντε δικαστῶν ἀνὰ 4200 δρ.	21000
» τοῦ ἀντεισαγγελέως	4200
» τοῦ γραμματέως	2400

Τὸ ὅλον δρ. 47400

Καθ' ὅλα τὰ ἔτη περὶ ὧν δίδεται ἤδη λόγος, φαίνεται ὑπὲρ βάσις τοῦ κανονικοῦ τούτου ποσοῦ, διότι

1. Τῷ 1836 καὶ τῷ 1837 ἔτει ἐπληρώθη εἰς μὲν τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν εἰσαγγελέα ἐπιμίσθιον δραχμῶν 2400 κατ' ἔτος, εἰς δ' ἕνα τῶν Ἀρειοπαγитῶν διορισθέντα ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ Ἀρείου Πάγου μείναντα εἰς τὴν δικαστικὴν ταύτην θέσιν, λόγῳ ἀποζημιώσεως ἐπιμίσθιον 1200 δρ. Ἐπομένως ἐγένετο προσθήκη, καθ' ἕκαστον τῶν δύο τούτων ἐτῶν εἰς τὸ κανονικὸν ποσόν, τῆς ἐκτάκτου δαπάνης 600 δραχμῶν· ἐκτὸς τούτου, ἀπὸ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1837 ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διατελὼν κλητὴρ ὅστις ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ μὲ τὰς ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου εἰσπράξεις του, ἔλαβεν ἀντὶ τούτων καταβαλλομένων ἤδη ὀλοκλήρων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀντιμισθίαν 60 δραχμῶν κατὰ μῆνα. Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι κατ' ἀμρότερα ταῦτα τὰ ἔτη ἀφαιρουμένων τῶν ἐπιμισθίων καὶ τῆς ἀντιμισθίας τοῦ κλητῆρος, τὸ κανονικὸν ποσὸν δὲν ἐδαπανήθη ὀλόκληρον, μέρος διότι τὸ προσωπικὸν δὲν ἦτο δι' ὅλου αὐτοῦ τοῦ διαστήματος πλήρες, μέρος διότι ἐγένοντο κρατήσεις τινας ἕνεκα προκαταβληθέντων μισθῶν.

2. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1838 τεθέντος εἰς ἐνέργειαν τοῦ ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου 1837 περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφῶν νόμου, προσετέθη εἰς τὴν δαπάνην τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ ποσότης δραχμῶν 1920 δι' ἕνα ὑπογραμματέα καὶ ἕνα γραφεά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τραπεζικαὶ ἐργασίαι.

*Αρθρ. 65.

Συγχωρεῖται εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ λαμβάνῃ χρήματα καὶ νὰ δίδῃ συναλλαγματικὰς εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς πρωτεύουσας ὑποκαταστήματά της, λαμβάνουσα προμήθειαν δύο τοῖς χιλίοις. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχουν καὶ τὰ ὑποκαταστήματα.

*Αρθρ. 66.

Αἱ τοιαῦται συναλλαγματικαὶ εἶναι τριπλότυποι, εἰς τὸ στέλεχος καὶ τὸ παράρτημα σημειοῦται συνοπτικῶς τὸ ληφθὲν προμήθευτρον, τὸ ὄνομα τοῦ λαβόντος τὴν συναλλαγματικὴν καὶ τὸ τοῦ ὑποκαταστήματος τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πληρωμὴν, τὸ μεσόφυλλον σχηματίζει τὴν συναλλαγματικὴν.

Ὁ Διευθυντὴς ὑπογράφει καὶ τὰ τρία φύλλα ὁ δὲ συναλλαττόμενος ὑπογράφων τὸ στέλεχος καὶ λαμβάνων τὸ μεσόφυλλον μετὰ τοῦ παραρτήματος τὰ ἐγχειρίζει εἰς τὸν ταμῖαν, οὗτος δὲ πληροῦνόμενος τὸ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ σημειωθὲν προμήθευτρον ὑπογράφει τὸ μεσόφυλλον καὶ τὸ παράρτημα, καὶ ἐγχειρίζει τὸ πρῶτον εἰς τὸν συναλλαττόμενον. Τὰ παραρτήματα χρησιμεύουν εἰς ἔλεγχον τοῦ ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ δανείου ἐπὶ ὑποθήκῃ.

*Αρθρ. 67.

Ὁ αἰτῶν δάνειον ἐπὶ ὑποθήκῃ παραδίδει τὴν αἴτησίν του εἰς τὸν Διευθυντὴν ἢ αἴτησις πρέπει νὰ περιέχῃ α. σημειώσιν τοῦ ὀνόματος, ἐπαγγέλματος καὶ κατοικίας τοῦ αἰτοῦντος β. τὸ ποσὸν τοῦ ζητούμενου δανείου καὶ τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλει τὸ ἀποδώσῃ γ. περιγραφὴν ἀκριβῆ τοῦ εἰς ὑποθήκην προσφερομένου κτήματος, τῆς θέσεως, τῆς ἐκτάσεως τῶν γειτόνων, τοῦ εἶδους καὶ τῆς ποιότητος αὐτοῦ δ. λεπτομερῆ ἐκθεσὶν τῶν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου κτήματος δικαιωμάτων του καὶ μνησὶν τῶν ἐγγυτέρων συγγενῶν τοῦ κληρονομουμένου ἐὰν τὸ κτῆμα εἴναι κληρονομικόν ε. ὑποκειμένου εἰς πυρκαϊάν τοῦ κτήματος βεβαίωσιν τοῦ ὅτι ὑπάρχει ἐξασφαλισμένον καὶ ὑπόσχεσιν ὅτι θέλει ἀνανεώσῃ τὸ ἀσφαλιστήριον μέχρι τέλους τῆς προθεσμίας τοῦ δανείου καὶ ς. ἂν ᾖ ἐπιβεβαρυμένον μὲ κἀνενὸς εἶδους χρέος. Ἐπὶ τέλους θέλει ἐπισυνάπτει τὰ πρωτότυπα ἢ ἀντίγραφα τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀνωτέρων ἐγγράφων του.

*Αρθρ. 68.

Ἡ πυρασφάλεια πρέπει νὰ ὁμολογῇται ἀπὸ κατὰστημα παρέχον ἐγγυήσεις ἀποχρώσας εἰς τὴν Τράπεζαν, μέχρις οὗ δὲ συστηθῶσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους τὰ ἀνάλογα κατὰστήματα τοῦ εἶδους ταύτου, ἢ ἡ διεύθυνσις συνεννοηθῇ μετὰ τινος ἀξιοχρέου κατὰστήματος τῶν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἀναδεχθῇ ἡ ἰδίᾳ τὴν φροντίδα τῆς ἐξασφαλίσεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δανειζομένου, ὁφείλει οὗτος νὰ φροντίζῃ ὁ ἴδιος καὶ νὰ παρουσιάσῃ ἐν τάξει τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις του εἰς τὴν διεύθυνσιν.

*Αρθρ. 69.

Ὡς ὑποκείμενα εἰς τὸ χρέος τῆς ἀσφαλείας κτήματα θεωροῦνται αἱ οἰκοδομαί.

*Αρθρ. 70.

Ὁ ὑποδιευθυντὴς εἰσάγει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἢ παραδέχεται αὐτὴν ἢ παραπέμπει τὸν αἰτοῦντα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὥρων τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (14 Ἀπριλίου) 1841 Νόμου περὶ ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Τραπεζῆς. Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν ὁ Διευθυντὴς γράφει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τὸ ἐθεωρήθη, καὶ ἐπομένως δημοσιεύεται ἡ αἴτησις εἰς τὸ παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

*Αρθρ. 71.

Ὅσακις δὲ ἡ αἴτησις γίνεται δεκτὴ ἢ ἐξεπληρώθησαν οἱ ὅροι τοῦ περὶ ἀσφαλείας τῆς ὑποθήκης νόμου διορίζονται εἰς ἢ πλείονες ἐκτιμηταί, γενομένης δὲ τῆς ἐκτιμήσεως, σταθμίζεται αὕτη ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν περιορίσῃ. Ἀλλ' ὅσακις ὁ αἰτῶν νομίσῃ ὅτι ἀδικεῖται ἀπὸ τὴν πράξιν τοῦ εἰσηγητοῦ ζητεῖ ὁλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου τὴν ἀπόφασιν. Ἐκπληρωθέντων δὲ ὅλων τῶν προηγουμένων ὥρων παραπέμπεται ὁ αἰτῶν νὰ συντάξῃ τὸ συμβόλαιον τὸ ὁποῖον παρουσιάζει εἰς τὸν εἰσηγητὴν μὲ πιστοποιητικὸν τοῦ ὑποθηκοφύλακος, ὅτι ἐνέγραψε τὴν ὑποθήκην καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐγγεγραμμένη προηγουμένως ἑτέρα ἢ ὅτι ὑπάρχει διὰ τὴν ποσότητα. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐκ διπλοτύπου βιβλίου δίδεται ἑντάλμα πρὸς τὸν ταμῖαν διὰ νὰ μετρήσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ δανείου ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

*Αρθρ. 72.

Εἶναι δεκτὰ εἰς ἐνέχυρον εἰργασμένος καὶ ἀκατέργαστος χρυσὸς καὶ ἄργυρος. Ὁ αἰτῶν δάνειον ἐπὶ ἐνεχύρῳ πράττει ὅ,τι καὶ ὁ ἐπὶ ὑποθήκῃ. Ἀντὶ δὲ τῆς περιγραφῆς τοῦ ἀκινήτου κτήματος σημειοῖ εἰς τὴν αἴτησίν του τὸ εἶδος, τὸ ποσόν καὶ ποιὸν τοῦ εἰς ἐνέχυρον προσφερομένου πράγματος, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἐνεργοῦνται αἱ περὶ τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων προεκτεθεῖσαι ὁδηγίαι, καθ' ὅσον αὗται ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

*Αρθρ. 73.

Διορίζονται δύο εἶδη ἐκτιμητῶν οἱ μὲν διὰ τὰ κτήματα οἱ δὲ διὰ τὸν χρυσὸν καὶ ἄργυρον. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐκτιμητῶν ἀνακαί εἰς τὴν Διεύθυνσιν καὶ γίνεται ἐπὶ γενικῆς συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου.

*Αρθρ. 74.

Οἱ ἐκτιμηταὶ δίδουν ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τὸν ἐξῆς ὅρκον. «Ὁρκίζομαι νὰ ἐκτιμήσω τιμίως καὶ εὐσυνειδῶτως οὐχὶ ἢ δὲ κατὰ χάριν ἢ ἐχθρὰν».

*Αρθρ. 75.

Ὡς βάσιν δὲ εἰς τὰς ἐργασίας των θέλουν ἔχει ἐπὶ μὲν τῶν οἰκοδομῶν τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα, οὐχὶ καθόσον προκύπτει ἀπὸ προσωρινὰς τοῦ τόπου ἀνάγκας, ἀλλ' ἀπὸ τὴν γενικὴν τοῦ μέλλοντος ἐποψίν. Ἐπὶ ἀμπελώνων, σταριδαμπελώνων, φυτειῶν, δεινδρώνων, ἐλαιώνων καὶ τῶν ὁμοίων, τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκκαθαρισμένον ἀφ' ὅλα τὰ ἐξόδα καὶ τὰς φυσικὰς ἐλαττώσεις, καὶ ἀναγκαίας καλλιέργειας ἐκτιμωμένων τῶν προϊόντων εἰς τὴν ὡς ἐγγιστα συνήθη καὶ γενικὴν ἀξίαν των. Ἐπὶ δὲ κτημάτων τὰ ὁποῖα δὲν ἐκαλλιεργήθησαν ἢ δὲν ἐτέθησαν εἰς παραγωγὴν, τὴν ἀγοραίαν τιμὴν των ἢ ἐκτίμησις γίνεται ἐγγράφως καὶ εἶναι αἰτιολογημένη, κατατίθεται δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων τοῦ Ταμείου.

*Αρθρ. 76.

Οἱ ἐκτιμηταὶ λαμβάνουν ἀμοιβὴν διὰ τὰ ἔργα των ἀπὸ 1—2 τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ δοθησομένου δανείου καὶ ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ κτήματος καὶ τῆς ποσότητος τοῦ δανείου περὶ τούτου γίνεται ἀπόφασις τῆς Διευθύνσεως. Λαμβάνουν προσέτι καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ὁδοιπορίας των κανονιζόμενα ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν.

Ἡ ἀμοιβὴ καὶ τὰ ἐξόδα προκαταβάλλονται.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ὑποκαστήματα τῆς Τραπεζῆς.

*Αρθ. 77.

Ἡ Τράπεζα θέλει συστήσῃ τέσσαρα ὑποκαταστήματα, εὐθὺς ὅτε τὰ κεφάλαιά της τῇ ἐπιτρέψουν, καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ἐντε

εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ διπλοῦ τῆς ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὅποιον ἤθελε συνάξει τοιοῦτοτρόπως.

Ἄρθρ. 8.

Ὅστις φωραθῇ ἐξάγων λαθραίως βαλανοκικίδια ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς ποινῆς τοῦ ὀκταπλοῦ τελωνιακοῦ τέλους, καὶ εἰς πληρωμὴν τοῦ τριπλοῦ ἐγγείου φόρου.

Ἄρθρ. 9.

Ἀπαγορεύεται ἡ σύμμιξις βαλανοκικιδίων διαφόρων ποιότητων κατὰ τὴν ἐξαγωγήν. Ὅστις ἤθελε ἀντιβῇ εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον καὶ τὸ τελώνιον τοῦ ἐξαγομένου καρποῦ, θεωρουμένου ὁλοκλήρου τούτου ὡς τῆς πολυτιμωτέρας ἐκ τῶν συμμίκτων εἰδῶν ποιότητος.

Ἄρθρ. 10.

Δι' ἰδιαιτέρου Νόμου θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς φορολογίας τῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους καταναλισκομένων βαλανοκικιδίων.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστου) 1842.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΠΑΛΛΗΣ.
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 19.

(Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Αὐγούστου.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Π ε ρ ι

Ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξύ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τοῦ Ὀλδενβούργου ὑπογραφίσαν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ὀλδενβούργῳ, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1842 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν τὴν 1 (13) Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μεγάλου Δουκὸς τοῦ Ὀλδενβούργου, κινούμεναι ἀπὸ τὴν εἰλικρινῇ πρόθεσιν τοῦ νὰ στερεώσωσι τὴν καλὴν ἀρμονίαν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν μεταξύ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ ἐνισχύσωσι τὰς μεταξύ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν ὑπηκόων ἐμπορικὰς σχέσεις καὶ πεπεισμένοι ὅτι οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ συντείνῃ πλεότερον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τοῦτο ἀμοιβαίων εὐχῶν των, ὡς ἡ σύστασις ἐλευθερίας περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν θεμελιουμένης ἐπὶ τῆς ἀρχῆς δικαίας ἀμοιβαιότητος, συνέθεντο τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ὑπήκοοι ἐκατέρων τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, θέλουν προσορμιζέσθαι ἐλευθέρως ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἐαυτῶν, τῶν πλοίων των καὶ τῶν φορτίων εἰς τοὺς λιμένας, καὶ ἄλλα μέρη ἀποβάσεως κείμενα εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης καὶ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἑτέρου, ἀπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον. Δύνανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως νὰ ἐνδιαμείνωσιν εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, νὰ ἐνοικιάσωσι καὶ καθέξουν οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ ἐμπόριόν των θέλουν ἀπολαύει ἐν γένει διὰ τε ἐαυτοὺς καὶ τὰς ἰδιοκτησίας των τὴν πληρυστέραν ἀσφάλειαν καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου των πᾶσα πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ἀπονεμουμένη προστασία ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑπείκωσιν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1842.)

DECLARATION MINISTÉRIELLE

Entre

Les Gouvernements de Grèce et d'Oldenbourg concernant les rapports de navigation et de commerce des deux Etats. Signé à Athenes et à Oldenbourg le 20 avril (2 mai) 1842 et dont les ratifications ont été échangées le 1 (13) juin de la même année.

Le gouvernement de S. M. le Roi de Grèce et celui de S. A. R. le Grand Duc d'Oldenbourg animés du désir sincère de consolider les rapports de bonne intelligence qui subsistent si heureusement entre les deux Etats, et d'étendre et raffermir les relations commerciales entre leurs sujets respectifs et persuadés que rien ne saurait contribuer d'avantage à l'accomplissement de leurs vœux mutuels à cet égard que l'établissement d'une liberté de commerce et de navigation basée sur le principe d'une juste réciprocité sont convenus des articles suivans.

Article 1.

Les sujets de chacune des deux hautes parties contractantes pourront avec toute sûreté, pour leurs personnes, vaisseaux et cargaisons, aborder librement dans les ports et autres places de débarquement situés au bord de la mer ou des rivières des territoires de l'autre, partout où le commerce avec l'étranger est permis. Ils pourront s'y arrêter et résider dans quelque partie que ce soit, des dits territoires; y louer et occuper des maisons et des magasins pour leur commerce et ils jouiront généralement tant pour leurs personnes que pour leurs propriétés de la plus entière sécurité, et il leur sera accordé pour les affaires de leur négoce toute protection dont y jouissent les nationaux, à charge de se soumettre aux lois et ordonnances des pays respectifs.

λῶς ἐξήρηται εἰς τὴν ἐνέργειάν των ὑπ' αὐτῆς, θέλει ὀνομάσει Γραφεῖα τῆς Τραπεζῆς.

*Ἀρθ. 78.

Τὰ τέσσαρα Γραφεῖα θέλουν ἐδρεύει τὸ μὲν εἰς Σύρον, τὸ δὲ εἰς Ναύπλιον, τὸ δὲ εἰς Πάτρας, καὶ τὸ ἕτερον εἰς Χαλκίδα.

Τὸ κεντρικὸν κατὰστημα ἐπιφυλάττεται νὰ συστήσῃ καὶ ἕτερα ὅπου τὸ νομίζει ἀναγκαῖον, καὶ ἐνεργεῖ ἀπ' εὐθείας, ἢ καὶ δι' εἰδικῶν ἀνταποκριτῶν του εἰς τὰ λοιπὰ μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ὑποκαταστήματα. Ἡ Διεύθυνσις θέλει προσδιορίσει τὴν περιφέρειαν τῶν εἰρημένων ὑποκαταστημάτων, καὶ κανονίσει τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἐργασίαν των. Ταῦτα δὲ θέλουν εἶσθαι ὅσον ἐνεστί ὁμοιόμορφα μὲ τὸν τύπον καὶ τὸν μηχανισμόν τοῦ κεντρικοῦ Καταστήματος.

*Ἀρθ. 79.

Τὸ προσωπικὸν ἐκάστου Γραφείου θέλει ἀποτελεῖσθαι ἀπὸ ἑνα Διευθυντῆ καὶ δύο Συμβούλους ἐκλεγμένους κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν παλαιῶν μετόχων τῆς Τραπεζῆς.

*Ἀρθ. 80.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σύρου θέλει ἀλλάσσει κατὰ τριμηνίαν καὶ θέλει λαμβάνει τὴν θέσιν του ἐναλλάξ εἰς τῶν συμβούλων.

Ὁ Διευθυντὴς δὲ μεταβαίνει εἰς τὴν θέσιν τοῦ συμβούλου.

*Ἀρθ. 81.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ δύο σύμβουλοι τοῦ ὑποκαταστήματος διδόν τὸν ὅρκον των ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, οἱ δὲ τιμῆται καὶ ἐκτιμῆται ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος.

*Ἀρθ. 82.

Πρὸς ἀντιμισθίαν τῆς Διευθύνσεως καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑποκαταστημάτων προσδιορίζονται δέκα τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν κερδῶν, τὰ ὅποια ἐκαστὸν αὐτῶν ἠθέλει ἀναδείξει εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ ἐσζυγίου του. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα τὰ ὅποια εἶναι ὁ ἀνώτατος ὅρος ἐννοοῦνται δι' ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ καὶ πρὸς ἀποζημίωσιν παντὸς ἐξόδου, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ἡ Τράπεζα εἰς ἄλλαν ἀποζημίωσιν. Τὴν διανομὴν δὲ τῶν ποσοστῶν τούτων θέλει ὀρίσει ἡ Τράπεζα ἐπὶ τῆς συστάσεως ἐκάστου ὑποκαταστήματος χωρὶς πώποτε νὰ ὑπερβῇ τὸν ὅρον αὐτόν.

*Ἀρθ. 83.

Ἡ Διεύθυνσις θέλει προσδιορίσει τὴν ἐγγύησιν, τὴν ὁποίαν ἐκαστον γραφεῖον ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ.

*Ἀρθ. 84.

Διὰ τὰς προεξοφλήσεις, τὰ γραφεῖα συντάττουν κατάλογον τῶν εἰς τὴν προεξοφλήσιν παραδεκτέων ἐμπόρων καὶ τὸν στέλλουν κατὰ δεκαπενθήμερον εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ἥτις τὸν ἐπεξεργάζεται καὶ τὸν ἐπιστρέφει. Αἱ προεξοφλήσεις δι' ἐκαστον γραφεῖον πρέπει νὰ στηρίζωνται εἰς τὸν τοιοῦτον κατάλογον, διὰ τυχούσαν δὲ βραδύτητα ὡς ἐκ τῆς ἀποστολῆς καὶ ἐπιστροφῆς τοῦ καταλόγου, ἐκαστον γραφεῖον θέλει ἔχει προσδιορισμένον τὶ ποσόν, τὸ ὅποion δύναται ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνη νὰ ἀσχολήσῃ ἐν τῷ μεταξὺ. Τὰ γραφεῖα ταῦτα θέλουν πέμπει εἰς τὴν Διεύθυνσιν κατὰ δεκαήμερον συνοπτικὴν ἐκθεσιν τῆς καταστάσεώς των.

*Ἀρθ. 85.

Ὅσάκις τὰ γραφεῖα καὶ οἱ εἰδικοὶ ἐπίτροποι ἐνεργοῦν δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ δὲν δύνανται νὰ δώσωσι δάνεια, πρὶν λάβωσι περὶ τούτου τὴν ἀδειαν τῆς διευθύνσεως. Πρὸς τοῦτο ὑποχρεοῦνται νὰ διευθύνωσιν ἀντίγραφα ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων διὰ νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἀδεια. Δύνανται δὲ νὰ παραχωρῶσι δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὅρων, ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν, καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλουν λαμβάνει δι' ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ ὑποκαταστήματος καὶ χωρὶς νὰ ζητῶσιν ἀδειαν ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν, ἀλλ' ὀφείλουν νὰ προσέχουν καλῶς εἰς τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων.

*Ἀρθ. 86.

Τὰ γραφεῖα καὶ οἱ εἰδικοὶ ἐπίτροποι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ζημίαν προκύψουσαν ἐξ ἀμελείας ἢ ἀπάτης των. Εἶναι δὲ ὑπόχρεοι ὅσάκις ὑπερασπίζωνται τὰ δικαιώματα τῆς Τραπεζῆς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων νὰ εἰδοποιῶσι τὴν Διεύθυνσιν ἐκθέτοντες τὴν ὑπόθεσιν. Μεχριστοῦ ἀποφασίσῃ ἡ Διεύθυνσις νὰ θέσῃ τραπεζικὰ γραμματῖα εἰς κυκλοφορίαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, θέλει ἐφοδιάσει τὰ γραφεῖα τῆς μὲ ὑποδείγματα ἐκάστου εἶδους διὰ νὰ ἐπαγρυπνοῦν ἐναντίον πάσης νοθεύσεως καὶ παραποιήσεως. Ὅμοια δὲ ὑποδείγματα θέλουν παρακατατεθῇ καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς Διοικητικοὺς ταμίας τοῦ Κράτους.

*Ἀκροτελευταῖον ἄρθρον.

*Ἀρθ. 87.

Ὁ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841 περὶ Τραπεζῆς Νόμος, ὁ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Τραπεζῆς Νόμος, ὁ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου π. ε. Κανονισμὸς, ὁ ἀπὸ 19 (31) Αὐγούστου π. ε. τροποποιητικὸς Νόμος, αἱ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τροπολογίαι τοῦ κανονισμοῦ, ὁ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν συνεδριάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως, καθὼς καὶ ὅσοι ἄλλοι κανονισμοὶ ἢ τροποποιήσεις εἰσαχθῶσιν ἀκολούθως ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων καὶ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελοῦν τὸν Κώδικα τῆς Τραπεζῆς ὡς πρὸς τοὺς μετόχους καὶ τοὺς τρίτους ὁμοῦ μὲ τὸν παρόντα κανονισμὸν, ὅστις ὡς ἐκφράζων τὸ νομικὸν συμβόλαιον τῶν μετόχων, θέλει ὑπογραφῇ παρὰ τῶν παρόντων μελῶν τῆς συνελεύσεως καὶ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου. Τὸ πρωτότυπον τούτου θέλει μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειᾶς, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἀνγκλόντως ἐπιβεβαιωμένον θέλει παρακατατεθῇ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου. Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1841.

Ἀπόσπασμα τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων τῆς Γενικῆς συνελεύσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

*Ἀρθ. 5.

Ἐάν πλείοτεροι παρὰ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν πρὸς συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως παρουσιασθῶσι μέτοχοι φέροντες τὸ αὐτὸ ποσὸν μετοχῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προτιμῶνται οἱ ἔχοντες περισσοτέρας ὀνομαστικὰς μετοχάς, διὰ δὲ τοὺς ἔχοντας ἰσαριθμούς ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

*Ἀρθ. 19.

Τὸ ὀριστικὸν γραφεῖον συγκροτεῖται ἀπὸ τὸν τακτικὸν πρόεδρον τῆς συνελεύσεως, δύο ἀντιπροέδρους, καὶ δύο γραμματεῖς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παρατάσεως τῆς ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1837 προθεσμίας μέχρι τέλους τοῦ 1842 ἔτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑποβληθείσας εἰς Ἡμᾶς παρατηρήσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματειᾶς, καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων Μας, διατάττομεν.

Α'. Ἡ δοθεῖσα διὰ τοῦ δ' ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1837

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17,

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων διὰ τὸ 1842 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

*Ἀρθρ. 1.

Ὁ περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων Νόμος διὰ τὸ ἔτος 1841 μένει ὁ αὐτός καὶ διὰ τὸ ἔτος 1842, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ χρέη τῶν δύο ἐφόρων κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ αὐτοῦ Νόμου θέλουν ἀνατεθῆ εἰς ἐπιθεωρητὰς τῶν τελωνείων.

*Ἀρθρ. 2.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἰουλίου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων διὰ τὸ 1841 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

*Ἀρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν σταφίδων ἔγγειος φόρος τοῦ 1841 ἔτους θέλει εἰσπραχθῆ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους, συνάμα μὲ τὰ τελωνικά δικαιώματα.

*Ἀρθρ. 2.

Ὁ φόρος αὐτός ὡς καὶ τὸ τελώνιον ἐπὶ τῶν σταφίδων, θέλει λαμβάνεσθαι εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ ἀποκοπτομένῃ ἐπιτοπίῳ τιμῇ, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἀναγνωρίσει ὡς τοιαύτην ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν γραμματεία, καὶ ἀποῦ προστεθῇ εἰς αὐτὴν ἓν ἐννατημόριον περιπλέον.

*Ἀρθρ. 3.

Ἡ περὶ τῆς ἀναγνωρισθησομένης τιμῆς ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλων ἀφορώντων τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων κατ' ἐπαρχίαν, τὰ πρωτόκολλα ταῦτα σχηματίζονται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς διωρισμένου ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πρωτίστου λυμένου ἐκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων εἰς συμβούλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ διοικητὴς ὀρεῖται νὰ προσκαλῇ καὶ τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐυποληπτοτέρων ἐμπόρων διὰ νὰ δώσωσιν ὅλας τὰς πληροφορίες περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν.

Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἰς τὰ ὁποῖα σημειοῦται ἡ γνώμη τῶν ἐμπόρων, ὅσον καὶ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, δικαιολογημένη ἀποχρώντως, ὑπογράφονται παρὰ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ὅστις χρεωστεῖ νὰ τὰ συνοδεύῃ μὲ τὰς χρεώδεις παρατηρήσεις. Ἡ δὲ Γραμματεία, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὸ πρωτόκολλον, ἀποφασίζει, εἴτε ἀποδεχομένη, εἴτε τροποποιούσα τὴν τιμὴν, ἥτις δηλοῦται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὡς ἀποκομμένη. Τὴν δὲ ἀπόφασιν τῆς ταύτης χρεωστεῖ νὰ δημοσιεύῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ταύτην, οἱ ἔχοντες συμφέρον, ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσῃ ἐπιτοπίως τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι καταχωρισμένη ἡ ἀπόφασις τῆς Γραμματείας, δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ, προσδιορίζει ὀριστικῶς τὰς τιμὰς. Ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν θέλει ἔχει καμμίαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς μεταξὺ ιδιωτῶν.

*Ἀρθρ. 4.

Ἐὰν πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς τιμῆς διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος, τὰ φορτωμένα μὲ σταφίδα πλοῖα θελήσωσιν νὰ ἀποπλεύσωσι, τότε μόνον δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο, ὅταν οἱ σταφιδέμποροι, ἢ οἱ ἐξαγόντες τὴν σταφίδα δώσωσιν ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνίου.

*Ἀρθρ. 5.

Ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκείνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ιδιοκτῆται ἐσμενώνησαν ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γενησομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἠρξάμεθα κατὰ τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ περὶ ἀδικίας ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

*Ἀρθρ. 6.

Πρὸς ἀκριβὴ ἐπιτήρησιν καὶ ἐλεγχον τῆς εἰσπράξεως τοῦ προκειμένου φόρου θέλουν διορισθῇ δύο ἔφοροι, ὁ μὲν εἰς τὴν Κορινθίαν, ὁ δὲ εἰς τὴν Ἀχαΐαν. Ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν θέλει δοθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων.

*Ἀρθρ. 7.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἡ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ τὰς οἰκονομικὰς ἀρχάς, καθ' ἃς ὁδηγίας ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐκδίδει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

*Ἀρθρ. 8.

Αἱ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοῖδιοκτῆτων σταφιδαμπέλων θέλουσιν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸν περὶ ἐγκλητικῶν φόρων ἐφετεινὸν Νόμον, οὐχ ἥττον ὅμως ὑπόκεινται οἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ, ἂν ἤθελον ἐξαχθῇ, εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαταττόμενα.

*Ἀρθρ. 9.

Ὅστις ἤθελε φωραθῇ λαθραίως ἐξάγων σταφίδα, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνίου. Τὸ περιπλέον τοῦ κανονισμένου δικαιώματος ποσὸν μοιράζεται εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη καὶ τὰ μὲν τρία τέταρτα εἰσάγονται εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ ἕτερον δὲ δίδεται δι' ἀνταμοιβὴν τῶν ἀνακαλυψάντων τὸ λαθρεμπόριον.

*Ἀρθρ. 10.

Πᾶσα διένεξις ἥτις ἤθελε προκύψει μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν, ἢ μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος

ποινικῆς διατιμῆσεως, ὅλα τὰ ἐξόδα τῶν φυλακῶν καὶ αὐτῶν, δηλαδὴ, τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων εἶναι εἰς βάρος τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐνῶ ἡ ἡμετέρα διακρίνει τὰ ἐξόδα ταῦτα καὶ ὑπάγουσα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ὅλα τὰ ἀπορῶντα τὰς ποινικὰς φυλακὰς (ἐδ. 8 τοῦ ἄρθρου 3), τίθῃσιν εἰς βάρος τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὅλα τὰ τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων ἐξόδα. Ἐντεῦθεν εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπολογισμόν ὑπάρχει κεφάλαιον φυλακῶν τῶν ὑποδίκων ἀρκετὰ σημαντικόν διότι ἀποτελεῖ τὸ 1/17 περίπου τῆς ὅλης δαπάνης μας καὶ αὐξάνει τὴν πρὸς τὸ σύμπαν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναλογίαν τῆς, εἰς δὲ τὸν Γαλλικὸν δὲν ὑπάρχει παντάπασιν τοιαύτη δαπάνη ὡς περιειλημμένη εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας. 2. Ἡ μεγάλη δυσαναλογία ἡ ὑπάρχουσα μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ Κράτους μας, ἐπιφέρει ἀναγκαίαν καὶ ἀκαταμάχητον αὐξήσιν τῶν ἐσόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης. Ἄν παραβάσωμεν τὰς περιφερίας τῶν πλημμελειοδικείων καὶ κακουργιοδικείων μας μὲ τὰς Γαλλικὰς τῶν αὐτῶν δικαστηρίων περιφερείας, εὐρίσκομεν ὅτι λόγῳ μὲν τοῦ πληθυσμοῦ (1) ἔχομεν ὀλίγον μικροτέρας περιφερείας πλημμελειοδικῶν, μικρὸν δὲ μεγαλητέρας τὰς τῶν κακουργιοδικῶν· λόγῳ ὅμως τῆς ἐκτάσεως (2) τὰ πλημμελειοδικεῖά μας ἔχουσι πλέον ἢ τριπλασίας περιφερείας καὶ τὰ κακουργιοδικεῖα πλέον ἢ τετραπλασίας σχεδόν· ἐντεῦθεν συμβαίνει ὅτι ὅλα τὰ ἐξόδα πορείας τῶν μαρτύρων, τῶν κλητῶν, τῶν ἀνα-

κριτικῶν ὑπαλλήλων αὐξάνουσι καθ' ὑπερβολὴν καὶ οὐδὲ δύναται ἄλλως γενέσθαι, καθότι ἡ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστηρίων ἥτις μόνῃ ἠδύνατο νὰ ἐπιτέρῃ τὴν ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης ταύτης, εἶναι περιττὴ ὡς πρὸς τὸν ὑπάρχοντα πληθυσμόν καὶ ἐκτὸς τούτου ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν πολὺ μεγαλητέραν αὐξήσιν ἐνὸς ἄλλου ἄρθρου τοῦ δικαστικοῦ προϋπολογισμοῦ. 3. ἐξετάζοντες τὰς καταστάσεις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ Γαλλίᾳ, παρατηροῦμεν ὅτι σχεδὸν τὰ δύο τρίτα τῶν ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικείων εἰσαγομένων πράξεων καταδιώκονται ἐπιμελεῖα εἴτε τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων, εἴτε δημοσίων διοικήσεων, δήμων ἢ δημοσίων καταστημάτων. Κατὰ τὸ ἄρθρον 158 τῆς Γαλλικῆς ποινικῆς διατιμῆσεως, τὰ ἐξόδα ὅλων τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, καταβαλλόμενα ἀπὸ τοὺς ἔχοντας συμφέρον, δὲν συγγέονται πώποτε μὲ τὰ διὰ λογαριασμόν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. πληρονόμῃ ἐπίλοιπα ποινικὰ ἐξόδα, τὰ ὅποια ἐπομένως φαίνονται αὐτόθι ἀπληλαγμένα ἀπὸ τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικῶν δαπάνης. Ὑπάρχει καὶ παρ' ἡμῖν καθιερωμένη ἡ ἀνωτέρω διάταξις (ἴδε τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 τοῦ περὶ ἐκκαθαρίσεως κλπ. Β. διατάγματος)· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν δὲν ἐφρημόσθη εἰσέτι διότι αἱ ἰδέαι τῆς τακτικῆς καταδιώξεως τῶν ἀδικημάτων δὲν ἐρύζωσαν ἀρκετὰ εἰς τὸν τόπον ὥστε νὰ διεξάγεται αὕτη καὶ ἀπὸ ιδιώτας καὶ ἀπὸ τοὺς μὲ αὐτοὺς ἐξωμοιούμενους δήμους κλπ. Ἐπομένως οἱ εἰσαγγελεῖς ἀναγκάζονται συνήθως νὰ ἐνεργῶσιν αὐτεπαγγέλτως τὰς καταδιώξεις ταύτας αἰτίας· ἀλλὰ ἤθελον μένει ἀτιμώρητοι πρὸς βλάβην ὅλης τῆς κοινωνίας. Ἀνατελὼ ὦν,

(1) Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ 33,500,000 κατοίκων ὑπάρχουσι 363 πλημμελειοδικεῖα· τὰ δὲ κακουργιοδικεῖα συγκροτοῦνται καθ' ἕκαστον νομόν (τῶν ὁποίων ὁ ὀλίγος ἀριθμὸς συμπίπτει εἰς 86) καὶ ὅχι ὡς παρ' ἡμῖν, καθ' ἑκάστην περιφέρειαν ἑστέων. (2) Ἡ Γαλλία ἔχει 454,000 τετραγωνικῶν μιλίων ἐκτασίν· ἡ δὲ Ἑλλάς 14,380.

Μὲ βαθύτατον σέβας Βασιλεῦ,

Προθυμότητος θεράπων καὶ πιστὸς ὑπὸς Σου

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας

Γ. Α. ΠΑΛΛΗΣ.

ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα	Αύξων ἀριθμ.	Τελωνεῖα	Τάξις	ὑποτελωνεῖα.	Τάξις	Τελωνιακοὶ σταθμοὶ	Φυλακεία
3. ΝΑΥΠΛΙΑΣ.	9	Ναύπλιον	1	Ἄστρος Λεωνίδιον	2 3	Ἅγιος Ἀνδρέας	Τυρός Πούληθρα Μύλοι Τουλών
	10	Ἰδρυ	2	Πόρος Ἑρμιόνη	1 3	Μέθαινα	Σαμπάριζα Τροιζήν
	11	Πέτζαι	2	Ἐπίδαυρος Λιμηρά Κορωνίς	3 3	Ἱέραξ Κυπαρίσσι Πορτοχέλι	Βαλανίδια
4. ΚΑΛΑΜΩΝ.	12	Καλάμαι	2	Κορώνη Νησίον	2 3	Ἀλμυρός Κυτριά Πεταλίδι	
	13	Γύθειον	3			Βάτικα Καρδαμύλη Λιμένι Ἀρχάγγελος	
	14	Πύλος	3	Κυπαρίσσια Τριφυλία	2 2	Μεθώνη Πρώτη	Ἀγρίλι καὶ Κακόδατον Γαργαλιάνοι
5. ΠΑΤΡΩΝ.	15	Πάτραι	1	Λίγιον Ναύπακτος	1 2	Ἀκράτα Ἀντίρριον	Λιθαράκια Τεμένη Καρδοστάσι Ψαθόπυργος Τροιζήνα
	16	Ἀμφισσα	3	Γαλαξείδιον Βιτρινίτσα Ἀντίκυθα Δομβρένα	1 3 2 3	Χόστια Λειβαδόστρα	Ψάθα Βουδάρευμα
	17	Κόρινθος (ἔδρα Λουτράκιον)	3	Ζάχολη Καλαμάκιον	3 3	Κιάτος καὶ Εὐλόκαστρον	Στραβά
6. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.	18	Κυλλήνη	3	Κατάκωλον	1	Ἀλφειὸς Πυργί	Ἅγιος Ἰσίδωρος Κουνουπέλι
	19	Μεσολόγγιον	2	Ἀνατολικόν Νεοχ. καὶ Κατοχή	1 3	Βασιλάδι Σκάλα Κατοχῆς	Κρυονέρι
	20	Βόνιτσα	3	Καρδασαράς Παλαιοχαλιά Μακρυνόρος	3 3 1	Λουτράκι	Ζαθέρδα Ἄκτιον Χελοβίβαρον Βλόχα καὶ Ἀράπη Ἀγριελαία (Κομπότι) Χελῶνα Μενίδι
	21						
	22	Ἀστακός	3	Μύτικας	2		Ἅγιος Παντελεήμων
		Ἰταμος	3				Καλλιδρόμη Ἰταμος Μολόχα

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἰδόντες καὶ ἐρευνήσαντες τὴν Ὑπουργικὴν διακήρυξιν τὴν ἀφο-
ρῶσαν τὰς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μ. Δου-
κάτου τοῦ Ὀλδενβούργου περὶ ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας σχέσεις
ὑπογραφεῖσαν τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1842, ὑπὸ τοῦ Ἡμε-
τέρου ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμμα-
τέως τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ἰακώβου Ρίζου διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ
μ' ἐτέραν τοιαύτην ὑπογραφεῖσαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ Κ.
Βαρώνου Βέργ, Συμβούλου ἐξ ἀπορρήτων, ἐπιτετραμμένου τὴν
διεύθυνσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματείας τοῦ
Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου, ἡ ὁποία διακήρυξις συγκειμένη
ἐκ δέκα ἐννέα ἀρθρῶν ἀρχεῖται ὡς ἀκολούθως·

« Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος
» καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μ. Δουκὸς τοῦ Ὀλδενβούρ-
» γου κινούμεναι ἀπὸ τὴν εἰλικρινῇ πρόθεσιν τοῦ νὰ στερεώσωσι
» τὴν καλὴν ἀρμονίαν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῶν δύο Ἐπι-
» κρατειῶν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ ἐνισχύσωσι τὰς μεταξὺ τῶν
» ἀμοιβαίων αὐτῶν ὑπηκόων ἐμπορικὰς σχέσεις καὶ πεπεισμέναι
» ὅτι οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ συντείνῃ πλεότερον εἰς τὴν ἐκπλή-
» ρωσιν τῶν πρὸς τοῦτο ἀμοιβαίων εὐχῶν των, ὡς ἡ σύστασις
» ἐλευθερίας περὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ναυτιλίαν θεμελιουμένης ἐπὶ
» τῆς ἀρχῆς δικαίας ἀμοιβαιότητος, συνέθεντο τὰ ἐξῆς ἄρθρα
» κτλ. κτλ. κτλ. » καὶ τελειώνει διὰ τῶν ἀκολούθων λέξεων·

« Πρὸς πίστωσιν τούτων ἡ παρούσα διακήρυξις ὑπογράφει διὰ
» τὰς τῆς τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ
» ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμ-
» ματέως τῆς Ἐπικρατείας διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μὲ ὁμοίαν ἄλλην
» ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Μ. Δουκὸς
» τοῦ Ὀλδενβούργου. »

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1842.

I. PIZOS,

« Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

» ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων. »

Εὖρομεν τὴν ῥηθεῖσαν Διακήρυξιν σύμφωνον κατὰ πάντα μὲ
τοὺς σκοποὺς Μας, ἐπομένως ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν αὐτὴν
διὰ τῆς παρούσης ὑποσχόμενοι νὰ ἐκπληρώμεν, φυλάττωμεν καὶ
διατάττωμεν νὰ φυλάττεται πιστῶς πᾶν ὅ,τι διαλαμβάνεται
ἐν αὐτῇ, χωρὶς νὰ συγχωρήσωμεν νὰ ἐπενεχθῇ κατ' οὐδένα τρό-
πον εἰς αὐτὴν παράβασις.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ἐξεδώσαμεν τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην ὑπογε-
γραμμένην διὰ χειρὸς Ἡμῶν, καὶ φέρουσιν τὴν σφραγίδα τοῦ
Ἡμετέρου Βασιλείου.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

(Τ. Σ.)

I. PIZOS.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRÈCE.

Ayant vu et examiné la Déclaration ministérielle
concernant les rapports de navigation et de commer-
ce entre le Royaume de Grèce et le G^d Duché d'Ol-
dembourg signé le 20 Avril (2 Mai) 1842 par Notre
Secrétaire d'Etat de la Maison Royale et des Réla-
tions Extérieures Mr J. Rizo pour être échangée
contre un acte conforme signé le même jour de la
part de M^r le Baron de Berg, Conseiller Intime,
chargé de la direction du département des Relations
Extérieures du G^d Duché d'Oldembourg, la quelle
Déclaration en dix neuf articles commence par ces
mots :

« Le Gouvernement de S. M. le Roi de Grèce et
celui de S. A. R. le Grand Duc d'Oldembourg ani-
més du désir sincère de consolider les rapports de
bonne intelligence qui subsistent si heureusement
entre les deux états, et d'étendre et raffermir les re-
lations commerciales entre leurs sujets respectifs et
persuadés que rien ne saurait contribuer d'avantage
à l'accomplissement de leurs vœux mutuels à cet é-
gard que l'établissement d'une liberté de commerce
et de navigation basée sur le principe d'une juste ré-
ciprocité sont convenus des articles suivants, etc. etc.
etc. » et finit par ceux-ci :

« En foi de quoi la présente déclaration a été si-
gnée par ordre de S. M. le Roi de la Grèce, par le
Secrétaire d'Etat au Département de la Maison Roya-
le et des Relations Extérieures, pour être échangée
contre un acte conforme expédié de la part du gou-
vernement de S. A. R. le Grand Duc d'Oldembourg.
Fait à Athènes le 20 avril (2 mai) 1842.

G. RIZO

Secrétaire d'Etat au Département de la Maison
Royale et des Relations Extérieures.

Nous avons trouvé la dite Déclaration conforme en
tous à Nos intentions. En conséquence Nous l'ap-
prouvons et ratifions par les présentes en promettant
de remplir, d'observer et de faire observer fidèlement
tout ce qui y est contenu sans permettre qu'il y soit
contrevenu de quelque manière que ce soit.

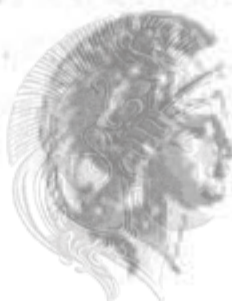
En foi de quoi Nous avons donné cette ratification
signé de Notre main et munie du sceau de Notre
Royaume.

Fait à Athènes le 28 Avril (10 Mai) 1842.

OTHON

(L. S.)

J. RIZO.

ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ αὐτὰ, κατὰ τὴν ἐν ἰσχύει τελωνιακὴν διατάξιν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς διατάξεις, μέχρι τῆς ἐκδόσεως νέου τελωνιακοῦ τιμολογίου.

Ἄρθρ. 4.

Πᾶν ἐμπορεύμα εἴτε τοῦ Βασιλείου εἴτε ξένης ἐπικρατείας ἐξαχθὲν ἅπαξ τοῦ Κράτους, θεωρεῖται ὡς ξένης ἐπικρατείας ἐμπορεύμα, ἐὰν τυχὸν ἤθελε πάλιν ἐπιστρέψει εἰς τὸ Βασίλειον, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὁρισμένον εἰσαγωγικὸν τελώνιον.

Ἄρθρ. 5.

Ἐξαίρουνται τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθροῦ 4.

1. Ὅσα ἐμπορεύματα δύνανται νὰ διακριθῶσιν ἀπὸ τὰ κατὰ πρώτην φορὰν εἰσαγόμενα εἰς τὸ Κράτος διὰ προσθέτων γνωρισμάτων, ὡς καὶ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὁμοειδῆ δὲν παράγονται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Τὰ ἐξαίρουμένα ταῦτα ἐμπορεύματα θέλουν σημειωθῆ εἰς ἰδιαιτέρον Β. Διατάγμα.

2. Ὅσα ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ ὁποιοῦνδήποτε μέρος τῆς ἐπικρατείας εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου μέρη τοῦ Βασιλείου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, καθ' ὅσον δὲν εἶναι ῥητῶς ὁρισμένα διὰ τὴν ἀλλοδαπήν.

3. Ὅσα ἐμπορεύματα μεταφέρονται ἀπὸ μέρη τοῦ Βασιλείου εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἢ τὰ δυτικὰ παράλια τοῦ Βασιλείου, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, διὰ πλοίων ἅτινα ἀναγκάζονται ἀπὸ τρικυμίαν ἢ ἐναντίους ἀνέμους, καταφεύγουν πρὸς καιρὸν εἰς τὰς Ἰονικὰς νήσους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 2 καὶ 3, ἀπαιτεῖται νὰ μὴ γίνεταί ἐκ μέρους τῶν πλοίων καμία πρᾶξις ἀποβιβάσεως ἢ ἐπιβιβάσεως, ἐκτὸς τῆς παραλαβῆς τῶν ἀναγκαζομένων τροφῶν, καὶ νὰ πιστοποιηται τοῦτο διὰ τῶν ἐκεῖ ἡμετέρων προξένων, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν, παρὰ τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 6.

Πᾶν ξένον ἐμπορεύμα, τοῦ ὁποῦ ὁμοειδὲς παράγεται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, εἰσαχθὲν ἅπαξ πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, καὶ πληρώσαν τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς, ἐξομοιοῦται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπ' αὐτοῦ τέλους, μὲ τὰ ἐντόπια προϊόντα. Ἡ διάκρισις αὕτη θέλει κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρου Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ ἐμπορεύματα ὅσα ἐπλήρωσαν ἅπαξ τὸ τέλος τῆς μεταφορᾶς, δύνανται νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ πληρώσωσι τέλος ἐξαγωγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν διωρισμένων τόπων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν.

Ἄρθρ. 8.

Δὲν συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ, ἐξαγωγὴ, ἢ ἀπὸ πλοίων εἰς πλοίων μεταβιβάσις οὐδενὸς εἶδους ἐμπορευμάτων εἰς λιμένα ἢ κἀνὲν ἄλλο μέρος, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀρμοδία πρὸς τοῦτο τελωνιακὴ Ἀρχή.

Ἄρθρ. 9.

Τῶν ἐντοπίων προϊόντων καὶ τῶν ξένων τῶν ἤδη πληρωσάντων τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς, εἴτε πέμπονται ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, εἴτε μεταφέρονται ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, συγχωρεῖται ἡ ἐξαγωγὴ καὶ ἡ εἰς τὴν ὁποίαν τυχὸν ὑπόκεινται τελώνισις δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν, ὅχι ὅμως καὶ διὰ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων.

Εἰς τὴν κατ' εὐθείαν διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν ἀπὸ τελωνιακοῦ σταθμοῦ, ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἄδεια τοῦ τελωνείου ἢ ὑποτελωνείου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ὁ σταθμὸς δι' οὗ ἐξάγονται.

Ἄρθρ. 10.

Τῶν ἐντοπίων προϊόντων, ὅσα ἐπλήρωσαν τὸ τελώνιον εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν, συγχωρεῖται ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφορὰ δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων.

Ἄρθρ. 11.

Τῶν ἐντελῶν προϊόντων τῶν ἐντοπίων ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων, τὰ ὁποῖα μεταφερόμενα ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, ἢ καὶ ἐξαγόμενα ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, εἶναι ἐλεύθερα τέλους· ἐπὶ δὲ τῶν πρὸς γεωργίαν καὶ κρεοπωλίαν (τροφὴν) ζώων, καὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τὰ ὁποῖα μεταφερόμενα ἐντὸς τοῦ Κράτους, εἶναι ὁμοίως ἐλεύθερα τέλους, συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ δι' ὅλων τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων.

Εἰς τὴν διὰ τῶν τελωνιακῶν φυλακείων ἐξαγωγὴν καὶ εἰσαγωγὴν τῶν εἰρημένων εἰδῶν ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια τοῦ τελωνείου, ἢ ὑποτελωνείου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται τὸ φυλακαῖον, δι' οὗ εἰσάγονται ἢ ἐξάγονται.

Ἄρθρ. 12.

Τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κομιζομένων ἐμπορευμάτων συγχωρεῖται ἡ τελώνισις καὶ εἰσαγωγὴ διὰ μόνον τῶν τελωνείων.

Ἐξαίρετικῶς δὲ, χάριν εὐκολίας τοῦ ἐμπορίου, καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ὑποτελωνείων, Αἰγίνης, Αἰγίου, Ἀμουργοῦ, Ἀνδρου, Ἀντικυράς, Ἀνατολικοῦ, Ἀταλάντης, Ἀμαλιαπόλεως, Ἀστρους, Γαλαξειδίου, Εἰδικίου, Λιμενῆς, Θρονίου, Ἰου, Καρύστου, Κατακόλου, Κεραιῶν, Κορώνης, Κέας, Κυμῆλου, Κυπαρισσίας, Λίνου, Μακρονήσου, Μήλου, Μυκόνου, Μύτικος, Ναυπάκτου, Πάσου, Πόρου, Σίφνου, Σκοπέλου, Σκύρου, Σκιάθου, Στυλίδος, Τριφυλίας, Φιλιατρῶν καὶ Ὠρεῶν.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα ὅσα δὲν διαλαμβάνονται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, εἰς τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ φυλακεία αὐτὰ, συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ ἐκείνων μόνον τῶν ξένων ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα προσπλήρωσαν ἤδη τὸ τελώνιον εἰς τὰ τελωνεῖα ἢ ὑποτελωνεῖα, ὅπου ἡ τελώνισις αὐτῶν εἶναι ἐπιτετραμμένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Περὶ τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν.

Α'. Διὰ θαλάσσης.

1. Εἰσαγωγὴ.

Ἄρθρ. 14.

Παντὸς πλοίου προσορμιζομένου εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἴτε διὰ νὰ ἐκφορτώσῃ ὅλον τὸ φορτίον του, ἢ μέρος αὐτοῦ, εἴτε καὶ ἀπλῶς ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του, χωρὶς νὰ ἐκφορτώσῃ τίποτε, χρεωστεῖ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν Ἀρχὴν, ὁμοῦ μὲ τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα, καὶ τὸ δηλωτικὸν τοῦ φορτίου τοῦ ἐντὸς δώδεκα ὥρῶν μετὰ τὴν προσορμίσιν του. Τὸ τελευταῖον τοῦτο πρέπει νὰ στέλλεται πάραυτα ἀπὸ τὴν ὑγειονομικὴν εἰς τὴν τελωνιακὴν Ἀρχήν. Τὸ δηλωτικὸν τοῦτο πρέπει νὰ ᾔναι ἐκεῖνο, τοῦ ὁποῦ τὸ περιεχόμενον βεβαιῶνται διὰ τῶν υπογραφῶν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν τόπων, ὅθεν ἐφορτώθησαν τὰ ἐμπορεύματα ἂν ἐκεῖ ἐκδίδονται τοιαῦτα δηλώσεις, ἄλλως τὸ συντάττει ὁ ἴδιος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης. Καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν προσελήφθησαν μόνον εἰς τὸν τόπον, ὅπου δὲν ἐκδίδονται ἐπίσημοι δηλώσεις, ἐμπορεύματα εἰς φορτίον, βεβαιωθὲν ἤδη παρ' ἀρχῆς τινος, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀφείλει νὰ προσθέσῃ ταῦτα ἐπὶ τῷ ὁποίῳ φέρει ἐπίσημω δηλωτικῷ.

ψαντος νέον δήμου δὲν ὑπήγοντο πρότερον εἰς τὸν ὅποιον ὑπάγεται οὗτος ὑποθηκοφύλακα, τὰ βιβλία τῶν παλαιῶν δήμων ἀφ' ὧν συγκροτεῖται ὁ νέος, εἰ μὲν πρόκειται περὶ συγχωνευθέντος ὁλοκλήρου δήμου, θέλουν ἀποσταλῆ εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἤδη οὗτος ὑπάγεται, εἰ δὲ περὶ κερματισθέντος δήμου θέλουν φυλαχθῆ παρὰ τῷ ὑποθηκοφύλακι εἰς τὸν ὅποιον ὑπάγεται τὸ μεγαλύτερον αὐτοῦ μέρος, καὶ ἐν ἀμφιβολίᾳ παρὰ τῷ ὑποθηκοφύλακι τὸν ὅποιον ἤθελε διορίσει ὁ ἀρμόδιος παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελεύς.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ὑποθηκοφύλαξ παρὰ τῷ ὁποίῳ θέλουν ὑπάρχει κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὰ βιβλία δήμων ἐκλειψάντων, ὀφείλει, προκειμένου νὰ γένωσι νέαι ἐγγραφαὶ ἢ προσημειώσεις ἐπὶ κτημάτων κειμένων εἰς τοὺς εἰρημένους δήμους, καὶ περιεχομένων εἰς τὴν περιφέρειάν του, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι προηγούμεναι ἐγγραφαὶ ἢ προσημειώσεις νὰ ἐνεργῇ ἐπὶ τῶν βιβλίων τοῦ νέου δήμου παραπομπὴν ἀνάλογον μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου Β. Διατάγματος ὠρισμένην.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ὑποθηκοφύλαξ ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρον 3, ὀφείλει νὰ ἀποστείλῃ εἰς ἄλλον ὑποθηκοφύλακα τὰ παλαιὰ βιβλία δήμου κερματισθέντος θέλει ἐνεργῇ αἰέτως πρὶν τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐπὶ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ νέου δήμου μεταγραφῆν ὅλων τῶν παλαιῶν ἐγγραφῶν προσημειώσεων καὶ ἀπαγορεύσεων ἐγγραφῶν ὅσαι ὑπάρχουσιν ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ εἰρημένου (κερματισθέντος) δήμου τὰ ὅποια διατελοῦσι εἰς τὴν περιφέρειάν του, ἐπὶ δὲ τοῦ βιβλίου τῶν ἐκθέσεων παραπομπὴν ἀνάλογον μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος ὠρισμένην, σημειῶνων συγχρόνως τὸν ὑποθηκοφύλακα πρὸς τὸν ὅποιον στέλλοντα τὰ βιβλία.

Ἄρθρ. 6.

Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν πρόκειται κατὰ τὸ μνησθὲν ἄρθρον 3 νὰ μείνωσι τὰ βιβλία δήμου κερματισθέντος παρὰ τῷ ὁποίῳ ἦσαν ὑποθηκοφύλακι, οὗτος ὀφείλει ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τι ἐγγεγραμμένον ἐπὶ τῶν μεταδάντων εἰς τὸν ἄλλον ὑποθηκοφύλακα κτημάτων νὰ πέμψῃ εἰς αὐτὸν ἀπόδειξιν ῥητῶς διαλαμβάνουσαν τοῦτο. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ νὰ ἐνεργῇ εἰς βιβλίον ἐπίτηδες δοθησόμενον εἰς αὐτὸν καθαρὰν πλήρη καὶ ἀκριβῆ ἀντιγραφὴν ὅλων τῶν ἐγγραφῶν, προσημειώσεων καὶ ἀπαγορεύσεων ἐγγραφῶν τῶν ἀφορωσῶν τὰ ἐκ τῆς περιφερείας ταύτης μεταδάντα εἰς ἄλλην περιφέρειαν ὑποθηκοφύλακος κτήματα, καὶ πέμψῃ αὐτὸ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τοῦτον, ὅστις φυλάττων αὐτὸ, ὀφείλει ὡσάκις πρόκειται νὰ γένωσι νέαι ὑποθηκῶν πράξεις ἐπὶ τῶν εἰρημένων κτημάτων νὰ ἐνεργῇ ἐπὶ τῶν βιβλίων τοῦ δήμου εἰς ὃν ὑπάγονται ἤδη τὰ κτήματα ταῦτα, παραπομπὰς ἀναλόγου μὲ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις, 8 καὶ 42 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος ὠρισμένας.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ ὑποθηκοφύλακες εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ζημίας ὅσαι ἤθελον προκύβει εἰς τὰ μέρη ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς καὶ ταχείας ἐνεργείας τῶν παραπομπῶν ἢ μεταγραφῶν περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ τρία προηγούμενα.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατεῖς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προικίσεως τινῶν ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν νέα δείγματα κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν τῆς πατρικῆς ἡμῶν προνοίας ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος καὶ πίστεως πεσόντων ἐν πολέμῳ, ἢ παθόντων πολυειδῶς κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν νὰ παραχωρηθῶσι χάριν προικίσεως.

Εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Λοιδωρικίου ὀπλαρχηγοῦ Καλτζοδήμου.

Τὴν θυγατέρα τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Στάθη Κατζικογιάννη Ἀφένδραν.

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκ Ψαρῶν Μαρκῆ Μηλαίτη.

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκ Ψαρῶν Ἀναγνώστη Κοντοῦ.

Μίαν ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ ἐκ Ψαρῶν Γεωργίου Καλαφάτη.

Τὴν βασιλικὴν θυγατέρα τοῦ Π. Καραγιάννη ἐκ τῶν Ἰονίων Νήσων.

Τὴν Χαρολειαὶν Ζέρβα.

Τὴν Εἰρήνην Β. Διαμάντη, καὶ

Ἐλεάνταν Πασχούλη.

Εἰς μίαν ἐκάστην τούτων νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν, καλλιεργήσιμος γῆ κατ' ἐκτίμησιν καὶ κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν ἀξίας δραχμῶν δύω χιλιάδων πεντακοσίων.

Τὴν θυγατέρα τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Λάμπρου Ἰωάννου Τσούκου ἐξ Ἀργαυῶν.

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκ χωρίου Κωνσταντίνους τῆς Μεσσηνίας Κῶνστα Μπούρα.

Τὴν θυγατέρα τοῦ Γκίκα Ἀναστασάκη ἐξ Ὑδρας.

Μαροῦσαν θυγατέρα τοῦ Ι Μπουδούρη ἐξ Ὑδρας.

Εἰρήνην θυγατέρα Νικολάου Καλέκα ἐξ Ὑδρας.

Τὴν θυγατέρα τοῦ πρώην στρατιωτικοῦ Πετρούλη ἀπὸ Γόρτυνα.

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐξ Ἀμπελακίων Νικολάου Ἀμπελακιώτου.

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐξ Ἀργους Δημητρίου Μεντή.

Τὴν Γαροφαλίτσαν θυγατέρα τοῦ ἐκ Λακεδαίμονος Ἀθανασίου Ἀποσποράκου.

Τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκ Κραβδάρων Παππᾶ Δημητρίου Τζερεμέ.

Εἰς μίαν ἐκάστην τούτων νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν, καὶ κατ' ἐκτίμησιν γῆ καλλιεργήσιμος ἀξίας δραχμῶν δύω χιλιάδων πεντακοσίων.

Τὴν θυγατέρα τῆς ἐκ Πετρίων Κυριακῆς Βούλενας.

Τὴν θυγατέρα Ἀναστασίου Νικολάου ἐξ Ἡπείρου.

Τὴν θυγατέρα τοῦ Α. Μπαρλᾶ ἀπὸ Ἀκαρνανίαν.

Τὴν θυγατέρα τοῦ Κουσουρή ἀπὸ Ἀκαρνανίαν.

Τὴν θυγατέρα τοῦ Γιάννη Λινάρδου ἀπὸ Λακεδαίμονα.

Τὴν Σμαράγδα Τζιπλάκου ἐκ τοῦ δήμου Καρυστίων.

Μίαν ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Γκουζούλη ἀπὸ Κόρινθον.

Εἰς μίαν ἐκάστην τῶν τελευταίων τούτων νὰ παραχωρηθῇ κατ' ἐκτίμησιν καὶ κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν δωρεὰν ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν γῆ ἀξίας δραχμῶν χιλίων.

Β. Διατάγματος καὶ πληροφορηθέντες, ὅτι εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ Πειραιῶς οἰκοπέδων ἔλαβον χώραν ὑπερβάσεις τινὲς ὡς πρὸς τὸν τεθέντα μέγιστον ὅρον τῆς ἐκτάσεως τῶν οἰκοπέδων, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀρ. 13,306 προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

Α'. Ἐγκρίνομεν τὰς καθ' ὑπέρβασιν τοῦ τεθέντος μέγιστου ὁρου τῆς ἐκτάσεως τῶν παρὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ Πειραιῶς παραχωρηθέντων οἰκοπέδων, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ συμμορφωθῶσιν οἱ κάτοχοι αὐτῶν μετὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3 (15) Δεκεμβρίου 1834 Β. Διατάγματος.

Β'. Ἐγκρίνομεν κατ' ἐπιείκειαν ὥστε τὰ τεμάχια, τὰ ὅποια συμπεριέλαβον τινὲς αὐθαριέτως εἰς τὰ παραχωρηθέντα αὐτοῖς οἰκόπεδα, νὰ μένωσιν εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν, ἐὰν ἀνήγειρον ἤδη ἐπὶ τῶν τεμαχίων τούτων οἰκοδομὰς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, καὶ νὰ πληρωθῇ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον εἰς μίαν δόσιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκτίμησιν τὸ ἀντίτιμον ὡς καὶ ὅλαι αἱ ὠφέλειαι, τὰς ὁποίας ἀπῆλαυσαν οὗτοι ἐκ τῆς χρήσεως τῶν οἰκοπέδων τούτων, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς καταπατήσεως αὐτῶν.

Αἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐντέλλονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Νοεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντῆς
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙ 25 Ὀκτωβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς ἰδιοκτητῶν τῶν Χίων ἐπὶ τῶν εἰς Πειραιᾶ παραχωρηθέντων αὐτοῖς γηπέδων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 9,226, 9,934 κοινῇ ἀναφορᾷ τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅσοι Χίοι ὠκοδόμησαν οἰκίας ἢ ἀποθήκας ἐπὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ παραχωρηθέντων αὐτοῖς γηπέδων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν λήξιν τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 13 (25) Μαρτίου 1837 τεθείσης προθεσμίας ἀναγνωρίζονται ἰδιοκτῆται αὐτῶν μετὰ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν ὅλου τοῦ ἀντιτίμου κατὰ τὰς περὶ τούτου τεθείσας βάσεις εἰς τὸ ἀρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 1836 Β. Διατάγματος.

2. Ἐπίσης ἀναγνωρίζονται ἰδιοκτῆται τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ συνέπειαν τοῦ διαληφθέντος ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰου-

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1842).

νίου) 1836 Διατάγματος παραχωρηθέντων γηπέδων, καὶ ὅσοι τῶν Χίων ἔρχισαν τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκοδομῶν αὐτῶν πρὶν ἢ μετὰ τὴν λήξιν τῆς μνημονευθείσης προθεσμίας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τοῦ νὰ ἀποπερατώσωσιν αὐτὰς ἐντὸς ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ νὰ πληρώσωσιν ἐμπροθέσμως τὸ ἀντίτιμον τῶν γηπέδων παρελθούσης δὲ ἐπὶ μεταίῳ καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, τὰ γήπεδα μεταβαίνουν εἰς τοῦ δημοσίου τὴν κυριότητα.

3. Τὰ οἰκόπεδα, ἅτινα δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος καθὼς καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια μεταβῶσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου μετὰ τὴν λήξιν τῆς διὰ τοῦ ἀρθρ. 2 διδομένης ἐννεαμήνου νέας προθεσμίας, θέλουν ἐκποιηθῇ ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ ἐκποιήσεως, ἐθν. φηχρτῶν κτημάτων Νόμου, ἐφ' ὅσον ἤθελεν εἶσθαι πιθανὸν νὰ ἀναγερωθῇ τάχιστα οἰκοδομαί.

4. Εἰς τὰς Ἡμέτερας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Ὀκτωβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντῆς
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προθεσμίας πρὸς ἀνέγερσιν θεμελίων οἰκοδομῶν ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἀγορασθέντων ἐθνικῶν γηπέδων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 11, 348 κοινῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐγκρίνομεν ὥστε ἡ κατὰ τὸ ἀπὸ 29 Μαρτίου 1839 ὑπ' ἀριθ. 667 Ἡμετέρον Διάταγμα δοθεῖσα δίμηνος προθεσμία πρὸς ἀνέγερσιν θεμελίων οἰκοδομῶν εἰς τοὺς ἀγοραστάς τῶν ἐν τοῖς § 37, 38, 39 καὶ 41 τῆς πόλεως Πειραιῶς ἐθνικῶν γηπέδων, νὰ λογίζηται, διὰ μὲν τοὺς ἤδη λαβόντας τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας των, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ἀφ' ἧς ἡμέρας λάβωσιν αὐτοὺς.

Αἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν παραγγέλλονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Ὀκτωβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντῆς
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

γνωστός, ἢ ἀποποιῆται νὰ πληρώσῃ ἀμέσως τὸ τελώνιον καὶ τὴν ποινὴν πωλεῖται τὸ κατασχθεὶς ἐπὶ δημοπρασίας καὶ λαμβάνονται ἐκ τοῦ πλειστηριάσματος τὰ ὀφειλόμενα κατὰ τὰ ἄρθρα 102 καὶ 103. Ἄν δὲ τὸ ἐκπλειστηριάσμα δὲν ἐξαρκῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ποινῆς τοῦ τελωνίου καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων, υποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλείποντος οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπόχρεοι, εἴτε εἶναι ἤδη οὗτοι, ἢ γίνονται κατόπιν γνωστοί. Ἐάν δὲ τὸ τίμημα ὑπερβαίῃ τὰ ὀφειλόμενα, ἀποδίδεται τὸ περισσεύμα εἰς ὃν τινα φέρει, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀξιολπίστους ἀποδείξεις τοῦ ἐπὶ τοῦ πράγματος δικαιώματός του.

*Ἀρθρ. 112.

Κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαιῷ διαγεγραμμένα ἐνεργοῦν αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαί, ὡσάκις διὰ τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἐξετάσεων τῶν ἀνακαλύψουσιν παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου τιμωρουμένους μὲ χρηματικὴν ποινὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΙΑ'.

Περὶ καταμνηύσεων λαθρεμπορίων καὶ ἄλλων παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

Α'. Ἐναντίον ιδιωτῶν.

*Ἀρθρ. 113.

Εἰς πᾶσαν περίστασιν, καθ' ἣν λιμενικὴ, ὑγειονομικὴ, δημοτική ἢ ἄλλη τις ἀρχὴ ἤθελεν ὡςδὴποτε λάβει γνῶσιν ἢ ὑπονοίαν, ἐνεργοῦμένης τινὸς λαθρεμπορεύσεως, παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης καταχρήσεως, ὀφείλει νὰ καταμνηύσῃ τὰς πράξεις ταύτας εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχήν, διὰ νὰ πράξῃ κατὰ τὰ καθήκοντά της.

*Ἀρθρ. 114.

Ἐάν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπικεῖται κίνδυνος μὴ ἀφανισθῶσι τὰ μέσα, καὶ ὅποια δύναται ν' ἀποδείξῃ τὴν καταδικαστικὴν πράξιν, ὀφείλει ἡ λαβούσα γνῶσιν αὐτῶν ἀρχὴ νὰ συντάξῃ ἀμέσως περὶ αὐτῶν τακτικὸν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον παραδίδει εἰς τὸν ἀρμοδίον τελωνιακὸν ἐπιστάτην.

*Ἀρθρ. 115.

Ἐάν ιδιώτης λάβῃ τοιαύτας ὑπονοίας, ἀναφέρεται εἰς τὴν πλησιεστέραν τελωνιακὴν ἀρχήν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ νόμον. Ἐάν ἐπικεῖται ἐκ τούτου κίνδυνος ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, καὶ ὑπάρχῃ πλησιεστέρα ἄλλη τις ἀρχή, ἀναφέρεται εἰς ταύτην, ἣτις ὀφείλει ἀνευ ἀναβολῆς νὰ πράξῃ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Ἐάν καὶ τοῦτο δὲν παρέχῃ ἀρκετὴν ταχύτητα, προσλαμβάνει τοῦλάχιστον δύο ἀξιολπίστους μάρτυρας πρὸς βεβαίωσιν τῶν διδομένων, τὰ ὅποια εἶναι κίνδυνος μὴ ἐξαφανισθῶσι.

Β'. Ἐναντίον τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

*Ἀρθρ. 116.

Ὅσάκις ἀρχὴ τις ἢ ιδιώτης ἀνακαλύψῃ κατάχρησιν τελωνίου ἢ ἄλλου τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, καταμνηύει τοῦτον εἰς τὸν ἐπιθεωρητήν. Ἐάν δὲ ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς αὐτοψίας ἢ τῆς ἀκροάσεως μαρτύρων ἢ τῆς βεβαιώσεως περιστατικοῦ τινος ἐνδέχεται ν' ἀποβῇ δύσκολος ἢ ἀπόδειξις τῆς καταχρήσεως, δύναται καὶ πρὸ τῆς καταμνηύσεως νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἣτις ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὸ ἄρθρ. 115.

*Ἀρθρ. 117.

Ὁ ἐπιθεωρητής, ἅμα λαβὼν γνῶσιν τῆς καταμνηύσεως, ἐπιχειρεῖ διοικητικὴν προανάκρισιν, καὶ ἂν ἐκ τῆς προανάκρισεως λάβῃ βασίμους ὑπονοίας τῆς ἀληθείας τῆς καταχρήσεως παύει τὸν ὑπάλληλον ἀντικαθιστῶν αὐτὸν προσωρινῶς δι' ἄλλου, καὶ ἀναφέρει ἐντὸς 24 ὥρων εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν, πρὸς τὴν ὁποίαν διευθύνει μετὰ ταῦτα καὶ τὰ ἐγγράφα τῆς προανάκρισεως, συνοδεύων αὐτὰ μὲ ἐκθεσιν λεπτομερῆ.

*Ἀρθρ. 118.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐνεργεῖ τὰ περαιτέρω

κατὰ τὴν ἀρμοδιότητά της ὡς πρὸς τὴν προσωρινὴν ἢ τὴν ὀριστικὴν παῦσιν, καὶ τὴν παραπομπὴν εἰς τὰ δικαστήρια τοῦ καταχραστοῦ ὑπαλλήλου.

*Ἀρθρ. 119.

Ὅταν ἡ καταμνηύσις λαθρεμπορίου ἢ ἄλλης τινὸς παραβάσεως τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν, ἢ καταχρήσεως ὑπαλλήλου τινὸς, ἀποδειχθῇ, ἀφοῦ τὸ δημόσιον λάβῃ τὸ νενομισμένον τελώνιον, ὁ ιδιώτης, ἢ ὁ τελωνιακὸς φύλαξ, ὅστις ἔκαμε τὴν καταμνηύσιν, λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς ἐπιβαλλομένης χρηματικῆς ποινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ τελωνίου.

*Ἀρθρ. 120.

Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν τελωνίου εἶναι γενικὴ, ἐπομένως καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν δημοσίας ὑπηρεσίας ἀρχῆς τινος εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα ὑπόκεινται εἰς αὐτήν. Ἐξαιρέσεις γίνονται μόνον δυνάμει ειδικοῦ Β. Διατάγματος.

*Ἀρθρ. 121.

Πρὶν πληρωθῇ τὸ τελώνιον, δὲν συγχωρεῖται νὰ σηκωθῇ τὸ ἐμπόρευμα, καθ' ὅσον δὲν ἤθελον ἐπιτρέπεσθαι προθεσμίαι διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

*Ἀρθρ. 122.

Ἐάν ἐμπροθέσμως δὲν πληρωθῶσι τὰ ἀπὸ ἐμπορὸν τινα ὀφειλόμενα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων νομίμων καταδικαστικῶν μέτρων, κρατεῖται ἀπὸ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὅποια ἤθελε φέρει μετὰ ταῦτα, ὅσον χρόνον, ὅσον πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του. Ἐάν δὲ ἡ κράσις αὐτῇ δὲν ἀρκέσῃ εἰς τὸ νὰ τὸν παρακινήσῃ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του, ἐμποιοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας τὰ κρατηθέντα ἐμπορεύματα.

*Ἀρθρ. 123.

Διὰ πᾶσαν εἰσπράξιν εἰς τὸν χρόνον νὰ ἐκδίδῃ ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς διπλότυπον ἀποδεικτικόν, προσυπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἐλεγκτήν, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, εἰς δὲ τὸ πρῶτον ὑπογράφει ὁ πληρώσας τὸ τελώνιον.

Ἄν αὗτος δὲν ἤξούρῃ νὰ γράψῃ προσκαλεῖται τρίτος τις, ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται νὰ ὑπογράψῃ ἀντὶ τοῦ πληρωτοῦ ὁ ἴδιος προϊστάμενος ἢ ἄλλος τις ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Αἱ περὶ τριπλοτύπων καὶ διπλοτύπων ἐν ἰσχύει διατάξεις ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα καὶ εἰς τὴν προπαιμένην περίπτωσιν.

*Ἀρθρ. 124.

Ὅσάκις ἡ παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένη χρηματικὴ ποινὴ δὲν φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν ἐπανορθωτικῶν χρηματικῶν ποινῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, αὗται θέλουν λογίζεσθαι ὡς πρόστιμα.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

*Ἀρθρ. 125.

Αἱ περὶ τελωνείων ἐν ἰσχύει ἄχρι τοῦδε διατάξεις ἀκυροῦνται καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

*Ἀρθρ. 126.

Ὁ παρὼν Νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 15 Ἰουλίου τρέχοντος ἔτους.

*Ἀρθρ. 127.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Γραμματεῖαι καθ' ὅσον εἰς ἐκάστην ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Θεωροῦντες ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου καὶ τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ τὴν τακτοποίησιν τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν ὑπαρχόντων φόρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ περὶ ἐπιτηδευμάτων Νόμου τῆς 4 (16) Νοεμβρίου 1837 καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ περὶ οἰκοδομῶν τῆς 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836, οἱ συνταχθησόμενοι φορολογικοὶ κατάλογοι τοιχοκολληθῶσιν εἰς τὸ δημαρχικὸν κατὰστημα, χρεωστοῦν οἱ δήμαρχοι καὶ εἰδικοί πάρεδροι τῶν χωρίων νὰ λαμβάνωσι πρόνοιαν, ὥστε διὰ διακηρύξεως, ἀναγνωσθησομένης, ἐπιμελεῖα αὐτῶν, τὴν πρώτην μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωρίου, νὰ γνωστοποιῇται ἡ τοιχοκόλλησις αὕτη, ἡ δὲ προθεσμία τῶν δώδεκα ἡμερῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας, κατὰ τοὺς διακηρυθέντας Νόμους, οἱ φορολογούμενοι χάνουσι τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσι τὰς ἐνστάσεις των, ἐννοεῖται ἀφ' ἧς ἡμέρας γενῇ ἡ ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσις τῆς διακηρυθείσης γνωστοποιήσεως βεβαιωμένης τακτικῶς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπιμελεῖα τῆς ὁποίας ἐγείνεν ἡ ἀνάγνωσις αὕτη.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ εἰσπραξὶς τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν, ἀνατεθειμένη μέχρι τοῦδε διὰ τῶν Νόμων τῆς 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836 καὶ 4 (16) Νοεμβρίου 1837 εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα, ἀνατίθεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ δήμαρχοι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν περὶ ἐπιτηδευμάτων φόρον, ὀφείλουσιν ἅμα ὑπογράφωσιν αἱ περὶ ἐξασκίσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος ἀδείαι, νὰ τὰς ἀπευθύνωσιν εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας, οἵτινες ἐγχειρίζουν ἐκάστην αὐτῶν εἰς ὅποιον ἀνήκει, ἅμα λάβωσι παρ' αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης τριμηνιας.

Ἡ πληρωμὴ τῶν τριμηνιαίων φόρων σημειώνεται ἐκάστοτε εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς ἀδείας, ἐπιβεβαιουμένη παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμίου. Ἐπίσης ὀφείλουσιν οἱ δήμαρχοι νὰ ἀπευθύνωσιν εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν ἐνδιαλαμβανόμενον ἰδιαιτέρον κατάλογον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου οἱ ταμίαι θέλουν εἰσπράττει τὸν νόμιμον φόρον.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ εἰσπραξὶς τῶν μέχρι τοῦδε καθυστερούντων φόρων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν, ἀνατίθεται ἐπίσης εἰς τοὺς αὐτοὺς διοικητικοὺς ταμίας.

Ἄρθρ. 5.

Θέλει δίδεσθαι εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεῖα διὰ τὰ παρ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα ὡς ἀντιμισθία ἐν ποσοστὸν τρία τοῖς ἑκατὸν, τὸ ὅποιον θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὸ εἰς τοὺς δήμους μέχρι τοῦδε παραχωρούμενον ἐκ τῶν ρηθέντων φόρων ποσοστὸν 20 τοῖς 0/0. Ἐπομένως τὸ εἰς τοὺς δήμους παραχωρηθησόμενον τοῦ λοιποῦ ποσοστὸν θέλει συνίστασθαι εἰς δεκαεπτὰ τοῖς ἑκατὸν, ἀπαιλλοτούμενους τοῦ λοιποῦ ἀφ' ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς εἰσπράξεως.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Νόμους ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν ὁρίσμοι, οἱ ὅποιοι ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος Νόμου, θεωροῦνται ἄκυροι.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐπιφορτίζε-

ται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τακτοποιήσεως τῶν ὑποθηκικῶν βιβλίων τῶν μεταρρυθμισθέντων δήμων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 καὶ τὸν τελευταῖον παράγρα-
φον τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ ἐκτε-
λέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος, θεωροῦντες
ὅτι ὡς ἐκ τῆς γενομένης ἐσχάτως μεταρρυθμίσεως περὶ τὴν συγ-
κρότησιν πολλῶν δήμων εἶναι ἀνάγκη νὰ συναρμολογηθῶσιν ἀνα-
λόγως καὶ τὰ βιβλία αὐτῶν κατὰ τὴν ἐννοιαν τῶν προειρημένων
διατάξεων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὅσάκις ὁ νέος δήμος ὁ προκύψας ὡς ἐκ τῆς γενομένης μεταρ-
ρυθμίσεως διετήρησε τὴν ἐπωνυμίαν ἐνὸς τῶν παλαιῶν δήμων ἀφ'
ᾧ ἡδη συγχωρεῖται, αἱ νέαι ἐγγραφαὶ καὶ ἐκθέσεις ὑποθηκῶν
ἀποκρίθῃ τῆς νέας περιφερείας θέλουν γίνεσθαι εἰς τὰ βιβλία
τῶν ὑποθηκῶν τοῦ παλαιοῦ τούτου δήμου, περαινομένων τῶν
ὑπολοίπων βιβλίων τῶν συγχωνευθέντων ἐντὸς αὐτῆς δὴ τῶν.

Ὅσάκις δὲ ὁ νέος δήμος ἔλαβε νέαν ἐπωνυμίαν, ἢ καὶ τὰ βι-
βλία τῶν συγχωνευθέντων ἐν αὐτῷ δημοτικῶν μονάδων θέλουν
κλεισθῇ, ἀνοιχόμενων ἄλλων διὰ τὴν ὑποθηκικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ
νέου δήμου.

Ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου ὅλων τῶν βιβλίων τῶν διὰ τῆς γενομέ-
νης συγχωνεύσεως καταργηθέντων δήμων θέλουν οἱ ὑποθηκοφύ-
λακες, ἀμέσως μετὰ τὴν παλαιὰν ἐπιγραφὴν, σημειώσῃ τὸ ἐνε-
στὼς ὄνομα τοῦ δήμου ἢ τῶν δήμων, τῶν ὁποίων ἀποτελοῦσι
ἡδη μέρος οἱ καταργηθέντες.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ κλείσιμον τῶν βιβλίων τῶν ἐγγραφῶν καὶ ἐκθέσεων ὅσα
πρέπει νὰ περυνθῶσι κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου
θέλει ἐνεργηθῇ ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑ-
ποθηκοφύλακος παραλαβῆς τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τῶν
ἀνηκόντων βιβλίων, ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρ.
48 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ
ὑποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος διαγραφέντος τύπου ὡς πρὸς
τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν παλαιῶν βιβλίων τῶν προσημειώσεων.

Ἡ ὑπὸ τῶν ὑποθηκοφυλάκων παραλαβὴ τοῦ παρόντος Δια-
τάγματος καὶ τῶν νέων βιβλίων θέλει πιστοποιηθῇ εἰς μὲν τὰς
ἑδρας τῶν εἰρηνοδικῶν ὅπου ὑπάρχει ταχυδρομεῖον διὰ πράξεως
ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ταχυδρομείου καὶ
τοῦ ὑποθηκοφύλακος, τῆς ὁποίας τὸ πρωτότυπον θέλει ἀποστα-
λῇ εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέα καὶ φυλαχθῇ
παρ' αὐτῷ, εἰς δὲ τὰς ἑδρας ὅπου ταχυδρομεῖον δὲν ὑπάρχει
διὰ ἐπιδοτηρίου δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπίτηδες σταλησομένου
ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τὸ ὅποιον θέλει ἐπίσης φυλαχθῇ παρὰ
τῷ τελευταίῳ τούτῳ. Τὰ ἐξόδα τῆς ἀποσταλῆς τοῦ κλητῆρος
θέλουν πληρωθῇ ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσάκις μέρη τοῦ ἐκ τῆς γενομένης μεταρρυθμίσεως προκύ-

Ἡμετέρου Διατάγματος τριετὴς προθεσμία, παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ 1842 ἔτους· ὥστε δύνανται καὶ οἱ μὴ ἔχοντες θεωρητικὰς τῆς ναυτικῆς γνώσεις νὰ λαμβάνωσιν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο τὰ διπλώματα ἐμπορικῶν πλοιάρχων.

Β'. Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία νὰ κοινοποιήσῃ ἀμέσως τὴν Ἀπόφασίν Μας ταύτην εἰς τὰς λιμενικὰς τοῦ Κράτους ἀρχάς, καὶ νὰ δώσῃ τὰς περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀναγκαίαις διατάγας, ἕως οὗ ἀποφασίσωμεν τὰ παραιτέρω περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1841 (12 Ἰανουαρίου 1842).

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 4 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διορισμοῦ β'. ἀντισταγγελέως παρὰ τῷ
ἐν Ἀθήναις πρωτοδικεῖω.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικεῖω εἰσαγγελέως ἤρξην εἰς τοσοῦτον, ὥστε ἡ συνδρομὴ ἑνὸς μόνου ἀντισταγγελέως δὲν ἀρκεῖ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἄρθρον 6, τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, δὲν διατελεῖ ἄχρι τοῦδε ὡς καὶ παρ' ὅλοις τοῖς λοιποῖς πρωτοδικείοις, εἰμὴ εἰς μόνον ἀντισταγγελέως, δύναται νὰ διορισθῇ τοῦ λοιποῦ καὶ δεύτερος τοιοῦτος δικαστικὸς ὑπάλληλος.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Φεβρουαρίου (9 Μαρτ.) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐλευθέρως ἐμφανίσεως τῶν δικηγόρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν ἐμποροδικείων, τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεως δικα-

ζόντων πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων, καὶ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1836 Νόμον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐνῶ ἐπιτρέπεται εἰς πάντα Ἑλλήνα καταστημένον ἐν τινὶ δῆμῳ τοῦ Βασιλείου νὰ παρίσταται πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλοτρίων δικαιωμάτων παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις καὶ ἐμποροδίκαις, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, ὡς ἂν ταῦτα δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικῶν, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀφαιρεῖται ἀπὸ μόνους τοὺς μὴ παρ' αὐτοῖς διωρισμένους δικηγόρους.

Λαβόντες ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1838 περὶ διοικητικῶν δικαστηρίων Νόμου, διὰ τῆς ὁποίας οὐδέποτε δὲν ἐπιτρέπεται εἰς δικηγόρον νὰ ἐμφανισθῇ ὡς πληρεξούσιος τῶν διαδίκων ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Σκεφθέντες ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἀπαγορεύσεις αὗται ἀνεδείχθησαν εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐπιζήμιοι μᾶλλον ἢ ἐπωφελεῖς εἰς τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Αἱ περὶ δικηγόρων ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1836 Νόμου, καὶ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1838 καταργοῦνται, καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλοτρίων δικαιῶν ἐνώπιον πάντων τῶν εἰρηνοδικῶν, τῶν ἐμποροδικῶν, καθὼς καὶ τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, ὡς ἂν οὗτοι δικάζουσιν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, ὡσαύτως δὲ καὶ πάντων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο ὁ παρὰ τοῖς εἰρημένοις δικαστηρίοις εἰδικὸς διορισμὸς τῶν.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Φεβρουαρίου (11 Μαρτ.) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χορηγίσεως γαιῶν εἰς τοὺς πυρπολιστάς, ναύτας, καὶ ναυκλήρους κατὰ τὸ 1822.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν δείγμα τῆς Ἡμετέρας εὐσεβείας εἰς τοὺς κατὰ τὴν 6 Ἰουνίου τοῦ 1822 ἔτους ἀριστεύσαντας πυρπολιστάς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομ-

Αριθ. 2928
46800.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί σχηματισμού τῶν Τελωνείων καὶ τῶν ἀφορώντων
τὸ προσωπικὸν αὐτῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν καὶ νὰ διαρρυθμίσωμεν ἐπὶ τὸ

καταλληλότερον τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τελωνείων, ἐπὶ τῇ προτάσει
τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρα-
τείας.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περί σχηματισμοῦ καὶ διακρίσεως τῶν Τελωνείων.

§. 1. Τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους μετὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς
αὐτὰ ὑποτελωνείων, τελωνιακῶν σταθμῶν καὶ φυλακείων διαι-
ροῦνται εἰς ἑξὶ τμήματα· τὰ δὲ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα ὑπο-
διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Τμήμα	Αὐξων ἀριθμ.	Τελωνεῖα	Τάξις	Ὑποτελωνεῖα	Τάξις	Τελωνιανοὶ σταθμοὶ	Φυλακεῖα
1. ΠΕΙΡΑΙΩΣ.	1	Πειραιεύς	1	Λίγυνα Ἐλευσίς Μέγαρα Σαλαμῖς Ἐπίδαυρος	2 3 3 3 3	Πορτοράφτι Ἀνάβυσσος Μαραθῶν Ὀρωπὸς-Κάλαμος Πιάδα Σοφικόν	Ἀμπελάκια Ἅγιος Νικόλαος Φανερωμένη
	2	Χαλκίς	2	Αἰδηψὸς Ὀρεοὶ Λίμνη Σκόπελος Σκιάθος	3 2 2 2 2	Ἁγία Ἄννα Γλῶσσα Ἡλιοδρόμια	Ἐρέτρια Πάνορμον Ἀγνώντος Λιθάδα Ξηροχώριον
	3	Κούμη	3	Κάρυστος Σκύρος	2 2	Στοῦρα Ἀλιβερί	
	4	Λαμία	2	Ἀταλάντη Ἀμαλίουπολις Στυλὴς Θρανίον Χαμάκον	2 2 2 3 3		Φούρκα Γαρδίχι Γιαννιτζοῦ Λιβανάτα Μελισσίνη Μῶλος Ῥοβολιάρι Σούρπη Ταράτζα Βαρυμπόμπη
2. ΣΥΡΟΣ.	5	Σύρα	1	Κέα Κύθνος Μύκωνος Σέριφος Σίφνος Κίμνηλος Μήλος	2 3 2 3 2 3 1		Σαράλια Φάρος
	6	Νάξος	3	Πάρος (Παροικία)	2	Ἀντίπαρος Κέφαλος Νάουσα	Ἀπειρανθος Φιλώτιον
	7	Τήνος	3	Ἄνδρος Κόρθιον Γαύριον Πάνορμον	1 3 3 3		
	8	Θήρα	2	Ἀμουργός Ἴος	2 2	Ἀνάφη Φολέγανδρος Σίκυνος	Ἀθήναιον Ἀκρωτήριον Ἐπάνω Μεριὰ Ἐμπόριον Γωνία

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1842.)

Ἄρθρ. 17.

Συμφωνεῖται ὅτι τὰ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατ' εὐθεσίαν φθάνοντα εἰς ἕνα λιμένα τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου πλοῖα ἢ τὰ ἐκ τοῦ εἰρημένου Μ. Δουκάτου εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Κράτους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ὅποια ἤθελον εἶσθαι προμηθευμένα ἀπὸ ὑγειονομικῆν πιστοποίησιν ἐκδοδομένην ὑπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῷ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ λιμένος, ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα καὶ βεβαιούσαν ὅτι οὐδεμία λοιμικὴ ἢ κολλητικὴ νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κάθαρσιν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτούμενην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος, ὅπου ἤθελον προσορμισθῆ, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλει ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσελθῶσιν ἀμέσως καὶ ἀποβιβάσωσι τὰ φορτία των. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὁπότεν οὐδεὶς ἐν τοῖς πλοίοις τούτοις ἤθελε προσβληθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπλοΐας ἀπὸ λοιμικῆν ἢ κολλητικὴν νόσον, ὁπότεν τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελον κοινωνήσῃ κατ' ὁδὸν μὲ πλοῖον ἕτερον εὐρισκόμενον καὶ αὐτὸ εἰς στάσιν νὰ ὑποβληθῇ εἰς κάθαρσιν, καὶ ὁπότεν ὁ τόπος, ὅθεν προέρχονται, δὲν ἤθελεν εἶσθαι τόσον γενικῶς μολυσμένος ἢ ὑποπτος, ὥστε νὰ ἔδωσεν αἰτίαν, πρὸ τῆς ἀφίξεώς των, εἰς ἐκδοσιν Διατάγματος, θεωροῦντος ἅπαντα τὰ ἐκείθεν προερχόμενα πλοῖα ὡς ὑποπτα, καὶ ἐπομένως ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν.

Ἄρθρ. 18.

Παρακτὸς τῶν πλεονεκτημάτων τῶν ἐξασφαλιζομένων διὰ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων τῆς παρούσης συνθήκης αἱ συνομολογούσαι Δυνάμεις θέλουσι χορηγήσῃ ἢ μία εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς ἑτέρας ἢ ἐν ἐμπορίῳ ἢ ναυτιλίᾳ πλεονέκτημα, τὸ ὅποιον χορηγήσῃ ἢ ἤθελον χορηγήσῃ εἰς τὸ μέλλον εἰς ἕτερον ὁποιοῦνδήποτε ἔθνος, δώρεον, ἢ ἢ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους τούτου παραχώρησις ἐγένετο δώρεον, καὶ δι' ἀνταλλαγῆς τοῦ αὐτοῦ πλεονεκτήματος, ἢ ἑτέρον ἀνταξίου ἢ ἢ παραχώρησις ἐγένετο ἐπὶ συμφωνίᾳ. Ἐν περιπτώσει κατ' ἣν ἤθελε πρόκεισθαι λόγος περὶ ἀνταξίου τινὸς πλεονεκτήματος αἱ δύο Κυβερνήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ συντάξωσιν ἀνεὺ ἀναβολῆς περὶ τούτου ἰδιαίτεραν σύμβασιν.

Ἄρθρ. 19.

Αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέροις ἄρθροις ἐκτεθεῖσαι συμφωνίαι θέλουν τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνταλλαχθῶσιν αἱ τῆς παρούσης Διακηρύξεως ἐπικυρώσεις καὶ θέλουν ἰσχύει ἕξ ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ῥηθείσης ἀνταλλαγῆς καὶ περαιτέρω μέχρι τῆς συμπληρώσεως δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν ἐπίσημον δῆλωσιν τὴν ὁποίαν ἑκάτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν ἤθελεν ἀπευθύνει τῷ ἑτέρῳ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παύσῃ τῆς Διακηρύξεως ταύτης αἱ συνέπειαι.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἡ παρούσα Διακήρυξις ὑπεγράφη διαταγῇ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μὲ ὁμοίαν ἄλλην ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Β. Υἱ. τοῦ Μ. Δουκὸς τοῦ Ὀλδενβούργου.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἀπριλίου (2 Μαΐου) 1842.

I. PIZOS,

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου
καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων.

Art. 17.

Il est convenu que les bâtimens qui arriveront directement du royaume de la Grèce, à un port du Grand-Duché d'Oldembourg, ou du dit Ga Duché à un port de la domination de S. M. le Roi de la Grèce, et qui seraient pourvus d'un certificat de santé donné par l'officier compétent à cet égard du port d'où les bâtimens sont sortis, et assurant qu'aucune maladie maligne ou contagieuse n'existait dans ce port, ne seront soumis à aucune autre quarantaine que celle qui sera nécessaire pour la visite de l'officier de santé du port, où les bâtimens seraient arrivés, après la quelle il sera permis à ces bâtimens d'entrer immédiatement et de décharger leurs cargaisons. Bien entendu, toute fois, qu'il n'y ait eu personne à leur bord, qui ait été attaqué pendant le voyage d'une maladie maligne ou contagieuse, que les bâtimens n'aient point communiqué dans leur traversée avec un bâtiment qui serait lui-même dans le cas de subir une quarantaine, et que la contrée d'où ils viendraient, ne fût pas à cette époque si généralement infectée ou suspectée qu'on ait rendu, avant leur arrivée, une ordonnance d'après la quelle tous les bâtimens venant de cette contrée, seraient regardés comme suspects, et en conséquence assujettis à une quarantaine.

Art. 18.

Outre les avantages assurés par les dispositions précédentes du présent Traité les Puissances contractantes accorderont l'une aux sujets de l'autre, tous les avantages de commerce et de navigation qu'elles accordent ou accorderont à une autre nation quelconque, gratuitement, si la concession en faveur de cette nation est gratuite, et en échange de la même compensation ou d'un équivalent, si la concession a été conditionnelle. Dans le cas où il s'agira d'un équivalent les deux gouvernemens sont tenus de conclure sans retard un arrangement particulier à cet égard.

Art. 19.

Les stipulations portées par les articles précédens seront mises à exécution à dater du jour où les ratifications de cette Déclaration auront été échangées et elles seront en vigueur pendant six années, à partir du jour du dit échange et au delà jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront une notification officielle faite par l'une des parties contractantes à l'autre dans le but d'en faire cesser les effets.

En foi de quoi la présente Déclaration a été signée par ordre de S. M. le Roi de la Grèce par le Secrétaire d'Etat au Département de Sa Maison royale et des Relations Extérieures pour être échangée contre un acte conforme expédié de la part du gouvernement de S. A. R. le Grand Duc d'Oldembourg.

Fait à Athènes, le 20 Avril (2 Mai) 1842.

J. RIZO

Secrétaire d'Etat au Départ. de la Maison
royale et des Relations Extérieures.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προικίσεως τινῶν ὀρφανῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Εἰς τὰς Κυρίας Παναγιώταν καὶ Μαρίαν, θυγατέρας τοῦ ποτὲ ὀπλαρχηγοῦ Ἡλίου Δικαίου, ἀδελφοῦ τοῦ Γρηγορίου Δικαίου (Παππαφλέσα) νὰ δοθῶσι χάριν προικοδοτήσεως καὶ εἰς λογαριασμὸν τῶν ὧσιν ἡ οἰκογένεια αὐτῶν ἔχει νὰ λαμβάνῃ διὰ παλαιάς ἀπαιτήσεις καλλιεργήσιμος γῆ ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν, ὅπου ἤθελον ζητήσῃ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων ἀρ. 3500 διὰ μίαν ἐκάστην κατ' ἐκτίμησιν.

Εἰς τὴν ὀρφανὴν Θ. Γκιώνη ἐξ Ὑδρας ὁμοίως δραχμῶν δύο χιλιάδων ἀρ. 2,0000.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1042.

Ο Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προικίσεως τινῶν ὀρφανῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, εὐαρεστούμεθα νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν νὰ παραχωρηθῶσι κατ' ἐκτίμησιν χάριν προικίσεως.

Α. Εἰς τὴν Μαρίαν Πιέρου Βοῦδῃ Μαυρομιχάλη ἐξ Οἰτύλου, καὶ Καλλιῶπην Κ. Κοτζιά ἐκ Ψαρόων γῆ καλλιεργήσιμος ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν τοῦ Κράτους γαιῶν ἀξίας δραχμῶν τριῶν χιλιάδων καὶ πεντακοσίων.

Β. Εἰς τὴν Ἀγγελικὴν Γιώτου Λάμπρου Σουλιώτου, Μαρίαν Κ. Πετμεζᾶ ἐκ Κυναίθης,

Μίαν τῶν θυγατέρων Δ. Μονόπολη ἐκ Θήρας,

τὴν θυγατέρα Α. Βόγλη ἐξ Ὑδρας·

Θυγατέραν Γ. Παππαθεοχάρη ἐξ Ὑδρας·

Ἀρχόντῳ Ι. Ἀγγελοπούλου ἱατροῦ ἐκ Σπετζῶν·

Σουλτάναν Κ. Κασουμούλη ἐκ Ναούσης·

Ζαχάρῳ Ἀντωνίου Γ. Μαυρομιχάλη ἐξ Οἰτύλου·

Θυγατέρα Ν. Κουτουμάνη ἐξ Ἡπείρου·

Εἰς μίαν ἐκάστην ἐξ αὐτῶν γῆ ἐπίσης ὡς ἀνωτέρω ἀξίας δραχμῶν δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων.

Γ. Τὴν θυγατέρα Παναγιώτας Σταματικοπούλας Βασιλακονόμης ἐκ Τριπόλεως·

Γιαννοῦλαν Θ. Μπάφα λοχαγοῦ ἐκ Λωρίδος·

τὴν θυγατέρα Α. Κοζαδίνου ἐκ Μυκῶν·

Ἀθηνᾶ Α. Μιτάρα ἐκ Ψαρόων

Μαρίαν Σμυρναίαν ὀρφανὴν πατρὸς καὶ μητρός.

Θυγατέρα Χρίστου Μοσκοβίτου ἐκ Σπετζῶν, ἀκρωτηριασθέντος εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Μαριγῶ Κωνσταντίνου Σωφροκώστα ἐκ Καρπενησίου·

Δημητρούλα Καρκαώστα ἐκ Κραββάρων.

Μαρίαν Δήμου Ἀναστασοπούλου ἐκ τοῦ δήμου Ἰθώμης τῆς Μεσσηνίας·

Ἄναν Γ. Μαραγγοῦ ἐκ Καλαμῶν·

Ἐλισάβετ Λάμπρου Τζόκου Κερασσοβίτη ἐξ Ἀγράφων·

Βασιλικὴν Μήτρου Χριστοδούλου Βάρκα ἐξ Ἀγράφων.

Βασίλῳ Γεωργάκη Μάρκου Καλοκοτρώνη ἐκ τοῦ δήμου Φαλάνθου·

Μαριγῶ ὀρφανὴ ἀπελευθέρως.

Ἐλένην Γεωργίου Σωτηροπούλου ἐξ Αἰγίου·

τὴν θυγατέρα τοῦ Κωνσ. Λεπενιωτάκη ἐκ Δραγαμέστου

Ἀγγέλῳ Χρίστου Γαραβέλου ἐκ τοῦ δήμου Ἐχίνου.

Πανόργια Γιαννάκη Τζόρβα ἐκ Διστόμου,

Ζαχάρῳ Γεωργίου Μαυρομιχάλη ἐξ Οἰτύλου,

Μαρούλαν Βασιλείου Μιτζάκου ἐξ Οἰτύλου,

Γεωργούλαν Λινάρδου Παππαχριστοφίλη ἐκ Λακεδαιμόνος.

Εἰς μίαν ἐκάστην ἐκ τῶν ἀνωτέρω θέλει παραχωρηθῇ ἐπίσης γῆ ἀξίας δραχμῶν χιλίων.

Ἡ παραχώρησις τῶν γαιῶν θέλει ἐνεργεῖται ἅμα τελεῖται ὁ γάμος.

Ε'. Τὸ ποσὸν μιᾶς ἐκάστης προικίσεως θέλει ἐκπεσθῇ ἐν καιρῷ ἀφ' ὅσα τυχὸν ἐκάστη ἐκ τῶν δικληφθεῖσων ἔχει νὰ λαμβάνῃ διὰ παλαιάς πρὸς τὸ δημόσιον ἀπαιτήσεις τῆς.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀρθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ἐνταῦθα συστηθείσης ἀνωνύμου
ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

« ἡ Ἐταιρία τοῦ ἐν Ἀθήναις Θεάτρου. »

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ καθυποβληθέντα Ἡμῖν ἔγγραφα περὶ συστάσεως ἀνωνύμου ἐταιρίας ἐν Ἀθήναις πρὸς διατήρησιν καὶ πρόοδον τοῦ ἐνταῦθα θεάτρου, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 29, 37, 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·
Ἀρθ. 1.

Ἐγκρίνεται ἡ ἐνταῦθα συστηθεῖσα ἀνώνυμος ἐταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « ἡ Ἐταιρία τοῦ ἐν Ἀθήναις Θεάτρου » καὶ ἐπικυροῦνται οἱ ὅροι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2,127 καταστατικοῦ αὐτῆς τοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Πιτάρη, τὸ ὅποῖον θέλει μένει προσηρτημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι, μὲ τὴν τροποποίησιν ὅτι θέλει θεωρεῖσθαι ἰδιοκτησίᾳ τῆς διακληφθείσης ἐταιρίας μόνον ἐκεῖνα τὰ ὄψα, τὰ ὅποια χορηγοῦνται

τας, τὸ ὁποῖον προμηθεύεται εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ δήμου· καὶ 2 τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ἑλλ. Ταχυδρόμου καὶ τῶν σφραγίδων αὐτῶν, ἅτινα πάντα πληρόνται ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποτελοῦσι τὴν δαπάνην τοῦ ὕλικου.

Ἡ τιμὴ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἦτο μέχρι τοῦ 1840 δραχμαὶ 24 κατ' ἔτος, ἡ τιμὴ τοῦ Ἑλλ. Ταχυδρόμου δραχ. 40. Ἡ δαπάνη τῶν σφραγίδων εἶναι ἀσήμαντος καθότι ἀπαξ γινομένη δὲν ἐπανερχεται εἰμὴ καθ' ὅσον συσταίνεται νέον εἰρηνοδικεῖον ἢ συμβῇ ἀπώλεια τῆς σφραγίδος παλαιῶ. Κυρίως λοιπὸν τὸ τακτικὸν ἐξοδὸν τῆς Γραμματείας δι' ἕκαστον εἰρηνοδικεῖον συνίσταται εἰς 64 δραχ. κατ' ἔτος Ἡ δὲ παρατηρουμένη ἀνωμαλία περὶ τὰ ποσὰ τῶν διαφορῶν ἐτῶν προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι 1) ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰρηνοδικεῶν ὅστις κατὰ τὸ 1836 συνεποσούτο εἰς 80 μόνον, κατὰ τὸ 1841 ἀνέβη εἰς 108· 2) ὅταν γίνεταί σύστασις νέου εἰρηνοδικείου, αὐξάνει ἡ δαπάνη ὅχι μόνον κατὰ λόγον τῆς ἐτησίας τιμῆς τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου, ἀλλὰ συγχρόνως γίνεταί καὶ μία ἐκτακτος δαπάνη διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως ὅλων τῶν προλαβόντων ἐτῶν, ὥστε συστηθέντων ἐν τῷ ἐνὸς ἔτους δέκα λ. γ. εἰρηνοδικεῶν, ἡ μὲν τακτικὴ ἐντεῦθεν τοῦ ἀναλώματος αὐξήσει ἦτο ἄχρι τοῦδε ἐκ δραχ. 640, ἡ δ' ἐκτακτος (τιμὴ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διὰ 5 ἢ 6 ἔτη) ἀναβαίνει εἰς 1,200 καὶ ἐπέκεινα. Ἀλλως τε ἡ δαπάνη αὐτὴ δὲν εἶναι πραγματικὴ καθότι ἐξέρχεται ἀφ' ἐνὸς δημοσίου ταμείου καὶ εἰσέρχεται εἰς ἄλλο, καθὼ πληρονομένη εἰς τὸ Βασ. Τυπογραφεῖον.

Ἐποδίκων φυλακαί.

1. Ἐνοίκιον.

2. Ἐπισκευαί.

Εἰς τὰς ἐδρας πλημμελειοδικεῶν (εἰς Πάτρας, Σύρον, Λαμῖαν, Μεσολόγγιον, Καλάμας καὶ Σπάρτην) ἐνοικιάζονται φυλακαὶ καὶ εἰς τέσσαρας (εἰς Ἀθήνας, Χαλκίδα, Ναύπλιον καὶ Τρίπολιν) ὑπάρχουν δημόσια καταστήματα διατεθειμένα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Συνήθως τὰ ἐνοίκια τῶν φυλακῶν ἀναβαίνουν εἰς 2,600 περίπου δραχ. κατ' ἔτος· ἂν ἐνίοτε ἡ δαπάνη αὕτη ἀνυψοῦται μέχρι 3,600 δραχμῶν αἷτιον εἶναι, ὅτι ἡ ἐνιαχοῦ ἐπισώρευσις ὑποδίκων εἴτε ὡς ἐκ τῆς συγκροτήσεως κακουργιοδικεῶν εἴτε ἐξ ἄλλων αἰτιῶν, προκαλεῖ ἐνίοτε τὴν ἐνοικίαν δευτέρων φυλακῶν, ὡς συνέβη εἰς Ἀθήνας, εἰς Σύρον κλπ.

Ἡ ἐπισκευὴ τῶν φυλακῶν εἶναι δαπάνη ἐκτακτος καὶ ἀκάνονιστος, προξενουμένη ὡς ἐκ τῆς ὅχι καλῆς καταστάσεως τῶν ὑπαρχόντων τεσσάρων δημοσίων καταστημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον τὸ ἐν Ναυπλίῳ ὠκοδομήθη ἀπ' ἀρχῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Μολταυτα κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπεριορίσθη εἰς μικρὰ πράγματα.

3. Μισθοὶ φυλακιστῶν.

Τὴν σήμερον δὲν ὑπάρχουν εἰμὴ δέκα τακτικοὶ φυλακίται ὧν οἱ ἐν Σπάρτῃ, ἐν Καλάμας, ἐν Τριπόλει καὶ ἐν Μεσολογγίῳ μισθοδοτοῦνται λόγῳ 42 δραχ. κατὰ μῆνα, οἱ ἐν Χαλκίδι, ἐν Σύρῳ, ἐν Ναυπλίῳ, ἐν Πάτραις καὶ ἐν Λαμῖαις λόγῳ 60 δραχ. κατὰ μῆνα. Οἱ μισθοὶ οὗτοι συνιστῶσιν ἐτήσιον ἀνάλωμα δραχ. 5736, ἡ δὲ φαινομένη κατὰ τὰ 1837, 38 καὶ 39 ὑπέρβασις τοῦ ποσοῦ τούτου προέκυψεν ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐτῶν τούτων ὑπῆρχον εἰς Ἀθήνας, εἰς Ναύπλιον καὶ εἰς Χαλκίδα τρεῖς ἀνώτεροι φυλακίται, ἐκ τῶν Φαλαγγιτῶν λαμβανόμενοι, με 20 δραχμ. ἐπιμίσθιον ἕκαστος κατὰ μῆνα, ἡ δ' ἐνοικίαις δευτέρων φυλακῶν περὶ τῆς ἀνωτέρω ἐγένετο ἤδη λόγος ἐπροκάλει ἐκ διαλειμμάτων τὸν διορισμὸν δευτέρων προσωρινῶν φυλακιστῶν.

4. Διατροφή ὑποδίκων.

Ὅλοι οἱ ἐνδεεῖς ὑπόδικοι τρέφονται δαπάνῃ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ἐπειδὴ παρ' ἡμῖν συνήθως ἡ πενία συνοδεύει τὴν παραβίαν τῶν νόμων, τῶν πλείστων ἂν ὅχι ὅλων τῶν προφυλακισμένων ἢ συντήρησις εἴναι εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἡμερουσία τροφὴ τοῦ ὑποδίκου εἶναι ὁρισμένη εἰς 30—35 λεπ. ἀλλὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπαρκεῖ ἐκτὸς τῆς τροφοδοσίας, καὶ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν καὶ εἰς τὴν καθαριότητα καὶ εἰς τὴν ἱατρικὴν θεραπείαν τῶν ἀνθρώπων τούτων, ὥστε δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ὅτι ἕκαστος ὑπόδικος δαπανᾷ κατὰ μῆνα, μέσον ὅρον, 12 δραχ.

Ἐξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης.

1. Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 234 τοῦ Δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, οἱ ἀνακριταὶ λαμβάνουν κατ' ἔτος ἐπιμίσθιον 300 δραχ. ἐπειδὴ δὲ εἰς ἕκαστον πλημμελειοδικεῖον ὑπάρχει τοῦλάχιστον εἰς ἀνακριτῆς, ἡ ὅλη δαπάνη ἔπρεπε ν' ἀναβαίνει εἰς 3,000 δραχ. κατ' ἔτος· ἀλλ' ἡ διάταξις τοῦ νόμου προσεπιφέρει ὅτι, ἡ ἀμοιβὴ αὕτη δὲν τοῦς δίδεται εἰμὴ ὅταν εὐχερестήσωσιν ἐντελῶς ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των. Εἰς τὰ πρῶτα ταῦτα ἔτη τῆς συστάσεως τῶν δικαστηρίων ἦτο δύσκολον οἱ πρωτόπειροι οὗτοι ὑπάλληλοι νὰ εὐχερестώσωσιν ἐντελῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων των, ἀφ' ἐτέρου ὅμως δὲν ἦτο δίκαιον νὰ στεροῦνται παντάπασιν ἀμοιβῆς τινος, εὐχερестῶντες τὸ κατὰ δύναμιν ὅθεν ἡ Γραμματεία ἐνόμισε κατὰ τὴν ἀπονομήν μέρους τοῦλάχιστον τῆς ἀντιμισθίας ταύτης ἀνάλογον τῇ καταβληθείσῃ ἀπὸ ἕκαστον ικανότητος καὶ ἐπιμελείας, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ὑπάρχουσα κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη, μείωσις τοῦ κανονικοῦ ὅρου τῶν 3,000 δραχ. μείωσις ἣτις πραγματικῶς ἐκπορευθεὶ ἐν μέρει καὶ κατὰ τὰ 1839 καὶ 1840, κατὰ τὰ ὅποια ἡ δαπάνη δὲν φαίνεται μεγαλητέρα εἰμὴ διότι ἔστιν ὡς προείρηται, αὐξήσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνακριτῶν.

2. Ἐξοδα πορείας τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

Κατὰ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἁρθρου 63 τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως, οἱ ἀνακριταὶ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάλληλοι λαμβάνουσι, μακρονύμενοι τῆς ἐδρας των πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τῆς ποινικῆς δικονομίας ἀνατεθειμένων εἰς αὐτοὺς ἔργων, δι' ἐξοδα μὲν τροφῆς καὶ διατριβῆς δραχ. 3. ἢ 5 τὴν ἡμέραν, καθ' ὅσον ἐμακρύνθησαν μόνον πλείοτερον τῶν 5 χιλιομέτρων ἢ καὶ πλείοτερον τῶν 2 μυριομέτρων, δι' ἀγώγιον δὲ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει δραχ. 2. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ δραχ. 3. διὰ πᾶν μυριομέτρον, ἀριθμουμένης ἀπαξ τῆς προσσελεύσεως καὶ ἐπανόδου.

Τῆς διατάξεως ταύτης προῖον εἶναι τὸ δεύτερον ἄρθρον τῶν ἐξόδων τῆς ποινικ. δικαιοσύνης τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὰς μικρὸν ἀνεπτύχθη μετέπειτα δι' οὗς λόγους ἀνεπτύχθησαν ὅλα ἐν γένει τὰ ἐξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, λόγους τοὺς ὁποίους θέλομεν ἐκθέσει κατωτέρω, ὅταν πραγματευθῶμεν τὸ οὐσιωδέστερον αὐτῶν ἄρθρον, τὸ τέταρτον.

3 Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων.

Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων πληρόνται ὅπου τὰ καταστήματα τῶν πρωτοδικεῶν δὲν εἶναι ἱκανὰ εὐρύχωρα ὥστε νὰ ἐργάζωνται ἐν αὐτοῖς καὶ οἱ ἀνακριταί· τοῦτο δὲ δὲν γίνεταί ἤδη εἰμὴ εἰς μόνον τὸ Μεσολόγγιον, καθότι τὰ λοιπὰ ἰδιαίτερα ἀνακριτήρια (δύο τῶν ἀριθμῶν) συνεχωνεύθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος με τὰ πρωτοδικεῖα τῶν ὁποίων ἀποτελοῦσι μέρος.

4. Ἀποζημιώσεις μαρτύρων κλπ.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο σύγκειται·

1. Ἀπὸ τὰς ἀντιμισθίας καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἱατρῶν, τῶν χειρουργῶν, τῶν μαιῶν, τῶν ἐμπειροτεχνῶν καὶ τῶν ἐρηπνέων (ἄρθρον 15 κ. ἐπ. τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως.)

2. Ἀπὸ τὰ δικαιώματα τῶν μαρτύρων (ἄρθρ. 23 καὶ ἐπ. τῆς αὐτῆς.)

3. Από τὰ πρὸς φύλαξιν ἐπιτεθειμένων σφραγίδων κλπ. ἐξόδα (ἀριθ. 32 κ. ἐπ.)

4. Από τὰ δικαιώματα τῶν κλητῆρων (ἀριθ. 51) καὶ

5. Από τὰ ἐξόδα πορείας ὄλων τῶν προαναφερθέντων (ἀριθ. 65 καὶ ἐπ.)

Καθ' ὅλα τὰ ἔτη περὶ τῶν ὁποίων ἤδη δίδεται λόγος παρατηροῦμεν τὰ ἐξόδα ταῦτα βαθμικῶν ἐξογκούμενα: τίνος ἄραγ ἔνεκα; πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν τὴν αὐξήσιν ταύτην εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων πρὸς ἐξέλεγχιν τῶν ὁποίων γίνονται; ἠθέλαμεν οὐσιωδῶς ἀπατηθῆναι ἀνὰ τὴν περὶ σφραγίδων τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ἐσυνάγομεν τὸ πῶρισμα ὅτι ἐπερίσσευσαν ἀναλόγως καὶ αἱ ἀθέμιτοι πράξεις, καθότι οὕτω σκεπτόμενοι καὶ ἀφορῶντες εἰς τὸ ὅτι τὰ ἐξόδα ταῦτα εἶναι περισσότερα ἢ πρότερον κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, ἔπρεπε νὰ συμπεράνωμεν ὅτι κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἡ Ἑλλάς διετέλει εἰς χειρότεραν παρά ποτε κατάστασιν, ἐνῶ ἀπεναντίας πασίγνωστον εἶναι ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ μάλιστα κατὰ τὸ 1841, ὅχι μόνον στάσις δὲν συνέβη οὐδεμία, ἐνῶ κατὰ τὸ 1836, τὸ 1837 καὶ 1838 εἶχον συμβῆ τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ ἡ ληστεία ἢ μαστίσασα προηγουμένως ἐκ διαλειμμάτων διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος σχεδὸν ἐντελῶς κατέπαυσεν.

Δὲν λέγω ὅτι δὲν εὐρέθημεν κατὰ τινὰ τῶν προηγουμένων ἐτῶν εἰς ἐκτάκτους ποινικὰς περιστάσεις, οὐδὲ ἀρνοῦμαι ὅτι ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἤδη ἀφορμὴν ν' ἀναφέρω ἀνωτέρω, δὲν δύνανται ν' ἀναφάνηται κατ' ἔτος καὶ τὴν αὐξήσιν ἀθεμίτων πράξεων· ἀλλ' ἡ μὲν πρόοδος τοῦ πληθυσμοῦ δὲν εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἐξηγῇ τὴν παντάπασιν ἀσανάλογον πρόοδον τῆς δαπάνης, τὰς δὲ ἐκτάκτους περιστάσεις τὰς ἴδωμεν παρερχομένας ἐνῶ καιρῷ τὰ ποινικὰ ἐξόδα ἐξογκοῦν θοὺν ἐξογκούμενα. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ὑπάρχῃ αἰτία τοῦ πράγματος ἄλλη μνημονώτερα καὶ ἀληθεστέρα καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ κατ' ἔτος αὐστηρότερα καταδίωξις καὶ ἀκριβοτέρα ἐξέλεγχις τῶν ἀθεμίτων πράξεων.

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἐξαιτοῦμαι τὴν ἄδειαν νὰ παρατηρήσω τὰ ἑξῆς.

Πρέπει βεβαίως νὰ ὑπάρχῃ εὐλογὸς τις ἀναλογία μεταξὺ τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ συνόλου τῆς δικαστικῆς δαπάνης, καθόσον τὰ πρῶτα εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοσαύτης ἢ τοσαύτης ἐργασίας τῶν διαφόρων τοῦ δικαστικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀρχῶν. Ἄν ἐξετάσωμεν τί συμβαίνει κατὰ τοῦτο ἀλλαχοῦ, εἰς τὴν Γαλλίαν λ. χ. βλέπομεν ὅτι τὰ ἐξόδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἀποτελοῦσι τὸ πέμπτον περίπου τῆς ὅλης δικαστικῆς δαπάνης, καὶ τὸν ὅρον τοῦτον δὲν δυνάμεθα, νομίζω, εἰμὴ νὰ θεωρήσωμεν ὡς εὐλογον, καθότι εἶναι ἀποτέλεσμα δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἀπαραλλάκτου σχεδὸν μὲ τὸν ἐδικὸν μας καὶ καταστάσεως πραγμάτων μονίμου καὶ πολυχρονίου. Ἄν ἤδη ἀναζητήσωμεν τὴν ἀναλογίαν ταύτην παρ' ἡμῖν εἰς τὰ προλαβόντα ἔτη, παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ μὲν τὸ 1835 ἦτο ὡς 1/21 (20659 πρὸς 444,915), κατὰ δὲ τὸ 1836 ὡς 1/14 (37028 — εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο περιέλαβον τὰ ἄρθρα 2, 4 καὶ 5 τοῦ κεφαλαίου τούτου, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὰ κύρια ἐξόδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης — πρὸς 528,710), κατὰ δὲ τὸ 1837 ὡς 1/8 (66,752 πρὸς 568,592) κατὰ δὲ τὸ 1838 ὡς 1/6 (105,258 πρὸς 683,753), κατὰ δὲ τὸ 1839 ὡς 1/5 καὶ 10/13 (131,110 πρὸς 758,518), ὅτι τελευταῖον κατὰ τὸ 1840 ἡ ἀναλογία αὕτη ἦτο ὡς 1/5 καὶ 1/6 (143,902 πρὸς 781,986).

Λαμβάνοντες λοιπὸν ὡς βάσιν τὴν εὐλογον ἀναλογίαν τὴν ἐπικρατοῦσαν ὡς προαναφέραμεν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ παρατηροῦντες τὴν προοδευτικὴν αὐξήσιν τῆς ἀναλογίας ταύτης παρ' ἡμῖν, ἐξάγομεν τὸ συμπέρασμα ὅτι κατὰ τὸ 1835 ἐδαπανήθη εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ κατὰ τὸ 1836

δαπανηθέντος ποσοῦ ὅχι διότι συνέβη κατὰ τὸ πρῶτον τῶν δύο τούτων ἐτῶν τὸ ἥμισυ τῶν ἀθεμίτων πράξεων, ἀλλὰ διότι αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ μάλιστα συστηθεῖσαι δὲν ἀνέπτυξαν οὐδ' ἦτο δυνατόν ν' ἀναπτύξωσι ὅλην ὅση ἀπαιτεῖτο τὴν δραστηριότητα καὶ ἱκανότητα περὶ τὴν καταδίωξιν καὶ ἐξέλεγχιν τῶν κακουργημάτων καὶ τῶν πλημμελημάτων, ὅτι κατὰ τὸ 1836 κατέβαλον πλείονα ζῆλον, ἐπιμέλειαν καὶ ἐπιτηδειότητα, κατὰ τὸ 1837 ἔτι πλέον καὶ οὕτω ἐφεξῆς πλησιάζουσαι κατ' ἔτος εἰς τὸν τελευταῖον ὅρον τῆς ἐργασίας τῶν. Ἄλλη ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι, ἐνῶ κατὰ τὸ 1835 ἐδαπανήθη, ὡς εἶδομεν, εἰς τὰ ποινικὰ ἐξόδα τὸ 1/21 τοῦ ὅλου ἀναλώματος, κατὰ τὸ 1834 ἐξοδεύσαμεν τὸ 1/12, εἰς δὲ τὸ 1833 σχεδὸν τὸ 1/65, ὥστε ἂν ἀπὸ τὴν δαπάνην ἐκρίνομεν περὶ τῆς ποινικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου ἔπρεπε νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη ὑπέκυψεν εἰς τὰς πλέον δυσεξηγήτους ἀνωμαλίας, ὅτι δηλαδὴ κατὰ τὸ 1834 ἐγένεον πενταπλάσιοι ἀθέμιτοι πράξεις ἢ κατὰ τὸ 1833 καὶ κατὰ τὸ 1835 πάλιν κατὰ τὸ τρίτον ὀλιγώτεροι παρὰ κατὰ τὸ 1834, ἐνῶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι κατὰ τὸ 1833, μόλις ἐγκυβερνήτων τῆς νέας καταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῶν τριῶν ἐγκληματικῶν δικαστηρίων, ἡ καταδίωξις ἐγένετο καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ γένῃ πολλὰ ἀτελής, ὅτι κατὰ τὸ 1834, ἀναπτυχθεῖσας ὅσον ἔνεστι τῆς ἐνεργείας τῶν τριῶν τούτων δικαστηρίων, ἡ δικαιοσύνη ἐνῆργησε πολλοστῶ τῷ λόγῳ δραστηριώτερον καὶ σχετικῶς δραστηριώτερον ἀπὸ αὐτὸ τὸ 1835 ὅτε, ἂν καὶ ἐπιστήθησαν ὅλα τὰ δικαστήρια, δὲν ἦτο ὅμως ὡς ἐπαρτήθη ἡ δυνάμις, δυνατόν καὶ νὰ ἐνεργήσωσιν ἀμέσως μὲ τὴν ἀπαιτούμενην ἐπιμέλειαν. Συμπεραίνομεν λοιπὸν ἐπαναλαμβάνοντες ὅτι ἡ βαθμιαία αὐξήσις τῆς δαπάνης ταύτης δὲν ἀναδεικνύει αὐτῶς τὴν χειρότερευσιν τῆς ποινικῆς μας καταστάσεως, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας τὴν μεγαλητέραν δεξιότητα καὶ προθυμίαν ἐκ μέρους τῆς δικαιοσύνης πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐργῶν τῆς.

Ἄλλως τε τὰ ἐξόδα ταῦτα δὲν εἶναι ὅλα ἀποκλειστικῶς εἰς βάρος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου. Κατὰ τὸ ἀρ. 19 τοῦ περὶ ἐκκαθάσεως κλπ. Β. Διατάγματος τὰ ἐξόδα ταῦτα εἶναι ἀπολήψιμα ἡσυχῆς ὁ κατηγορούμενος καταδικασθῇ ἐντεῦθεν τὸ πέμπτον περίπου τοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐπανερχεται διὰ τῆς ἀπολήψεως, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς καταστάσεις τῶν ταμείων καὶ μολοντί τὸ εἰσπραττόμενον τοῦτο ποσὸν δὲν εἶναι πολλὰ μικρὸν, καθότι ἀπὸ τὸ ὅλικόν τοῦ ἀναλώματος πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ, ὡς ἀνεπιστρέπτει δαπανώμενον, τὸ ἥμισυ μὲν διὰ τὰς ἀθωώσεις, τοῦ δὲ ὑπολειπομένου ἡμίσεως τοῦλάχιστον τὸ ἥτερον ἥμισυ διὰ τοὺς οὐδεμίαν περιουσίαν ἔχοντας καταδίκους, μολαταῦτα ἐδόθησαν κατ' αὐτὰς αὐστηραὶ διαταγαὶ πρὸς ἐπιμελεστέραν εἰσπραξίν τῶν ἐξόδων τούτων.

5) Ἐξόδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.

Ἀπὸ τὸ ἀρθρον τοῦτο πληροῦνται τὰ ἐξόδα ὅχι μόνον τῆς τῶν ὑποδίκων μεταφορᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν πειστηρίων καὶ ἐγγράφων. Τὰ ἐξόδα ταῦτα κανονίζονται ἀπὸ τὸ ἀρθρον 4 καὶ ἐπ. τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως καὶ δὲν εἶναι πολλὰ, καθότι οἱ μὲν ὑπόδικοι μεταφέρονται συνήθως πεζοί, μόνον ὅταν ὑπάρχῃ πιστοποιημένη ἀνικανότης πρὸς τοιαύτην μεταφορὰν γίνεται χρῆσις ἀμάξης ἢ ἵππων· τὰ δ' ἐγγράφα καὶ πειστήρια μετακομίζονται συνήθως ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων καὶ μόνον ὅταν ᾖναι ὀγκώδη γίνεται ἄλλως ἢ μεταφορὰ τῶν.

Ἐξόδα ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Τὸ ἐν μόνον τοῦτο ἀρθρον τοῦ ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακος ἀποτελεῖ τρία εἰς τὸν ὑπὸ στοιχ. Α. ἀπὸ τὰ ὁποῖα καταφαίνεται σαφῶς ἐκ τίνων σύγκειται καὶ ἐπομένως θεωρῶ περιττὴν περισσότεραν περὶ αὐτοῦ ἀνάπτυξιν.

Ἐπισκευαὶ διαφόρων οἰκοδομῶν.

Ἐρρέθη ἤδη ἀνωτέρω ὅτι μέχρι τίνος τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ τὰ

γείου, τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων, τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων, τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἑγγεῖος φόρος θέλει λογίζεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) ἐνεστῶτος ἔτους περὶ διανομῆς τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων Νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ὀκτωβρίου (10 Νοεμβρ.) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ συστηθησομένου ἐργοστασίου τῆς ζαχάρως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διευθύνοντες ἐσωκλείστως εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας τὸ παρὰ τοῦ ἐν Παρισίοις Πρέσβεός Μας κλεισθὲν συμφωνητικὸν μετὰ τοὺς ἐργολάβους τοῦ ἐν Ἑλλάδι συστηθησομένου ἐργοστασίου ζαχάρως ἀπὸ σεῦτλα, δηλοποιούμεν εἰς αὐτοὺς, ὅτι διδομέν τὴν ἐγκρίσιν μας εἰς τοῦτο, ἀφοῦ παρεντεθῇ ἐν τῷ άρθρῳ 16 μετὰ τὴν λέξιν «indemniser» ἡ λέξις «chaque année» συγχρόνως παραγγέλλομεν τοὺς ἀφέντας Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, νὰ ἐπιμαρτυροῦν τοῦτο εἰς τριπλοῦν καὶ νὰ ἐπακυρώσουν αὐτὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἡμετέρας ταύτης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Ἰουνίου 1839.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

Nous, envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi de Grèce près la cour de Sa Majesté le Roi des Français, muni des pleins pouvoirs de notre gouvernement, à l'effet de conclure, avec Messieurs Constant Roberti, Brutus Villeroi et compagnie, un contrat ayant pour objet la culture et la fabrication du sucre de betteraves ainsi que le raffinage des sucres indigènes et exotiques en Grèce; Après avoir pris communication de l'acte de société, sous seing privé en date du dix huit avril mil huit cent trente neuf, dûment enregistré le vingt quatre du même mois et dont copie conforme est restée déposée dans les archives de la Légation; Avons, en exécution des ordonnances Royales sous les dates des 6 (18) et 8 (20) février mil huit cent trente neuf, à nous transmises par son Excellence Monsieur le secrétaire d'état des affaires étrangères du royaume de Grèce, arrêté et stipulé définitivement avec Messieurs Constant Roberti, Brutus Villeroi et compagnie, sous la réserve expresse de la sanction Royale, les clauses et conditions suivantes, savoir:

Article 1er

Messieurs Constant Roberti, Brutus Villeroi et compagnie jouiront pendant dix années, à dater du jour de la ratification du présent contrat par le gouvernement Grec, du

privilege exclusif dans tout le royaume de Grèce de la fabrication du sucre de betteraves et du raffinage des sucres exotiques.

Article 2.

Il sera concédé à Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et Cie ou à leurs représentants et ayant cause dans l'Eparchie de la Locride, les terres nécessaires à la culture des betteraves pour la fabrication des sucres dans le lieu bar les dits Constant Roberti et Brutus Villeroi, le quel lieu, est borné au nord par le canal de Talante, au sud par le mont Viglesa, à l'ouest par la rivière Platania et à l'est par les limites de Paléochorio, y compris le village, sauf les exceptions mentionnées à l'article trois suivant.

Article 3.

Huit à neuf mille stremes de terres nécessaires aux habitants pour la culture et leurs dotations civiles et militaires, seront extraits de celles comprises dans le dit poligone, et afin d'éviter des contestations entre les entrepreneurs et les habitants, ces portions de terrains seront séparées de la masse entière par les Ministères de l'Intérieur et des Finances.

Article 4.

Les terres seront concédées à bail pour dix ans. Si, après ce laps de temps, Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi demandent la continuation du bail pour dix autres années ou moins, le gouvernement l'accordera aux mêmes clauses et conditions que le présent bail.

Article 5.

Le prix du bail est fixé à six pour cent de la valeur des terres d'après l'estimation qui en sera faite par experts assermentés, nommés par le gouvernement et acceptés par Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et compagnie. Dans cette estimation, on ne prendra point en considération la valeur des bois qui se trouvent sur quelques unes des terres concédées à bail. Le prix du bail sera acquitté chaque année en deux payemens, le premier janvier et le premier juin.

Article 6.

L'impôt foncier de dix pour cent, sera payé par Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et Cie en argent comptant d'après la valeur du produit des terres concédées à bail et d'après l'estimation qu'en feront annuellement des experts nommés par le Ministère des Finances, conjointement avec les dits Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et Cie sous les clauses de procédure civile grecque en matière d'arbitrage. Quant aux parties de terres boisées, Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et Cie payeront le prix d'estimation des bois qui les couvrent, après que la coupe en sera faite.

Article 7.

Cet impôt foncier sera acquitté de la même manière jusqu'à l'introduction d'un nouveau système d'impôt établi sur des bases plus stables. Alors les terres données à bail aux entrepreneurs seront soumises aux dispositions générales de la perception du royaume.

Article 8.

Les entrepreneurs auront l'usage des eaux comprises dans le poligone, décrit en l'article 2., sans pouvoir, toutefois empêcher les habitants de s'en servir pour leurs besoins domestiques et pour l'exploitation usuelle de leurs terres. Les Ministères de l'Intérieur et des Finances régleront le service de ces eaux, de manière à ce que les habitants n'en soient pas dépourvus. Les

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἐν τρίτον δι-
δεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ιδιώτης ἤθελεν εἶναι οὗτος,
εἴτε δημόσιος ὑπνρέτης, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων τοὺς ὁ-
ποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νο-
μίμων φόρων.

Ἐπίσης ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν τοιαύτην ἀνταμοιβὴν οἱ
ἰδιαιτέροι ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπιστάται, ἐκτὸς τῶν τὴν πρῶ-
την ἀπαρίθμησην ἐνεργούντων.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ
θέλει καταγινώσκεισθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς
τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα. Αἱ δὲ
περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμο-
διότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων. Ἡ καταδίωξις τοῦ ποι-
νικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε προηγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ ἀ-
πλοῦ φόρου δίκης. Ἀλλ' ἡ ἀθωοτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφα-
σις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀ-
πλοῦ φόρου, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπιτροποὶ, ἢ οἱ τὴν πρώτην ἀπαρίθμησην ἐ-
νεργούντες ἰδιαιτέροι ἐπιστάται θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ
εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἀναφερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρί-
σεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρη-
σιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέως. Οἱ ῥηθέντες ὑ-
πάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις
τῆς ποινικῆς δικονομίας, θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει
αὐτήν, ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγ-
γελέως.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ἐπιφορτισθέντες τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰ-
κονομικοὶ ἐπιτροποὶ, ταμίαι, ἐπιστάται, καὶ εἰσπράκτορες, θέ-
λουν ἐφοδιασθῇ με διπλότυπα βιβλία καὶ πίνακες, τῶν ὁποίων
τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς
τὰς ὁποίας θέλει ἐκδόσει ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 11.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει
τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι με πει-
θαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 25—200 ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δη-
μόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 12.

Πᾶσα διένεξις, ἀναφεύσα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος
Νόμου μεταξὺ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, δικάζε-
ται ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοι-
κήσεως εἰς ἣν ἀνεφύη, ἀντιπροσωπευομένου τοῦ δημοσίου παρὰ
τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων.

Ἄρθρ. 13.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται
τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἰανουαρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΑΛΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων
τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρήσαντες τὸν ἀπὸ 31 Δεκεμ. 1841 (12 Ἰανουα. 1842)
ἐσωτερικὸν Κανονισμόν τῶν συνεδριάσεων τῆς γενικῆς συνελεύ-
σεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνί-
αν πράξιν τῆς συνελεύσεως περὶ κανονισμοῦ τοῦ καταστήμα-
τος τούτου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 48 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀ-
πριλίου π. ε. Κανονισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐπὶ τῇ προτά-
σει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀποφασί-
ζομεν.

1. Ἐγκρίνομεν τὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ἡ γενικὴ συνέ-
λευσις ἐπέφερεν εἰς τὸν ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου π. ε. Κανονισμόν.
α) Διὰ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμ. 1841 (12
Ἰανουαρίου 1842) ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων τῆς
γεν. συνελεύσεως, καὶ

β) Διὰ τῶν ἄρθρων 1, 5, 11, 12, 18, 19, 20, 21, 22,
23, 24, 25, 39, 40, 48, 54, 55, 68, 69, 70 καὶ 83 τῆς
ἐκτελέσεως ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν περὶ κανονισμοῦ πράξεως
αὐτῆς μετὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως
« Συμβούλων » εἰς τὰς λέξεις « μελῶν τῆς Διευθύνσεως ».

2. Ἀπαρτίζομεθα ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ πράξει τῆς
συνελεύσεως ἄρθρα 2, 3, 8, 36, 37, 38, 41, 42, 43, 50,
51, 52, 53, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66,
77, 78, 79, 80, 81, 82 καὶ 87, διὰ τῶν ὁποίων προστίθεν-
ται νέαί τινες διατάξεις εἰς τὸν εἰρημένον ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου
Κανονισμόν.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλε-
ται νὰ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰανουαρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Π Ρ Α Ξ Ι Σ.

Τῆς γενικῆς τῶν μετόχων συνελεύσεως περὶ κανονισμοῦ τῆς
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις ἀφορᾶσαι τὴν Διεύθυνσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρ. 1.

Διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας τῶν μελῶν τῆς Διευθύνσεως, τῶν
τιμητῶν, καὶ ὑπαλλήλων τῶν ὑποκαταστημάτων, δὲν συγχω-
ρεῖται ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἀπαιτούμενων ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ
πρὸς ἀσφάλειαν μετοχῶν των.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ διδόμενος ὁρκος ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, Ὑποδιευθυντοῦ, τῶν
τακτικῶν καὶ ἀναπληρωτικῶν συμβούλων, εἶναι ὁ ἑξῆς:

Πίναξ Α'. Διαχειρίσεις τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. κατὰ τὰ ἔτη 1836, 1837 καὶ 1838.

Κεφάλαια	Ἀριθμοί	Διατάξεις κοινῶν.	Χρῆσις 1836.		Χρῆσις 1837.		Χρῆσις 1838.		Ὅλικόν ποσόν	
			Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1837.		Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1838.		Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1839.			
Α΄.		Γραμματεία								
	1	Τακτικαὶ μισθοδοτήσεις	14,690	33	22,505	46	24,439	92	61,635	71
	2	Ἐκτακτοὶ μισθοδοτήσεις	3,600		3,600		4,048	32	11,248	32
	3	Γραφείου ἔξοδα	23,982	65	11,591	2	9,114	73	44,688	40
Β΄.		Ἀρειος Πάγος								
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	50,205		52,401	22	50,120	82	152,727	4
	2	Γραφείου ἔξοδα	3,300		2,699	99	2,699	88	8,699	87
Γ΄.		Ἐφετεῖα								
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	65,245	84	67,504	77	77,802	62	210,553	23
	2	Γραφείου ἔξοδα	7,350		7,199	70	7,399	81	21,949	51
Δ΄.		Ἐμποροδικεῖα								
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	16,370		16,911	66	22,575	61	55,857	27
	2	Γραφείου ἔξοδα	3,585		4,200		3,250		11,035	
Ε΄.		Πρωτοδικεῖα								
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ	183,330	52	210,059	64	260,257	51	653,847	67
	2	Γραφείου ἔξοδα	26,141	60	29,930	33	34,275	55	90,350	48
ΣΤ΄.		Εἰρηνοδικεῖα								
	1	Ἀποσκευῆς ἔξοδα	6,204		7,946		5,000		19,150	
Ζ΄.		Ὑποδίκων φυλακαὶ								
	1	Μισθοὶ φυλακιστῶν	5,710	25	6,672		6,672	46	19,054	39
	2	Ἐνοίκια φυλακῶν	2,346	62	2,826	15	2,544	10	7,686	87
	3	Ἐπισκευαὶ φυλακῶν	5,662	34	2,078	23	3,182	70	10,923	47
	4	Διατροφή ὑποδίκων	29,107	2	26,806	18	35,194	96	91,109	6
Η΄.		Ἀνακριτικὰ ἔξοδα								
	1	Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν	2,514	6	2,786	66	2,944	63	8,245	35
	2	Ἐξοδα πορείας ἀνακριτῶν	1,357	8	2,762		4,645	11	8,964	19
	3	Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων	384		384		404		1,172	
	4	Ἀποζημιώσεις μαρτύρων	34,290	40	61,639	33	99,888	35	195,818	8
	5	Ὑποδίκων μεταφορὰ	1,181	44	2,351	73	728	25	4,261	42
Θ΄.		Κακούργιοδικεῖα.								
	1	Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἔξοδα	970	98	1,531	3	1,330	7	3,832	8
	2	Πορείας καὶ ἀποζημιώσεως ἔξοδα	15,098	23	14,329	13	15,721	75	45,149	11
Ι΄.		Ἐκτέλέσεις θανατ. ἀποφάσεων.								
	1	Μισθὸς δημίου	1,187	12	1,800		1,800		4,787	12
	2	Ἐνοίκια ἀποθηκῶν διὰ τὰς λαμπητόμους	144		144		132		420	
	3	Ἄλλα ὅμοια ἔξοδα	2,831	67	»		671	66	3,503	33
ΙΑ΄.		Κτιρίων ἔξοδα.								
	1	Δικαστήρια Ἀθην. Ναυπλίου καὶ Σπάρτης	5,180	37	51	60	270	38	5,502	35
ΙΒ΄.		Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον								
	1	Στρατοδικείου ἔξοδα.	14,626	50	5,139	78	6,643	12	26,409	40
	2	Ὑπηρεσίας ὑποθηκῶν ἔξοδα.	»		536	13	25	25	561	38
		Χρῆσις 1834.	1,583		»		»		1,583	
		» 1835	126		205		»		331	
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαρτίου 1842.			528,710	10	568,592	74	683,753	26	1,781,056	10

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

Γ. ΡΑΛΛΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Νόμου, υπάγεται εις τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1838 Νόμου συστηθέντων.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1842.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ,

Σ. ΒΑΣΕΤΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 18.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Ἰουλίου

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ φορολογίας τῶν βαλανοκικιδίων διὰ τὸ 1842 ἔτος

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διαττάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδόδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑποκείμενοι εἰς πληρωμὴν ἐγγείου φόρου, ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνικῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγομένων καρπῶν, θέλει εἰσπράττεσθαι εἰς τὰ τελωνεῖα ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς. Ὁ φόρος οὗτος ὡς καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν τελώνιον ὁρίζονται ὡς ἐξῆς.

Διὰ τὴν Λακωνίαν, τὴν Λακεδαιμονίαν

καὶ τὴν νῆσον Κέα.

ἐπὶ τῆς χαμάδος — ἐγγεῖος φόρος Λεπ. 147 } τὸ καντάρι.
τελώνιον » 88

τὸ ὅλον » 235
ἐπὶ τῶν ῥαβδιστῶν — ἐγγεῖος φόρος Λεπ. 105 } τὸ καντάρι.
τελώνιον » 63

τὸ ὅλον » 168
ἐπὶ τοῦ χονδροῦ — ἐγγεῖος φόρος Λεπ. 82 } τὸ καντάρι.
τελώνιον » 49

τὸ ὅλον » 131

Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ τὴν λοιπὴν Πελοπόννησον

ἐπὶ τοῦ ψилоῦ καρποῦ — ἐγγ. φόρος Λεπ. 129 } τὸ καντάρι.
τελώνιον » 77

τὸ ὅλον » 206
ἐπὶ τοῦ χονδροῦ — ἐγγεῖος φόρος Λεπ. 70 } τὸ καντάρι.
τελώνιον » 42

τὸ ὅλον » 112

Διὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ λοιπὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, ἐξαίρουμένης τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριγωνίας.
ἐπὶ τοῦ ψилоῦ καρποῦ — ἐγγ. φόρος Λεπ. 117 } τὸ καντάρι.
τελώνιον » 70

τὸ ὅλον » 187
ἐπὶ τοῦ χονδροῦ — ἐγγεῖος φόρος Λεπ. 70 } τὸ καντάρι.
τελώνιον » 42

τὸ ὅλον » 112

Ἄρθρ. 3.

Οἱ τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριγωνίας φόροι τῶν βαλανοκικιδίων, οἱ ἐξαγόμενοι ἐκτὸς τοῦ Κράτους θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα, Ἀστακοῦ, Αἰτωλικοῦ καὶ Κραββάσακρᾶ καὶ ἀποδίδεσθαι εἰς χρήματα ὡς ἐξῆς: Ἐπὶ τοῦ ψилоῦ καρποῦ — φόρος ἐγκτητικὸς ἀδιακρίτως Δραχ. 25 } τὰς χιλίας λίτρας
τελώνιον » 6

τὸ ὅλον. » 31
ἐπὶ τοῦ χονδροῦ — φόρος ἐγκτητικὸς ἀδιακρίτως » 15 } τὰς χιλίας λίτρας,
τελώνιον » 3. 60

τὸ ὅλον » 18. 60
ἐπὶ τῶν κικιδίων — φόρος ἐγκτητικὸς ἀδιακρίτως Λεπ. 25 } τὴν ὀκτὴν
τελώνιον » 6

τὸ ὅλον » 31
Ἡ δὲ ἄλλων λιμένων τῆς Ἀττικῆς Ἑλλάδος ἐξαγωγή ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ λαθρεμπορίας.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδόδένδρων καρποὶ, ἐξαίρουμένων τῶν τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριγωνίας, θέλουν ἐκτεθῇ διὰ τὸ παρὸν ἔτος εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίας ἢ τμηματικῶς, συμφώνως μὲν τὰς διατυπώσεις τῶν ἐφετεινῶν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς δύο Νόμων ἀπὸ 5 (17) Μαΐου καὶ ἀπὸ 1 Ἰουλ. τ. ε. συνεννοικιζομένων ὅλων ἐκείνων τῶν βαλανοκικιδόδένδρων, ὅσων τὸ προϊόν δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λιμένος: τοὔτεστιν ὅλων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ διηρημένη ἐνοικίασις ἐμπορεῖ νὰ βάλῃ εἰς θέσιν τῆς συλλέγοντας αὐτὸ νὰ τὸ ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τὸν νόμιμον ἐνοικιστὴν καὶ νὰ τὸ ππραδῶσωσιν εἰς ἄλλον τινά· ἀλλὰ καὶ τὸ προϊόν αὐτὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἀποδιδόμενου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου εἰς χρήματα, εἰς τὸ ἀνήκον τελωνεῖον. Οἱ διαληφθέντες καρποὶ συναζονται καὶ μετακομίζονται δι' ἐξόδων τῶν ἐνοικιστῶν.

Ἄρθρ. 5.

Ὡς πρὸς τὴν ἐγκρίσιν ἢ ἀκύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ τμήματα δημοπρασιῶν καὶ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν τῶν φόρων, ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει συμμορφωθῇ ἀκριβῶς μὲν τὰς διατάξεις τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δύο ἴσας δόσεις τὴν 1 Νοεμβρίου καὶ τὴν 1 Δεκεμβρίου τ. ε.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστις ἤθελε φωραθῇ συνάζων καρπὸν, ἄνευ τακτικῆς ἀδείας ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδόδένδρων, ἐξαίρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων, θέλει υποβάλλεσθαι

ρητῶς εἰς αὐτὴν ὡς τοιαύτην. Αἱ τυχόν εἰς τὸ ἐπισυνημμένον καταστατικὸν ἐπενεχθησόμενα τροποποιήσεις θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπιφυλαττόμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἔγκρισίν μας ταύτην, ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ὥρων τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ, καὶ τοῦτο ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἐταιρία ὀφείλει κατὰ πᾶν ἔτος νὰ ὑποβάλλῃ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ὡς καὶ εἰς τὸν διοικητὴν Ἀττικῆς.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 (17) Σεπτεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέυς Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Ὀκτωβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως Γεν. Λογιστηρίου παρὰ τῇ Γραμματεῖᾳ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ συγκέντρωσις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἥτις κατὰ τὸ καταστατικὸν Διάταγμα τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 ἐγείνετο μέχρι τοῦδε παρὰ τῷ Γενικῷ ταμείῳ, δὲν ἐνεργεῖται εὐστόχως, ὡς συνεχομένη μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν καθηκόντων, τὰ ὅποια κυρίως ἀνήκουσιν εἰς μόνην τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ ἐντὸς ταύτης τῆς Γραμματείας σύστασις εἰδικοῦ κλάδου, διευθύνοντος καὶ συγκεντρώνοντος τὸν Δημοσίον Λογιστικὸν, εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀναγκαία, ὅσῳ παρέχει εἰς τὴν Γραμματεῖαν τὰ μέσα τῆς ἐξελέγξεως καὶ ἐπιτηρήσεως ὅλων τῶν ὑπολόγων ἥτις εἶναι ἴδιον αὐτῆς καθήκον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτῆς ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Συσταίνεται ἐντὸς τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας Γενικὸν Λογιστήριον ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον διευθύνει τὸ λογιστικὸν τοῦ Κράτους ἐν γένει, δέχεται κατὰ περιόδους τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα πάσης ληψοδοσίας, τὰ ἐξελέγχει, καὶ ἐγγράφει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν βιβλίων του.

Διαθέτει τὰ ἔσοδα εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, κανονίζει τὰ περὶ κινήσεως τῶν χρημάτων ἀναλόγως μετὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, διευθύνει καταλλήλως τὰ ἐν τοῖς ταμείοις περισσεύοντα, καὶ ἐπαρκεῖ εἰς τὰ ἐλλείποντα.

Ἐτοιμάζει τοὺς γενικοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν κλείσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν χρήσεων.

Ἄρθρ. 3.

Φροντίζει νὰ γίνεταί παρὰ τῶν ὑπολόγων ἡ ἐγγραφὴ ὅλων τῶν εἰσπρακτέων ἐσόδων καὶ τῶν πληρωτέων ἐξόδων, καὶ ἐπιμελεῖται τὴν ἐμπρόθεσμον εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρ. 4.

Ἐπιτηρεῖ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπολόγων, προσκαλεῖ τὰς ἀναγκαίας ἐξελέγξεις, καὶ ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς Γραμματείας, ὅσα ἀνακαλύπτει παρὰ τοὺς κανόνες γινόμενα, προβάλλει, συνεννοούμενον μετὰ τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἀρμοδίων τμημάτων, τὰ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐξασφαλιστικὰ καὶ περισταλτικὰ μέσα, συνεργεῖ συνήθως εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιθεωρητὰς ὁδηγίων, καὶ λαμβάνει γνῶσιν τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 5.

Δι' αὐτοῦ χορηγεῖται ἡ ἄδεια εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον νὰ ἐκδίδῃ συναλλαγματικὰς ἐπὶ τῶν ἐξω ταμείων, καὶ χρεῖας τυχούσης νὰ δέχεται τοιαύτας εἰς βάρος του.

Ἄρθρ. 6.

Λαμβάνει ἀπὸ τὰ ἄλλα τμήματα, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου ἐκάστου μηνὸς καταστάσεις, ἀνακεφαλαιώσεις, πίνακες, ἀντίγραφα, ἀποσπάσματα βιβλίων, ἢ καὶ ἄλλα ὅποιαδήποτε ἔγγραφα ἀπαιτούμενα πρὸς ἐξελέγξιν τῶν βεβαιουμένων ἐσόδων πάσης φύσεως εἰσοδημάτων λαμβάνει δὲ ἀπὸ τὸ ἐν τῇ Γραμματεῖᾳ Κεντρικὸν λογιστήριον τὸ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Οἰκονομικοῦ κλάδου, πᾶς εἰς τὸ λογιστικὸν καὶ τὸν ἑλεγχον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐξόδων τῆς Γραμματείας ἀπαιτούμενα στοιχεῖα.

Ἄρθρ. 7.

Λαμβάνει ἐπίσης κατὰ μῆνα καὶ ἀπὸ τῆς διαφόρου Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας, τὰ εἰς τὸ λογιστικὸν καὶ τὸν ἑλεγχον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐξόδων μιᾶς ἐκάστης ἀπαιτούμενα στοιχεῖα.

Ὀφείλει δὲ καὶ τὸ λογιστήριον νὰ κοινοποιῇ εἰς ἐκάστην Γραμματεῖαν, πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ νὰ συμβαδίζωσιν ἐκ συμφώνου αἱ λογιστικαὶ ἐργασίαι.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συγκεντρώνονται καὶ ἀνακεφαλαιῶνται κατὰ μῆνα οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν διαφόρων Γραμματειῶν, καὶ ὑποβάλλονται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν εἰς δὲ τοὺς προϋπολογισμοὺς τούτους, πρέπει νὰ καταδεικνύωνται, συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄθροισμα τῶν πιστώσεων τοῦ προηγουμένου μηνὸς, καὶ αἱ δι' ἐκτάκτους δαπάνας χορηγηθεῖσαι εἰδικαὶ πιστώσεις.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἐκδιδόμενα ἐντάλματα καὶ αἱ ἐπιτροπικαὶ διαταγαί, παραπέμπονται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, καὶ θεωροῦνται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Λογιστηρίου διὰ νὰ κατασταθῶσι δεκτὰ παρὰ τοῖς ταμείοις.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ Στρατιωτικὸν Λογιστήριον καὶ τὸ Ναυτικὸν Διευθυντήριον παραπέμπουσιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἐκάστου μηνὸς, τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ὅλων τῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ προηγουμένου μηνὸς πληρωθέντων ἐξόδων συνωδευμένα μετὰ λεπτομερεῖς καταστάσεις καὶ γενικὰς ἀνακεφαλαιώσεις.

Ἄρθρ. 11.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συντάσσει ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου ἐκάστου μηνὸς τὴν κατὰ τὸ τέλος τοῦ προηγουμένου κατὰστασιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ δύο χρήσεων καὶ ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς Γραμματείας συνωδευμένην μετὰ τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ληψοδοσίας ἐκάστου ὑπολόγου.

entrepreneurs jouiront seuls des eaux qu'ils auront conquises sur les marais et les lieux bas, au moyen de travaux hydrauliques.

Article 9.

Pendant les dix années de la durée de leur privilège, les entrepreneurs auront la faculté de prendre dans les forêts environnantes de la Locride tous les bois nécessaires à la consommation de leur établissement; mais en se soumettant toujours aux lois et réglemens forestiers en vigueur; ils en payeront les impôts et seront, à cet égard, assimilés aux démotes dont ils partageront les charges et les prérogatives, ainsi qu'il sera dit art. 14.

Article 10.

Les terrains qu'occuperont les bâtimens, cours et jardins de l'établissement ne s'étendront pas au-delà de trente stremes et seront concédés à perpétuité à titre de propriété à Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et Cie qui devront préalablement en acquitter le prix d'estimation fait par des experts nommés ad hoc.

Article 11.

Pendant la durée de leur privilège, les entrepreneurs jouiront pleinement du droit de franchise pour les importations d'outils, appareils, instrumens et les ustensiles et ingrédients nécessaires à leur établissement. Les dits objets seront importés par un port que désigneront le gouvernement et les entrepreneurs; et le débarquement ne pourra s'effectuer que sur le certificat préalable d'un agent du gouvernement constatant la destination de ces objets.

Article 12.

Le sucre non raffiné sera soumis à son importation, à l'impôt légal de la douane, mais on remboursera aux entrepreneurs la différence entre le droit d'importation et le droit d'exportation d'une quantité analogue de sucre raffiné qui sera exportée. Dans ce cas, on aura toujours égard à la diminution provenant du raffinage, la quelle sera fixée à dire d'experts assermentés choisis à Paris par le Ministre de Grèce et les entrepreneurs. Les ports par les quels le sucre raffiné sera exporté seront désignés une fois pour toutes par le gouvernement et les entrepreneurs.

Article 13.

Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et Cie jouiront pendant deux ans de la dispense du paiement du prix du bail des terres encore incultes. Les terres arables actuellement en jachère, ne sont comprises dans cette catégorie. Ces deux années de franchise commenceront à courir du jour où les entrepreneurs ou leurs mandataires se mettront en possession des terres qui leur seront concédées. A l'égard des lieux couverts de bois main tenant et qui sont en friche, les deux années de franchise commenceront du moment où la coupe des bois sera effectuée. Dès lors, ils seront compris dans la catégorie des terres incultes, de manière que la dispense du prix du bail finira après la récolte de la deuxième année. On suppose que les dites terres seront mises en culture immédiatement après la coupe des bois et que la culture sera continuée pendant deux années consécutives.

Article 14.

Les sucres de betteraves seront soumis aux droits de douane de sortie et les deux établissemens seront assujettis aux lois en vigueur dans le royaume et aux charges communales de Thronion; mais ils jouiront en même temps des mêmes droits et avantages que les démotes selon les lois en vigueur.

Article 15.

Messieurs Constant Roberti et Boutus Villeroi et Cie s'obligent à faire commencer les constructions de l'établissement et de l'exploitation des terres au plus tard dans un an. Cette année commencera à dater du jour où le présent contrat, approuvé par le gouvernement, sera communiqué à Messieurs Constant Roberti et Brutus Villeroi et Cie. Si, après l'expiration de ce terme, d'une année, les entrepreneurs n'ont pas fait commencer les travaux, le contrat passé entre eux et le gouvernement sera considéré comme nul et non avenu, et le gouvernement pourra concéder le privilège à qui bon lui semblera. Pour l'exécution de cette clause obligatoire, les entrepreneurs s'obligent à faire à la Banque de France, un dépôt de deux cent mille francs en argent ou en valeur. Cette valeur leur sera restituée aussitôt qu'ils auront importé en Grèce des appareils, outils et ustensiles propres à la fabrication et au raffinage des sucres pour la dite somme de deux cent mille francs.

Article 16.

Les entrepreneurs se chargent d'indemniser chaque année pendant la durée de leur privilège la caisse de l'état pour la réduction provenant de l'impôt d'importation du sucre, d'autant que cette réduction ne pourrait pas être couverte par l'exportation de toute espèce de sucre.

Article 17.

Les entrepreneurs s'obligent à prendre dans leurs ateliers de jeunes grecs désignés par le gouvernement jusqu'au nombre de vingt pour leur apprendre la fabrication et le raffinage des sucres indigènes et exotiques, ainsi que la culture de la betterave. Ces jeunes gens pourront rester quatre années ou plus dans l'établissement en gagnant leur subsistance par leur travail.

Article 18.

Le présent contrat, fait en triple expédition, sera soumis le plus tôt possible à la sanction de Sa Majesté le Roi de Grèce.

Fait et passé en notre chancellerie à Paris le vingt-cinq avril dix huit cent trente neuf.

J. COLETIS.

C. Roberti, B. Villeroi.

Nous les sous-signés Secrétraires d'Etat de S. M. le Roi de Grèce étant munis pour ce but du plein pouvoir par le rescrit Royal N° 1669 en date du 14/26 juin a. c. avons ratifié et ratifions le contrat précédent.

Athènes le 16/28 juin 1839.

Le Secrétaire d'Etat

De l'Intérieur

G. GLARAKIS.

Des Finances

G. SPANIOLOAKIS.

AKAΔΗΜΕΙΟΝ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Και αμοιβαίως πάλι δύνανται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου διὰ πλοίων Ὀλδενβουργικῶν δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ δι' Ἑλληνικῶν πλοίων οἷοιςδήποτε ἤθελον εἰσθαι ὁ προσδιορισμὸς των, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη οἷοιςδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἷωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγή ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγυρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 5.

Ἀμφότερα τὰ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγῶσιν ἕκαστον εἰς τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς τὰς γινόμενας διὰ τῶν πλοίων τοῦ ἑτέρου πᾶσαν εὐκολίαν παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσαν ἀμοιβὴν ἢ ἐπιστροφὴν δικαιωμάτων τὰς οἷοις ἤθελον χορηγήσει εἰς τὰς τοιαύτας εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς γενομένας διὰ τῶν πλοίων οἷοιςδήποτε ἑτέρου Κράτους.

Ἄρθρ. 6.

Ἐννοεῖται ῥητῶς, ὅτι τὰ προηγούμενα ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀκτὰς ναυτιλίαν ἢ τὴν ἀκτοπλοίαν, δηλαδὴ εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων ἢ τῶν ἐμπορευμάτων ἐπιβιβαζομένων ἀπὸ ἑνὸς δι' ἄλλον τόπον ἀποβάσεως τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καθότι ἕκαστερά των δύο Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμειν ἐπιφυλάττεται τὴν θαλασσοπλοίαν ταύτην.

Ἄρθρ. 7.

Ἐκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑπαγρέωσιν τοῦ γὰ μὴν ἀπονέμει περὶ τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ ἑνὸς μέρους ἐταιριῶν ἢ πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἀγορὰν ἀντικειμένων εἰσερχομένων διὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ ἢ διὰ πλοίων ἑτέρου ἔθνους, οὐδεμίαν προτίμησιν ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα εἰσερχόμενα διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον συνομολογούν Μέρος.

Ἄρθρ. 8.

Θεωροῦνται ὡς πλοῖα Ἑλληνικὰ καὶ Ὀλδενβουργικὰ ὅσα πλέουν καὶ κατέχονται κατὰ τὰς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους ἰσχυρούσας διατάξεις.

Ἄρθρ. 9.

Δὲν δύνανται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των, οὐδὲν δικαίωμα οἷοιςδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, ἀρκεῖ μόνον ἡ εἰσαγωγή ἢ ἐξαγωγή νὰ γίνεται δι' Ἑλληνικῶν ἢ Ὀλδενβουργικῶν πλοίων. Καὶ αμοιβαίως δὲν δύνανται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ ἄλλα μέρη ἀποβάσεως κείμενα εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς θαλάσσης ἢ τὴν ὄχθην τῶν ποταμῶν τοῦ Μ. Δουκάτου τοῦ Ὀλδενβούργου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των, οὐδὲν δικαίωμα οἷοιςδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα, ἀρκεῖ μόνον ἡ εἰσαγωγή ἢ ἐξαγωγή νὰ γίνεται δι' Ἑλληνικῶν ἢ Ὀλδενβουργικῶν πλοίων.

l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux. Et réciproquement, tout ce qui pourra légalement être exporté du Gd. Duché d'Oldenbourg par bâtimens oldenbourgeois, pourra également en être exporté par bâtimens grecs quelque soit leur destination, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques que si l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux.

Art. 5.

Les hautes parties contractantes assurent chacune aux importations et exportations faites par les navires de l'autre toutes facultés d'entrepôts, toutes primes et remboursements de droits qu'elles auraient assurés à ces importations ou exportations dans le cas qu'elles auraient été faites par les navires d'un état quelconque.

Art. 6.

Il est expressément entendu que les articles précédens, deux, trois, quatre et cinq ne sont point applicables à la navigation de côte ou de cabotage, c'est-à-dire au transport des produits ou marchandises chargées dans une place de débarquement avec destination pour une autre place de débarquement du même territoire; navigation que chacune des deux hautes parties contractantes se réserve.

Art. 7.

Chacune des deux hautes parties contractantes s'engage à ne donner dans ses achats, ou dans ceux qui seraient faits par des compagnies ou des agens agissant en son nom ou sous son autorité, aucune préférence aux importations faites par ses bâtimens ou par ceux d'une nation tierce sur celles faites dans les bâtimens de l'autre partie contractante.

Art. 8.

Sont considérés comme navires grecs et oldenbourgeois ceux qui navigueront et seront possédés conformément aux réglemens en vigueur dans leur pays respectif.

Art. 9.

Il ne pourra pas être établi dans les ports de la Grèce, sur les productions du sol ou de l'industrie du Gd. Duché d'Oldenbourg, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation ni aucun droit de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits, seraient également établis sur les objets de la même nature provenant de toute autre contrée, pourvu que l'importation ou l'exportation se fasse par les bâtimens grecs ou oldenbourgeois. Et, réciproquement, il ne pourra pas être établi dans les ports et autres places de débarquement situées au bord de la mer ou des rivières du Gd. Duché d'Oldenbourg sur les productions du sol ou de l'industrie de la Grèce, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucuns droits de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions, et ces droits, seraient également établis sur les objets de même nature, prove-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 4 Μαΐου.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα περὶ τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1836, 1837, 1838, 1839, 1840 καὶ 1841.

ΒΑΣΙΛΕΥ΄!

Ὑποβάλλω εὐσεβάστως ὑπ’ ὄψιν Σου τοὺς ἀπολογισμοὺς τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας διὰ τὰ ἐξ παρελθόντα ἔτη. Δὲν τοὺς περιέλαβον ἅπαντας εἰς ἓνα μόνον πῖνακα, καθότι ὁ προϋπολογισμὸς ἐλάβε κατὰ τὸ 1839 ἔτος διάφορον τινα διάταξιν καὶ ἐπομένως τὰ κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη κεφάλαια καὶ ἄρθρα αὐτοῦ δὲν ἀντιστοιχοῦσιν ἀκριβῶς πρὸς τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν τριῶν προηγουμένων· ἀλλ’ ἡ τροπολογία δὲν εἶναι τοσαύτη ὥστε νὰ μὴ ᾖ εὐκόλος ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ σύγκρισις ἐκάστης δαπάνης καθ’ ὅλα τὰ ἔτη.

Τὴν σύγκρισιν ταύτην ἐπιχειρῶν ἤδη κατὰ τὴν σειρὰν τῶν ἐν τῷ ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακι κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, δὲν θεωρῶ εὐλογον ν’ ἀναχωρήσω ἀπὸ τῶν ἀπολογισμῶν τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, τῶν δημοσιευθέντων κατὰ τὸ 1836 καὶ πρὸς τούτους ν’ ἀντιπαραθέσω τοὺς ἤδη συνταχθέντας, καθότι κατὰ μὲν τὰ ἔτη 1833 καὶ 1834 δὲν ὑπῆρχε παντάπασιν τὸ δικαστικὸν οἰκοδόμημα τοῦ ὁποῦ ἡ συντήρησις προκαλεῖ σήμερον τὰς διαφόρους δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ μου, κατὰ δὲ τὸ 1835 ἔτος, ἂν καὶ ἐρυστήθησαν τὰ τακτικά δικαστήρια, αἱ πράξεις τῶν ὁμῶς δὲν εἶχον λάβει τὴν ὁποίαν εἰς τὸ μετέπειτα παρατηροῦμεν ἀνάπτυξιν καὶ ἐκτὸς τούτου, ἡ συνουσία τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους ἐκείνου ἐκθεσις, βραχυλόγησας καὶ περιληπτικῇ, δὲν ἐξηγεῖ λεπτομερῶς ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς, οὐδὲ διαλύει ὅλας τὰς ἀμφιβολίας.

Ὡς βᾶσιν ἄρα τῆς συγκριτικῆς μου ἐργασίας νομίζω καταλληλότερον νὰ λάβω αὐτὰ τὰ καταστατικά Διατάγματα ἅφ’ ὧν ἀπορρέει τὸ ἀνάλωμα ἐκάστου κεφαλαίου, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα γενομένας τροπολογίας τῶν διαταγμάτων τούτων, ἐξηγῶν τὰς ἀλλοιώσεις τὰς ὁποίας ἐπαθον περὶ τὴν ἐφαρμογὴν των, καὶ, ὅπου ἡ δαπάνη ποικίλλεται ἀπὸ τὰς κατὰ τὰ διάφορα ἔτη περιστάσεις αἰτινες πολλάκις οὐσιωδῶς συντελοῦσιν εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς, ἐκθέτων καὶ αἰτιολογῶν τὰς περιστάσεις ταύτας· ἐπὶ δὲ τέλους θέλω παραβάλλει τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων μᾶς μετὰ τὰ ἐξόδα ἄλλων ἐθνῶν διὰ νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τούτου τὸ συμπέρασμα ἂν ἡ δικαιοσύνη ἀναλίσκη πολλὰ χρήματα εἰς τὴν ἑλλάδα ἢ ὄχι.

Παρατηρῶ προπάντων ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ τελευταίου ἔτους δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ συνταχθῇ πλήρης (1) καὶ ὅτι, ἐκτὸς τῶν δύο πρώτων, ὅλα τὰ λοιπὰ αὐτοῦ κεφάλαια εἶναι ἀτελῆ ἐντεῦθεν διὰ τὸ ἄδηνον τοῦ πραγματικοῦ αὐτῶν ὄρου, ἡ σύγκρισις συνήθως δὲν ὑπερβαίνει τὸ 1840 ἔτος.

(1) Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ χρῆσις παντὸς ἔτους διαρκεῖ καὶ μετὰ τὴν λήξιν αὐτοῦ· ἡ ἀναγκαία αὕτη παράστασις, ἣτις κατὰ πρῶτον περιελάμβανεν τοὺς ἐξ μῆνας τοῦ ἐπομένου ἔτους, ἤδη δὲν λήγει εἰμὴ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἐπομένου τούτου ἔτους, ὥστε ἡ δαπάνη τοῦ 1841 ἔτους δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περιληφθῇ ὁλόκληρος εἰς τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον πίνακα, συνταχθέντα κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ ε. ε.

Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

1. Προσωπικόν.

Ἀρχομαι ἀπὸ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἤτοι ἀπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. Εἰς τὸν πῖνακα τῶν τριῶν πρώτων, τὸ μέρος τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο ἄρθρα, τὰς τακτικὰς μισθοδοτήσεις καὶ τὰς ἐκτάκτους. Εἰς τὸ δεύτερον τοῦτο ἄρθρον περιλαμβάνεται ἡ μισθοδοσία τοῦ δευτέρου ὑπουργικοῦ συμβούλου ὅστις, κατὰ τὸ καταστατικὸν διάταγμα, ὡς θέλει ἐξηγηθῇ κατωτέρω, ἐμελλε νὰ διατελῇ προσωρινῶς παρὰ τῇ Γραμματείᾳ· ἡ δὲ μισθοδοσία του εἶναι σημειωμένη κατὰ τὰ δύο πρώτα ἔτη εἰς δραχμὰς 3600, ἐνῶ πραγματικῶς ἐλάμβανε τὸν ὅποιον ὅλοι οἱ ὑπουργικοὶ σύμβουλοι μισθόν, ἤτοι δραχμ. 4,200, καθότι τὸ συμπλήρωμα τοῦ ποσοῦ τούτου περιελαμβάνετο τότε εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον. Ἡδὴ θέλω ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γραμματείας ὡς περὶ ἐνὸς μόνου ἄρθρου, καθότι εὐλόγως ἐν καὶ μόνον ἀποτελεῖ τὸν προϋπολογισμὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1839.

Κατὰ τὸ ἄρθρον πρῶτον τοῦ περὶ σχηματισμοῦ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Βασ. Διατάγματος καὶ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1. τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους Βασ. Διατάγματος ὁρισθείσας μισθοδοσίας, ἡ δαπάνη τοῦ ἄρθρου τούτου ἔπρεπε νὰ συμποσῶται ὡς ἐξῆς·

Μισθὸς τοῦ Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας, κατ’ ἔτος δραχμ. 12,000	
Ἐνὸς ὑπουργικοῦ συμβούλου.	4,200
Ἐνὸς δευτέρου ὑπουργικοῦ συμβούλου ὅστις, κατὰ τὸ προαναφερθέν καταστατικὸν Διάταγμα, ἐπείπε νὰ διατελῇ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ ἐνὸς ἡμερησίου αἰ νομοθετικῆς ἐργασίας.	4,200
Τριῶν ὑπουργικῶν Γραμματέων, ἀνὰ δραχμ. 2,400 ἐκάστου κατ’ ἔτος.	7,200
Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως (τὸ ἐπιμίσθιον τοῦτο κατηργήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ιουλίου (3 Αὐγούστου) 1838 Β. Διατάγματος). . .	300
Μισθὸς δύο γραφέων (ἡ μισθοδοσία τῶν γραφέων καὶ τῶν κλητόρων ἐπροσδιορίσθη δι’ εἰδικοῦ Β. Διατάγματος λόγω 100 δραχμ. διὰ τοὺς πρώτους καὶ 60 διὰ τοὺς δευτέρους).	2,400
Ἐνὸς κλήτορος.	600

Τὸ ὅλον 30900

Τὸ πραγματικῶς δαπανηθὲν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1836 ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 18,290 καὶ λεπ. 33 καὶ ἐπομένως εἶναι πολὺ κατώτερον τοῦ κανονικοῦ ποσοῦ, τοῦτο δὲ καθότι ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου (Β. Διάταγμα τῆς 13 (25) Φεβρουαρίου 1836) ἀνατθείστης τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα, ἐπαυσεν ἡ μισθοδοσία τοῦ Γραμματέως ἐπὶ μῆνας 10 καὶ 1/2· ἐκτὸς τούτου, ἠῤῥῆσαν τὴν μείωσιν ταύτην ἐτι μᾶλλον διαλείμματά τινα συμβάντα περὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τῆς θέσεως ἐνὸς γραφέως καὶ ἐνὸς ὑπουργικοῦ γραμματέως αἰτινες εἶχον κενωθῇ ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, τὸ ἄρθρ. τοῦτο συμποσῶται εἰς δραχμ. 26,105 καὶ λεπτὰ 46 καὶ εἶναι κατώτερον μὲν πάντοτε τοῦ κανονικοῦ ποσοῦ, ἀλλ’ ἀνώτερον τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔτει δαπάνης, καθότι διὰ Β. Διατάγματος τῆς 13 (25) Ἀπριλίου 1837 ἡ Γραμματεία ἐλάβεν εἰδικὸν προϊστάμενον. Ἡ ὑπολειπομένη ὡς πρὸς τὸ 1836 ἀξία ἐξηγεῖται ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ χορηγήσεως προνομίου εἰς τοὺς Κ. Κ. Κωνστ. Ῥοβέρτην καὶ Β. Βιλλεροῦ διὰ τὴν κατασκευὴν Ζαχάρεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 6294 ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, χορηγοῦμεν εἰς τοὺς Κ. Κ. Κωνστ. Ῥοβέρτην καὶ Βροῦτον Βιλλεροῦ προνόμιον διὰ τὴν κατασκευὴν Ζαχάρεως ἀπὸ ἑν ἄλλο, παρὰ τὸ στυλόν, φυτόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἐχρησίμευσε μέχρι τοῦδε οὐδαμοῦ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπόν. Ἡ περιγραφὴ τοῦ φυτοῦ τούτου θέλει παρακατατεθῇ ἐνσφράγιςτος εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἑσωτερικῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπόδειξις, ἂν γεννηθῇ ἀμφισβήτησις τις μετὰ τινος βιομηχάνου. Τὸ προνόμιον τοῦτο τελειώνει συγχρόνως μὲ τὸ εἰς τοὺς ἰδίους ἀπὸ τὴν 13 (25) Ἀπριλίου 1833 παραχωρηθὲν προνόμιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 (25) Ἰουνίου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Νοεμβρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταργήσεως τοῦ Διευθυντηρίου τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ ὀρίζομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου 1839 προσωρινὸν ὀργανικὸν Διάταγμα περὶ Διευθύνσεως τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ περὶ συστάσεως ἰδιαίτερου Οἰκονομικοῦ συμβουλίου ἀκυροῦται.

Ἄρθρ. 2.

Τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας θέλει προϊστασθαι εἰς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις θέλει ἐνεργεῖ κατὰ τὰς περὶ σχηματισμοῦ καὶ ἀρμοδιότητος τῶν Γραμματειῶν καὶ περὶ τῆς ἐντὸς αὐτῶν ὑπηρεσίας ἰσχυοῦσας διατάξεις τοῦ ἀπὸ 3 (15) Ἀπριλίου 1833 Ἡμετέρου Διατάγματος καὶ τῶν ἐπομένως ἐκδοθέντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ προεδρεύων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Νοεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραιτήσεως τοῦ Κ. Γ. Κ. Τισαμενοῦ ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ ἐγκρίνομεν τὴν παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας Κ. Γ. Κ. Τισαμενοῦ αἰτηθεῖσαν παραίτησιν ἐκ τῆς θέσεως ταύτης, ἐκφράζοντες εἰς αὐτὸν τὴν Ἡμετέραν εὐχρέσκειαν διὰ τὸν ἀκάματον ζῆλον καὶ τὴν δραστηριότητα, τὴν ὁποίαν ἐδείξε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του ταύτης.

Ὁ προεδρεύων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Νοεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Νευτικῶν Γραμματεῶν Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ν. Σιληδέργου, ὡς Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπαρестομεθα νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν τὸν Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτὸν ὑπηρεσίαν καὶ μέχρι τοῦδε προέδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Κύριον Ν. Σιληδέργον, Γραμματεὰ τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ προεδρεύων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Νοεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Νευτικῶν Γραμματεῶν Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 29.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν γενομένων ὑπερβάσεων εἰς τὴν παρχώρησιν τῶν κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ Πειραιῶς οἰκοπέδων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1834

ἀπαριθμησιν τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὁποῖον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἐνθα προσωρμίσθη τὸ πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι καμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μεθ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἐτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν σύγκειται ἀπὸ εἶδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρόν τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὁποιαδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὁποιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτά, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἐνθα ἡνοιχθῇ τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἢ ἀπεβιβασθῇ ἐν μέρος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσελθεῖ παρεκτὸς ἂν ἤθελον ὑπόκεισθαι καὶ τὰ ἐπιχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἰδιά τινα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 14.

Συμφωνεῖται ὅτι ἐκάστη τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἐτέρας προξένους, ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἅπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν ἐπιφυλάττονται ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὴ ἐπιτρέπωσι τὴν διανομὴν προξένου, ὑποπροξένου ἢ πράκτορος εἰς ἐν μέρος οἰομένην τὸ ὁποῖον ἤθελον εὖρεῖ εὐλογον νὰ ἐξαίρεσων ἐπὶ τούτῳ.

Οἱ πρόξενοι ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖσι τακτικῶς διορισμένοι ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεις τῶν καὶ ἀπολαύσαντες τὸ ἐκτελεστήριον ἐκείνης εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει, θέλουν ἀπολαύει διὰ τε ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν, προνόμια ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι ἂν τὰ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη εἰμὴ ὑπὸ εἰδικῶς τινος ὁρους, ἡ ἐτέρα τῶν συνομολογουσῶν Κυβερνήσεων δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ τὰ αὐτὰ εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοὺς ὁρους. Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ ἐμπορικοὶ πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύναται νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρεῖα τῶν κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἐτέραν τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς λόγους. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ προξενείου ἐγγράφα, δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερευνηθῆναι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῶν προξένων, ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Οἱ πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ ἐμπορικοὶ πράκτορες, ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι, θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρώσωσι χρεῖα δικαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυητομένως τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύναται αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβήσωσι, παρεκτὸς μόνον ἂν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν οἱ εἰρημένοι πρόξενοι, ὑποπρόξενοι ἢ

sur le manifeste qui contiendra l'énumération des effets dont le bâtiment était chargé, le quel manifeste devra être présenté en entier à la douane du lieu où le bâtiment aura abordé.—Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison que le bâtiment remportera, et avec la quelle il pourra continuer sa route pour un ou plusieurs autres ports du même pays et y disposer du reste de sa cargaison si elle est composée d'objets dont l'importation est permise, en payant les droits qui y sont applicables, ou bien il pourra s'en aller dans tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques qui sont ou seront payables pour les bâtimens mêmes, doivent être acquittés au premier port où ils rompraient le chargement ou en déchargeraient une partie; mais qu'aucuns droits, impôts ou charges pareils ne seront demandés de nouveau dans les ports du même pays où les dits bâtimens pourraient vouloir entrer après, à moins que les bâtimens nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieurs dans le même cas.

Art. 14.

Chacune des hautes parties contractantes accorde à l'autre la faculté d'entretenir, dans ses ports et places de commerce, des Consuls, Vice-Consuls ou Agens Consulaires qui jouiront de toute la protection et recevront toute l'assistance nécessaire pour remplir dûment leurs fonctions. Mais elles se réservent la faculté de refuser la résidence d'un Consul, Vice-Consul ou Agent dans tel endroit qu'elles jugeront à propos d'en excepter.

Les Consuls de quelque classe qu'ils soient, dûment nommés par leurs gouvernemens respectifs, et après avoir obtenu l'Exéquatur de celui dans le territoire du quel ils doivent résider jouiront dans l'un et l'autre pays, tant dans leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions, des privilèges dont y jouissent les Consuls des nations les plus favorisées. Il est pourtant entendu que si ces privilèges ne sont accordés aux autres nations que sous des conditions spéciales, le gouvernement respectif ne peut y prétendre qu'en remplissant ces mêmes conditions. Du reste il est expressément déclaré que dans le cas d'une conduite illégale ou improprie envers les lois ou le gouvernement du pays dans le quel les dits Consuls, Vice-Consuls ou Agens Consulaires résideraient, ils pourront être privés de l'exercice de leurs fonctions par le gouvernement offensé, qui fera connaître à l'autre ses motifs pour avoir agi ainsi. Bien entendu, cependant, que les archives et documens relatifs aux affaires du Consulat, seront à l'abri de toute recherche et devront être soigneusement conservés sous le scellé des Consuls, Vice-Consuls ou agens consulaires et de l'autorité de l'endroit où ils résideraient.

Les Consuls, Vice-Consuls et Agens Consulaires, ou ceux qui seraient dûment autorisés à les suppléer, auront le droit, comme tels, de servir de juges et d'arbitres dans les différens qui pourraient s'élever entre les capitaines et l'équipage des bâtimens de la Nation dont ils soignent les intérêts, sans que les autorités locales puissent y intervenir, à moins que la conduite des équipages ou des capitaines ne troublât

πεντακοσίων δραχμῶν ποσότητα ἢ καὶ μέρος αὐτῆς οἰονδήποτε, δραχμὴν ἡμίσειαν.

Δὲν πληρόνεται τι πλέον τῶν δραχμῶν πέντε διὰ τὰς ἐπέκεινα τῶν πεντακισχιλίων δραχμῶν ποσότητας.

2. Διὰ πᾶσαν προσημείωσιν, τὰ ὁποῖα καὶ διὰ τὴν ἐγγραφὴν ὑποθήκης τέλη.

3. Διὰ πᾶσαν τροπὴν προσημείωσης εἰς ὑποθήκην, δραχμὴν μίαν.

4. Διὰ πᾶσαν καταχώρισιν ἀπαγορεύσεως ἢ σημειώσεως περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 64 καὶ 74 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου, δραχμὴν ἡμίσειαν.

5. Διὰ πᾶσαν ἐξάλειψιν ὑποθήκης δραχμὴν μίαν.

6. Διὰ τ' ἀντίγραφα, τὰς περιλήψεις καὶ τ' ἀποδεικτικὰ τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν Νόμον ὀφείλει νὰ δίδῃ, τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλει τὰ γράφει.

Τῶν ἐν τοῖς πρώτοις πέντε ἀριθμοῖς τοῦ παρόντος ἄρθρου διαλαμβανόμενων τελῶν αἱ πληρωμαὶ θέλουν πιστοποιεῖσθαι διὰ διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν, γραφομένων ἐπὶ ἀσήμου χάρτου, καὶ ὑπογραφομένων εἰς μὲν τὸ στέλεχος παρὰ τοῦ πληρόντος, εἰς δὲ τὸ γραμμάτιον παρὰ τοῦ λαμβάνοντος.

Ἄρθρ. 2.

Ἐν καὶ μόνον τέλος πληρόνεται ὅταν διὰ τὴν αὐτὴν πίστωσιν γίνωνται συγχρόνως παρὰ τῷ αὐτῷ ὑποθηκοφύλακι πράξεις ἐπὶ πολλῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν ὀφειλέτην.

Δὲν πληρόνεται τι διὰ τὰς σημειώσεις περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου Β. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 3.

Ἀπαλλάττεται τῆς προκαταβολῆς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου διαλαμβανόμενων τελῶν τὸ δημόσιον, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ὀφειλέτου διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους, τὸ ὅποιον κηρύττεται εἰσπράξιμον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 213 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ τύπον.

Ἀπαλλάττονται δὲ ὀριστικῶς παντὸς τέλους ὅλαι αἱ ὑποθηκικαὶ πράξεις ὅσαι κατὰ τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου ἐνεργοῦνται ὑπὲρ τῆς ὑπ' ἀνδρὸς γυναικὸς, ὑπὲρ τῶν ἀνηλίκων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπηγορευμένων.

Ἄρθρ. 4.

Δύνανται νὰ διορίζωνται εἰδικοί ὑποθηκοφύλακες παντοῦ ὅπου διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἐργασιῶν των οἱ εἰρηνοδίκαι ἀδυνατοῦν νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν διεξαγωγὴν καὶ ταύτης τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 5.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (13) Ἰουλίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ ἐκλογῆς τῶν κατὰ τὰς νήσους Ὑδραν καὶ Σπέτσας δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἀρχῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4, τὸν τελευταῖον παράγραφον τοῦ ἄρθρου 5, καὶ τὸν γ'. παράγραφον τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1836 περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, καθὼς καὶ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ περὶ δήμων Νόμου θεωροῦντες, ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Ὑδρας καὶ Σπετζῶν ἐνασχολούμενοι ἐν γένει περὶ τὴν ναυτιλίαν, ἀποδημοῦσι συνήθως, καὶ ἐκ τούτου αἱ διὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν δημοτικῶν καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων συνελεύσεις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συγκροτῶνται εἰς τὰς νήσους ταύτας ἐκ τῶν δύο τρίτων τῶν ἐκλογέων κατὰ τὸ ἄρθρ. 71 τοῦ περὶ δήμων Νόμου ἐπὶ τῇ προτάσει τῇ Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Κατὰ τὰς νήσους Ὑδραν καὶ Σπέτσας θέλουν ἐγγράφεσθαι μὲν εἰς τοὺς ἐκλεκτικούς καταλόγους διὰ τὰς δημοτικάς καὶ ἐπαρχιακὰς ἐκλογὰς ὅλοι οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ δήμων καὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμων, θεωρεῖται δὲ πλήρης ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων διὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων, ὅσας παρέρρεθωσιν εἰς αὐτάς καὶ ψηφοφορήσωσι τοῦλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν παρόντων εἰς τὴν νῆσον ἐκλογέων.

Β'. Τοῦ περὶ ἐκάστης ἐκλογῆς πρόγραμμα τοῦ δημάρχου πρέπει νὰ δημοσιευεταὶ τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς.

Γ'. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Ἰουλίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ μεγίστου ὅρου τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρ. 32 καὶ 34 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, καθὼς καὶ τὸν ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) τ. ε. Νόμον περὶ διανομῆς ἐπαρχιακῶν φόρων θέλοντες νὰ περιορίσωμεν τὰ ἐξόδα τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰς ἀπαραιτήτους αὐτῶν χρεῖας ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Προσδιορίζεται κατὰ μέγιστον ὅρον ὡς μέτρον τοῦ ἐπιβλητέου ἐπαρχιακοῦ φόρου πρὸς θεραπείαν τῶν τε ὑποχρεωτικῶν καὶ προαιρετικῶν ἐπαρχιακῶν ἐξόδων τῶν τριῶν συνάμα ἐτῶν 1840, 1841, 1842, πέντε ἑκατοστά.

1) Τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων ἐπὶ τῶν ζώων, τῶν μελισσῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

2) Τοῦ ἐννάτου τῆς ὀλικῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἐπιπερομένων τῶν ἀφαιρέσεων τῶν ὀρισθεισῶν διὰ τοῦ εἰρημένου ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) τ. ε. Νόμου.

γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὡς βάσις τῆς ἀναλογίας εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων παρὰ τε τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων εἰς τοὺς δήμους καὶ παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων εἰς τοὺς φορολογουμένους θέλει λαμβάνεσθαι.

1) Τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων ἐπὶ τῶν ζώων, μελισσιῶν, ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

2) Τὸ ἔννατον τῆς ὀλικῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀφαιρουμένων ἐξ αὐτῆς τοῦ δεκάτου καὶ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας ἢ ἐνοικίου τόσον τοῦ δημοσίου καθὼς καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 ἰουλίου) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ πιστοποιητικῶν τῶν δημάρχων περὶ τῶν πρὸς ἀπόκτησιν προικοδοτήσεως ἀπαιτουμένων ιδιοτήτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀνεβλήθη ἄχρι τοῦδε ἡ ἐκδοσις πολλῶν παραχωρητηρίων ἐγγράφων τῆς προικοδοτήσεως, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν προικοδοτικῶν καταλόγων, καὶ θεωροῦντες ὅτι ἀρκούσι τὰ πιστοποιητικὰ τῶν δημάρχων περὶ τῶν πρὸς ἀπόκτησιν προικοδοτήσεως ἀπαιτουμένων ιδιοτήτων ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Αἱ κατὰ τὸν ἀπὸ ἀπὸ 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1835 Νόμον μέχρι τοῦδε γινόμεναι προικοδοτήσεις θέλουν ἔχει κύρος, ἂν καὶ οἱ πλειοδότηαι δὲν περιέχωνται εἰς τοὺς διὰ τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὠρισμένους προικοδοτικούς καταλόγους, ἀλλὰ βεβαιοῦνται μόνον διὰ τῶν ἐκδιδόμενων ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας δημάρχους πιστοποιητικῶν αἱ παρὰ τοῦ Νόμου πρὸς ἀπόκτησιν προικοδοτήσεως ἀπαιτούμεναι ιδιότητες αὐτῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐκτελέσει καὶ κοινοποιήσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου (12 ἰουλίου) 1842.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ ταχυτέρας διεκπεραιώσεως εἰς τὰς δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῶν φορολογου-

μένων ταχυτέραν διεκπεραίωσιν εἰς τὰς δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 29 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καταστατικοῦ Διατάγματος, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰς ἑξῆς τροποποιήσεις εἰς τὸν περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐφετεινὸν Νόμον.

Ἄρθρ. 1.

Αἱ δημοπρασίαι δύνανται νὰ ἐνεργῶνται καὶ πρὸ τῶν ἀπαιτουμένων ἀπὸ τὸν Νόμον πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν περὶ αὐτῶν γενομένην διακήρυξιν, ἥτις ἀρκεῖ νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία καὶ εἰς τὰ δημοπρατούμενα χωρία, ἀλλὰ τοιοῦτοτρόπως ὥστε νὰ λαμβάνωσιν ἐγκαίρως γνῶσιν οἱ κάτοικοι αὐτῶν περὶ τῶν ἐνεργουμένων δημοπρασιῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἡμέρα θέλει ὀρίζεσθαι πάντοτε ῥητῶς εἰς τὰς διακηρύξεις.

Ἄρθρ. 2.

Ἐκάστη δημοπρασία θέλει διαρκεῖ μίαν μόνην ἡμέραν κατὰ τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἐφετεινοῦ Νόμου ὠρισμένας ὥρας.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία δύναται νὰ κοινοποιῇ τὸν παρ' αὐτῆς τεθέντα ἄπαξ, ἢ τροπολογηθέντα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ διαληφθέντος Νόμου, ἐλάχιστον ὅρον εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὸν φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας, γινομένης παρ' αὐτοῦ, σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, ἐὰν ἡ τελευταία προσφορὰ ἐρθασεν, ἢ ὑπερέβη τὸν ἐλάχιστον ὅρον.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ ἐγκρίσεις τῶν δημοπρασιῶν δύνανται νὰ ἐκδίδωνται κατὰ τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις καὶ πρὸ τῆς παραλεύσεως τῶν ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 17 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀπαιτουμένων πέντε ἡμερῶν.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) ἰουλίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ ἀντιμισθίας τῶν ὑποθηκοφυλάκων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες δίκαιον νὰ μὴ μένῃ τοῦ λοιποῦ, ὡς ἄχρι τοῦδε, ἐντελῶς ἄμισθος ἡ τῶν ἔργων τοῦ ὑποθηκοφύλακος ἐκπλήρωσις παρατηρήσαντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορισθῶσιν ἐνιαχοῦ εἰδικοί πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ὑπάλληλοι ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ὑποθηκοφύλαξ θέλει λαμβάνει.

1. Διὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν ὑποθήκης μέχρι μὲν χιλίων δραχμῶν, δραχμὴν μίαν.

Ἀπὸ τῶν χιλίων δὲ μέχρι τῶν πεντακισχιλίων, ἀνὰ πᾶσαν

Άρθρ. 13.

Εάν τυχόν τὸ δηλωτικὸν δὲν διαλαμβάνῃ τὸ εἶδος, τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα (βάρος ἢ μέτρον) τῶν εἰς τὸ πλοῖον περιεχομένων ἐμπορευμάτων, χρεώσῃ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης νὰ συντάττῃ καὶ παρουσιάσῃ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, ἐντὸς δεκαοκτῶ ὥρων ἀπὸ τῆς προσορμίσσεώς του, ἀναπληρωτικὴν δῆλωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν σημειοῦνται ὅλα τὰ ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐλλείποντα προσόντα. Εάν δὲ τὰ ἐμπορεύματα ᾗται διὰ λογαριασμὸν ἐμπορίων, καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τυχόν δὲν γνωρίζει ὅλα τὰ ἀνω ῥηθέντα προσόντα, τότε ἀρκεῖ νὰ ὁμολογήσῃ τοῦτο ἐνόρκως καὶ ἐγγράφως, καὶ σημειοῖ εἰς τὴν ἀναπληρωτικὴν δῆλωσιν ὅσα ἐξ αὐτῶν γνωρίζει.

Περὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ διαλαμβανόμενων ὑποχρεώσεων, ὁρεῖται ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ἐπισκεπτομένη πᾶν πλοῖον, τὸ πολὺ ἐντὸς δώδεκα ὥρων μετὰ τὴν προσόρμισίν του, νὰ εἰδοποιῇ ἐκάστοτε τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καὶ τῷ ἐγχειρίζῃ ἐντυπον ἀναπληρωτικῆς δηλώσεως, διὰ νὰ ἐγγράφῃ εἰς αὐτὴν τὰ τυχόν ἐλλείποντα ἀπὸ τὸ δηλωτικὸν προσόντα. Ὑπογράφας δὲ αὐτὴν ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης τὴν ἐγχειρίζῃ εἰς τὸν ὑγειονόμον.

Άρθρ. 16.

Πρὶν ἢ δοθῶσιν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον τὸ δηλωτικὸν καὶ ἡ ἀναπληρωτικὴ δῆλωσις, καθ' ἣν περίπτωσιν αὕτη ἀπαιτεῖται, τὸ πλοῖον δὲν συγχωρεῖται νὰ λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν. Ὁ ὑγειονόμος, ὅστις ἤθελε δώσει ἄδειαν ἐλευθέρας κοινωνίας, πρὶν ἢ λάβῃ τὰ ἐγγράφα ταῦτα, υποβάλλεται εἰς πρόστιμον δραχ. 50 — 200.

Εάν ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, γενομένης ἐγκαίρως πρὸς αὐτὸν προσκλήσεως, ἀμελήσῃ νὰ παραδώσῃ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τὰ τελωνιακὰ ἐγγράφα, ὅσα, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 14 καὶ 15 ἀπαιτοῦνται, τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα, υποβάλλονται ὡς μὴ περιεχόμενα, ἐν δηλωτικῷ τινι, εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ § 4. τοῦ ἐπομένου ἀρθρ. 19 τιμωρεῖται μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰ ἐμπορεύματα, ὁ δὲ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν περίπτωσιν μὴτε τὸ δηλωτικὸν μὴτε ἡ ἀναπληρωτικὴ δῆλωσις περιέχουν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἀμελήσῃ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον δρ. 50—200.

Άρθρ. 17.

Εἰς τὰ δηλωτικὰ πρέπει νὰ διαλαμβάνωνται ὅλα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπορεύματα, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ὅσα φέρουσιν οἱ ναῦται, ἢ οἱ ἐπιβάται, δι' ἰδίον αὐτῶν λογαριασμὸν διὰ δὲ τὰς ζωτροφίας καὶ ἐφόδια τῶν πλοίων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὁρεῖται νὰ δώσῃ ἰδιαιτέραν σημείωσιν, ταύτοχρόνως μὲ τὸ δηλωτικόν.

Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι, καθ' ὅσον τὰ ἐμπορεύματα περιέχονται εἰς δοχεῖα, κιβώτια, δέσματα, ἢ ἄλλα παρόμοια πρέπει τοῦλάχιστον νὰ σημειοῦνται τῶν τελευταίων τούτων οἱ ἀριθμοί, καὶ λοιπὰ συνήθη χαρακτηριστικὰ σημεῖα εἰς τὸ δηλωτικόν.

Άρθρ. 18.

Πᾶσα εἰσαγωγὴ τῶν, ὡς ζωτροφίων ἢ ἐφοδίων τῶν πλοίων σημειωθέντων, ἀπαγορεύεται, ἀν καὶ ἤθελε ζητηθῇ ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους. Διὰ τὴν παράβασιν τῆς διατάξεως ταύτης ἡ προϊσταμένη τελωνιακὴ ἀρχὴ τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τετραπλοῦν τοῦ τέλους, ὅσον ἤθελον φέρει αἱ μνησθεῖσαι ζωτροφίαι ἢ τὰ ἐφόδια τῶν πλοίων. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης αἱ ζωτροφίαι, ἢ τὰ ἐφόδια, ὅσα ὡς φθαρέντα ἢ παθόντα ἄλλην τινὰ παρομοίαν ἀλλοίωσιν, κατέστησαν ἄχρηστα πρὸς τὸν κύριον σκοπὸν των, ὅτε ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερ-

νήτης τοῦ πλοίου δύνανται νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν τῆς εἰσαγωγῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ἡ τελωνιακὴ καὶ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ συντάξωσι πρωτόκολλον δι' οὗ νὰ βεβαιούται ἡ τοιαύτη βλάβη ἢ ἀλλοίωσις.

Άρθρ. 19.

Εάν δὲ ἄλλα ἢ πλείονερα ἐμπορεύματα ἤθελον εὑρεθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου μὴ διαλαμβανόμενα εἰς τὸ δηλωτικόν, ἢ τὴν ἀναπληρωτικὴν δῆλωσιν, ἢ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν περὶ ζωτροφίων καὶ ἐφοδίων τοῦ πλοίου σημείωσιν, ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον. Ἐπίσης, ὅταν ἤθελον εὑρεθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου προσορμισθέντος εἰς δεῦτερον ἢ τρίτον λιμένα, ἢ ὄρμον, ὅπου ὑπάρχει τελωνιακὴ ἀρχὴ τοῦ Βασιλείου, ἐμπορεύματα μὴ δηλωθέντα εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἢ ὄρμον ὅπου ἐφθασεν, ἐπιβάλλεται ποινὴ ἴση μὲ τὸ τετραπλοῦν τελώνιον, καθόσον δὲν ἀποδεικνύει, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἐφορτώθησαν μετέπειτα καὶ δὲν ἐπεβλήθη εἰσέτι ἡ προκείμενη ποινὴ.

Εάν τὰ ἐμπορεύματα εὑρεθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν εἰς τὸ δηλωτικόν ἢ τὴν ἀναπληρωτικὴν δῆλωσιν διαλαμβανόμενων, πληροῦνται χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὸ ἀπλοῦν τελώνιον, τὸ ἀνάλογον εἰς τὰ ἐλλείποντα, θεωρούμενα αὐτὰ ὡς τῆς ἀρίστης ποιότητος. Εάν τὰ ἐμπορεύματα ἤθελον εἶσθαι καλητέρου εἶδους, ἢ καλητέρας ποιότητος τῆς εἰς τὸ δηλωτικόν ἢ τὴν ἀναπληρωτικὴν δῆλωσιν διαλαμβανόμενης, ἐπιβάλλεται ὡς χρηματικὴ ποινὴ τὸ τετραπλοῦν τοῦ τέλους τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ περιπλέον τῆς ἀξίας. Εάν δὲ τὸ εἶδος εἶναι κατωτέρας ἀξίας, ἢ ἡ πραγματικὴ ποιότητος εἶναι χειρότερα τῆς δηλωθείσης, τότε ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὴν διαφορὰν τῆς ἀξίας τῶν τελευταίων τούτων, καθόσον ἡ διαφορὰ δὲν προήλθεν ἀπὸ συμπεσοῦσιν ὑφάρων. Δι' αὐτὰ τὸ παρὸν ἀρθρὸν διαταττόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς μόνον τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ὡς ἐκ τῶν ποινῶν τούτων τὰ ἐμπορεύματα δὲν ἀπαλλοτρίωνται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νομίμου τελωνίου. Ὅσακις ἡ ἐκφύσεως τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ πλοίου δὲν πραγματωρεῖται ὁλοκληρὸς εἰς τὸν λιμένα, ὅπου ἀνεκαλύφθησαν αἱ περιεχόμεναι ὁλοκληροὶ ἀταξίαι, γίνονται εἰς τὰ δηλωτικὰ τῶν πλοίων αἱ ἀνήκουσαι σημειώσεις περὶ πάσης διαφορᾶς, ἥτις εὑρέθη μεταξὺ τοῦ δηλωτικοῦ καὶ τοῦ φορτίου.

Άρθρ. 20.

Ἡ αὕτη ποινὴ τοῦ τετραπλοῦ τελωνίου ἐπιβάλλεται καὶ ὅταν ἐμπορεύματα ἀνήκοντα νὰ σημειωθῶσιν εἰς τὸ δηλωτικόν ἢ τὴν ἀναπληρωτικὴν δῆλωσιν, ἐσημειώθησαν εἰς τὴν περὶ ζωτροφίων καὶ ἐφοδίων τῶν πλοίων σημείωσιν.

Άρθρ. 21.

Δὲν ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ δηλώσῃ ὅσα εἶδη, κυρίως μὴ ἐμπορεύσιμα, φέρουν πρὸς χρῆσιν των ἐπιβάται ἐρχόμενοι ἀπὸ μέρη ὑποκείμενα εἰς κάθαρσιν ἢ ἀποστέλλονται δι' αὐτῶν πρὸς ἄλλους. Τῶν τοιούτων εἰδῶν ὑποχρεοῦται ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθακτηρίου, ἐπὶ ποινῇ προστίμου δρ. 50 — 200 νὰ συντάξῃ ἀκριβῆ σημείωσιν καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, διὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ καθακτήριον εἰσόδου τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος εἰδῶν.

Άρθρ. 22.

Πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εἰσάγων δι' ἰδίον τοῦ λογαριασμὸν, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν παρουσιάζεται παραλήπτης, εἶδη ὀγκώδη καὶ μικρᾶς ἀξίας, οἷον καυσόξυλα, ἀνθρακας, ὀπώρας καὶ τὰ τοιαῦτα, μὴ δυνάμενος δὲ νὰ δηλώσῃ μετ' ἀκριβείας τὸ ποσόν (βάρος ἢ μέτρον) αὐτῶν, ὁρεῖται νὰ φανερόνῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ δηλωτικοῦ ἢ τῆς ἀναπληρωτικῆς δηλώσεως, καὶ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν τελώνην νὰ διορίσῃ ὑπάλληλον νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ μέτρησιν, ἢ ζυγίσιν αὐτῶν.

τῆς ἐβδομάδος συντάττει ἐκθεσιν, τὴν ὁποίαν καθυποβάλλει εἰς τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρ. 26.

Ὅσῳκις κωλύεται μέλος τακτικὸν τοῦ συμβουλίου, τὸ προσλαμβανόμενον ἀναπληρωτικὸν λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ κωλυομένου, ἂν δὲ προσληθῶσιν ἀμφότερα τὰ ἀναπληρωτικὰ μέλη, τότε τὸ προτιμώμενον εἰς τὴν τάξιν τῆς προσκλήσεως ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 27.

Οἱ ἀναπληρωτικοὶ σύμβουλοι, ἐν ὅσῳ δὲν λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ συμβούλιον, δύνανται νὰ διορισθῶν τιμηταὶ (censeurs) ἢ καὶ εἰδικοί ἐπίτροποι τῆς Τραπεζῆς, εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν, καθ' ἣν ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἀπ' εὐθείας.

Ἄρθρ. 28.

Ἡ Τράπεζα ἔχει δύο ταμεία, τὸ ἐν γενικόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐναποταμιεύονται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἀποθεματικά κεφάλαια καὶ τραπεζικὰ γραμμάτια, τὸ ἕτερον ἡμερούσιον, εἰς τὸ ὁποῖον μεταφέρονται τὰ πρὸς καθημερινὴν χρῆσιν.

Ἄρθρ. 29.

Τὸ γενικὸν ἔχει τρεῖς κλειδάς, ὧν μίαν κρατεῖ ὁ διευθυντής, ἄλλην ὁ Βασιλεὺς ἐπίτροπος καὶ τὴν τρίτην ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου εἰσηγητὴς σύμβουλος. Τὸ ἡμερούσιον ἔχει μόνον δύο, ὧν τὴν μίαν ἔχει ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου εἰσηγητὴς καὶ τὴν ἄλλην ὁ ταμίας.

Ἄρθρ. 30.

Τὸ γενικὸν ταμεῖον ἀνοίγεται κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως γενομένης ἐν τῷ συμβουλίῳ διὰ νὰ μεταφερθῶσι χρήματα ἢ πράγματα ἀπὸ αὐτοῦ, ἢ διὰ νὰ εἰσυχθῶσι. Τὸ γενικὸν ταμεῖον ἐπιθεωρεῖται ἀνὰ τριμηνίαν ὑπὸ ὅλου τοῦ συμβουλίου, συντάσσονται ἐκθέσεις περὶ τῆς καταστάσεως καὶ ἀκριβείας του, καὶ ὑπογράφονται παρὰ πάντων τῶν μελῶν καὶ τοῦ Βασιλ. ἐπιτρόπου.

Ἄρθρ. 31.

Τὸ ἡμερούσιον ταμεῖον μένει ἀνοιχτὸν καθ' ἐκάστην τῶν ἐργασιμῶν ἡμερῶν μέχρι τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Ἄρθρ. 32.

Ὁ ταμίας δέχεται καὶ ἐξαργυρῶναι καθ' ἐκάστην ἀπὸ τὴν 12 π. μ. μέχρι τῆς 2 μ. μ., τὰ παρουσιαζόμενα τραπεζικὰ γραμμάτια εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίων, ἀνακαλύψας δὲ παραποιήσιν τινα, τὰ κατὰσχῃ καὶ εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὸν διευθυντὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς 24 ὥρῶν νὰ κάμῃ τὴν καταμνήυσιν του εἰς τὸν εἰσαγγελέα. Ὁ ἴδιος δέχεται καὶ πληρῶναι ὅσα χρήματα διαταχθῇ δι' ἐνταλμάτων, καὶ φυλάττει τὰ ἐντάλματα πρὸς ἔλεγχόν του.

Ἄρθρ. 33.

Ὁ ταμίας δίδει ἐγγυήσιν εἰκοσιπέντε χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 34.

Ὁ δικηγόρος τῆς Τραπεζῆς θέλει παρευρίσκειται εἰς τὰς μερικές συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, ὅσῳκις προσκαλεῖται διὰ νὰ γνωμοδοτῇ περὶ πάντων τῶν νομικῶν ἀντικειμένων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Τράπεζα χρῆζει τῆς ἐπιστήμης του. Ἡ γνωμοδότησίς του εἶναι ἐγγράφος καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

Πρὸς τούτοις δίδει ὁδηγίας εἰς τοὺς ἐπιφορτισμένους ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 35.

Ἡ Τράπεζα συντάττει τὰ συμβόλαιά της παρὰ συμβολαιογράφῳ διαμένοντι ἐντὸς ἢ πλησίον τοῦ καταστήματός της, διὰ νὰ μὴν ἀπασχολῇται ὁ διευθυντής ἀπὸ τὰς ἄλλας σπουδαίας ἐργασίας του.

Ἄρθρ. 36.

Ἡ σφραγὶς τῆς Τραπεζῆς φέρει ἐν τῷ μέσῳ τὰ παράσημα

τῆς Κυβερνήσεως, γύρωθεν δὲ τὰς λέξεις «Προνομία Ἐθνικὴ Τράπεζα».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὰς χρηματικὰς ἐργασίας τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 37.

Πᾶσα μετοχὴ σύγκειται ἀπὸ τὸ πρωτότυπον κεφάλαιον τῶν χιλίων δραχμῶν, καὶ ἀπὸ τὸ ἀνήκον αὐτῇ μερίδιον ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρ. 38.

Εἰς τὸν καταλογισμὸν τῶν παρ' αὐτῆς λαμβανομένων τόκων ἡ Τράπεζα λογίζει τὰς μονάδας καὶ τὰ κλάσματα ὡς δεκάδας, ἀπ' ἐτέρου δὲ εἰς τὸν καταλογισμὸν τῶν παρ' αὐτῆς πληρονομένων τόκων λογίζει τὰς μονάδας καὶ τὰ κλάσματα ὡς μὴ ὑπάρχοντα π. χ. Ἄν ἔχῃ νὰ λάβῃ τόκους διὰ δραχμὰς 545, ἢ διὰ δραχμὰς 540 75/100, ὑπολογίζει τὸν τόκον ἐπὶ δραχμῶν 550. Ἄν δὲ ἔχῃ νὰ πληρώσῃ τόκους διὰ δραχμὰς 545, ἢ δραχ. 540 75/100, ὑπολογίζει τὸν τόκον ἐπὶ μόνον δραχ. 540. Οἱ ὀρίσμοι οὗτοι δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων τόκων τῶν μετοχῶν καὶ τοῦ χρεωλῦτρου.

Ἄρθρ. 39.

Εἰς τὰς μετὰ τῆς Τραπεζῆς σχέσεις τῶν οἱ μέτοχοι παρίστανται εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τακτικοῦ καὶ νομίμου ἀντιπροσώπου τῶν. Οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μέτοχοι θέλουν λαμβάνει τὸ ἀνήκον μερίδιον των διὰ τραπεζίτου διοριζομένου παρὰ τῆς Διευθύνσεως ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην αὐτῆς. Δύναται ὅμως νὰ λαμβάνῃ ὁ μέτοχος τὸ μερίδιόν του ἂν θέλῃ καὶ ἀπ' εὐθείας διὰ συναλλαγματικῶν τοῦ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Τραπεζῆς.

Ἡ προθεσμία τῶν συναλλαγματικῶν τούτων δὲν εἰσπράττει νὰ εἶναι βραχύτερα τῶν 21 ἡμερῶν ὀφείας.

Ἄρθρ. 40.

Ἐν ὅσῳ δὲν γείνη αὐξήσις τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ ἀρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) π. ε. περὶ συστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς νόμου, ἡ Τράπεζα δὲν θέλει δανείζει εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἄτομον ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἐνεχύρῳ πλέον τῶν 50,000 δραχμῶν, οὔτε πλέον τῶν 40,000 εἰς προεξοφλήσεις.

Ἡ Τράπεζα δὲν δίδει δάνειον μικρότερον τῶν 500 δραχμῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἐνεχύρῳ, οὔτε προεξοφλεῖ συναλλαγματικὴν κατωτέρα τῶν 300 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 41.

Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ εἰργασμένου ἢ ἀκατεργάστου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἡ Τράπεζα θέλει ἐκπίπτει 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 42.

Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐν ταῖς ἐξωτερικαῖς συναλλαγματικαῖς ἀναφερομένων νομισμάτων ἡ Τράπεζα ἔχει βάσιν τὸν νομισματικὸν πίνακα, τὸν ὁποῖον ἀκολουθοῦσι τὰ ταμεία τοῦ Κράτους ὅθεν πᾶσα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς ὥφελεια τῆς ἐπικαταλλαγῆς (aggio) εἶναι εἰς ὄφελος τῆς τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 43.

Ἡ Τράπεζα προεξοφλεῖ μὲ τὸν κανονισμένον τόκον ἄλλ' ὅταν ἡ προθεσμία τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τοῦ γραμματίου εἶναι κατωτέρα τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν, πληρῶνεται προμήθεια 1/5 τοῖς 0/0.

Ἄρθρ. 44.

Ὅσῳκις ἡ Διεύθυνσις ἀποφασίσῃ ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων μεταβολὰς τοῦ τόκου ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου κανονισμένων ὥρων, ὀφείλει νὰ τὸ προειδοποιήσῃ διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Τὰ ἀποθεματικά κεφάλαια προδιορίζονται κατὰ προτίμησιν διὰ δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

3. Οἱ ἰδιαιτέροι οὗτοι εἰσπράκτορες, θέλουν τεθῇ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν διοικητικῶν ἢ ἐπιτροπικῶν ταμιῶν, εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν παραδίδει τὰ συναζόμενα χρήματα εἰς προθεσμίας καὶ ποσότητας ὁρισθησόμενας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

4. Οἱ ὡς ἀνωτέρω εἰσπράκτορες παραλαμβάνοντες παρὰ τῶν ἀρμοδίων ταμιῶν τοὺς ὀνομαστικούς καταλόγους, θέλουν μεταβαίνει εἰς τὰς πόλεις καὶ χωρία, ὅπου ὑπάρχουν οἱ φορολογούμενοι ὀφειλέται, καὶ προσκαλεῖ τούτους διὰ προσηκόντως δημοσιευθησομένης τοιχοκολλήσεως καὶ δημοσίας διακηρύξεως, νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους τῶν, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ Νόμου ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 ὀρισμένης προθεσμίας τῶν τριῶν ἡμερῶν.

5. Οἱ εἰσπράκτορες, θέλουν συμμορφωθῇ ἀκριβῶς μετὰ τὰς ἐκδοθησομένας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁδηγίας περὶ τῆς λογιστικῆς τάξεως, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τηρήσωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν, ἐκδίδοντες διπλότυπα ἀποδεικτικά εἰς τοὺς φορολογουμένους.

6. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος δὲν δύναται ὡς ἀγράμματος νὰ υπογράψῃ τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἀντ' αὐτοῦ, θέλουν υπογράψῃ δύο μάρτυρες ἐκλεγόμενοι παρὰ τοῦ ἰδίου, δύναται δ' ἐκτὸς τούτου νὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους μάρτυρας εἰδότας ἢ μὴ εἰδότας γράμματα πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ποσού, τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσεν εἰς τὸν εἰσπράκτορα. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος δὲν φέρῃ μάρτυρας διὰ νὰ υπογράψωσιν ἀντ' αὐτοῦ ὁ εἰσπράκτωρ προσκαλεῖ δύο ἐπὶ τούτῳ, ἐξ ὧν ὁ εἰς πρέπει νὰ ᾖναι ὁ ἐφημέριος τοῦ τόπου, ἂν εὐρίσκεται ἐκεῖ. Ἐὰν εἰς μόνος μάρτυς εὐρεθῇ τὸ δὲ γράμματα, ἀντὶ τοῦ δευτέρου, θέλουν προσληθῇ καὶ ἀποφορέας τὰς προμνησθείσας περιπτώσεις δύο μάρτυρες ἀγράμματοι.

7. Πᾶσα παράνομος φορολογία ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη κατατίσις, ἐκ μέρους τοῦ εἰσπράκτορος, θέλει τιμωρεῖσθαι σύμφωνα μετὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

8. Ἡ ἀντιμισθία τῶν κατὰ τ' ἄρθρα 1 καὶ 2 εἰσπρακτορῶν, θέλει πληρωθῇ ἐπὶ τῇ βάσει ποσοστοῦ προσδιορισθησομένου παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐκδοθέντος Διατάγματος.

9. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιεῖσθαι πρὸς τούτοις καθ' ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς πόλεις συγχρόνως μετὰ τὴν περὶ πληρωμῆς πρόσκλησιν τοῦ εἰσπράκτορος, ἐπιμελεία τῶν Δημάρχων καὶ εἰδικῶν παρέδρων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Δεκεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκαθιδρύσεως Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ συστάσεως Γενικοῦ Λογιστηρίου Ἡμετέρον Διάταγμα τῆς 17 (29) Σεπτεμβρίου

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καθιδρύεται τὴν 1 (13) Ἰανουαρίου τοῦ προσεγγίζοντος ἔτους 1843 ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας μετασχηματίζεται τὸ Γενικὸν Ταμεῖον εἰς Κεντρικόν, καταργεῖται τὸ Διοικητικὸν Ἀττικῆς συγχωνευόμενον εἰς τὸ Κεντρικόν καὶ παύει τὸ ἰδιαιτέρον ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

2. Ὁ Γενικός ταμίας, ὁ ταμίας ὁ ἐκκλησιαστικὸς καὶ ὁ τῆς Διοικήσεως Ἀττικῆς θέλουν ἐξακολουθήσει μολαταῦτα τὰς γραφικὰς ἐργασίας τῶν διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς συγκέντρωσιν τῆς μέχρι 31 τοῦ ἐνεστώτος λεηθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων ταμιῶν, τὴν κλείσιν τῶν βιβλίων καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν λογαριασμῶν τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰς τὸ Συνέδριον.

3. Τὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου θέλουν κανονισθῇ προσωρινῶς παρὰ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐσοῦ ἀποπερατωθῶσι καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν οἱ εἰδικοί κανονισμοί, τῶν ὁποίων ἡ σύνταξις ἀνατίθεται εἰς τὴν διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 16 (28) Ἀπριλίου ε. ε. συστηθείσαν ἐπιτροπὴν.

4. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1842 (4 Ἰανουαρίου 1843).

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, τοῦ Κεντρικοῦ ταμία καὶ ὑποταμία.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ συστάσεως Γενικοῦ Λογιστηρίου Ἡμετέρον Διάταγμα τῆς 17 (29) Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Ὁ Κεντρικὸς ταμίας βαθμὸν ὑπουργικοῦ Συμβούλου καὶ μισθὸν τετρακοσίων ἀρ. 400 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

3. Ὁ ὑποταμίας βαθμὸν παρέδρου ὑπουργικοῦ καὶ μισθὸν μινιαῖον διακοσίων πενήνonta ἀρ. 250 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

4. Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1842 (4 Ἰανουαρίου 1843).

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τελωνείων καὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

§. 2. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τελωνείων καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ κανονίζονται ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Ἐπιθεωρητὰί.

1. Ἐπιθεωρητὴς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 300 καὶ ἐπὶ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἐξόδων διὰ τὴν περιοδείαν του, διὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ὁδοπορίας μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὸ μυριόμετρον (τὰς δύο ὥρας) διὰ τὴν διὰ θαλάσσης θέλει λαμβάνει, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ πλοιάρχου, τὸν ναῦλον, ὅσον ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἤθελεν ἐγκρίνει δι' ἐνοίκιον καὶ λοιπὰ ἐξόδα, εἰς Σύρα, Πάτρας καὶ Πειραιᾶ ἀνὰ τρεῖς καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὴν ἡμέραν δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη ἀνὰ δύο δραχμὰς τὴν ἡμέραν.

Β'. Τελωνεῖα.

Α'. τάξεως 1	ἐπιστάτης μὲ μηνιαῖον μισθὸν	δρ.	220
» 1	ἐλεγκτὴς » »	»	200
» 1	γραμματεὺς » »	»	120
» 2	ὑπογραμματεῖς ἀνὰ » »	»	60
» 1	ἀρχιφύλαξ » »	»	80
Β'. » 1	ἐπιστάτης » »	»	170
» 1	ἐλεγκτὴς καὶ ἐνταυτῷ γραμματεὺς » »	»	150
» 1	ἀρχιφύλαξ » »	»	70
Γ'. » 1	ἐπιστάτης » »	»	140
» 1	ἐλεγκτὴς καὶ ἐνταυτῷ γραμματεὺς » »	»	120
» 1	ἀρχιφύλαξ » »	»	60

Γ'. Ὑποτελωνεῖα.

Α'. » 1	ἐπιστάτης » »	»	120
Β'. » 1	ἐπιστάτης » »	»	100
Γ'. » 1	ἐπιστάτης » »	»	80

Δ'. Τελωνιακοὶ σταθμοί.

1	σταθμάρχης » »	»	70
---	----------------	---	----

Ε'. Φυλακεῖα.

1	φύλαξ » »	»	50
---	-----------	---	----

§. 3. Εἰς τὰ τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα θέλουν διορισθῇ καὶ τελωνιακοὶ φύλακες τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁποίων προσδιορίζει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, ὁ δὲ μισθὸς αὐτῶν προσδιορίζεται μηνιαίως ἀνὰ δραχ. 30 ἕως 50.

§. 4. Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα δι' ὧν συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ ξένων προϊόντων προστίθεται εἰς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 60 εἰς τὸν ὅποιον ἀνατίθενται καὶ τὰ χρέη τοῦ ἐλεγκτοῦ.

§. 5. Ὅπου ὑπάρχουν ἀποταμιευτικὰ καταστήματα, ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου ἔχει ἐνταυτῷ τὴν ἐπιστάσιαν καὶ τούτων. Ἐὰν δὲ δὲν ἐπαρκῇ εἰς ἀμφοτέρους τὰς ὑπηρεσίας, διορίζεται ἰδιαιτέρος ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 140.

§. 6. Διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἐργασιῶν τοῦ τελωνείου καὶ τῆς διαμετακομίσεως Σύρας, ἐκτὸς τοῦ διαληφθέντος προσωπικοῦ, διορίζονται.

2	γραμματεῖς β'. τάξεως μὲ μηνιαῖον μισθὸν	δρ.	120
1	» γ'. » » » »	»	100
1	εἰσπράκτωρ » » » »	»	120
1	ὑπελεγκτὴς » » » »	»	140
1	γραμματεὺς β'. » τῆς διαμετακομίσεως	»	120
1	» γ'. » » » »	»	100
1	ἐπιστάτης ἀποθηκῶν » » » »	»	110
7	ὑποεπιστάται » » » »	»	70
4	ὑπογραμματεῖς β'. » » » »	»	60

ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο διακρίνονται, ὁ εἰς παρὰ τῷ λοιμοκαθαρηρίῳ καὶ ὁ ἕτερος παρὰ τῷ ὑγειονομείῳ.

Τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ αὐτοῦ τελωνείου λαμβάνει τὰ ἐξῆς ἐπιμίσθια κατὰ μῆνα·

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου	Δραχ.	60
Ὁ ἀ. γραμματεὺς	»	20
Ὁ ἐλεγκτὴς	»	40
Ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως	»	40

§. 7. Διὰ τὴν γραφικὴν ὕλην (πλὴν τῶν ἐντύπων βιβλίων καὶ γραμματίων, τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας) διὰ θέρμασμα, φῶτα, καθάρσιν καὶ παρόμοια προσδιορίζονται εἰς ἕκαστον τελωνιακὸν κατάστημα αἱ ἐξῆς μηνιαῖαι ἐπιχορηγήσεις, περὶ τῆς χρήσεως τῶν ὁποίων δὲν ἀποδίδεται λογαριασμὸς.

Εἰς τὰ τελωνεῖα Α'. τάξεως (συμπεριλαμβανομένου τοῦ καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως)

Δραχ.	50
(Ἐξαιρητικῶς δὲ εἰς τὸ τῆς Σύρας)	» 120
Εἰς τὰ τελωνεῖα Β'. τάξεως	» 30
Εἰς τὰ τελωνεῖα Γ'. »	» 20
Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Α'. »	» 10
Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Β'. »	» 8
Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα Γ'. »	» 6
Εἰς τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς	» 4

Τὰ δὲ λοιπὰ ἐξόδα ἐνοίκιον γραφείου, ἐπίπλων, μετακομίσεως ἐργαζομένων καὶ χρημάτων, ταχυδρομικὰ ἐξόδα καὶ λοιπὰ θέλουν ἐκκαθαρίζεσθαι καὶ ἀπολογίζεσθαι ἰδιαιτέρως.

Ἡ μισθοδοσία αὕτη θέλει ἀρχίσαι ἀπὸ 1 Ἰουλίου π. ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ βαθμολογίας τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ ἀπορίας αὐτῶν.

§. 8. Οἱ ἐπιθεωρητὰί τῶν τελωνείων ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ προέδρου. Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων, οἱ μὲν τῆς Α'. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Α'. τάξεως, καὶ προηγούνται αὐτῶν οἱ δὲ τῆς Β'. καὶ Γ'. τάξεως ὑπουργικοῦ γραμματέως Β'. τάξεως· ἀλλ' οἱ μὲν Β'. τάξεως ἐπιστάται προηγούνται αὐτῶν, οἱ δὲ τῆς Γ'. ἐπονται. Οἱ ἐλεγκταὶ τῶν τελωνείων ἔχουσι βαθμὸν, οἱ μὲν τῆς Α'. τάξεως ὑπουργικοῦ γραμματέως Α'. τάξεως· οἱ δὲ τῆς Β'. καὶ Γ'. ὑπουργικοῦ γραμματέως Β'. τάξεως, ἀλλ' ἐπονται αὐτῶν. Οἱ ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάται ὑπουργικοῦ γραμματέως Β'. τάξεως καὶ ἐπονται αὐτῶν. Οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ὑποεπιστάται ἐπονται τῶν ἐλεγκτῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστατῶν.

Μεταξὺ τῶν βαθμολογοῦνται, καθ' ὅσον δὲν ὠρίσθη ῥητῶς ἄλλως πως κατὰ τὰς μισθοδοσίας.

§. 9. Οἱ ἐπιθεωρητὰί ὑπόκεινται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ ἐπιστάται προΐστανται ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὸ ὑποτελωνείων, σταθμῶν καὶ φυλακείων, καὶ ὑπόκεινται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ ἀναφέρονται ἀμέσως· ὀφείλουσι ὁμῶς νὰ δέχονται καὶ ἐκτελῶσι τὰς ὁδηγίας τῶν ἐν περιοδείᾳ ἐπιθεωρητῶν, καὶ νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῶν.

Τὰ ὑποτελωνεῖα ὑπόκεινται εἰς τὸ τελωνεῖον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται, λαμβάνουσι παρ' αὐτοῦ διαταγὰς καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναφέρονται.

Ὡσαύτως εἰς τὸ τελωνεῖον ὑπόκεινται καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναφέρονται οἱ σταθμοὶ καὶ τὰ φυλακεῖα, ἐκτὸς, ἐὰν δι' εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας ἀνατεθῇ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἡ ἐπιτήρησις αὐτῶν εἰς τι ὑποτελωνεῖον εἰς τὸ ὁποῖον τότε ὑπόκεινται ἀμέσως.

ετέθησαν τὸ πρῶτον εἰς ἀποταμιευτικὸν κατάστημα· ἐὰν δὲ περιέχωνται εἰς δοχεῖα ἐπιδεκτικὰ σφραγίσεως σφραγίζονται ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 86.

Ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, ὀφείλουν ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐκεῖ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος καὶ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ νὰ παρατηρήσωσι τὰς σφραγίδας καὶ τὰ δοχεῖα, ἂν ᾖναι εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ὑπόνοια ἀφαιρέσεως, νὰ ἐξετάσωσι τὰ ἐμπορεύματα εἴτε σφραγισμένα εἶναι, εἴτε μὴ, καὶ παραβάλλωσιν αὐτὰ μὲ τὸ διαβατήριον, καὶ, ἐὰν εὐρεθῶσι σύμφωνα μὲ αὐτὸ, ἐκδίδουσιν ἀπόδειξιν τῆς νέας ἀποταμιεύσεως, τὴν ὁποίαν προσυπογράφουσι ἀμφότεροι, καὶ τὴν ὁποίαν ὁ ἔμπορος παρουσιάζει εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει τὰ ἐμπορεύματα, καὶ οὕτω λύεται ἡ τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ἐγγύησις· ἐὰν δὲ ἀπεναντίας τὰ ἐμπορεύματα δὲν συμφωνοῦν μὲ τὸ διαβατήριον, τὰ ἐλλείποντα, θεωρούμενα ὡς τοιαῦτα, καὶ τὰ ἐν τῷ διαβατηρίῳ ὡς ἄλλου εἶδους ἢ ποιότητος σημειούμενα ἐμπορεύματα, ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἀπλοῦν τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς, ἐὰν εἰδοποιήθῃ ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως ἢ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ περὶ τῆς ἐλλείψεως ταύτης πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις τοῦ φορτίου· ἄλλως ὑποβάλλονται εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον· ὅσα δὲ ἐμπορεύματα ἤθελον εὐρεθῇ ἄλλα παρὰ τὰ ἐν τῷ διαβατηρίῳ διαλαμβανόμενα, ὑποβάλλονται εἰς ὀκταπλοῦν ἐξαγωγικὸν τελώνιον· μόνον τὰ διὰ τὰ ἐλλείποντα ἐμπορεύματα τυχὸν πληρωθίσόμενα τέλη ἐπιβαρύνουσι τὴν διαμετακομίσεως τῶν ἐμπορευμάτων δοθείσαν ἐγγύησιν.

Ἄρθρ. 87.

Ἐὰν, ἀντὶ νὰ θέσῃ πάλιν τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα τοῦ τόπου, ὅπου τὰ μετέφερε, προτιμᾷ ὁ ἔμπορος νὰ τὰ εἰσάξῃ ἀμέσως πρὸς ἀνάλωσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους, πληρώνει τὸ κανονισμένον τελώνιον εἰσαγωγῆς, καὶ λαμβάνει τὸ σύνθηδες διπλοτύπον ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς, φέρει αὐτὸ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα, ὅπου εἶχε δώσει ἐγγύησιν, ἥτις τοιοῦτοτρόπως λύεται.

Ἄρθρ. 88.

Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν δὲν παρουσιάσῃ ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τόπου, ὅπου μετεφέρθησαν ταῦτα, ἡ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ τῆς εἰσαγωγῆς τελωνίου, ὑποχρεοῦται ὁ ἔμπορος ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ νὰ πληρώσῃ τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς.

Ἄρθρ. 89.

Ἐὰν ἐν διαστήματι τριῶν ἄλλων μηνῶν φέρῃ ὁ ἔμπορος τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαιτουμένην ἀπόδειξιν καὶ προσ-αγάγῃ πρὸς τούτοις ἀξιοπίστους ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως περιστατικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμποδίσθη νὰ τὴν φέρῃ ἐμπροθέσμως, ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν τέλος.

Ἄρθρ. 90.

Λογίζεται πάντοτε ὑπὲρ τοῦ ἐμπόρου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου, τὸ ὁποῖον τυχὸν μένει πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τετραμηνίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἤδη προεπλήρωσε τὸ δικαίωμα, καὶ ἐντὸς τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατάστημα διαμετακομίσις τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἡ δὲ νέα τετραμηνία ἀρχίζει εἰς τὸ νέον κατάστημα ἀφ' ἧς ἡμέρας συμπληρωθῇ ἡ πρώτη.

Ἄρθρ. 91.

Ὅσάκις ἐμπορεύματα ἐξάγονται ἐκ τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος διὰ θαλάσσης πρὸς ὁποιοδήποτε σκοπὸν, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐξαγωγῆς ἐν γένει διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Πρὸς τούτοις ὀφείλει ὁ ἔμπορος νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν ἐν ἀντίτυπον τοῦ φορτικοῦ (polizza di carico) ὑπο-

γεγραμμένον ἀπὸ τὸν πλοίαρχον, ὅστις παρέλαβε τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ πλοῖόν του· τὸ ἐγγράφον τοῦτο θεωρηθὲν ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν παραδίδεται εἰς τὸν τῆς διαμετακομίσεως ἐπιστάτην, ὡς ἀναγόμενον εἰς τὰ δικαιολογητικὰ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 92.

Ὅταν ἔμπορος θελήσῃ νὰ εἰσάξῃ πρὸς κατανάλωσιν ὅλα τὰ εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατάστημα εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα, ἢ μέρος αὐτῶν, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τὴν αἰτησίαν τοῦ ἐγγράφως, σημειῶν λεπτομερῶς τὰ εἶδη, τὸ ποῖον καὶ ποσὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον)· ἡ αἴτησις αὕτη γίνεται πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ οὗτος τὴν διευθύνει πρὸς τὸν τοῦ καταστήματος τῆς ἀποταμιεύσεως, συνεννοούμενοι δὲ ἀμφότεροι δίδουν τὴν ἄδειαν ἐπιτηροῦντες διὰ νὰ ἐξαχθῶσι μόνον τὰ ζητούμενα ἐμπορεύματα, περὶ τῶν ὁποίων γίνονται αἱ ἀνήκουσαι ἐγγράφαι εἰς τὰ ἀρμόδια βιβλία καὶ τοῦ καταστήματος τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Β'. Διαμετακομίσεις.

Ἄρθρ. 93.

Συγχωρεῖται διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους διαμετακομίσεις ξένων ἐμπορευμάτων δι' ὅλων τῶν τελωνείων καὶ ὑποτελωνείων εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπει ὁ παρὼν Νόμος τὴν εἰσαγωγὴν ξένων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 94.

Ὅστις θέλει κάμει χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς διαμετακομίσεως, δίδει εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν διασάφησιν τῶν διακομιτῶν τῶν ἐμπορευμάτων κατὰ τὸ Ἄρθρ. 78. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῆς διασαφήσεως τιμωρεῖται κατὰ τὸ Ἄρθρ. 79· ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ἔχει καὶ ἐνταῦθα τὰ διὰ τὸν Ἄρθρ. 36 τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβεβλημένα εἰς αὐτὴν καθήκοντα.

Ἄρθρ. 95.

Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα εἰσάγονται πρὸς διαμετακομίσεις, ἐφο-δίζεται ὁ ἔμπορος κατὰ τὸ ἄρθρ. 85 μὲ διαβατήριον περιέχον λεπτομερῆ σημειώσεις τῶν μεταφερομένων εἰδῶν, τὰ ὁποῖα, ἂν ᾖναι ἐπιδεκτικὰ σφραγίσεως, σφραγίζονται· δίδει δὲ ὁ ἔμπορος καὶ ἐγγύησιν ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τοῦ τελωνίου ἢ ὑποτελω-νίου, δι' οὗ ἐξάγονται, περὶ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Κρά-τους ἡ ἀπόδειξις τοῦ ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος περὶ τῆς ἐκεῖ ἀποταμιεύσεως τῶν.

Ἄρθρ. 96.

Ὅταν τὰ ἐμπορεύματα φθάσωσιν εἰς τὸ τελωνεῖον ἢ ὑποτελω-νεῖον δι' οὗ ἐξάγονται, ἡ ἐκεῖ τελωνιακὴ ἀρχὴ, ἀφοῦ τὰ θεωρή-σῃ καὶ εὖρῃ αὐτὰ σύμφωνα μὲ τὰ εἰς τὸ διαβατήριον ἐνδιαλαμ-βανόμενα, σημειοῖ τὴν πράξιν τῆς εἰς αὐτὸ, ἐκδίδει τὴν πρὸς ἄρσιν τῆς δοθείσης, παρὰ τοῦ ἐμπόρου ἐγγυήσεως πιστοποίησιν, καὶ ἐγχειρίζει ἀμφότερα τὰ ἐγγράφα εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγή γίνεται διὰ θαλάσσης, ἢ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν, ἐὰν ἡ ἐξαγωγή γίνεται διὰ ξηρᾶς· αἱ δὲ ἀρχαὶ αὗται ἀφοῦ βε-βαιωθῶσι δι' ἐξελέγξεως γινομένης παρ' αὐτῶν περὶ τῆς ὑπαρ-χούσης μεταξὺ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐγγράφων συμφω-νίας, ἢ ὅταν δὲν νομίσωσι τοιαύτην ἐξελέγξιν ἀναγκαίαν, θέτουν τὸ «ἐθεωρήθη» ἐπὶ τῶν ἐγγράφων αὐτῶν καὶ τὰ ἐγχειρίζουν πρὸς οὗς ἀνήκει.

Ἄρθρ. 97.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπαραλ-λάκτως καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα διαμετακομισθέν-τα ἀποτίθενται εἰς ἀποταμιευτικὸν κατάστημα μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ ἐκεῖ προϊστάμενοι τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς ἐκδί-δουν τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πιστοποίησιν ἅμα φθά-σωσι τὰ ἐμπορεύματα καὶ τεθῶσιν εἰς τὸ ἀποταμιευτικὸν κατά-

3. "Αν ὁ φοιτητὴς ἐκλέξῃ τὴν λεγομένην διδακτορικὴν ἐξέτασιν, ἐξετάζεται κατ' ἰδίαν πρῶτον μὲν τὴν ἐγγράφον ἀποπειρατήριον, ἔπειτα δὲ τὴν προφορικὴν αὐστηράν λεγομένην ἐξέτασιν ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης·

α'. Ἐξ ἐκείνων μόνων τῶν καθηγητῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ὅσων τὰ μαθήματα εἶναι ἰδίως ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐξεταζομένου, καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀκριβέστερος διορισμὸς ἀφίναται εἰς τὴν σχολὴν, παρὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ ὁ ἐξεταζόμενος τὸν διδακτορικὸν βαθμὸν.

β'. Ἐξ ὅλων τῶν καθηγητῶν τῆς ἰδιαίτερας τοῦ σχολῆς, τῶν διδασκόντων τὰ τακτικά καὶ ἀναγκαῖα αὐτῆς μαθήματα, τὰ ὅποια καὶ αὐτὰ ὀρίζονται ὑπ' αὐτῆς ταύτης. "Αν δὲ εἰς ἀμφοτέρους ταύτας τὰς ἐξετάσεις εὐρεθῇ ἔχων τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις, προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς σχολῆς νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν διατριβήν, γεγραμμένην παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, καὶ πραγματευομένην περὶ ἀντικειμένου ἀνήκοντος εἰς τὴν εἰδικὴν αὐτοῦ ἐπιστήμην.

Ἄφ' οὗ δὲ ἡ διατριβὴ φανῇ εἰς τὴν σχολὴν παραδεκτὴ, διορίζεται παρὰ τοῦ Κοσμητοροῦ τοῦ δημοσίου διαγωνισμοῦ καὶ τῆς ἀναγορεύσεως ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ ἐξετασθεὶς ἀναγινώσκει τὴν ῥηθείσαν διατριβήν, καὶ ὑπερασπίζεται τὰς ἐν αὐτῇ περιεχομένας θέσεις κατὰ τῶν ἐνισταμένων. Ἄφ' οὗ δὲ καὶ διὰ τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκ τῆς ἐξετάσεως γνωσθεῖσα ἐπιστημονικὴ ἀξία τοῦ υποψηφίου, δίδει δημοσίᾳ τὴν συνήθη καθομολόγησιν κατὰ τὸ περὶ τούτου ἐκδοθησόμενον Β. Διάταγμα, καὶ ἀναγορεύεται συναινέσει τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Κοσμητοροῦ εἰς διδάκτορα, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Πρυτάνεως, καὶ λαμβάνει ἀπολυτῶς τὸ δίπλωμα κατὰ τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. ὀρισθησόμενον τύπον. Τὸ δὲ διδακτορικὸν ἀξίωμα τῆς Θεολογίας δὲν θέλει διδοῖσθαι εἰμὴ εἰς κληρικούς· ὅθεν οἱ μὴ ὄντες ἀκόμη κληρικοὶ ἀφ' οὗ ἐκπληρώσωσιν ἐπιτυχῶς τοὺς ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ διατριβῆς ὁρισμούς, θέλουσι λαμβάνει προσωρινὸν παρὰ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποδεικτικὸν μόνον περὶ τούτου.

4. "Αν ὁ φοιτητὴς ἐκλέξῃ τὴν λεγομένην ἀπολυτήριον ἐξέτασιν, ἐξετάζεται ὁμοίως κατ' ἰδίαν, πρῶτον μὲν τὴν ἐγγράφον ἀποπειρατήριον, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν προφορικὴν, αὐστηράν λεγομένην ἐξέτασιν ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τῶν αὐτῶν καθηγητῶν, τοὺς ὁποίους ὀρίζει τὸ πρηγούμενον ἄρθρον 3. "Αν ὁ ἐξεταζόμενος εὐρεθῇ εἰς ἀμφοτέρους ταύτας τὰς ἐξετάσεις ἔχων τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις, λαμβάνει μετὰ τὴν δημοσίαν καθομολόγησιν τὸ ἀπολυτήριον δίπλωμα κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς Γραμματείας τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. ὀρισθησόμενον τύπον, καὶ ὀνομάζεται τελειοδίδασκος.

5. "Αν ὁ μέλλον νὰ ἐξετασθῇ φοιτητὴς ἀνήκῃ ἰδίως εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν, ἐξετάζεται διὰ μιᾶς.

α'. Εἰς ἐκεῖνα τὰ γενικὰ μαθήματα, τὰ ὅποια εἶναι εἰς πάντα φοιτητὴν ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα, καὶ τὰ ὅποια ἐσημειώθησαν ἀνωτέρω ἀρ. 2.

β'. Καὶ κυριώτερον εἰς τὰ μαθήματα τοῦ ἰδιαίτερου κλάδου, τὸν ὁποῖον ἐνηγκαλίσθη, τοῦτέστιν ὁ μὲν φιλόλογος εἰς τὴν κλασικὴν φιλολογίαν καὶ ἀρχαιολογίαν, ὁ δὲ μαθηματικός εἰς τὴν καθαρὰν καὶ ἐφηρμοσμένην μαθηματικὴν, ὁ δὲ φυσικός εἰς τὴν φυσικὴν, φυσιογραφίαν καὶ χημείαν.

γ'. Εἰς ἐκεῖνα μόνον ἐκ τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, τὰ ὅποια ἤθελον κριθῇ ὑπ' αὐτῆς ἰδίως ἀναγκαῖα εἰς τὸν ἐξεταζόμενον, ὡς ἔχοντα πλησιεστάτην σχέσιν μετὰ τὸν κλάδον τοῦ. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα οἱ ὁρίσμοι τοῦ ἄρθρου 3. καὶ 4.

6. Εἰς ὅλας τὰς ῥηθείσας ἐξετάσεις προεδρεύει ὁ Κοσμητὸρ

τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, ὅστις κρατεῖ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως.

Ὁ αὐτὸς προεδρεύει καὶ εἰς τὸν δημόσιον διαγωνισμόν τοῦ υποψηφίου διδάκτορος· ἕκαστον μέλος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνῃ ἐρωτήσεις εἰς τὸν ἐξεταζόμενον. Ὁφείλει δὲ νὰ παραμένῃ τὰ μέχρι τέλους τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει νὰ δίδῃ τὴν ψήφον τοῦ. Δὲν δύναται δὲ εἰς τὰς διδακτορικὰς καὶ ἀπολυτήριους ἐξετάσεις νὰ ἐξετασθῶσι διὰ μιᾶς περισσότεροι τῶν δύο φοιτητῶν.

7. Ἐπὶ ἐκάστου μαθήματος ἡ ἱκανότης τοῦ ἐξετασθέντος φοιτητοῦ ἐκφράζεται διὰ τῶν μερικῶν σημειώσεων· ἄριστα, καλῶς, μετρίως, κακῶς.

Περὶ τῶν σημειώσεων τούτων ἀποφασίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

"Αν ὁ φοιτητὴς δὲν ἀνήκῃ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν μαθημάτων τῆς ἰδιαίτερας τοῦ ἐξετασθέντος σχολῆς ἡ πλειονοψηφία τῶν εἰς αὐτὴν τὴν σχολὴν ἀνηκόντων ἐξεταστῶν.

"Αν δὲ ὁ φοιτητὴς ἀνήκῃ κυρίως εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν μαθημάτων τοῦ ἰδιαίτερου τοῦ κλάδου ἡ πλειονοψηφία τῶν εἰς αὐτὸν τὸν κλάδον κυρίως ἀνηκόντων ἐξεταστῶν· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, εἰς τὰ ὅποια ἐξετάζεται ὁ φοιτητὴς σχολῆς τινος, ἀποφασίζει ἡ πλειονοψηφία ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ ψήφος τοῦ κοσμητοροῦ.

Ἐκ τῶν μερικῶν σημειώσεων ἐξάγει ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν μαθημάτων γενικὴν σημείωσιν, ἄριστα, καλῶς, μετρίως ἢ κακῶς, κατὰ τοὺς παρὰ τῶν ἀνηκουσῶν σχολῶν ἐσθλας ὀρισθησόμενους κανόνες.

Ἡ ἐπὶ ταῖς διδακτορικαῖς ἐξετάσεσι γενικὴ σημείωσις, ἄριστα, ἢ καλῶς, ἐπιφέρει τὴν εἰς διδάκτορα ἀναγορεύσιν, καθόσον ἐπιτύχῃ ὁ φοιτητὴς καὶ εἰς τὸν δημόσιον διαγωνισμόν· ἡ δὲ γενικὴ σημείωσις «μετρίως» ἐπὶ ταῖς διδακτορικαῖς ἢ ἀπολυτήριαις ἐξετάσεσι, παρέχει μόνον τὸ ἀπολυτήριον δίπλωμα.

"Αν ὁμοίως ὁ φοιτητὴς ἐπὶ τινι μαθήματι δὲν ἔλαβεν ἐκείνην τὴν σημείωσιν, ἥτις κατὰ τοὺς ὀρισθησόμενους κανόνες ἀπαιτεῖται διὰ νὰ λάβῃ μίαν τῶν πρώτων τριῶν γενικῶν σημειώσεων, ὑποχρεοῦται πρὶν γεῖναι δεκτὸς ἐκ νέου εἰς τὴν ἐξέτασιν, νὰ ἐπαναλάβῃ ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον τὸ μάθημα, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις.

8. Ὁ λεπτομερέστερος διορισμὸς τοῦ τρόπου τῶν τύπων καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαιτούμενων τῶν ἐξετάσεων, ἰδίως τῆς διδακτορικῆς καὶ τῆς ἀπολυτήριου, ἔτι δὲ τοῦ δημοσίου διαγωνισμοῦ καὶ τῆς ἀναγορεύσεως, ἀφίναται μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἰδιαίτερων περὶ τούτου διατάξεων τῆς ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας εἰς τὴν κρίσιν καὶ πείραν τῶν σχολῶν, αἱ ὅποια συνελθούσαι θέλουσι συντάξαι τὰς περὶ τούτου διατυπώσεις, φροντίζουσαι νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν σύμφωνοι.

9. Τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα καὶ τὸ ἀπολυτήριον ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ προεδρεύοντος τῶν ἐξετάσεων Κοσμητοροῦ καὶ τοῦ γραμματέως, ἐπιτιθεμένης καὶ τῆς μεγάλης τοῦ Πανεπιστημίου σφραγίδος.

10. "Ὅσα ἐκ τῶν γενικῶν φιλοσοφικῶν μαθημάτων, τῶν καταλεγόμενων εἰς τὸ ἄρθρ. 2. § α'. τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν ἐδιδάχθησαν ἀκόμη πλήρη ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, δὲν θέλουσιν ἀπαιτεῖσθαι ἀπὸ τοῦς ζητοῦντας τὸ ἀπολυτήριον δίπλωμα, ἑωσοῦ οἱ διορισθέντες ἢ διορισθησόμενοι πρὸς παράδοσιν αὐτῶν καθηγηταὶ ἀποπερατώσωσι μίαν περίοδον παραδόσεως. Καὶ εἰς τὰ λοιπὰ δὲ τῶν αὐτῶν μαθημάτων θέλει γίνεσθαι εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ τρέχοντος πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἐξετασθησόμενους ἢ προσήκουσα συγκατάβασις.

Νόμου περί φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 14,255 ἐκθέσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν.

Α'. Τὸ Β'. δέκατον, τὸ Ἐκκλησιαστικόν, τῶν κατὰ τὸ Ἡμέτερον Βασιλεῖον διατηρουμένων εὐαγῶν μοναστηρίων δὲν θέλει ἐκτεθῇ καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος εἰς ἐνοικίαν διὰ δημοπρασίας, ἀλλὰ θέλει ἀποδοθῇ εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον εἰς χρήματα, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Αἱ κατὰ τὸ Βασιλεῖον Διοικητικαὶ τε καὶ Οἰκονομικαὶ ἀρχαί, κατὰ τὴν ἐαυτῆς περιφέρειαν ἐκάστη, βᾶσιν ἔχουσαι τὴν γενομένην πέρυσιν ἐκτίμησιν τοῦ Β'. δεκάτου ἐκάστης διατηρουμένης μονῆς, θέλουν ζητῆσαι καὶ λάβει πρῶτον πληροφορίαν ἀκριβῆ καὶ τελείαν περὶ τῆς εὐφορίας ἢ τῆς ἀφορίας τοῦ ἀπὸ τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ἐφετεινοῦ εἰσοδήματος. Καὶ ὅπου μὲν τὸ ἀπὸ τῶν μοναστηριακῶν ἀγρῶν, ἀμπελώνων, ἐλαιῶνων, καὶ τῶν ἄλλων καρποφόρων δένδρων ἐφετεινὸν εἰς εἶδη εἰσόδημα ὑπάρχει ἴσον μὲ τὸ περυσινόν, αἱ ἀρχαὶ αὗται θέλουν συντάττει πρωτόκολλον τακτικόν, τὸ ὅποιον, συνωδευμένον μ' ἐκθεσιν αἰτιολογημένην, καὶ ὑπογεγραμμένον ὑπ' ἀμφοτέρων αὐτῶν, θέλουν διευθύνει εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν. Ὅπου δὲ τὸ εἰρημένον εἰσόδημα ἤθελεν ὑπάρχει ἑλαττον τοῦ περυσινοῦ, ἀναλόγως ἐνδεχομένης κατὰ τόπον ἀφορίας, αἱ διαληφθεῖσαι ἀρχαὶ θέλουν ἐνεργεῖ νέαν ἐκτίμησιν δι' ἐνόρκων πραγματογνωμόνων, πληρωθησομένων παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου τὴν νόμιμον ἀντιμισθίαν των, καὶ καθυποβάλλει ὡσαύτως εἰς τὴν αὐτὴν Γραμματεῖαν τὰ περὶ τούτου πρωτόκολλα, δι' αἰτιολογημένης ἐκθέσεως. Ἐὰν δὲ ᾖναι μείζον, ἢ ἐκτίμησις τότε μόνον θέλει γίνεσθαι, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι πείθοντες, ὅτι ἡ ἐκ τῆς νέας ἐκτιμήσεως ὠφέλεια ἤθελεν εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν πρὸς τούτο ἀπαιτουμένων ἐξόδων. Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς εἰρημένους περιπτώσεις, καὶ οἱ Διοικηταὶ καὶ Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι θέλουν εἶχει ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ Ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, τοῦ εἰσερχομένου εἰς ἕκαστον μοναστήριον.

Αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ θέλουν ἐξετάζει ἐπίσης καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν ἐκθεσιν, καλῶς αἰτιολογημένην, περὶ τῶν πέρυσι γενομένων παραπόνων ὡς πρὸ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος διὰ νὰ διαταχθῶσιν ἐπομένως τὰ χρειώδη.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν δέκατον θέλει ἐκτιμᾶσθαι παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς καθ' ἡν ἐποχὴν θέλει γίνεαι ἡ πληρωμὴ τρεχούσης εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐνὸς ἐκάστου δήμου τιμῆς, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ καῖνται τὰ κτήματα τῶν Μοναστηρίων, ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζει ὁ φόρος.

Τὰ οὕτω συντεταγμένα πρωτόκολλα, ἐξετάζουσα ἡ Γραμματεία, θέλει τὰ ἐγκρίνει, ὅταν στηρίζωνται εἰς λόγους ἀποχρῶντας καὶ προφανῶς ἀποδεδειγμένους.

Β'. Ἡ ἐφετεινὴ ἐπικαρπία τῶν κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων θέλει ἐκτεθῇ εἰς τακτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, κατὰ τὰς περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ὑπαρχούσας ἐφετεινὰς διατάξεις εἰς λογαριασμὸν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου.

Γ'. Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα Α' καὶ Β' εἰσπρακτέων ἀπὸ δημοπρατικῶν ἐν γένει καρπῶν χρημάτων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου θέλει γίνεαι εἰς πέντε δόσεις.

Τῇ 1. Ὀκτωβρίου 1842.

Τῇ 1. Νοεμβρίου »

Τῇ 1. Δεκεμβρίου »

Τῇ 1. Ἰανουαρίου 1843 καὶ

Τῇ 1. Φεβρουαρίου »

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1842.)

Τῶν ἀπὸ ἐλαιῶνας εἰσπρακτέων, τῇ 1 Φεβρουαρίου, καὶ 1 Μαρτίου τοῦ 1842. καὶ τῶν ἀπὸ σταφίδας, καθ' ἡν προθεσμίαν θέλει ὀρισθῇ διὰ τῶν προσεχῶς ἐκδοθησομένων περὶ φορολογίας τῶν σταφίδων τοῦ Κράτους Νόμων.

Δ'. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 (17) Ἰουνίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεὺς κτλ. τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν διατάξεων καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς τοῦ Βασιλείου πόλεις, κώμας καὶ χωρία.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀρ. 3171 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 4, 5, 9, 10 καὶ 11 τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἀπριλίου 1836, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν Διατάγματος, καθὼς καὶ αἱ ἐπενεχθεῖσαι εἰς αὐτὸ τροπολογίαι διὰ τῶν ἀπὸ 3 (15) Ἰουνίου ε. ε. Διατάγματος, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τοῦ Βασιλείου πόλεις, κώμας καὶ χωρία.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 (17) Ἰουνίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξοφλήσεως τῶν μέχρι τοῦ 1837 καθυστερούντων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου τῶν χρήσεων τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1837, ὡς καὶ εἰς ἐκείνους τῆς πρὸ τοῦ 1833 ἐποχῆς, εὐκολίαν εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους αὐτῶν, καὶ συγχρόνως νὰ τακτοποιήσωμεν τὰς ἐκ τῶν καθυστερούντων τούτων πραγματικὰς εἰσπράξεις.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου τῶν πρὸ τοῦ 1833 χρήσεων, καθὼς καὶ εἰς τοὺς τῶν χρήσεων τοῦ 1833, 1834, 1835, 1846 καὶ 1887 καὶ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτῶν ὅσοι ἤθελον ἀποχρώντως ἐξασφαλίσαι τὸ δημόσιον, θέλουν δοθῇ προθεσμίαι ῥηταὶ καὶ ἀνυπερέβλητοι εἰς ἀπότισιν τῶν χρεῶν των, ὅσα προέρχονται ἐξ ἐνοικιάσεων ὁποιοῦδήποτε εἶδους δημοσίων φέρον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐξασφάλισις θέλει γίνῃ δι' ὑποθηκεύσεως ἀκινήτων κτλ.

και βιομηχανίας ως και η ήθικη και διανοητική ανάπτυξις των αγαπητών Ἡμῶν ὑπηκόων καθιστῶσιν ἀναγκαίαν τὴν τακτοποίησιν τῆς εἰς τοὺς πλείους δήμους ἐνεργουμένης ἤδη διὰ τῶν δημοτικῶν κλητῆρων ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὴν σύστασιν αὐτῆς καθ' ὅλους τοὺς λοιποὺς δήμους τοῦ Βασιλείου.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1837 Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Θέλουν συστηθῇ τακτικὰ ταχυδρομεῖα εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. 2.

Ἐκαστος δῆμος θέλει βάλλει ἀπὸ τῆς ἀ. Μαρτίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1843, ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ κατ' ἐκλογὴν τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων ἓνα ταχυδρόμον πεζὸν ἢ ἑφιπτον διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων εἰς τὰ προσδιωρισμένα ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

Τὰ ρηθέντα ταχυδρομικὰ ἔργα θέλουν ἀνατεθῇ εἰς τοὺς κλητῆρας τῶν ἀρμοδίων δήμων, ὅπου αἱ λοιπαὶ ἐργασίαι αὐτῶν καὶ αἱ ἀποστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσι.

Δύναται εἰς καὶ μόνος πεζὸς ἢ ἑφιπτος ταχυδρόμος νὰ ἐπιφορτισθῇ τὴν μετακόμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων δύο ἢ πλείω δέμων, ὅπου τοῦτο συμβιβάζεται μετὰ τὴν τακτικὴν κίνησιν τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν προαπαιτεῖται ἡ ἐγκρίσις τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων θέλει κανονίσει τὰς διευθύνσεις, ἀνχωρήσεις καὶ ἀφίξεις τῶν δημοτικῶν ταχυδρομείων, λαμβάνουσα ὡς βάσιν τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ Κράτους, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπ᾽ τούλάχιστον τῆς ἐβδομάδος τακτικὴ συγ-

κοινωνία μεταξὺ ὅλων τῶν δήμων καὶ τῶν πρωτευουσῶν τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων.

Διὰ τὴν σύστασιν τακτικῆς διὰ θαλάσσης ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν δήμων καὶ τῶν πρωτευουσῶν τῶν διοικήσεων ἢ ὑποδιοικήσεων τῶν νήσων καὶ ἐν γένει μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῆς στερεᾶς θέλουν Μᾶς ὑποβληθῇ ἰδιαίτεραι προτάσεις.

Ἄρθρ. 4.

Μέχρις οὗ συστηθῶσι τακτικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα καθ' ὅλους τοὺς δήμους, οἱ δημοτικοὶ ταχυδρόμοι ἐπιφορτίζονται νὰ δέχωνται καὶ παραδίδωσιν οἱ ἴδιοι τὰς ἀνταποκρίσεις, λαμβάνοντες ἐκ προπληρωμῆς τὰ νενομισμένα ταχυδρομικὰ δικαιώματα, μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν ὅμως τοῦ νὰ δίδωσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των δι' ἐκάστην πορείαν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων.

Περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν εἰσπράξεων τούτων θέλουν ἰσχύει μέχρι νεωτέρας Ἡμῶν ἀποφάσεως αἱ ὁδηγίαι, τὰς ὁποίας ἐγκρίσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας θέλει ἐκδώσει ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων.

Ἄρθρ. 5.

Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀπαλλάξωμεν πάσης διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην δαπάνης τοὺς δήμους, ὅπου ἡ ἐκ τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων πρόσσδος ἤθελεν ἐπαρκέσει εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 6.

Ὅσαι ἀντιβαίνουσαι διατάξεις ἀκυροῦνται ἀπὸ ἀ. Μαρτίου 1843 ὅποτε βάλλεται εἰς ἐνέργειαν τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου (4 Ἰανουαρίου) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1842.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1842 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπι-
κρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1842 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι
εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

α. Ὁ ἐγγειος φόρος

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ιδιο-
κτητῶν, ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοῦδιοκτητῶν κτημάτων.

β. Ἡ ἐπικαρπία

Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος δ-
λων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπελώνων, σταριδαμπελώ-
νων, ἐλαιοδένδρων, μωρεῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια
ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀ-
μπελώνων, σταριδαμπελώνων, μωρεῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφό-
ρων δένδρων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικά καλλιεργούμενα,
ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς συμβου-
νοὺς αὐτῶν διακατόχους, χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμ-
πελώνων, σταριδαμπελώνων, ὀπωροφόρων δένδρων κτλ. ὅσα ἐφυτεύ-
θησαν μετ' ἀδειαν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ
τὴν ἐναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετ' ἀδειαν τῆς Κυ-
βερνήσεως.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας, ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρη-
μένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκεινται
ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κἀνεὸς δικαίωματος λόγῳ ἐπι-
καρπίας, ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

Ὁ φόρος τῶν κτημάτων ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβο-
λαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ιδιώτας
θέλει πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια,
ἢ τὰ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3/00 τῶν διὰ προικοδοτήσεως
ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις,
κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους, τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου,
καὶ εἰς τὰς ὁρισμένους προθεσμίας· μόνον οἱ προτιμήσαντες τὴν
εἰς εἶδη πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν, εἰς
εἶδη κατὰ τὸ ἄρθρ. 1. στοιχ. α.

Ἄρθρ. 4.

Ἐξαίρουνται παντὸς φόρου

1. Τὰ ἄγυρα

2. Ἡμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικά καὶ ὀπωρικά δι' ἑκάστον
ιδιοκτήτην, ὅπου καὶ ἂν τοῦτο ἤθελεν κείσθαι

3. Τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτζα, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν
ἐξάγεται ἔλαιον

4. Τὰ ἀσταχυολόγια ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἑκάστον ἀστα-
χυολόγιον, ἐὰν οὗτος εἶναι ὁμολογουμένως ἐνδεής

5. Ὁ λινόσπορος καὶ ὁ κανναβόσπορος

6. Ὁ ῥιζαρόσπορος

7. Τὰ φύλλα τῶν ιδιωτικῶν συκαμινωρεῶν.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν, λειβαδίων, τῆς ξυλείας
καὶ ὑλοτομίας, τῶν ιδιαιτέρων δασικῶν προϊόντων, οἷον καστά-
νων, κέρνων, κουκουναρίων, πατάσσης, πρινοκοκίου, τραγακάν-
θου, φλοιοῦ (φλούδας) κυτρινικοκίου, (ἀλκτζοχερίου). Τῶν πρινο-
κοκίων καὶ βαλανοκικιδίων κανονίζεται δι' ιδιαιτέρων Νόμων.

Ἄρθρ. 6.

Ὅταν τὸ κτῆμα εἶναι ἀμφισβητούμενον, μεταξὺ τῆς Κυβερ-
νήσεως καὶ ιδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆ-
μοι καὶ τὰ ἀγαθοεργὰ κατὰστῆματα, τότε εἰ μὲν ἡ ἀμφισβή-
τησις ἔλαβε χώραν (ἀδιαφόρως ἂν προῆλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυ-
βερνήσεως ἢ τοῦ ιδιώτου πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30)
Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἢ ἐὰν ἔλαβεν μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥη-
θεῖσαν ἐποχὴν, προῆλθεν ὅμως, ἐνῶ ὁ ιδιώτης δὲν εἶχεν τὴν νό-
μιμον κατοχὴν, ἢ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν,
ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ιδιώτου παρὰ τοῦ δη-
μοσίου, ὅταν αὗτος ἤθελεν τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ὀριστικῶς ιδιο-
κτήτης.

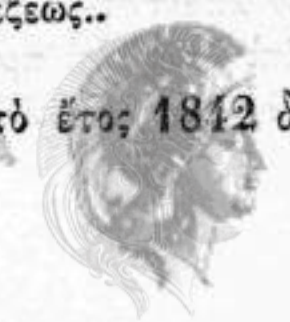
Ἡ διατάξις αὕτη δὲν θέλει ἰσχύει ὅταν τὰ περὶ κατοχῆς
εὐδαιμονοῦνται τῶν προαπεφασισμένων, ὑπὲρ τοῦ ιδιώτου διὰ τελε-
σιδίκων ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἢ ἀποφασισθῶν
τελεσιδικῶς ἑπειτα, προτοῦ ὅμως γενῆ ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν.
Εἰς ταύτας τὰς δύο περιπτώσεις, ἂν καὶ ἡ διένεξις ἐκινήθῃ πρὸ
τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἢ ἐπι-
καρπία θέλει διαμῆναι εἰς τὸν ιδιώτην κάτοχον, ὑποχρεούμενον
ὅμως εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς κατωτέρω τοῦ
παρόντος ἁρθροῦ διατάξεις· τὸ δὲ δημόσιον θέλει ἀποζημιώσει
τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ἀναλογούντος μετὰ τὴν
ἐπικαρπίαν μέρους τοῦ ἐνοικίου ἂν πρὶν μὲν τῆς συγκομιδῆς τῶν
καρπῶν, ἀφοῦ δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς ἔκαμε τὴν τελευταίαν προσφορὰν
του, ἐξεδόθῃ ἡ περὶ κατοχῆς ἀπόφασις ὑπὲρ τοῦ ιδιώτου· ὅσα-
κις δὲ ἡ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836
Νόμου λαβούσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις, προῆλθεν, ἐνῶ ὁ ιδιώτης
εἶχεν τὴν νόμιμον κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται,
ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον τα-
μείον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης
ἀναλόγου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου
προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του. Εἰς τὴν τελευ-
ταίαν ταύτην περίστασιν ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβάνεται
εἰς τὴν ἐνοικίαςιν οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀπαιτήσεως
εἰς ἀποζημιώσιν οἰκλήποτε ἂν ἦναι ἡ ἐκβασίς τῆς ἀμφισβήτησεως.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια θέλουν ἀποφασίζει προσωρινῶς τὸ
περὶ τῆς κατοχῆς ζήτημα, ὅσαςκις δὲν προῦπάρχῃ περὶ αὐτοῦ
τελεσιδικὸς εἰσέτι ἀπόφασις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ προ-
ταθῇ τοῦτο ὡς ἐνστάσις ἐκ μέρους τοῦ ἐνὸς τῶν διαδίκων, εἰς
τὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γινομένην ἐνώπιον
αὐτῶν δίκην. Ἐπιφυλάττεται ὅμως εἰς τὰ μέρη τὸ δικαίωμα ν'
ἀπευθυνθῶσιν ἀκολούθως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν
διοικητικῶν δικαστηρίων εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια πρὸς ὀρι-
στικὴν διάλυσιν τῆς περὶ κατοχῆς διενέξεως.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ὡς ἄνω κανονιζόμενοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1842 διατίθενται

περί άπονομής άδειών εις τούς ύπαλλήλους 'Ημέτερον Διάταγμα' Θεωρούντες ότι όχι μόνον κατά τας έν άδεία άπουσίας τών ύπαλλήλων, αλλά και έν περιπτώσει προσωρινής παύσεως ή άλλου κωλύματος αύτών, απαιτείται ένίοτε νά προσλαμβάνηται προσωρινός αναπληρωτής ή άπλοός βοηθός προς διεξαγωγήν τών γραφικών έργων της ύπηρεσίας

'Επί τή προτάσει τής Ημετέρας επί τών 'Εσωτερικών Γραμματείας άπεφασίσαιμεν και διατάττομεν'

Α'. 'Εν περιπτώσει άπουσίας, άσθενείας, προσωρινής παύσεως ή άλλου κωλύματος τινος τών διοικητικών ύπαλλήλων, ή επί τών 'Εσωτερικών Γραμματείας, άφού άκούση την γνώμη τής προεστώςης άρμοδίας άρχης, θέλει διορίζει κατά τας χρείας τής ύπηρεσίας αναπληρωτήν αύτου, όταν δέν ύπάρχη νόμιμος αναπληρωτής, ή βοηθόν, όσάκις τό ύπάρχον προσωπικόν δέν έπαρκή εις την διεξαγωγήν τών γραφικών έργων.

Β'. 'Η άντιμισθία τών αναπληρωτών και βοηθών τούτων κανονίζεται και διατάττεται έκάστοτε επίσης εξ οικίας άρμοδιότητος παρά τής επί τών 'Εσωτερικών Γραμματείας' δέν δύναται δέ νά είναι άνωτέρα τών εκατόν δραχμών, ούδ' νά υπερβαίνη τό ποσόν τής τακτικής μισθοδοσίας του κωλυομένου ύπαλλήλου, όταν αύτη είναι κατωτέρα του ρηθέντος μεγίστου όρου. 'Ιδίως δ' επί τών βοηθών ως βάσις του προσδιορισμού τής άντιμισθίας αύτών θέλει λαμβάνεσθαι συνήθως ή χορηγουμένη άντιμισθία εις τούς αποτελούντας μέρος του βοηθητικού προσωπικού του άρμοδίου γραφείου.

Γ'. 'Επί τών αύτών βάσεων κανονίζεται και διατάττεται παρά τής ρηθείσης Γραμματείας και ή άντιμισθία του αναπληρωτού ή βοηθού, ήτις κατά τας διατάξεις του από 28 'Απριλίου (10 Μαΐου) 1836 Β. Διατάγματος πληρώνεται εκ του μισθού του ύπερ την δημοτικήν άπόνομήν, ένεκα άσθενείας ύπαλλήλου.

Δ'. 'Η Ημετέρα επί τών 'Εσωτερικών Γραμματείας θέλει δημοσιεύσει τό παρόν Διάταγμα.

'Εν 'Αθήναις, την 13 (25) Νοεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν

'Ο επί τών 'Εσωτερικών Γραμματεūs
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ανεγέρσεως δημοτικού Ναού έν τή πόλει τών 'Αθηνών.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ψ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

'Επί τή προτάσει τής 'Ημετέρας επί τών 'Εσωτερικών Γραμματείας άπεφασίσαιμεν και διατάττομεν'

Α'. 'Εγκρίνομεν νά αναγεσθ' άνευ αναβολής δημοτικός Ναός έν τή πόλει τών 'Αθηνών εις την θέσιν τής παλαιάς Μητροπόλεως κατά τό ήδε έπισυναπτόμενον σχέδιον.

Τό συμπεριλαμβανόμενον εις τό σχέδιον μετόχιον τής διαλυμένης μονής τής Καισαριανής θέλει παραχωρηθ' εις τόν δήμον κατ' έκτίμησιν και επί άποδόσει του άντιτίμου εις δέκα έτησίας ίσας δόσεις μετά του νόμιμου τόκου.

Β'. Είς την κατασκευήν του είρημένου Ναού θέλουν δαπανηθ'

τά εκ τής έκποιήσεως τών προς τόν σκοπόν τούτον εις τόν δήμον παραχωρηθέντων έκκλησοπέδων κεφάλαια, ως και αι προς τούτο έκούσαι τών κατοίκων συνεισφοραί.

Γ'. 'Επιφυλάττεται ή μεταξ' του Πανεπιστημίου και τών 'Ανακτόρων θέσις, περί ής διέλαβε τό από 25 'Απριλίου ε. ε. 'Ημέτερον Διάταγμα, δι' νά χρησιμεύσ' έγκαίρως εις άνέγερσιν έτέρου δημοτικού Ναού.

'Επί τούτω θέλει διατχθ' ή δημοτική άρχή 'Αθηνών νά προοδεύσ' εις τά περι έκτιμήσεως του γηπέδου τούτου ως και του μνημονευθέντος μετοχίου τής Καισαριανής κατά τούς όρισμούς τών άρθρων 25, 26, 27 του από 12 (24) Νοεμβρίου 1836 περί έφαρμογής του σχεδίου τής πόλεως 'Αθηνών Διατάγματος.

Δ'. Αί 'Ημέτεροι επί τών 'Εσωτερικών, επί τών 'Εκκλησιαστικών και τής δημοσίας 'Εκπαιδεύσεως Γραμματείας θέλουν έκτελέσει τό παρόν Διάταγμα καθ' όσον εις έκάτεραν άνήκει.

'Εν 'Αθήναις, την 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρ.) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

'Ο επί τών 'Εσωτερικών Γραμματεūs
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

'Ο επί τών 'Εκκλησιαστικών κτλ. Γραμματεūs
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αρ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί είσπραξέως τών δημοσίων φόρων κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ψ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Προς εύκολίαν τών φορολογουμένων, και δι' νά επιταχυνθ' ή είσπραξις τών δημοσίων φόρων, κατά πρότασιν τής 'Ημετέρας επί τών Οικονομικών Γραμματείας, άπεφασίσαιμεν και διατάττομεν, τά εξής.

1. Όπου έδρεύουσι Οικονομικοί ύπάλληλοι, οίον τελωναι, ύποτελώναι, μη έκπληρούντες ήδη έργα ταμίου, άλαταποθηκάριοι, σταθμάρχαι, δύναται ν' ανατεθ' εις αυτούς ή είσπραξις διαφόρων δημοσίων φόρων κατ' έντολήν και κατά τας δοθησάμενας οδηγίας παρά τής επί τών Οικονομικών Γραμματείας. Οί τοιοῦτοι θεωρούνται κυρίως ως είσπράκτορες, δύνανται δέ νά εκπληρώσωσι και καθήκοντά τινα τών ταμιών κατ' έντολήν αύτών, και συμφώνως με τας περί τούτου έκδοθησάμενας οδηγίας τής επί τών Οικονομικών Γραμματείας.

2. Είς τά μέρη όπου, είτε δέν ύπάρχουν τοιοῦτοι Οικονομικοί ύπάλληλοι, δυνάμενοι ν' αναλάβωσι δημοσίους είσπράξεις, είτε οί ύπάρχοντες δέν έπαρκούσιν εις λιανικάς είσπράξεις, επιτρέπεται προσωρινώς εις την επί τών Οικονομικών Γραμματείας νά διορίζ' δημοσίους είσπράκτορας, έχοντας έργον την είσπραξίν των φόρων τής τρεχούσης ή και παρελθουσών χρήσεων.

ται είτε διὰ δημοπρασίας γινόμενης κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας τρόπους, είτε δι' ἐπιστάσεως καὶ ἀμέσου εἰσπράξεως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

Ἄρθρ. 9.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζομένων φόρων θέλουν γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων μεταξὺ γειτνιαζόντων χωρίων ἀπαιτῇ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐνωσιν πολλῶν χωρίων, τοῦτ' ἐστὶ τὴν συνδημοπρασίαν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας δύνανται νὰ γενῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀνωτέραι προσφοραὶ, ἀλλ' ὅχι κατώτεραι τῶν $\frac{3}{10}$ διὰ δύο ἢ καὶ πλείονα χωρία τοῦ αὐτοῦ δήμου δημοπρατηθέντα ἴδη, ἢ καὶ δι' ὁλόκληρον δῆμον. Αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσιν εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ Ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δίδουν ἀποδείξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς νέας προσφορὰς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπιτρόπον διὰ νὰ κυρήτῃ β' δημοπρασίαν. Εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Ἐνωσίς πολλῶν δῆμων δὲν συγχωρεῖται, ἐκτὸς ὅπου διὰ τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων ἤθελε τοῦτο διαταχθῇ ῥητῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 10.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ δῆμον ἢ κατὰ πλείονα χωρία συνενωμένα δημοπρασίας ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς ἀποπερατούμενος αὐθημερόν, κατὰ τὰς κανονισμένας ὥρας τῶν δημοπρασιῶν παρὰ τοῦ παρόντος νόμου, μεταξὺ τοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην μείναντος πλειοδότου καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν πλειοδοτοῦντες εἰς τὰς πρώτας δημοπρασίας, καὶ τῶν ἐπὶ αὐτῶν χωρίων, δηλαδὴ ἐπὶ ταῖς νύκτας, καὶ προσφορὰς τῶν κατὰ χωρία καὶ τῶν ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν χωρίων πλειοδοτῶν.

Ἐνωσίς χωρίων γίνεται μόνον διὰ χωρία τοῦ αὐτοῦ δήμου. Αἱ νέαι προσφοραὶ τῶν κατὰ χωρίων πλειοδοτησάντων, καθὼς καὶ αἱ παλαιαὶ αὐτῶν, αἵτινες τυχόν ἔμειναν ἀμετάκλητοι, συναθροίζονται καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο συγκρίνεται μεγαλοφώνως μετὰ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πολλῶν χωρίων πλειοδότου, ἂν τοῦτο τὸ ἄθροισμα ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου οὗτος ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἕως οὗ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραὶ, καθ' ἣν περίπτωσιν οἱ κατὰ χωρίον πλειοδοτήσαντες μένουσι καὶ εἰς τοῦτον τὸν συναγωνισμὸν τελευταῖοι πλειστηριασταί, ἅπαντες οὗτοι θεωροῦνται ὑπόχρεοι, καὶ ἂν τυχόν τινες ἐξ αὐτῶν δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὸν συναγωνισμὸν. Ἐπίσης οἱ πλειστηριασταὶ τῶν ἐνωμένων χωρίων καὶ ἂν δὲν ἤθελον λάβει μέρος εἰς τὸν ἀνωτέρω συναγωνισμὸν, οὐχ ἥττον θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς τῶν, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελον υπερβῇ αἱ νέαι προσφοραὶ τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν τὴν προσφορὰν τοῦ ἐνωτικοῦ πλειοδότου. Εἰς δὲ τὴν κατάστρωσιν τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ συναγωνισμοῦ σημειοῦνται ἡμῶς μετὰ τῶν λοιπῶν, ὅσοι τυχόν ἤθελον προσφέρει τιμὴν ἀνωτέραν τῆς πρώτης προσφορᾶς τῶν, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ αἱ προσφοραὶ ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἔκαμαν νέαν προσφορὰν.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν χωρίων θέλουν διακηρυχθῇ κατὰ τὰ περυσινὰ ὅριά των, ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν τὰς ὁποίας αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν κρίνει ἀναγκαῖον νὰ κάμωσιν Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς, πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως πρὸς τὸ δημόσιον, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφῆσεις κρίνουσιν ἀναγκαῖας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων. Ἡ καταγραφή τῶν νέων

ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὑπ' εὐθύνην προσωπικὴν τῶν διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν κάτοικος χωρίου καλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου.

Ἄρθρ. 12.

Ὅλαι αἱ διάφοροι δημοπρασίαι θέλουν δηλοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλημένης καὶ διακηρυττομένης διὰ ζώσης φωνῆς εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν χωρίων καὶ πόλεων ἢ κωμοπόλεων.

Αἱ διακηρύξεις τῶν κατὰ χωρία δημοπρασιῶν θέλουν γίνεσθαι δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως, αἱ δὲ τῶν κατὰ πλείονα χωρία συννηνωμένων καὶ τῶν ἐπὶ δευτέρᾳ προσφορᾷ ἢ ἀκυρώσει γενησομένων δημοπρασιῶν πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως.

Πρὸς ἐνέργειαν τῶν διαταττομένων διακηρύξεων ὁ διοικητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφον πρόσκλησιν εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν κοινοποιῇ εἰς τοὺς παρέδρους τῶν χωρίων, καὶ οὗτοι εἰς τοὺς κατοίκους ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου. Ἡ διάταξις αὕτη ἀπαιτεῖται ἐπὶ πλήρει ἀκυρότητι τῶν δημοπρασιῶν. Αἱ ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν χωρίων, καθὼς καὶ αἱ ἐπὶ ἀκυρώσει γενόμεναι δημοπρασίαι τῶν νέων θέλουν διακηρυττεῖσθαι καὶ ἐκείναι εἰς μόνον τὰ μέρη ὅπου γίνεται ἡ δημοπρασία. Ἐν τῇ ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν περὶ τὰς δημοσιεύσεις τῶν διακηρύξεων ἀνωτέρω διατάξεων ἤθελεν προσέλθῃ ἀκύρωσις δημοπρασίας ὁ ἀποδειχθεὶς αἴτιος ταύτης διοικητικὸς ἢ ὁμοσταχὴς ὑπάλληλος τιμωρεῖται μετὰ πρόστιμον 5—200 δρ. ἐπιβαλλόμενον παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 13.

Ὅταν ὅλαι φορολογούμεναι κατοικίαι χωρίου τινὸς θελήσῃ νὰ ἐνοικιάσῃ τὰς προσόδους αὐτοῦ, χρεωστεῖ νὰ πέμψῃ ἀντιπροσώπως εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐφωδιασμένους μετὰ γραμμῆς πληρεξούσια ἐγγράφα ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν. Ἄν τις ἐκ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐνοικίαν, δὲν ἤξείρωσι νὰ γράψωσιν, ὑπογράφοντα ἀντ' αὐτῶν δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἰς θέλει εἶσθαι ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου, εἰς δὲ ὑπάγεται ἡ ἐνοικίασις αὕτη οὐδαμῶς ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς μὴ ὑπογράψαντας δημότας τὰ πληρεξούσια ἐγγράφα, ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ὑπογράψαντας αὐτὰ τὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς ὑπάγονται πάντες οἱ λοιποὶ ἐνοικιασταί. Οἱ μὴ ὑπογράψαντες δημόται τὰ πληρεξούσια ἐγγράφα θεωροῦνται ὡς ἀπλῶς φορολογούμενοι, καὶ δὲν ἔχουσι πρὸς τοὺς ὑπογράψαντας ἄλλας ὑποχρεώσεις παρὰ τὰς ὁποίας ἔχουσιν ἐν γένει οἱ φορολογούμενοι πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς.

Ἄρθρ. 14.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ὅπου διαταχθῇ τοῦτο ῥητῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας. Ἐνεργοῦνται δὲ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ παρὰ τῶν διὰ τῆς διαληφθεῖσας Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ἐλλείψει ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 15.

Ὅλαι αἱ γινόμεναι δημοπρασίαι τῶν φόρων θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὸν διὰ τὰς δημοπρασίας ὠρισμένον τόπον, καὶ διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 μέχρι τῶν 11 ὥρων π. μ. καὶ ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῶν 6. μ. μ.

Ἄρθρ. 16.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγνητῶν, καὶ προσυπογεγραμμένα παρὰ τῶν

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδοχῆς τραπεζικῶν γραμματίων εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεία.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν κυκλοφορίαν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, χωρὶς ἀπ' ἐτέρου νὰ πολλαπλασιάσωμεν παρὰ πολὺ τὰς ἐργασίας τῶν ταμιῶν, εἰς τὴν περίστασιν καθ' ἣν πρόκειται ν' ἀποδίδονται ὑπόλοιπα τόσων τῶν γραμματίων, ὅσων καὶ τῶν μεταλλικῶν νομισμάτων συγχωροῦμεν, ὡς ἂν προσφέρονται εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεία τραπεζικὰ γραμμάτια, ἢ νομίσματα μεγαλύτερας ἀξίας τῶν περὶ τῶν ὁποίων πρόκειται πληρωμῶν, ν' ἀποδίδεται τὸ ὑπόλοιπον ἀδιαφόρως, εἴτε εἰς μεταλλικὰ, εἴτε εἰς γραμμάτια, ἀλλὰ τὸ ἀποδοτέον ποσόν, νὰ μὴν ὑπερβαίνει τὸν ὅρον τῶν 20 τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ προσφερομένου γραμματίου, ἢ νομίσματος.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Αὐγούστου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντῆς Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν Ἰονίων νήσων, Πατρῶν, Βοστίτζης, Λουτρακίου καὶ Πειραιῶς συγκοινωνίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πληροφορηθέντες ὅτι ἡ Ἰονικὴ Κυβέρνησις προσδιώρισεν ἐν τῶν ἀτμοπλοίων διὰ νὰ συνδέσῃ δις τοῦ μηνὸς τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν Ἰονίων νήσων καὶ τῶν Πατρῶν, Βοστίτζης καὶ Λουτρακίου, θέλοντες νὰ ἐκτείνωμεν τὴν συγκοινωνίαν ταύτην μέχρι Πειραιῶς, μέχρις οὗ κανονισθῇ ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἐπὶ τὸ ὀριστικώτερον ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν προσωρινῶς τ' ἀκόλουθα·

1. Διορίζομεν ἐν ἑκ τῶν ἰστιοφόρων πλοίων τοῦ Ἡμετέρου Ναυτικοῦ διὰ νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ Καλαμάκιον εἰς Πειραιᾶ τοὺς ἐπιβάτας, τοὺς ὁποίους τὸ Ἰονικὸν ἀτμόπλοιον θέλει ἀποβιβάσει εἰς Λουτρακίον, καθὼς καὶ ἄλλους τυχόντας ἐπιβάτας καὶ ἐναλλάξ.

2. Τὸ πλοῖον τοῦτο θέλει τεθῇ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομίων, ὅστις θέλει κανονίσῃ κατ' ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας τὴν ἀναχώρησιν καὶ ἀφίξιν αὐτοῦ.

3. Ἡ πληρωμὴ τῶν θέσεων διὰ τοὺς ἐπιβάτας τοῦ πλοίου τούτου προσδιορίζεται εἰς δραχ. τέσσαρας διὰ τοὺς τῆς πρώτης θέσεως καὶ εἰς δραχ. δύο διὰ τοὺς τῆς δευτέρας.

4. Παιδιά μικροτέρας ἡλικίας τῶν δέκα ἐτῶν θέλουν πληρῶναι τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω τιμῆς ἀναλόγως τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν ἤθελον κατέχει.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1842.)

5. Οἱ ὑπῆρέται καὶ αἱ ὑπῆρέτριαι πληρόνουν πάντοτε ναῦλον τῆς β'. θέσεως.

6. Οἱ ἐπιβάται δύνανται νὰ φέρουν μαζὶ τῶν ἀνεξόδως τὰ ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς ρούχα, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ἀκόλουθον βάρος·

α. Διὰ τὰς θέσεις τῆς α'. τάξεως ὀκτάδας πεντήκοντα ἀριθ. 50.

β. Διὰ τὰς τῆς β'. τάξεως ὀκτάδας τεσσαράκοντα ἀριθ. 40.

7. Ἐὰν τὸ βάρος ὑπερβαίνει τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν, διὰ τὸ περιπλέον θέλει πληρόνεσθαι ἡμισυ λεπτόν τὴν ὁκτὰν δι' ἕκαστον μίλιον.

8. Ἡ πληρωμὴ δι' ἕκαστον κύνα προσδιορίζεται εἰς δραχ. τρεῖς.

9. Εἰς τὴν διατίμησιν ταύτην τῶν ναύλων δύνανται νὰ ἐπιφέρῃ ἢ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία, ὅσας τροποποιήσεις ἢ πείρα ἤθελον ὑπαγορεύσει ὡς ἀναγκαίαις, κατὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομίων.

10. Εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21

(Παρελείφθη)

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀριθ. 21 τοῦ 1842 ἔτους.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν κατὰ τὸ 1843 δημοτικῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 12,337 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1847 (5 Ἰανουαρίου 1841) περὶ δημοτικῶν φόρων Ἡμετέρου Διατάγματος παρεκτείνεται καὶ διὰ τὸ ἐρχόμενον 1843 ἔτος.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Σεπτεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Άρθρ. 12.

Λαμβάνει τούς ετήσιους λογαριασμούς όλων τών οικονομικών υπολόγων, εξετάζει και βεβαιού την συμφωνίαν αὐτῶν με τὰ βιβλία τοῦ λογιστηρίου καὶ τὰ παρ' αὐτῷ δικαιολογητικά ἔγγραφα, καὶ τούς παραπέμπει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν ἔγγράφων τούτων. Εἰς τὸ Συνέδριον στέλλει ἐπίσης ἀνακεφαλαιωτικούς πίνακας τῶν ἀτομικῶν λογαριασμῶν δι' ἐκάστην τάξιν υπολόγων καὶ δι' ἕκαστον εἶδος ὑπηρεσίας, ἔτι δὲ καὶ συγκριτικὰς καταστάσεις ἐξ ὧν τὸ Συνέδριον βοηθεῖται εἰς τὴν συμπαραλαβὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀτομικῶν λογαριασμῶν μετὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς Οἰκονομίας.

Εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον παραπέμπονται αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν συνεννοούμενον μετὰ τὸ τμήμα τὸ ἐπὶ τῶν ἀμφοτερότητων.

Άρθρ. 13.

Εἰς ἕκαστον τμήμα τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν θέλουν σχηματισθῇ, ἀναλόγως μετὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, συνοπτικὰ λογιστικὰ βιβλία κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας ὁδηγίας.

Άρθρ. 14.

Τὰ ἐξόδα τῶν διευθυνομένων παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὑπηρεσιῶν, εξετάζονται καὶ ἐκκαθαρίζονται παρ' αὐτοῦ, αἱ δὲ καταστάσεις αὐτῶν, ἐπικυροῦμεναι ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Λογιστηρίου, υποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ Κεντρικὸν αὐτῆς Λογιστήριον τὸ ἐπὶ τῶν ἐξόδων, διὰ νὰ ἐκδοθῶσι τὰ ἐντάλματα.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐτοιμάζει τὰς προτάσεις περὶ τῆς τροποποιήσεως τῶν προσδιορισθέντων διὰ τούς ταμίαις ποσοτήτων.

Άρθρ. 15.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον δίδει εἰδικὰς ὁδηγίας εἰς τὰς ὑποτάκτους καὶ εἰς τὰς ἐντός καὶ ἔκτος τῆς πρωτεύουσας ἀρχάς, δι' ὑποθέσεις ὑπαγόμενας εἰς τὰ καθήκοντά του, καθ' ἣν ἄδειαν θέλει λάβει παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας.

Άρθρ. 16.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου σύγκειται ὡς ἐφεξῆς, ἐξ

- 1 Διευθυντοῦ,
- 2 Παρέδρων,
- 2 Ὑπουργικῶν γραμματέων ἁ. τάξεως,
- 3 " " β. " "
- 4 Γραφέων.

Άρθρ. 17.

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Λογιστηρίου τὸ Γενικὸν Ταμεῖον τροπολογουμένων τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, θέλει ἐπικαλεῖται Κεντρικὸν Ταμεῖον, καὶ θέλει μὲν συγκεντρώνει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ διαθέσιμα χρήματα τῶν ἐξω ταμείων, ἀλλὰ θέλει παύσει τοῦ νὰ λαμβάνῃ καὶ ἐξελέγχῃ τὰ λογιστικὰ ἔγγραφα αὐτῶν, τὰ ὅποια θέλουν διευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείων τῆς Ἐπικρατείας (πρὸς τὸ παρ' αὐτῇ Γενικὸν Λογιστήριον.)

Αἱ σχέσεις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου πρὸς τὰ ἐξω ταμεῖα θέλουν περιορισθῇ ἐπομένως εἰς μόνην τὴν μεταβίβασιν καὶ συγκέντρωσιν τῶν χρημάτων.

Άρθρ. 18.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὸ διοικητικὸν ταμεῖον Ἀττικῆς καταργεῖται, τὰ δὲ καθήκοντα αὐτοῦ ἀνατίθενται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον.

Άρθρ. 19.

- Τὸ προσωπικὸν τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου περιορίζεται εἰς
- 1 Κεντρικὸν Ταμίαν,
  - 1 Ὑποταμίαν,

- 1 Ὑπουργικὸν Γραμματέα ἁ. τάξεως,
- 1 Γραφέα, καὶ
- 1 κλητῆρα.

Τὸ ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικὸν πληροῦνται ἀπὸ τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν, ὅστις ἀπολαμβάνει ἐπὶ τούτῳ ποσοστὸν ἐκ τῶν εἰσπραξέων κατὰ τὸ ἀπὸ 6 (18 Νοεμβρίου) 1841 Β. Διατάγμα.

Άρθρ. 20.

Ἰδιαιτέρον Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον δὲν θέλει ὑπάρχει εἰς τὸ ἐξῆς, ἀλλ' ἡ διάκρισις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων θέλει γίνεσθαι εἰς τὰ βιβλία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, καὶ εἰς τούς ετήσιους λογαριασμούς θέλουν καταδεικνύεσθαι διακεκριμένως, κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὰ εἰρημένα ἐσοδα καὶ ἐξόδα.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείων τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Σεπτεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείων
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Άρθρ. 24.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1842 ἐτ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ μὲνωσι καὶ ἐφέτος ἀπηλλαγμένοι, ὅσον ἐναστί, οἱ ἀγαπητοὶ Ἡμῶν ὑπήκοοι ἀπὸ τὰς καταπιέσεις, αἵτινες συνήθως συνοδεύουν τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν φόρων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείων, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

Άρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1842 προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

§ 1.

α. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἰγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν.

β. Διὰ τούς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν

γ. Διὰ τούς ὄνους δραχμὴν μίαν

δ. Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

§ 2.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου.

α. Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων.

β. Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι, μέχρι τῆς ἡλικίας τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων.

γ. Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφάζονται διὰ γάλας.

Άρθρ. 2.

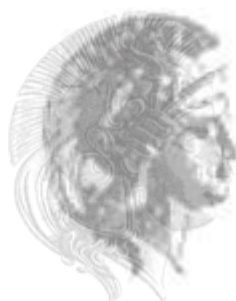
Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπρατ-

Πίναξ Β'. Διαχειρίσεις τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ. κατὰ τὰ ἔτη 1839, 1840 καὶ 1841.

Κεφάλαια	Ἀριθρ.	Διασάφσεις κονδυλίων	Χρῆσις 1839		Χρῆσις 1840		Χρῆσις 1841		Ὅλικόν ποσόν	
			Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1839 ἕως 31 Δεκεμβρ. 1840		Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1840 ἕως 31 Ἰανουαρίου 1841		Τὰ πληρωθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1841 ἕως 28 Φεβρουαρ. 1842			
Α΄.		Γραμματεία.								
	1	Προσωπικόν	34936	66	29773	92	29558	94	94269	52
	2	Υλικόν	5723	67	5805	12	5745	5	17273	84
Β΄.		Ἀρειος Πάγος								
	1	Προσωπικόν	49450	85	49829	96	49867	32	149148	13
	2	Υλικόν	2665		2850		3560	46	9075	46
Γ΄.		Ἐφετεία,								
	1	Προσωπικόν	79658	63	79581	36	68296	7	227536	6
	2	Υλικόν.	8864	35	13726		7526		30116	35
Δ΄.		Κακουργιοδικεῖα								
	1	Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἐξόδα	2192	69	1462	17	1512	3	5166	89
	2	Ἀποζημιώσεις συνέδρων καὶ ἐνόρκων	14113		14173		9298	76	37584	76
Ε΄.		Πρωτοδικεῖα								
	1	Προσωπικόν	260758	89	257278	56	253628	31	771665	76
	2	Υλικόν	33982	20	34321	50	36643	50	104947	20
ΣΤ΄.		Ἐμποροδικεῖα								
	1	Προσωπικόν	21553		20780		19478	66	61811	66
	2	Υλικόν	3379		3165		3108		9652	
Ζ΄.		Εἰρηνοδικεῖα								
	1	Προσωπικόν	35818	37	52740	65	49202	27	137761	29
	2	Υλικόν	6410		6899		20		13329	
Η΄.		ὑποδίκων φυλακαὶ								
	1	Ἐνοίκια φυλακῶν	2732	62	3756	74	3203	92	9693	28
	2	Ἐπισκευὴ φυλακῶν	3972	72	414	41	550	31	4937	44
	3	Μισθοὶ φυλακιστῶν	6159	49	5741	58	5270		17171	7
	4	Διατροφή ὑποδίκων	38916	6	34207	26	32265	76	105389	8
Θ΄.		Ἐξόδα ποινικῆς δικαιοσύνης								
	1	Ἐπιμίσθια ἀνακριτῶν	4315	30	3970		1315		9600	30
	2	Ἐξόδα μεταφορᾶς ἀνακριτῶν	4730	40	6521	76	10441	25	21693	41
	3	Ἐνοίκια ἀνακριτηρίων	626	50	740		594	47	1960	97
	4	Ἀποζημιώσεις μαρτύρων	124654	95	136216	50	157244	2	418115	47
	5	Ἐξόδα μεταφορᾶς ὑποδίκων	1726	47	1165	3	1295	62	4187	12
	6	» Εἰς ἐκτέλεσιν ἀποράσεων	2244	99	4316	96	3799	84	10361	79
Ι΄.		Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ κτιρίων.								
		Ἐπισκευαὶ διαφόρων οἰκοδομῶν	1456	5	1300		1000		3756	5
ΙΑ΄.		Ἀπρόβλεπα ἐξόδα								
	1	Υπηρεσία ὑποθηκῶν	195		87	50	206	25	488	75
	2	Ἐξόδα ἐκτάκτων Στρατοδικείων	7281	53	10709	14	1378		19368	67
ΙΒ΄.		Κλεισμέναι χρήσεις			453	75	935	94	1389	69
		Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαρτίου 1842.	758518	39	781986	87	756945	75	2297451	1

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

πιτροπής, γράφει την γνώμην του και τους λόγους του εις ιδιαιτέρην έκθεσιν, ήτις σφραγίζεται παρά του ιδίου και πέμπεται εις την Γραμματείαν, και αν υπάρχει δείγμα του εμπορεύματος, τίθεται εις τὸ ἐμπεριέχον αὐτὸ περιτύλιγμα.

Ἄρθρ. 33.

Ἄνισως ὁ ἔμπορος κάμῃ ἐνστάσιν κατὰ τῆς ἐκτιμήσεως, διορίζουν οἱ ἀνωτέρω ἓνα ἐκτιμητὴν καὶ ἕτερον ὁ ἔμπορος, οἵτινες ἀποφασίζουσιν. Ἐν περιπτώσει δὲ διχοφνησίας, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ διορίζει τρίτον ἐκτιμητὴν πρὸς σχηματισμὸν πλειοψηφίας.

Ἄρθρ. 34.

Καὶ εἰς περίπτωσιν φθορᾶς ἐμπορευμάτων, ὑποκειμένων εἰς ὠρισμένον τέλος, γίνεται κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τρόπον ἐκτίμησις τῆς ἐνεστώσης ἀξίας αὐτῶν, καὶ ἐλαττωῦται τὸ διωρισμένον τελώνιον κατὰ λόγον τῆς ἀποδειχθείσης ἐλαττώσεως τῆς συνήθους ἀξίας αὐτῶν,

Ἄρθρ. 35.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται δημοσίως εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα, ἅμα δὲ γενῇ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐν μιᾷ ἐκάστη διασάφῃσιν ἐμπορευμάτων, σημειοῦνται εἰς τὴν ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσαν ἐπὶ τούτου στήλῃν αἱ παρά τῶν ἐκτιμητῶν ἀναγνωρισθεῖσαι τιμαὶ ἑνὸς ἐκάστου ἐμπορεύματος, τίθεται ἐπ' αὐτῆς ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοιχοκολλᾶται ἀμέσως ἐκ νέου ἡ διασάφησις εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος, ὅπου θέλει διαμένει τρεῖς ἡμέρας. Ἐκαστος τῶν ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως ὑπαλλήλων, καὶ ἐν γένει οἱ προϊστάμενοι τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν, ὅσοι ἀμελήσουν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ἑνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν διατακτομένων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ καὶ τῷ ἄρθρῳ 28 περὶ δημοσιεύσεως τύπων, θέλουν τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον 50 — 300 δραχμ. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐκτίμησις ἐμπορεύματος, τινος ἔργου παρ' ἀξίαν, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου περὶ τούτου ὠρισμένων, οἱ ἐννοχοὶ θέλουν τιμωρεῖσθαι καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν τοῦ τέλους τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὴν διαφορὰν, ἣτις ἤθελεν ὑπάρχει μεταξύ τῆς ἀληθοῦς τιμῆς καὶ τῆς παρ' ἀξίαν καταδειχθείσης.

Ἄρθρ. 36.

Ὁ ὑγειονόμος ἔχει τὸ δικαίωμα, καὶ τοῦλάχιστον ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, ἡ ὁσάκις ἔχῃ βαρεῖας ὑπονοίας, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ ἐπιθεώρησιν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐν ὧν ταῦτα εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ τελωνείου, καὶ ἀφοῦ ἡ τελωνιακὴ Ἀρχὴ θεωρήσασα αὐτὰ ἔδωκεν ἤδη τὴν ἀδειαν τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ νὰ τὰ παραβάλλῃ μὲ τὰς περὶ αὐτῶν εἰς τὰ τακτικὰ βιβλία τοῦ τελωνείου γενομένης ἤδη ἐγγραφῆς. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν ἤθελεν ὑπάρχει ἀταξία ἢ διαφορὰ, συντάττει πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφουσι καὶ παρὰ τοῦ τελώνου, ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτοῦ παρὰ δύο μαρτύρων, τὸ ὑποβάλλει πάραυτα εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπιθεωρητὴν τοῦ τμήματος, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν.

2. Ἐξαγωγή.

Ἄρθρ. 37.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ ἐξάξῃ ἐμπορεύματα εἴτε διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους, εἴτε πρὸς μεταφορὰν ἐντὸς αὐτοῦ, ὀφείλει πρὶν ἀρχίσῃ τὴν εἰς τὸ πλοῖον εἰσβίβασιν αὐτῶν, νὰ δώσῃ λεπτομερῆ διασάφησιν κατ' εἶδος, ποιὸν καὶ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον) εἰς τὴν τελωνιακὴν Ἀρχὴν, ἣτις ἐπιθεωρεῖ καὶ συγκρίνει τὰ εἰσβιβαζόμενα μὲ τὰ εἰς τὴν διασάφησιν περιεχόμενα εἶδη, καὶ δίδει τὴν ἀδειαν τῆς εἰσβιβάσεως. Ἐὰν εὑρεθῇ διαφορὰ μεταξύ τῶν εἰς τὴν διασάφησιν διαλαμβανομένων καὶ τῶν εἰσβιβαζομένων, εἴτε κατὰ τὸ εἶδος, εἴτε κατὰ τὸ ποιὸν ἢ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον), ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 28 ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 38.

Ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς, κατὰ συνέπειαν τῆς

παρ' αὐτοῦ γενομένης ἐπιθεωρήσεως, συντάττει τὸ δηλωτικὸν τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον διευθύνει εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν, ἣτις μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου καὶ τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἐπεβιβάσθησαν ὅλα, καὶ μόνον τὰ ἐν τῷ δηλωτικῷ διαλαμβανόμενα ἐμπορεύματα, τὸ παραδίδει εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Ἐπὶ τούτου ἔχει δικαίωμα ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ, καὶ χρεωστεῖ, ὁσάκις λάβῃ βαρεῖας ὑπονοίας, ὅτι τὰ εἰσβιβασθέντα ἐμπορεύματα δὲν εἶναι σύμφωνα μὲ τὸ δηλωτικόν, νὰ διατάττῃ ν' ἀνοίγῃνται τὰ κιβώτια, δοχεῖα, ἢ δέματα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν ἀδειαν νὰ ἐκφορτώσῃ τὸ πλοῖον, πρὸς ἐξέλεγχιν τοῦ φορτίου. Καὶ μόνον ἐὰν ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ ἀταξία ἢ διαφορὰ μεταξύ τῶν εἰς τὰ βιβλία τοῦ τελωνείου γενομένων ἐγγραφῶν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν πραγματικῶς ἐπὶ τοῦ πλοίου εὑρεθέντων, συντάττεται πρωτόκολλον σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 39.

Πᾶν πλοῖον ἀναχωροῦν ἀπὸ λιμένα τοῦ Κράτους, δι' ὁποῖονδήποτε μέρος πρέπει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν τοῦ φορτίου του. Ἄν δὲ τὸ πλοῖον προῆλθεν ἀπὸ ἄλλο μέρος μὲ φορτίον προσελαβέν τι εἰς αὐτὸ καὶ ἀκολουθῇ τὸν πλοῦν του, γίνεται παρὰ τῆς τελωνιακῆς Ἀρχῆς μνηεὶα τοῦ εἶδους, τῆς ποιότητος καὶ τοῦ ποσοῦ (βάρους ἢ μέτρον) τῶν εἰσβιβασθέντων ἐμπορευμάτων ὅπισθεν ἢ παρὰ πόδας τοῦ πρωτοτύπου παλαιοῦ δηλωτικοῦ, καὶ ἐπιστρέφεται τούτο εἰς τὸν πλοίαρχον, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος Νόμου.

Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν εἰς τὸ πρωτότυπον δηλωτικὸν δὲν ὑπάρχει τὸπος μὲνός διὰ νὰ γίνωνται αἱ ἀνήκουσαι σημειώσεις, πρέπει νὰ συμπληρωθῇ εἰς αὐτὸ χωριστὸν φύλλον καὶ νὰ σφραγιστῇ τοιαύτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴν ᾔναι δυνατόν, χωρὶς νὰ γίνεσθαι ἀρραβάνη τὸ φύλλον.

Τὰ δηλωτικὰ μὲ τὰ ὁποῖα ἐπεδίδονται τὰ πλοῖα σημειοῦνται κατ' αἰχρὸν ἀριθμὸν εἰς βιβλίον κρατούμενον ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 40.

Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ μὲ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 38 γενομένην παρ' αὐτῆς ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ κάμῃ καὶ ὅταν τὰ ἐμπορεύματα εἰσβιβάζονται εἰσέτι εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα, ἐὰν δὲν εὑρῇ διαφορὰν τινὰ μεταξύ τῶν ἐπιβιβασθέντων ἐμπορευμάτων καὶ τῆς παρὰ τοῦ τελωνείου γενομένης ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κρατούμενον βιβλίον ἐξαγωγῆς, θέτει παρὰ πόδας τῆς ἐγγραφῆς ταύτης τὸ « ἐθεωρήθη. »

Ἄρθρ. 41.

Οἱ κυβερνῆται τῶν πλοιαρίων τῶν ἀλιευόντων σπόγγους εἰς τὰ ἑλληνικὰ παράλια παρουσιαζόμενοι πᾶσαν τρίτην ἡμέραν εἰς τὰ ὑγειονομεῖα πρὸς θεώρησιν τῶν ναυτιλιακῶν αὐτῶν ἐγγραφῶν, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται πᾶσαν φορὰν καὶ εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σπόγγου, ὅσον ἔχουν ἀλιευμένον, καὶ δὲν εἰσάγουν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἀποδεικτικὰ τῆς πληρωμῆς καὶ ἐνταυτῷ δηλωτικόν· ἐὰν δὲ, συμπληρωθέντος τοῦ φορτίου τῶν μέλλουν ν' ἀπέλθωσιν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, θέλουν λαμβάνει ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν τοῦ τελευταίου λιμένος δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς χωρὶς νὰ πληρώσῃ πλέον τελώνιον, ἀλλὰ παραδίδοντες τὰ ὁποῖα ἐκ διαλειμμάτων εἶχον λάβει δηλωτικὰ μεταφορᾶς.

Αἱ λιμενικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν φροντίζει νὰ σημειώσῃ πάντοτε εἰς τὰ ναυτιλιακὰ ἐγγραφα τῶν τοιούτων πλοιαρίων, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ δοθέντος εἰς αὐτὰ δηλωτικοῦ τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ νὰ ἐξετάζωσιν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν των, ἐὰν ἀναχωροῦντα εἶχον λάβει τὰ ναυτιλιακὰ των ἐγγραφα διὰ ξένην ἐπικρατείαν. Ἐὰν δὲ ἀνακαλύψωσιν ὅτι εἶχον

ἐν Ναυπλίῳ δικαστήρια ἐδρεύον εἰς δημόσια καταστήματα· ἡ διατήρησις τῶν σιδηρῶν τούτων οἰκοδομῶν αἰτίνες ἔχρηζον συγχων ἐπισκευῶν ἀποτελεῖ τὴν δαπάνην τοῦ ἄρθρου τούτου, ἥτις δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τῷ παρόντι, καθότι ἅπαντα τὰ δικαστήρια τοῦ Βασιλείου συνεδριάζουσιν ἤδη εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας.

Ἀπρόβλεπτα ἐξόδα.

1) Ὑπερβασίαι ὑποθηκῶν.

Τὰ ἀπρόβλεπτα ἐξόδα τοῦ ὑπὸ στοιχ. Β. πίνακος ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ ὑπὸ στοιχ. Α. Περὶ τοῦ πρώτου αὐτῶν ἄρθρου δὲν ἔχω νὰ παρατηρήσω πολλά. Ἡ Κυβέρνησις ἀναλαβοῦσα εἰς βάρος τῆς τὴν κατασκευὴν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου ἀπαιτουμένων βιβλίων, διέταξε νὰ ληφθῇ κατὰ τὸ 1836 ὅτε κατὰ πρῶτον ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ὁ νόμος οὗτος, ἡ δαπάνη τῆς πρώτης κατασκευῆς ἥτις ἦτο καὶ σημαντικωτέρα ἀπὸ τὰ γραφικὰ τῆς Γραμματείας ἐξόδα (ἴδε ἀνωτέρω τὰς περὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐξηγήσεις μου), μετὰ δὲ ταῦτα ἐσυστήθη ἰδιαιτέρον ἄρθρον ἐν τῷ τέλει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γραμματείας διὰ νὰ ἐπαρκῇ ἀπὸ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν βαθμυκῶν πληρουμένων βιβλίων.

2) Ἑκτατα στρατοδικεῖα.

Μεταβαίνω εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον, τὰ ἑκτατα στρατοδικεῖα. Κατὰ τὸ ἄρθρον 511 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἡ στρατιωτικὴ δίκη διατάσσεται ἕνεκα στάσεως, φόνου, ληστείας, πειρατείας καὶ ἐμπρησμοῦ ὡσάκις τὰ κακούργηματα ταῦτα ἀναφανῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπίμονα, ὥστε νὰ ᾔναι χρεῖα ἐκτάκτων μέτρων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας. Ἡ Βασ. Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ τρίς καθ' ὅλον τὸ παρελθόν τοῦτο διάστημα εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ φοβεροῦ τούτου ὅπλου, πρῶτον κατὰ τὸ 1836 ὅτε ἐσυστήθησαν συγχρόνως δύο ἑκτατα στρατοδικεῖα εἰς Λαμίαν καὶ εἰς Μεσολόγγιον διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐκταγεῖσαν ληστανταρσίαν· δεύτερον, κατὰ τὸ 1838, εἰς Ἰθάκην διὰ τὴν ὀλιγοχρόνιον στάσιν ἥτις κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἀνεκίνησε τὴν νῆσον ταύτην ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου καὶ, τρίτον, κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο ἔτος, εἰς τὴν Πελοπόννησον διὰ τὴν ληστείαν τὴν μαστίσασαν τὰς ἐπαρχίας τῆς χερσονήσου ταύτης. Ἐκ τῶν τριῶν τούτων στρατοδικεῶν τὸ μὲν ἐν Ἰθάκῃ συστήθην διήρκεσε πολλὰ ὀλίγον, τὰ κατὰ τὴν Στερεάν δὲν διελύθησαν εἰμὴ κατὰ τὸ 1837, τὸ δὲ τῆς Πελοποννήσου μάλιστα κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ παρελθόντος ἔτους διελύθη· ἀλλ' ἐκ τῆς παρατάσεως ταύτης τῶν ἐκτάκτων τούτων δικαστηρίων καὶ πρὸ πάντων τοῦ Πελοποννησιακοῦ δὲν πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι δι' ὅλου τοῦ διαστήματος ἡ παρουσία τῶν ἦτον ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα. Εἶναι ἀπεναντίας βέβαιον ὅτι τὸ ἐν Πελοποννήσῳ στρατοδικεῖον, μάλιστα μετὰ τὸ πρῶτον τῆς ὑπάρξεώς του ἔτος, διετέλει ὡσεπιτοπολὺ ἀργόν καὶ ὅτι ἰδίως περὶ τὰ τέλη μῆνας ὀλοκλήρους δὲν ἐδίκαζε παντάπασιν· ἀλλ' ἡ Βασ. Κυβέρνησις συστήσασα ἅπασι τὰ δικαστήρια ταῦτα δὲν ἐθεώρει εὐλόγως κατάλληλον νὰ τὰ διαλύσῃ πρὶν ἢ ἐντελῶς ἐξαλειφθῇ τὸ προκαλέσαν τὴν χρῆσιν αὐτῶν κακὸν καὶ ἡ ἐξάλειψις τοῦ πιστοποιηθῇ, οὕτως εἰπεῖν, διὰ παρελεύσεως ἱκανοῦ χρόνου· τοῦτο δὲ διὰ νὰ μὴ ἀναγκάζεται μετὰ στιγμιαίαν τινὰ κατὰπυξιν νὰ ἐπανέρχεται αὐθις εἰς τ' αὐτά.

Τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ δαπάνη σύγκειται 1 ἀπὸ τὰ ἐπιμίσθια τῶν μελῶν τῶν ἐκτάκτων στρατοδικεῶν, 2 ἀπὸ τὰ ἐνοίκια τῶν καταστημάτων αὐτῶν καὶ 3 ἀπὸ τὰ κυρίως γραφικὰ αὐτῶν ἐξόδα.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 515 τῆς ποινικῆς δικονομίας τὸ ἑκτακτον στρατοδικεῖον σύγκειται ἀπὸ πέντε δικαστὰς, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου, (ὧν μέρος στρατιωτικῶν, μέρος δικαστι-

κῶν ὑπαλλήλων), ἀπὸ τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν γραμματέα, τὰ δ' ἐπιμίσθια αὐτῶν κανονίζονται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 63 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, τροποποιούμενα καθ' ὅσον τὰ δικαστήρια ταῦτα ἐδρεύουσιν εἰς καθέδρας πλημμελειοδικῶν ἢ ὅχι, καθότι εἰς τὴν πρῶτην περίστασιν τὰ μέλη τῶν πλημμελειοδικῶν τὰ λαμβανόμενα πρὸς συγκρότησιν τοῦ ἐκτάκτου στρατοδικείου δὲν λαμβάνουν ἐπιμίσθια, ὡς μὴ μακρυνόμενα τῆς ἐδρας τῶν.

Κλεισμέναι χρήσεις.

Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον τῶν κλεισμένων χρήσεων δὲν τὸ ἀναφέρω εἰμὴ διὰ νὰ δώσω τέλος εἰς τὰς περὶ τῶν καθέκαστα τῶν ἀπολογισμῶν ἐξηγήσεις μου. Ἀπὸ τὸ κεφάλαιον τοῦτο πληρονοῦνται τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ἐξόδα χρήσεως τινος ὅσα δὲν ἐπρόφθασαν νὰ πληρωθῶσιν ἐνόςῳ ἡ χρῆσις αὕτη ἦτο ἀνοικτή.

Γενικαὶ παρατηρήσεις.

Αἱ αἰτίαι τῆς αὐξήσεως τῆς δικαστικῆς δαπάνης καθ' ὅλα τὰ ἔτη περὶ ὧν δίδεται ἤδη λόγος, μάλιστα δὲ κατὰ τὰ ἔτη 1838 καὶ 1839 ἐξετέθησαν ἐν πλάτει ἀνωτέρω· ἐπομένως ἐνταῦθα θέλω περιορισθῇ νὰ παρατηρήσω καὶ ν' ἀποδείξω ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη λαμβανομένη, εἰς τὸν ἀνώτατον αὐτῆς γνωστὸν ὅρον ἦτοι κατὰ τὸ 1840 ἔτος, δὲν εἶναι δυσανάλογος οὔτε πρὸς τὸ σύνολον τῆς δαπάνης τοῦ κράτους, οὔτε πρὸς τὸν πληθυσμὸν τοῦ βασιλείου, οὔτε πρὸς τὰς ἄλλας περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ σύνολον τῆς τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου δαπάνης τοῦ κράτους κατὰ τὸ εἰρημένον 1840 ἔτος ἀναβαίνει εἰς 17,901,211 δραχμῶν καὶ λεπτὰ 19· ἡ δικαιοσύνη λοιπὸν καταναλώσασα δρ. 781,986 καὶ λεπ. 87 ἐδαπάνησε 4 6/17 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀναλώματος. Συγκρίνοντες τὴν ἀναλογίαν ταύτην μετὰ τὴν εἰς ἄλλα κράτη ὑπάρχουσαν, εὐρίσκωμεν αὐτὴν μικροτέραν μὲν παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς Βυρταμβέργην λ. γ. τῆς ὁποίας ἡ δικαιοσύνη δαπάνη ἀναβαίνει εἰς 7 3/10 τοῖς 100 καὶ παρὰ τὴν τῆς Βαυαρίας καὶ τοῦ Βάδεν, ὅπου ἡ δικαιοσύνη καταναλίσκει συνήθως 6 τοῖς 100 μεγαλητέραν δὲ παρὰ τὴν τῆς Πρωσσίας, δαπανώσης 3 6/10 τοῖς 100 καὶ τῆς Γαλλίας τῆς ὁποίας ἡ δικαιοσύνη δὲν ἀναλίσκει ὑπὲρ τὰ 2 4/10 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους. Ἄν ἤδη λάβωμεν ἕτερον τῆς δαπάνης μέτρον, τὴν ἀναλογίαν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ βλέπομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατοικημένη κατὰ τὸ 1840 ἀπὸ 880,000 περίπου κατοίκους καὶ δαπανήσασα 780,000 περίπου δραχμὰς ἐπέβαλεν εἰς ἕκαστον κάτοικον, διὰ τὴν συντήρησιν καὶ διανομὴν τῆς δικαιοσύνης φόρον 88 λεπτῶν, ὃ ἐστὶ ὀλιγώτερον παρὰ τὸν εἰς Βαυαρίαν λ. γ. ἀναλογούμενον (25 κραῖτσάρια κατὰ κεφαλὴν) καὶ τὸν εἰς Βάδεν (24 κραῖτσ.) καὶ ὅχι πολὺ μεγαλητέρον τοῦ ἀναλογούντος· ἐν τῇ Γαλλίᾳ ὅπου ἕκαστος κάτοικος πληρώνει 57 ἑκατοστὰ διὰ τὴν δικαιοσύνην ἦτοι 63 λεπτὰ περίπου.

Ἀπὸ τούτων ἀνωτέρω παραλληλισμοὺς ἐξάγεται ἤδη, ὅτι αἱ δαπάναι μας οὐσαι ὀλιγώτεραι ἀπὸ τὰς δαπάνας διαφόρων εὐνομουμένων ἐθνῶν δὲν δύνανται νὰ κατακριθῶσιν ὡς ὑπερβολικαί, μάλιστα ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν φαίνονται σχετικῶς μεγαλητέραι εἰμὴ ἀπὸ τὰ ἐξόδα μεγάλων τινῶν ἐπικρατειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὁ ὅλος προϋπολογισμὸς περιέχει πολλὰς καὶ παντοειδεῖς δαπάνας αἰτίνες δὲν δύνανται μὲν νὰ ὑπάρχωσιν εἰς ἐπικρατείας μικρὰς καὶ μάλιστα εἰς τὴν ὅσον ἐνεστί περιορίζουσιν τ' ἀναλώματά τῆς Ἑλλάδος, ἐξογκοῦσαι δὲ εἰς ἐκείνας τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀναδεικνύουσα μικρότερον τὸν τῆς δικαιοσύνης.

Ἄλλ' ἐπιμελέστερον ἐγκύπτοντες εἰς τὴν παραβολὴν τῶν δαπανῶν μας μετὰ τὰς Γαλλικὰς, αἰτίνες παριστῶσι τὸν ἐλάχιστον σχετικὸν ὅρον ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω παρατεθείσας, εὐρίσκωμεν ὅτι συνηγοροῦσιν ὑπὲρ ἡμῶν οὐσιωδῶς καὶ οἱ ἐξῆς λόγοι.

1. Εἰς τὴν Γαλλίαν, κατὰ τὸ ἐδάσιον 9 τοῦ 3 ἄρθρου τῆς

Χρεωλυτικός πίναξ τοῦ ἐκ τῆς προικοδοτήσεως προκύπτοντος χρέους.

Μετὰ παρέλευσιν τοῦ	Ἐκ 2000 δρ. χρέους προ- κοδοτήσεως ἐτήσια δόσις				Υπόλοιπον τοῦ ἐξο- φλητέου χρέους	Παρατηρήσεις.	
	Τόκος 5 0/0		Χρεωλύσι- ον 1 0/0				Τὸ ὅλον
	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.			
1	100		20		120	1980	
2	99		21		120	1959	
3	97	95	22	5	120	1936	95
4	96	85	23	15	120	1913	80
5	95	69	24	31	120	1889	49
6	94	47	25	53	120	1865	96
7	93	20	26	80	120	1837	16
8	91	86	28	14	120	1809	2
9	90	45	29	55	120	1779	47
10	88	97	31	3	120	1748	44
11	87	42	32	58	120	1715	86
12	85	79	34	21	120	1681	65
13	84	8	35	92	120	1645	73
14	82	28	37	72	120	1608	1
15	80	40	39	60	120	1568	41
16	78	42	41	58	120	1526	83
17	76	34	43	66	120	1483	17
18	74	16	45	84	120	1437	33
19	71	87	48	13	120	1389	20
20	69	46	50	54	120	1338	66
21	66	93	53	7	120	1285	59
22	64	28	55	72	120	1229	87
23	61	49	58	51	120	1171	36
24	58	57	61	43	120	1109	93
25	55	50	64	50	120	1045	43
26	52	27	67	73	120	977	70
27	48	88	71	12	120	906	58
28	45	33	74	67	120	831	91
29	41	60	78	40	120	753	51
30	37	68	82	32	120	671	19
31	33	56	86	44	120	584	75
32	29	24	90	76	120	493	99
33	24	70	95	30	120	398	99
34	19	93	100	7	120	298	62
35	14	94	105	6	120	193	56
36	9	68	110	32	120	83	24

ΑΘΗΝΩ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄρθρ. 23.

Τῶν ἐξῆς ἐμπορευμάτων, ὅσων δὲν δύναται ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ φανερώσῃ ἐπ' ἀκριβὲς τὸ ποσὸν (μέτρον ἢ βάρος) ὀφείλει, ἐὰν δὲν ἐξαίρηται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 15 ἀπὸ τὴν υποχρέωσιν τῆς δηλώσεως ταύτης, νὰ τὸ δηλώσῃ τοῦλάχιστον, ὡς ἐγγιστά. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἡ μεταξὺ τοῦ δηλωθέντος ἀπὸ τὸν πλοίαρχον καὶ τοῦ πραγματικοῦ αὐτῶν ποσοῦ (μέτρον ἢ βάρους) διαφορὰ, δὲν ἐπιφέρει ποινὴν, ὅταν δὲν ὑπερβαίνει, ἐπὶ μὲν εἰδῶν ἀνεπιδέκτων μειώσεως, οἷον μετάλλων, ζύλων οἰκοδομῆς καὶ τῶν ὁμοίων, δύο καθ' ἑκατὸν, ἐπὶ δὲ εἰδῶν ὑποκειμένων εἰς μείωσιν, οἷον γεννημάτων, ῥευσῶν κλ. δέκα καθ' ἑκατὸν. Ὅταν τὸ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον) τῶν ἀποβιβασθέντων ἐμπορευμάτων ᾖναι ὀλιγώτερον τοῦ δηλωθέντος, πληρόνεται, οὐχ ἥττον τὸ ἀπλοῦν τέλος, καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ὅποιον ἐλλείψεν ὑπὲρ τὰ δύο ἢ τὰ δέκα καθ' ἑκατὸν, κατὰ τὸ εἶδος τῆς πραγματείας. Ὅταν δὲ ᾖναι περισσότερον τὸ ὑπερβάλλον, τὰ δύο ἢ δέκα καθ' ἑκατὸν, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν τετραπλοῦ τελωνίου.

Ἄρθρ. 24.

Ἐὰν, κατὰ τὸν διάπλουν συμβῇ βλάβη ἢ καὶ παντελὴς φθορὰ ἐμπορεύματος τινος, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ φανερώσῃ τοῦτο, ἅμα φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα, καὶ τότε ὁ τελωνὴς συνωδευμένος ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν μεταβαίνει εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἀφοῦ ἐξακριβώσῃ τὰ περὶ τῆς συμβάσεως βλάβης καὶ τῶν περιστατικῶν αὐτῆς, συνάπτει πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ, παρὰ τῆς συνωδευσάσης αὐτὸν λιμενικῆς ἀρχῆς καὶ παρὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ ὑγειονόμος χρεωστεῖ νὰ θέτῃ τὸ «ἐθεωρήθη», ἐπικυρῶν αὐτὸ καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του εἰς ἕνα ἑκάστον δηλωτικὸν ἢ ἀνακληρωτικὸν δηλῶσιν, τὰ συναπτόμενα κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ καταχωρῇ αὐτὰ εἰς τὸ βιβλίον ἐπίτηδες κρατούμενον παρ' αὐτοῦ. Ἐπομένως δὲ θέλει διαβιβάζει ταῦτα πρὸς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς παρούσης διατάξεως ὑπόκειται ὁ ὑγειονόμος εἰς πρόστιμον 50 — 200 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 26.

Ὅσάκις ἐπιστρέφεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τὸ παλαιὸν αὐτοῦ δηλωτικόν, διότι δὲν ἀπεβίβασεν ὅλα τὰ ἐμπορεύματα του, σημειοῦνται ὀπισθεν ἡ παρὰ πόδας αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κρατούμενον παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς βιβλίον εἰσαγωγῆς, ὁ ἀριθμὸς, τὸν ὅποιον ἔθεσεν ὁ ὑγειονόμος εἰς τὸ ἐπιστροφόμενον δηλωτικόν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, τὰ εἶδη, ἡ ποιότης καὶ τὸ ποσὸν (μέτρον ἢ βάρος) τῶν ἀποβιβασθέντων ἐμπορευμάτων, καὶ ἐπικυροῦνται ταῦτα διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, ὁ δὲ λιμενάρχης βεβαιοῖ παρὰ πόδας τῆς σημειώσεως ταύτης εἰς τὸ βιβλίον τῆς εἰσαγωγῆς τὴν μὴ καθ' ὁλοκληρίαν ἐκφόρτωσιν τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου, διὰ νὰ δικαιολογητῇ τοιοῦτοτρόπως καὶ ἡ ἐπιστροφή τοῦ δηλωτικοῦ.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ παραλήπτης ἐμπορεύματος, τὸ ὅποιον ἀποβιβάζεται ἀπὸ πλοῖον, ὀφείλει πρὶν γείνη ἡ ἀποβίβασις νὰ δώσῃ εἰς τὸ τελωνεῖον ἀκριβῆ καὶ λεπτομερῆ διασάφην γεγραμμένην εἰς φύλλον, μονογραφημένην καὶ ἀριθμημένην ἀπὸ ὑπάλληλον τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διωρισμένον ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῆς, διαλαμβάνουσαν τὸ εἶδος, τὴν ποιότητα καὶ τὴν ποσότητα (μέτρον ἢ βάρος) αὐτοῦ. Διασάφην μὴ γεγραμμένη ἐπὶ τῷ ὠρισμένῳ φύλλῳ ἢ μὲ ἀόριστους λέξεις, μὴ καταδεικνύουσα τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, δὲν εἶναι δεκτὴ, καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη ὁ δὲ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, ὅστις ἐδέχθη αὐτήν, τὸ μὲν πρῶτον τιμωρεῖται μὲ πρόστι-

μον 100 μέχρι 500 δραχμῶν, ἐν δὲ ὑποτροπῇ, ὑπόκειται εἰς ἐτι βαρυτέραν ποινὴν καὶ εἰς ὀριστικὴν παῦσιν. Ἐὰν δὲ ὁ παραλήπτης ἤθελε δυσχυρισθῇ, ὅτι δὲν γνωρίζει ἀκριβῶς τὰ εἰς κιβώτια, δέσματα, ἢ ἄλλα δοχεῖα περιεχόμενα ἐμπορεύματα καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον) δι' ἐλλείψιν τυγὼν τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγράφων ἐκ μέρους τοῦ ἀνταποκριτοῦ του, τότε τὰ ἐμπορεύματα μένουσιν ὡς εἰς παρακκαταθήκην εἰς τὸ τελωνεῖον, ἕως ὅπου ληρῇσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφα, ἢ, ἂν προτιμήσῃ νὰ πληρώσῃ τὸ διπλοῦν τέλος, ἀνοίγονται ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ τελωνεῖου ἐνώπιον τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνεῖου.

Ἄρθρ. 28.

Ἀφοῦ δοθῇ ἡ διασάφην, τίθεται ἐπ' αὐτῆς τὸ «ἐθεωρήθη» ὑπὸ τοῦ τελωνίου καὶ ἐλεγκτοῦ καὶ τοιχοκολλᾶται πάραυτα εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἀνοίγονται τὰ ἐμπορεύματα, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ δύναται καθεὶς ν' ἀναγινώσκῃ αὐτὴν εὐκόλως· μένει δὲ τοιχοκολλημένη μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρ. 35, θέλει ἀποσπασθῇ διὰ νὰ γραφῇ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἐκτίμησις. Ἐπιμελεία δὲ ἀμφοτέρων ἀνοίγονται δημοσίως τὰ δοχεῖα καὶ λ. π. ζυγίζεται ἢ μετρεῖται τὸ πρᾶγμα καὶ παραβάλλεται μὲ τὴν διασάφην πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας αὐτῆς.

Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα εὐρεθῶσιν ὀλιγώτερα τῶν εἰς τὴν διασάφην διαλαμβανόμενων, πληρόνεται ἀπλοῦν τελώνιον ἐπὶ τῶν ἐλλειψμάτων, θεωρουμένων αὐτῶν ὡς τῆς ἀρίστης ποιότητος. Ἐὰν δὲ εὐρεθῶσιν πλεονέκτα, ὑποβάλλονται τὰ πλεονέκτα εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον· ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ἤθελον εἰσθαι καλλιτέρου εἴδους ἢ καλλιτέρας ποιότητος τῆς εἰς τὴν διασάφην διαλαμβανόμενης, ὑποβάλλονται εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὸ περιπλέον τῆς ἀξίας. Ἄν δὲ τὸ εἶδος ᾖναι κατωτέρας ἀξίας, ἢ ἡ πραγματικὴ ποιότης ᾖναι γεωρότερα τῆς δηλωθείσης, τότε πληρόνεται ἀπλοῦν τελώνιον ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς τελευταίας ταύτης, καθ' ὅσον ἡ διαφορὰ δὲν προῆλθεν ἀπὸ συμπεσοῦσαν φθορᾶς, ἡ ὁποία βεβαιοῦται διὰ πρωτοκόλλου, κατὰ τὰς ἐν τῷ τέλει τοῦ ἄρθ. 18 διατάξεις.

Ἄρθρ. 29.

Ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 ὁ παραλήπτης δὲν γνωρίζῃ ἐπ' ἀκριβὲς τὸ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον) τῶν ἐμπορευμάτων, ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν αἱ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην σημειούμεναι ἐκεῖ διατάξεις.

Ἄρθρ. 30.

Ὅσάκις ἐμπόρευμά τι διαίρηται εἰς τάξεις ὑπαγόμενον εἰς διάφορον ὠρισμένον τέλος, κατὰ τὴν διάφορον αὐτοῦ ποιότητα, ἢ ὅσάκις τὸ τελώνιον πληρόνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τελωνίου κατὰ τὴν ποιότητα, ἢ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐμπορευμάτων γίνεται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνεῖου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ. Ἐν δὲ διχοψήφῃ προσκαλεῖται ὡς τρίτος ὁ ὑγειονόμος διὰ νὰ σχηματίζεται πλειψηφία, καὶ συντάσσεται περὶ τούτου πρωτόκολλον καλῶς αἰτιολογημένον. Εἰς τὸ τελωνεῖον Σύρου κατ' ἐξίρεσιν προσκαλεῖται ὡς τρίτος εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν ἀντὶ τοῦ ὑγειονόμου, ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως.

Ἄρθρ. 31.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ὅσάκις εἶναι δυνατόν, λαμβάνουν δείγματα τῶν ἐκτιμηθέντων (ἢ ταυτότης τῶν ὁποίων ἐπιβεβαιοῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν καὶ τοῦ ἐμπόρου) σφραγίζουν αὐτὰ καὶ ἐπιθέτουσιν αὐξὸντα ἀριθμὸν, καὶ τὰ πέμπουσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ σφραγιστοῦ δείγματος σημειοῦται καὶ εἰς τὸ ἀντισηχοῦν μέρος τοῦ βιβλίου τῆς εἰσπράξεως.

Ἄρθρ. 32.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν διαφωνῇ καὶ ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐ-

κῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Α'. Νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν καὶ κατ' ἐκτίμησιν εἰς ἕκαστον μὲν τῶν ναυτῶν τῶν πυρπολησάντων τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν Β. στρέμματα γῆς καλλιεργήσιμου καὶ μεσαίας ποιότητος δεκαπέντε, εἰς ἕκαστον δὲ ναύκληρον στρέμματα τριάκοντα.

Β'. Ἐὰν ἐκ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ναυτῶν καὶ ναυκλήρων ἀπεβίωσέ τις, ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἔχουν τὸ αὐτὸ δικαίωμα τοῦ ἀποθανόντος, καὶ θέλει γενῇ πρὸς αὐτοὺς ἡ παραχώρησις τῶν γαιῶν.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραχώρησεως γαιῶν εἰς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ, τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος πεσόντων ἐν πολέμῳ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν κατὰ τὴν ἐπίσημον σημερινὴν ἡμέραν δείγματα τῆς Ἡμετέρας πατρικῆς προνοίας ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος πεσόντων ἐν πολέμῳ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατάττομεν.

Α'. Νὰ παραχωρηθῶσι χάριν προικίσεως.

Εἰς τὴν Μαρίαν, θυγατέρα Λαζάρου Τσαμαδοῦ ἐξ Ὑδρας.

Εἰς τὴν Μαρίαν, θυγατέρα Ἀναγνώστου Πετρεζᾶ ἐκ Κυναίθης.

Εἰς τὴν Εὐδοξίαν Ν. Βελισσαρίου πλοιάρχου ἐκ Ψαρῶν.

Εἰς τὴν Φούρη Μανώλη Γκιούστου ἐξ Ὑδρας.

Εἰς τὴν Μπίλιον Θεοδώρου Θ. Βόκου ἐξ Ὑδρας.

Εἰς μίαν θυγατέρα τοῦ ποτὲ Συνταγματάρχου Γ. Κίτσου.

Εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ποτὲ ἀξιωματικοῦ Ἀποστολάρα ἐξ Ὀλύμπου.

Εἰς τὴν Ἀννὴν θυγατέρα Γ. Λαδοπούλου,

Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ ἐξ Ἀργυροκάστρου τῆς Ἡπείρου Κυριακούλη.

Εἰς τὴν Αἰκατερίναν Π. Μαλέμου ἐκ Σουλίου.

Εἰς τὴν Θεοδώραν Ι. Μίτσα ἐξ Ἑρμιόνης.

Εἰς τὴν Ἐλισάβετ Διαμάντω Χ. Ἀναστασίου ἐξ Εὐβοίας.

Εἰς τὴν Αἰκατερίναν τοῦ ποτὲ Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Εἰς τὴν Πρασκευὴν Νικολάου Ῥοπόδη.

Εἰς τὴν Μαριγῶ Καλαμαρά ἐκ Κρήτης.

Εἰς τὴν θυγατέρα Ἀντωνάκηνας Ἀνδριακόνουμης.

Εἰς τὴν Θεοδωροῦλαν Κ. Φέκα Ἀντωνοπούλου ἐκ Τριπόλεως.

Β'. Εἰς τὴν πρώτην νὰ παραχωρηθῇ κατ' ἐκτίμησιν καὶ δωρεὰν γῆ καλλιεργήσιμος ἀξίας δραχ. ἐξ χιλιάδων ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν κατ' ἐκλογὴν τῆς ιδίας.

Γ'. Εἰς μίαν ἐκάστην ἐκ τῶν μετὰ τὴν πρώτην ἐξ, νὰ παραχωρηθῇ ἐπίσης δωρεὰν καὶ κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας δραχ. τριῶν χι-

λιάδων καὶ πεντακοσίων γῆ καλλιεργήσιμος κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν.

Δ'. Εἰς μίαν ἐκάστην τῶν λοιπῶν νὰ παραχωρηθῇ δωρεὰν καὶ κατ' ἐκτίμησιν ἀξίας δραχμῶν δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων γῆ καλλιεργήσιμος κατ' ἐκλογὴν ἐπίσης αὐτῶν ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν.

Ε'. Ἡ παραχώρησις τῶν γαιῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι ἅμα τελεῖται ὁ γάμος.

ΣΤ'. Τὸ ποσὸν μιᾶς ἐκάστης προικίσεως θέλει ἐκπεσθῇ ἐν καιρῷ, ἀφ' ὅσα τυχὸν ἐκάστη τῶν διαληφθεισῶν οἰκογενειῶν ἔχει νὰ λαμβάνῃ διὰ παλαιὰς πρὸς τὸ δημόσιον ἀπαιτήσεις τῆς.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Μαρτίου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀριθ. 7 τοῦ 1842 ἔτους.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προικίσεως τινῶν ὀρφανῶν θυγατέρων τῶν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος πεσόντων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Διατάγματος περὶ προικίσεως διαφόρων ὀρφανῶν τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς ἀπέθανον πολεμοῦντες ὑπὲρ πατρίδος ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατάττομεν.

Νὰ προικισθῶσιν ἐπίσης κατὰ τὸν διαγραφέντα ἤδη εἰς τὸ ἀνωτέρω Ἡμέτερον Διάταγμα τρόπον καὶ τὰ ἐξῆς ὀρφανὰ.

Ἡ θυγάτηρ Παναγιώτου Μπούρα ἐκ τοῦ χωρίου Κωνσταντίνους τῆς Μεσσηνίας.

Ἡ Μαρία θυγάτηρ τοῦ ἐκ Παλούμπα τῆς Γόρτυνος Γεωργίου Πλαπούτα, καὶ

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Σταῖκου Σταῖκοπούλου, προσδιοριζομένου τοῦ ὅρου τῆς τιμῆς τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας καὶ πεντακοσίας.

Προσέτι ἡ θυγάτηρ Γιάννη Πέτροβα ἐκ Μεσσηνίας.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκ Τριφυλίας Γεωργίου Κλέντρα.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκ Τριφυλίας ἐπίσης Κώνστα Μπουχανᾶ.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀναστασίου Γυφτάκη ἐκ Τριφυλίας.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Παππασταθοῦλη ἐκ Λαγκαδίων τῆς Γόρτυνος.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐξ Ἀργους Νικολάου Πρωτοπαπᾶ, προσδιοριζομένου διὰ ταύτας τοῦ ὅρου τῆς τιμῆς τῶν παραχωρηθησομένων γαιῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας καὶ πεντακοσίας.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία συμμορφουμένη καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ μὲ τὸ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Ἡμέτερον περὶ προικοδοτήσεως διαφόρων ὀρφανῶν Διάταγμα νὰ δημοσιεύσῃ καὶ τὸ παρὸν καὶ ἐνεργήσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Οικονομικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας κατὰστασιν τῶν ὅσα εἰσέπραξεν καὶ παρέδωκεν εἰς τὰ διοικητικὰ ταμεία εἴτε εἰς χρήματα, εἴτε εἰς ὁμολογίας ἐμπορίων. Εἰς τὰς καταστάσεις ταύτας ἐπισυνάπτονται τὰ γραμμάτια καὶ αἱ ἀποδείξεις τῶν ταμιῶν δι' ὅσα παρέλαβον.

§. 31. Εἰς τὰς μηνιαίας καταστάσεις συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ διαχείρισις ὅχι μόνον τῶν ἰδίων τελωνείων, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς ταῦτα ὑποτελωνείων καὶ τελωνιακῶν σταθμῶν.

§. 32. Τὰ τελωνεῖα ἀποστέλλουν κατὰ τριμηνίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν λογαριασμὸν τῆς διαχείρισεως αὐτῶν, καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὸ καταστημάτων, συνωδευμένον μὲ τὰ πρὸς ἐξελέγχξιν ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα. Τοὺς τῶν ὑποτελωνείων καὶ σταθμῶν λογαριασμοὺς ὀφείλουν οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων νὰ προσξετάζωσι καὶ ἐξελέγχωσι διὰ τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

§. 33. Εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς τετάρτης τριμηνίας ἐπισυνάπτεται γενικὸς λογαριασμὸς τῆς ἐτησίου διαχείρισεως εἰς διπλοῦν ἀντίτυπον.

§. 34. Οἱ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν παρουσιαζόμενοι λογαριασμοί, ἐξελέγχονται ἀμέσως ἀπὸ τοὺς διακείμενους παρ' αὐτῇ δύο ἐπιθεωρητάς, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέγξεως αὐτῶν, ὅταν, ἀφ' οὗ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ δικαιολόγησις αὐτῶν, ἐγκριθῶσι παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γραμματείας, εἶναι προσωρινῶς ὑποχρεωτικὰ ὡς πρὸς τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

§. 35. Τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων τοῦ γενικοῦ ἐτησίου λογαριασμοῦ πάντων τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν, ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, πέμπεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, κατὰ τὰς τεθείσας παρ' αὐτοῦ προθεσμίας πρὸς ὁριστικὴν ἐξέλεξιν καὶ συμπαραβολὴν μὲ τοὺς γενικοὺς λογαριασμοὺς τῶν Κρατῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

§. 36. Οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν, καὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποζημιώσωσι τὸ δημόσιον διὰ πᾶσαν ζημίαν, τὴν ὁποῖαν ἤθελον προξενῆσαι διὰ παραβάσεων τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν.

§. 37. Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐκδοσις διπλῶν ἀποδεικτικῶν, δηλωτικῶν, διαβατηρίων ἢ ἄλλων ἐφοδιαστικῶν ἐγγράφων ἐπ' αὐδενὶ λόγῳ, οὐδ' ἀντίγραφα τῶν τοιούτων ἐγγράφων δίδονται ἀπὸ τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους εἰς ἰδιώτας ἀνευ διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

§. 38. Πᾶσα παράβασις τῶν τελωνιακῶν κανονισμῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὰς ποινάς, τὰς ὁποίας καὶ ἐπιβάλλει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

§. 39. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἔχει τὴν ἀδειαν καὶ χρεωστεῖ νὰ μεταθέτῃ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τοὺς ἀρχιφύλακας τῶν τελωνείων, ἀλλὰ πώποτε δὲν θέλει συγχωρεῖ τὴν διαμονὴν αὐτῶν εἰς τὸ αὐτὸ τελωνεῖον πλέον τῶν ἐξ μηνῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὰς ἐξετάσεις τῶν φοιτητῶν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ἀκούσαντες ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τ' ἀκόλουθα·

1. Ἐκαστος φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφ' οὗ φοιτήσῃ εἰς αὐτὸ τὸν ἀρχοῦντα διὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν σπουδὴν, χρόνον, ὅστις ὀρίζεται διὰ μὲν τοὺς ἰατροὺς καὶ νομικοὺς ὅχι ἐλλάσσω τετραετίας, διὰ δὲ τοὺς φοιτητάς τῶν ἐτέρων δύο σχολῶν ὅχι ἐλλάσσω τριετίας, καὶ ἀκροαθῇ ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ·

α. Ὅσα γενικὰ μαθήματα ἐκ τῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ὑποχρεοῦται ν' ἀκούσῃ.

β. Ὅλην τὴν σειράν τῶν εἰδικῶν μαθημάτων τοῦ ἐπιστημικοῦ πλάτους, τὸν ὁποῖον ἐνηγκαλίσθη· δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ καθυποστηρίξῃ εἰς ἐξέτασιν κατὰ μίαν τῶν παρὰ τῆς ἀνηκούσης σχολῆς πρὸς τούτο ὀρισμένων ἢ ὀρισθησομένων ἐποχῶν, διευθύνων εἰς τὸν Καθηγητὰ τῆς σχολῆς, δεκαπέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐξετάσεως, ἐγγράφον περὶ τούτου αἰτητὴν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπισυνάπτεται καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν καθηγητῶν, τῶν ὁποίων τὰς παραδόσεις ἤκουσε καὶ σύντομον βιογραφίαν ἐκαστοῦ, δηλοῦσαν κυρίως ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς μέτροι τοῦδε παιδευσίν του.

γ. Ἡ ἐξέτασις δι' ὅλους τοὺς φοιτητάς εἶναι δύο εἰδῶν· ἡ μὲν λεπτομερεστέρα καὶ ἀκριβεστέρα, διδακτορικὴ καλουμένη, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι δεκτοὶ μόνον οἱ πλήρη τετραετίαν τοῦλάχιστον φοιτήσαντες εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἡ δὲ ὀλιγώτερον λεπτομερὴς ὀνομαζομένη ἀπολυτήριος, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι δεκτοὶ καὶ οἱ πλήρη τριετίαν φοιτήσαντες ἐκ τῶν τῆς φιλοσοφικῆς καὶ Θεολογικῆς σχολῆς φοιτητῶν. Διὰ νὰ γενῇ δὲ δεκτὸς εἰς ὁποιανδήποτε τῶν ἐξετάσεων τούτων ὁ φοιτητὴς, ὀφείλει·

α. Ἄν δὲν ἀνήκῃ ἰδίως εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν καὶ δὲν μέλλῃ νὰ ἐξετασθῇ ὡς κύριος φοιτητὴς, νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ὅτι, ἠκροάσθη τὰ γενικὰ ἐκεῖνα μαθήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς πάντα φοιτητὴν ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα, τούτέστι τὴν λογικὴν, τὴν μεταφυσικὴν, τὴν ἠθικὴν, τὸ φυσικὸν δίκαιον, τὴν ψυχολογίαν, τὴν γενικὴν ἱστορίαν, τὰ στοιχειώδη μαθηματικά, τὴν πειραματικὴν φυσικὴν, καὶ ὅτι ἐξετασθεὶς εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκροάσεως ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀνήκοντος καθηγητοῦ, ἡ ἐξετασθεὶς διὰ μιᾶς μετὰ τὴν ἀκρόασιν ὅλων αὐτῶν ὑπὸ πάντων ὁμοῦ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν, ἔδειξεν ὅτι κατέχει ἀρκούντως τὰ ρηθέντα μαθήματα.

β. Νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὰ τῶν ἀνηκόντων καθηγητῶν, ὅτι ἠκροάσθη ἐπιμελῶς ὅλα τ' ἀναγκαῖα μαθήματα, ὅσα συναπαρτίζουσι τὴν ἰδιαίτεράν του ἐπιστήμην, ἢ ἔχοντα πλησιεστάτην σχέσιν πρὸς αὐτὴν εἶναι ἰδίως δι' αὐτὴν ἀναγκαῖα· καὶ πρὸς τούτοις ἂν μὲν εἶναι θεολόγος ἢ νομικὸς, ἰδίως τὴν κλασικὴν φιλολογίαν, καθόσον εἶναι εἰς αὐτὸν ἀναγκαῖα, ἂν δ' ἀνήκῃ εἰς ἄλλην σχολὴν, τὴν γενικὴν φυσικὴν ἱστορίαν.

ΑΘΗΝΑΙ

11. Εἰς τοὺς ἀποπερατώσαντας τὸν ὠρισμένον χρόνον τῆς ἀκαδημαϊκῆς τῶν φοιτήσεως καὶ τὴν σειράν τῶν μαθημάτων τῶν, μὴ θέλοντας δὲ νὰ ἐξετασθῶσι καὶ ἔτι εἰς τοὺς ἀποφοιτῶντας πρὸ τοῦ ὠρισμένου χρόνου τῆς φοιτήσεως, δίδεται κατ' αἰτησίν τῶν ἀποδεικτικὸν εἰς τὸ ὅποιον σημειοῦται ὁ χρόνος τῆς φοιτήσεως, ἢ κατ' αὐτὴν ἐπιμέλεια καὶ διαγωγή, τὰ μαθήματα ὅσα κατὰ τὰ ἰδιαίτερα ἀποδεικτικά τῶν καθηγητῶν ἤκουσαν, καὶ τὸ ἐξαγόμενον τῆς φιλοσοφικῆς προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως, ἢ τῶν καθ' ἑκάστον μάθημα ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας τυγχόν ἑκάμει φέρει δὲ τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο τὰς αὐτὰς ὑπογραφάς, ὡς εἰς τὸ ἄρθρ. 1 καὶ τὴν μικρὰν τοῦ Πανεπιστημίου σφραγίδα.

12. Οἱ φοιτήσαντες καὶ διδασκόμενοι εἰς ξένα πανεπιστήμια καὶ μὴ ἔχοντες διδακτορικὸν ἢ ἀπολυτήριον δίπλωμα, ἔχοντες δὲ χρεῖαν ἢ ἄλλως θέλοντες νὰ λάβωσι τοῦτο ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ, ὑποβάλλονται εἰς τὰς αὐτὰς, ὡς ἀνωτέρω, ἐξετάσεις, ἀφ' οὗ πρῶτον παρουσιάσωσιν ἀπόδειξιν, ὅτι μετέβησαν εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν σπουδὴν δεόντως προπαρασκευασμένοι, καὶ ὅτι φοιτήσαντες εἰς τι πανεπιστήμιον τὸν ἀπαιτούμενον τῆς φοιτήσεως χρόνον, ἤκουσαν ὅλα τ' ἀναγκαῖα μαθήματα τῆς ἐπιστήμης τῶν.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίης Παιδείσεως Γραμματεία τοῦ Βασιλείου ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίης Παιδείσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐξόδων τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν γινομένων ἀνακρίσεων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ὅροι τῆς ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐκτελέσεως ποινικῆς διατιμῆσεως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰς ἀνακριτικὰς πράξεις αἰτινες ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐδρευόντων Ἡμετέρων προξενικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἐγκρίνομεν ὥστε τὰ συμβαίνοντα κατὰ τὰς ἀνακριτικὰς ταύτας πράξεις εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξοδα νὰ δικαιολογῶνται, ὅχι διὰ τῶν διατάξεων τῆς εἰρημένης διατιμῆσεως, ἀλλὰ διὰ τακτικῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς. Οἱ προξενικοὶ ὑπαλλήλοι θέλουν ἐκάστοτε συντάττει καταστάσεις περὶ τῶν ἐξόδων τῶν καὶ ὑποβάλλει αὐτὰς συνωδευμένας μ' ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἀνακριτὰς καὶ εἰσαγγελεῖς, εἰς οὓς ἀνήκει νὰ τὰς θεωρῶσι καὶ νὰ τὰς κηρύττωσιν ἐκτελεστάς, κατ' ὅσον εὖρωσι τὰ δαπανηθέντα εὐλογα καὶ αἰτιολογημένα.

Ἡ διάταξις τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου ἀπὸ 14 (26) Αὐγούστου 1836, κατ' ἣν τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας

συντασσόμενα ἔγγραφα ὑπόκεινται εἰς τὴν περιὰρὴν τοῦ λευκοῦ χαρτοῦ ὅταν παρουσιάζωνται εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου ἀρχάς, δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ μνησθέντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει γινομένων ἀνακριτικῶν ἐξόδων.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰ γενόμενα ἤδη ἄχρι τοῦδε ἐξοδα, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ὁ ἀπὸ 12 (24) Δεκεμβρίου 1841 Νόμος περὶ τῆς ἀνακριτικῆς ἐξουσίας τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταρρυθμίσεων τινῶν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι τὰ ἐπόμενα ἄρθρα τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἀπριλίου 1836 Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν γινέσονται ἐπιδιορθώσεως, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1. Τὸ γ' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθεῖ: «Ἡ ἐκτελέσις οἰκοδομῆς γενόμενης ἐναντίον τοῦ ὅρου τοῦτου θέλει μεταρρυθμισθῆαι, ἐὰν δὲ δὲν ᾖ ἐπιδεκτικὴ μεταρρυθμίσεως, θέλει καταργηθῆαι, καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περιπτώσιν οἱ ἐξοδὸν τῶν ιδιοκτητῶν.»

2. Εἰς τὸ ἄρθρ. 9 ἐδ. α' μετὰ τὴν λέξιν «πλίνθους,» προστίθεται ἡ λέξις «ὀπτάς.»

Τὸ τέταρτον δὲ ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ὅλαι αἱ οἰκίαι καὶ ὅλαι αἱ οἰκοδομαὶ θέλουν στεγάζεσθαι ἐξωθεν μὲ ὕλην μὴ ὑποκειμένην εἰς ἐμπρησμόν, οἷον κεράμους, μέταλλον, λίθους καὶ τὰ παραπλήσια.»

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 11 ἀντὶ τῆς λέξεως «πῆγματα» ἀντικαθίσταται ἡ λέξις «ἰκρίσματα» καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως «τάφρους» ἡ λέξις «λάκκους.»

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἰουνίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐφετεινοῦ Β'. δεκάτου τῶν διατηρουμένων, καὶ τῆς ἐφετεινῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων τοῦ Βασιλείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ ἀπὸ 5 (17) Μαΐου τ. ε.

Ἡ ἀξία τῶν ἀνωτέρω γαιῶν θέλει ἐκπεσθῇ ἀφ' ὅσα τυχόν μία ἐκάστη ἐκ τῶν διαληφθεισῶν ἀτόμων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸ ἔθνος.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Δι' ἰδικιτέρου Β. Διατάγματος ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) τ. ε. ἡ Α. Μ. εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν Ἀντωνίον Ἰγγλέσην πατέρα τοῦ εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Καρλίσκῃ πεσόντος ἐνδόξως Ταγματάρχου Ἰγγλέση ἀνάλογον μέρος γῆς, μὲ τὸν ὅποιον ἔφερε βαθμὸν, κατὰ τὰς Π. Πάτρας, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 20 (1 Ἰουνίου) 1834 Γ. Β. Διατάγματος.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ καταδιώξεως τῶν ἀκρίδων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ φθοροποιὰ μάστιξ τῆς ἀκρίδος, ἐπισκίασα ἐσχάτως μάλιστα εἰς τὰς πλείονας ἐπαρχίας τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου εἰς μέγα ἀριθμὸν, ἐπαπειλᾷ μεγίστην ἐπὶ τὰ προϊόντα τῆς γῆς, θέλοντες νὰ ἐνισχύσωμεν τὰ μέχρι τοῦδε ληφθέντα πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ μέτρα, καὶ ν' ἀπαλλάξωμεν τοὺς ἀγαπητοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς ὀλεθρίους συνεπείας τοῦ δεινοῦ τούτου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν § 29 τοῦ περὶ καθηκόντων τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τοῦ Κράτους Διατάγματος, ἀποφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς:

Α'. Ἡ καταδιώξις καὶ ἐξολόθρευσις τοῦ φθοροποιοῦ ἐντόμου τῆς ἀκρίδος θέλει ἐνεργηθῇ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν δημοτῶν, ἐπιβαλλομένης ἐξ ἴσου εἰς ὅλους παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς· καθ' ὅσον δὲν ἐξαίρουνται διὰ τοῦ ἀρθρ. 36 τοῦ περὶ δήμων Νόμου.

Β'. Ἐκαστος δημοτὴς ὀφείλει ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς νὰ συνάξῃ καὶ παραδώσῃ τὸ ὀρισθὲν παρ' αὐτῆς ποσὸν τῶν ἀκρίδων εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὸ ἔργον τοῦτο.

Εἶναι δὲ ἐλεύθερος ἕκαστος νὰ συνεισφέρῃ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μερίδα δι' ἄλλου.

Καὶ κατὰ τὰς δύο δὲ περιπτώσεις εἶναι ὑπόχρεως ὁ δημοτὴς νὰ παραδίδῃ καθ' ἐκάστην ἀνάλογον ποσὸν τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ μερίδος.

Γ'. Ἄν τις ἀρνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν κατὰ τὰ προηγούμενα ἀρθρα ὑποχρέωσίν του, ἡ δὲν παραδώσῃ τὸ ἀναλογούν ποσὸν τῆς ἡμέρας, ὁ δήμαρχος ἐπιφορτίζει τὴν ἐπιούσαν εἰς ἄλλον τὸ χρέος τοῦτο δαπάνη τοῦ ἀρνούμενου ἢ ἀμελοῦντος.

Ἡ ἀντιμισθία τοῦ ἀντικαταστάτου κανονίζεται ἐκάστοτε παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κατὰ λόγον τοῦ ποσοῦ τῶν ἀκρίδων, τὸ ὅποιον δύναται τις νὰ συνάξῃ ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας σχετικῶς ὡς πρὸς τὴν πληθὺν καὶ ἡλικίαν τῶν ἀκρίδων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐνατῶν.

Δ'. Ἄν διὰ τῆς ἐπιβληθείσης ἀπαξ προσωπικῆς ἐργασίας δὲν κατορθωθῇ ἡ ἐξάλειψις τῶν ἀκρίδων, ἡ προσωπικὴ ἐργασία ἐπιβάλλεται ἐκ νέου μέχρι τῆς παντελοῦς ἐξοντώσεως αὐτῶν.

Ε'. Αἱ αὐταὶ ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλονται συγχρόνως κατὰ διαταγὴν τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ εἰς τοὺς δημότας τῶν ὁμόρων δήμων, ὅσας εἰς τὴν περιφέρειαν δήμου τινὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀκρίδων ᾗναι τοσοῦτος, ὥστε ἡ ἐξάλειψις αὐτῶν ἀποβαίνει ἀδύνατος διὰ μόνης τῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων αὐτοῦ.

ΣΤ'. Οἱ ἀρνούμενοι ἢ ἀμελοῦντες θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀντιμισθίας τοῦ ἀντικαταστάτου πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, καὶ ἐὰν δὲν ᾔθελε πραγματοποιηθῇ ἡ ἀντικατάστασις· ἐκτὸς δὲ τούτου θέλουν καταδιώκεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἀρθρον 634 τοῦ ποιν. Νόμου.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ταχίστην δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Μαΐου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως Ὑπουργείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις, τὰς ὁποίας ὁ κύριος Ἀδολφὸς Τόσχε ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν Μας ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐν Μασσαλία συνεταιρῶν του, περὶ συστάσεως Ὑπουργείου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Θέλοντες νὰ ἐνισχύσωμεν τοὺς ἐργολάβους τούτους εἰς τὴν συστάσιν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπωφελοῦς τούτου καταστήματος· ἐπὶ τῇ κοινῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀποφασίσσαμεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρ. 1.

Χαρίζεται εἰς τὸν κύριον Α. Τόσχε καὶ συντροφίαν ἀτέλεια τῶν δικαιωμάτων τοῦ τελωνίου δι' ἓν ἔτος ἐπὶ τῶν ἐργαλείων καὶ τοῦ ἀκατεργάστου ὑλικοῦ, ἅτινα ᾔθελον εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐν Καρύστῳ ἀνεγερησομένου Ὑπουργείου των.

Ἄρθρ. 2.

Ἀπαλλάττονται δι' ἓν ἔτος τῶν τελωνιακῶν τελῶν τὰ ὑέλιννα προϊόντα τοῦ ρηθέντος καταστήματος, ὅσας μετακομίζονται διὰ θαλάσσης ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς εἰς ἄλλους λιμένας καὶ τόπους τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. 3.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς προηγούμενοις ἀρθροῖς 1, 2, θέλουν ληφθῇ τὰ ἀρμόδια μέτρα, ὥστε νὰ ἀπομακρυνθῇ πᾶσα κατάρχησις.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καθ' ὅσον εἰς ἐκάστην ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν
Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

μάτων υπερβαίνοντων κατὰ τὴν ἀξίαν τὸ χρέος, ἐπὶ τῇ παραδο-
χῇ τῶν ἀρμοδίων Διοικητῶν, Οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων καὶ Τα-
μιῶν, οἵτινες κηρύττονται προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὸ ἀδιαφι-
λονεῖκτον τῶν ὑποθηκευμένων κτημάτων καὶ διὰ τὴν ἐκτίμησιν
αὐτῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ἐκαστον χρέος τῆς κατηγορίας τοῦ πρώτου ἄρθρου, καὶ διὰ
τὸ ὅποιον ὑπάρχουσιν αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ δευτέρῳ ἐξασφαλίσεις θέ-
λει διαيرهθῇ εἰς εἴκοσιν ἴσας δόσεις πληρωτέας δις κατ' ἔτος
τὴν 1 Μαρτίου καὶ τὴν 1 Ἰουλίου, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὴν 1
Μαρτίου 1843.

Εἰς τὰς δόσεις ταύτας συμπεριλαμβάνεται ἐν εἴδει χρεωλυσίῳ
καὶ ὁ τόκος ὁ ἀναλογῶν εἰς τὸ μὴ ἀποβεσθὲν εἰσέτι μέρος τοῦ
ἀρχικοῦ χρέους.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ λαμβάνοντες τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας ὀφειλέται θύνανται
νὰ ἐξοφλήσωσι καὶ πρὸ τῶν προθεσμιῶν τὰς δόσεις των, ἢ καὶ νὰ
προπληρώσωσι μέρος αὐτῶν ἐκπιπτομένου κατὰ τὴν περίστασιν
ταύτην ἀναλόγου μέρους τοῦ τόκου.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰσπρακτέαι
ποσότητες θέλουν θεωρηθῇ ὡς ἑκτατα ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ
ἔτους, εἰς τὸ ὅποιον λήγουσιν αἱ νέαι προθεσμίαι.

Ἄρθρ. 6.

Τ' ἀνωτέρω ἐπιεικῇ μέτρῳ δὲν θέλουν ἐφαρμοζέσθαι εἰς τοὺς
ὀφειλέτας ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἔσπευσαν ἐντὸς δύο μηνῶν μετὰ
τὴν ἐν τῷ ἀνήκοντι δῆμῳ γενησομένην δημοσίευσιν τοῦ παρόν-
τος Διατάγματος, νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ δημόσιον, συμφώνως με-
τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου δευτέρου, οὔτοι θέλουν καταδικάζεσθαι
ἐν ὅλῳ τῶν νομίμων μέσων, καὶ ἀνεῦ περαιτέρω συγκαταβάσεως.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Γραμματεία τῆς Ἐπικρα-
τείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος
Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Ἰουνίου 1842.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοδίων ἐπὶ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ὁδοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 17 Μαρτίου τ. ε. πρᾶξιν τοῦ δη-
μοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηνῶν περὶ ἐπιβολῆς διοδίων ἐπὶ τῆς ἐξ
Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἀγούσης δημοτικῆς λιθοστρώτου ὁδοῦ πρὸς
ἀπάντησιν τῶν διὰ τὴν διατήρησιν αὐτῆς ἀπαιτούμενων ἐξόδων.

Θεωροῦντες ὅτι οἱ ὑπάρχοντες πόροι τοῦ ρηθέντος δῆμου δὲν
ἐξαρκοῦσι καὶ εἰς τὰ διὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἀπαιτούμενα ἐξόδα,
ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμα-

τείας καὶ συμφώνως μετὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ περὶ
δήμων Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν νὰ εἰσπράττῃ διόδια
ἐπὶ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἀγούσης ὁδοῦ ἐπὶ τρία ἔτη ἀρχό-
μενα ἀπὸ τῆς 1 τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου τ. ε.

Τὰ διόδια ταῦτα προσδιορίζονται εἰς πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου
ζώου.

Β'. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν
πληρωμὴν τῶν διοδίων ζῶα εἶναι οἱ χρήσιμοι εἰς ἱππασίαν ἵπποι,
τὰ ὑποζύγια καὶ πᾶν εἶδος φορτηγοῦ ζώου μεταβαίνοντος ἀπὸ
Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ ἢ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διοδίων.

1. Οἱ ἵπποι τῆς Αὐλῆς.

2. Οἱ ἵπποι τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήτει Ἀντιπροσώ-
πων τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν.

3. Οἱ ἵπποι τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ ἱππικοῦ, τῶν ζευγιτῶν
καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

4. Ὅλα τὰ διερχόμενα τὴν ὁδὸν ζῶα διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς
τὴν ἐξοχὴν πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν καὶ συγκομιδὴν τῶν
καρπῶν.

Γ'. Τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ τῶν διοδίων χρήματα θέλουν χρη-
σιμεύει ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ διὰ τὴν διατήρησιν καὶ βελτίωσιν
τῆς ρηθείσης ὁδοῦ ἀπαιτούμενα ἐξόδα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν μη-
χανικῶν διοριζομένου παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμα-
τείας, ὁ δὲ δῆμος, ὑποχρεοῦται νὰ συμπληρώσῃ κατὰ προτίμη-
σιν τὸ ελλείπον τῶν ἐξόδων τούτων ἐκ τῶν ἄλλων δημοτικῶν
πόρων, ὅταν ἐκ παρουσιασθῇ τοιαύτη ἀνάγκη.

Δ'. Τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης προκαταβλη-
θέντα ἀπὸ τοῦ δημοσίου κεφάλαια, καθὼς καὶ τὰ μέχρι τοῦδε
πληρωθέντα γὰρ τῆς διατηρήσεως αὐτῆς ἐξόδα θέλουν ἀποδο-
θῇ (βαρυνθῶν εἰς τὸ δημόσιον παρὰ τοῦ δήμου ἀνεῦ τόκου ἐκ
τῶν περισσευομένων τῶν διοδίων, ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ χρήσεως
τῶν ὁποίων θέλει ἐνεργεῖ διὰ τοῦτο ἡ διοίκησις Ἀττικῆς ἰδιαί-
τερον ἐλεγχον.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν ἀνατί-
θεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν

Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διανομῆς τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 32 καὶ 33 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν
συμβουλίων Νόμου, θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ ὀρισθῶσιν ἐπὶ τῷ
ἀκριδέστερον αἱ βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει θεμελιῶσθαι ἡ
διανομὴ τῶν ἐπαρχιακῶν φόρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέ-
ρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν

στὴς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἐναρξίς τοῦ θέρους.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίζονται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 25.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἄδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ παρουσίας τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστής δὲν ᾔθελε τὴν δώσει ἐντὸς 24 ὥρων, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἀλώνισῃ, λυχνίσῃ, καρπολογήσῃ ἢ κοπάνισῃ. Ἐπίσης ἔχει τὴν ἄδειαν ὁ φορολογούμενος νὰ ἀποσφαγίσῃ τοὺς ἀλωνισμένους καρπούς του, ὅταν ὁ ἐνοικιαστής προσκληθῇς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἤθελεν ἀναβάλλει ἐπὶ 24 ὥρων μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ τοὺς μετρήσῃ, πλὴν ἀπαιτεῖται εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν νὰ ζητήσῃ προηγουμένως ὁ φορολογούμενος τὴν παρουσίαν τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ παρέδρου καὶ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων, οἱ ὅποιοι λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ μέτρημα. Ἐπομένως ὁ ἱερεὺς καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ πάρεδρος, ἐκδίδει ἀπόδειξιν εἰς τὸν φορολογούμενον, ὅτι ἐμετρήθη τὸ ἀλώνι του, σημειῶν εἰς ταύτην ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τοῦ μετρηθέντος προϊόντος. Τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ὑπογράφοντες ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ πάρεδρος καὶ οἱ δύο μάρτυρες, ἐγγχειρίζουν εἰς τὸν φορολογούμενον ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς πέμπεται εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις τὸ κοινοποιεῖ εἰς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἐὰν κατὰ τὰς ἀνωτέρω δύο περιπτώσεις τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οὗτος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ δὲν ᾔθελεν εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, πιστοποιεῖται τοῦτο παρὰ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου κάτωθεν τῆς κλίσεως καὶ ἐπιστρέφεται αὕτη εἰς τοὺς φορολογουμένους δυναμένους τότε νὰ ἐνεργήσωσι τὴν συγκομιδὴν, ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων ἢ νὰ προσβῶσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἱερέως, ἢ δημάρχου, ἢ παρέδρου καὶ τῶν δύο μαρτύρων εἰς τὴν ἀποσφαγίσιν καὶ τὸ μέτρημα τῶν καρπῶν.

Ἐὰν ὁ ἱερεὺς, ὁ δήμαρχος, ἢ ὁ πάρεδρος, ἀποποιηθῶσι καὶ οὐ τοι τὴν παρουσίαν των, συνδρομὴν, ἢ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀποδείξεως, ὑποβάλλονται εἰς ποινικὴν ἐπὶ ἀρνήσει ὑπηρεσίας κατὰ δῶξιν, οἱ δὲ φορολογούμενοι δύνανται νὰ προσβῶσιν εἰς τὰς περὶ τῶν ὁ λόγος ἐργασίας των φροντίζοντας νὰ ἔχωσιν ἀποχρώσας ἀποδείξεις τόσον περὶ τῆς ἀρνήσεως ταύτης, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐνοικιαστής παρὼν τυχὸν εἰς τὸ χωρίον ἠρνήθη τὰς ζητηθείσας ἀδείας.

Ἄρθρ. 26.

Ἡ παράδοσις τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἀνωτέρω άρθρου τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ περίπτωσις τοῦ ἐπομένου, μετὰ πρόστιμον 3 — 5 δραχμῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 27.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων ᾔθελεν συγκομίσαι λαθρέως, ἢ κρύψει προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκρύβῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ἢ δι' ὅποιονδήποτε τρόπον προσπαθῇ ν' ἀποστερήσῃ τὸν ἀρμοδίον ἐνοικιαστήν ἢ ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου τῶν ὀφειλομένων φόρων, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μετὰ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἀνακάλυψις τῆς ὑπεξαίρεσεως ἐγένει, ἐπὶ προσόδων εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμόν τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς τὸ ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ιδιώτης ᾔθελεν εἶσθαι οὗτος, εἴτε φύλαξ, ἢ ὑποεπιστάτης τῆς εἰσπράξεως, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημοσίον τῶν νομίμων φόρων. Ἡ ὡς ἀνωτέρω ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει κα-

ταγινώσκεισθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα· αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων. Ἡ ἐνώπιον τούτων ἀγωγὴ δύναται νὰ κινηθῇ καὶ πρὸ τῆς ποινικῆς καταδιώξεως· ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ ἢ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲ ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου. Ἡ ἀνάκρισις τῶν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερομένων παρανομημάτων θέλει ἐκτελεῖσθαι ἀπὸ τοὺς Δημάρχους ἢ δημοτικούς Παρέδρους ἢ τοὺς λοιποὺς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐκτελεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας. Θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτὴν ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

Ἄρθρ. 28.

Περὶ τῶν εἰδὸς λαμβανόμενων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰδὸς λαμβανόμενων ἐγκτητικῶν φόρων λαμβάνεται ὡς ἀκολούθως.

α'. Τῶν μὲν ἀσταχυοφόρων γεννημάτων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου μετρούμενων διὰ τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων. Ἡ ῥόβη, λαθούρια καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουσιν ν' ἀφίνουν εἰς δεμάτια, φορολογοῦνται κατὰ θημονίαν ἢ εἰς δεμάτια.

β'. Ὁ ἀραβόσιτος ὅστις κοπανίζεται ἀμέτῳς δεκατίζεται ἔνα κοπάνισμα, ὁ δὲ μένων προσωρινῶς ἀποκοπάνιστος δεκατίζεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους· ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἐνὸς κοφίνου μετὰ τῆς σφραγίδας τοῦ Δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου. Τὸ δὲ κοφίνιον παρακατατίθεται ῥητῶν προσδωρίζει ἡ δημοτικὴ ἀρχή. Ἀποῦ δὲ ἐξηραθῇ ὁ ἀραβόσιτος ἀνοίγεται τὸ ἐπισφραγισμένον κοφίνιον, ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας, κοπανίζεται, ἐντὸς σακκίου, καθαρίζεται, ζυγίζεται, καὶ ἀκολούθως ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος ν' ἀλώνισῃ, λυχνίσῃ, ἢ κοπανίσῃ δι' ἰδιαίτερων του ἐξόδων.

γ'. Τὰ ὄσπρια, οἷον ὀρύζια, κίμηνον, σίσυμιον κτλ. δεκατίζονται ξηρά, μετρούμενα, ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον.

δ'. Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἢ εἰς ἐλαίας ἀλατισμένας, ὅταν αὐταὶ χρησιμεύουν διὰ φαγί.

ε'. Τὰ σῦκα τῆς Μεσσηνίας καὶ Καλαμῶν, ὅσα ξηραίνονται διὰ ν' ἀποταμιευθῶσιν ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον, ὅπου ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀποταμιεύονται.

ς'. Τὰ κουκκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινούς μαγγάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπὶ ἐκτιμήσει ἐὰν συμφωνήσωσιν ὅτε ἐνοικιαστής καὶ φορολογούμενος.

ζ'. Τὰ δὲ ἰδιαίτερα δασικὰ προϊόντα φορολογοῦνται κατὰ τὰς ἰδιαίτερας διατάξεις τῶν Νόμων.

Ἄρθρ. 29.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ στοιχ. α, β, γ, ὅταν οὗτοι λαμβάνονται εἰς εἶδος, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ προμηθεύσῃ ἐξ ἰδίων τῆς ἐξόδων ἡ κοινότης ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν καταλλήλων ἀποθηκῶν ἢ καλυβῶν τοῦ χωρίου. Ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι διαστήματος πέντε ὥρων, διὰ δὲ τὸ παραιτέρω διάστημα, τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει καὶ πάλιν νὰ τοὺς

ἀπέλθει ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας χωρὶς νὰ ἐφοδιασθῇ με τοιαῦτα ἔγγραφα καὶ με δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς, ὑποβάλλουν τὸν πλοίαρχον εἰς πρόστιμον 30—100 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 42.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρος λιμενάρχης καὶ ὑγειονόμος διὰ νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτοὺς χρέη, ἀναπληροῖ τὸν ὑγειονόμον ὁ λιμενάρχης καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἐὰν δὲ οὔτε ὑγειονόμος, οὔτε λιμενάρχης ὑπάρχῃ διωρισμένος, ἀναπληροῖ αὐτοὺς ἡ δημοτικὴ ἀρχή.

Β'. Διὰ ξηρᾶς

1. Εἰσαγωγή.

Ἄρθρ. 43.

Ἐμπορος ἢ ἀγωγιάτης εἰσάγων πραγματείας διὰ ξηρᾶς, ὀφείλει ἅμα φθάσῃ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτηρίον νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἐπιστάτην λεπτομερῆ διασάφησιν κατ' εἶδος, ποιὸν καὶ ποσὸν αὐτῶν (βάρους ἢ μέτρον) ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης διασάφησεως ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου θέτει τὸ « ἐθεωρήθη » ἐπικυρῶν αὐτὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του καὶ σημειῶν ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τοιούτου ἔγγραφου αὐξοῦντα ἀριθμὸν, καταχωρεῖ αὐτὸν εἰς βιβλίον κρατούμενον ἐπίτηδες παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως διευθύνει αὐτὰ πρὸς τὴν τελωνιακὴν ἀρχήν.

Ἄρθρ. 44.

Πρὶν δώσῃ τὴν ἄδειαν τῆς εἰσαγωγῆς, ὀφείλει ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ εἰσκομιζόμενα ἐμπορεύματα καὶ νὰ παραβάλλῃ αὐτὰ μετὰ τὴν διασάφησιν, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 19 καὶ 28 ὁρισθέντα.

Τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην δύναται νὰ κάμῃ ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ ἐν ὅσῳ ἀκόμη τὰ ἐμπορεύματα εὐρίσκονται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτηρίον.

Ἄρθρ. 45.

Εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἐπιβάλλονται κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ τὰ αὐτὰ χρέη καὶ καθήκοντα, ὅποια ἐπιβάλλει τὸ ἀρθρ. 36 εἰς τὸν ὑγειονόμον.

2. Ἐξαγωγή.

Ἄρθρ. 46.

Πᾶς ἔμπορος ἢ ἀγωγιάτης μέλλων νὰ ἐξάξῃ ἐμπορεύματα διὰ ξηρᾶς, εἴτε ὑποκείμενα εἰς τελώνιον, εἴτε μὴ, ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον κατὰ ξηρὰν τελωνεῖον διασάφησιν λεπτομερῆ, καὶ νὰ ἐφοδιασθῇ, ἀφοῦ πληρώσῃ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον τελώνιον, μετὰ δηλωτικὸν θεωρημένον παρὰ τοῦ ὑγειονόμου. Πρὶν δώσῃ ὁ τελωνὴς τὸ δηλωτικὸν καὶ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξαγωγῆς, ὀφείλει νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐμπορεύματα καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ ἀρθροῦ 28.

Ὁ ὑγειονόμος ἔχει τὰ αὐτὰ χρέη καὶ καθήκοντα ὡς πρὸς τὴν ἐξέλεγχιν τῶν ἐμπορευμάτων, ὅποια τὰ ἀρθρα 39, 38 καὶ 40 ἐπιβάλλουν εἰς τὸν λιμενάρχην.

Γ'. Διατάξεις ἐφαρμοζόμεναι ἐπὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς διὰ θαλάσσης καὶ διὰ ξηρᾶς.

Ἄρθρ. 47.

Πᾶσα εἰσαγωγή ἢ ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων, ἢ ἀπλῇ ἀποδίδασις εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ ἐπιβίβασις εἰς πλοῖον, πρέπει νὰ γίνεταί ἐν γνώσει καὶ μετὰ γραπτὴν ἄδειαν τῶν προϊσταμένων τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν διὰ τῶν διωρισμένων θέσεων καὶ εἰς τὰς διωρισμένας ὥρας· ἄλλως θεωρεῖται ὡς λαθρεμπόριον καὶ ὑποβάλλεται τὸ ἐμπόρευμα εἰς ὀκταπλοῦν τελώνιον.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται, καθόσον ὁ παρὼν Νόμος δὲν ὁρίζει ῥητῶς ἄλλως πως, καὶ ὅστις ἤθελε καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον στερήσει δολίως τὸ δημόσιον τῶν ὀφειλομένων τελῶν, ἐὰν ᾖ ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐλευθέρων τέ-

λους ἐμπορευμάτων, ὑποβάλλεται ὁ κομιστὴς εἰς πρόστιμον ἀπὸ 20 μέχρις 100 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 48.

Ὅστις ἐκ τῶν πλοίαρχων, κυβερνητῶν, ἐμπόρων, ἢ ἀγωγιάτων παραβαίνει τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς ὁρισθέντα περὶ ἀκριβοῦς δηλώσεως τῶν εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, τιμωρεῖται μετὰ πρόστιμον ἀπὸ 20—100 δραχμ. ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ᾖ ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ἐλευθέρων τελωνίου.

Ἄρθρ. 49.

Ἐὰν πλοίαρχοι, ἢ κυβερνήται, ἔμποροι, ἢ ἀγωγιάται ὀφείλοντες νὰ ὑπογράψωσιν εἰς βιβλία, ἢ εἰς τὰς διδομένας ἀπ' αὐτοῦς δηλώσεις, ἢ διασαφῆσεις δὲν ἤξεύρωσι νὰ γράψωσι, προσκαλεῖται παρὰ τῶν ἰδίων τρίτος τις γνωρίζων νὰ γράψῃ καὶ ὑπογράψῃ ἀντ' αὐτῶν. Οἱ προϊστάμενοι τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν ὑγειονόμοι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες ἤθελον παραδεχθῇ δηλώσιν ἢ διασάφησιν ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ὑπογραφῆς, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον 25—100 δραχμ. ἐκτὸς περαιτέρω ποινικῆς καταδίωξεως, ἂν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο λόγος.

Ἄρθρ. 50.

Ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὅτι ἐλλεῖπει ἢ ὅτι ὑπάρχει κενὸν κιβώτιον, δέσμη, βαρέλιον, ἢ ἄλλο τι δοχεῖον ἐκ τῶν δηλωθέντων, θέλει πληρῶνεσθαι ἀπλοῦν τελώνιον διὰ τὸ ἐλλεῖπον, θεωρουμένου τοῦ δοχείου, ὡς ἐκ τῶν μεγίστων τοῦ εἶδους του καὶ περιεκτικῶς τῆς ἀριστερᾶς ποιότητος τοῦ ἐμπορεύματος, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ δηλωτικὸν περιεῖχε τὸ δοχεῖον· ἐὰν δὲ εἰς τὸ δηλωτικὸν δὲν σημειῖται μήτε τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορεύματος, τότε ὑποτίθεται, ὅτι τὸ ἐλλεῖπον ἢ τὸ κενὸν δοχεῖον, βαρέλιον καὶ λ. π. περιεῖχε τὸ πολυτιμώτερον ἐξ ἐκείνου τοῦ εἶδους τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὅποια συνήθως τίθενται εἰς τοιαῦτα δοχεῖα, βαρέλια καὶ λ. π. κατὰ τὴν ἐπαχὴν ἐκείνην εἰς τὸν λιμένα, ὅθεν τὸ πλοῖον ἐφόρτωσεν.

Ἄρθρ. 51.

Ἡ χρηματικὴ ποινὴ τοῦ λαθρεμπορίου θέλει λαμβάνεσθαι ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ λαθρεμπορευμένου ἐμπορεύματος, καὶ ὅταν ἡ ποινὴ αὕτη ὑπερβαίνῃ τὴν ἀξίαν τοῦ προκειμένου, ἢ ὅταν τὸ ἐμπόρευμα αὐτὸ δὲν εὐρεθῇ, πάντες οἱ συνένοχοι τοῦ λαθρεμπορίου εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι διὰ τὴν πληρωμὴν ὅλης τῆς ποινῆς, ἢ τοῦ ὑπερβαίνοντος τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματος μέρους αὐτῆς, καὶ ἂν ἤθελον ἐγκαταλείψῃ αὐτό.

Ἄρθρ. 52.

Οἱ κύριοι τῶν ἐμπορευμάτων εἶναι πάντοτε πολιτικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις τῶν ἐπιτρόπων, παραγγελιοδόχων, ὑπηρετῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 53.

Εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ προβλεπομένας περιστάσεις οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τελωνεῶν ἐπιβάλλουν τὸ πρόστιμον, ἀλλὰ χρεωστοῦν ν' ἀναφέρουν ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν, ἣτις δύναται νὰ ἐγκρίνῃ, ἐλαττώσῃ, αὐξήσῃ, ἢ καὶ ἀπορρίψῃ τὸ πρόστιμον, δύναται δὲ νὰ ἐπιβάλῃ καὶ αὕτη τὸ πρόστιμον αὐτεπαγγέλτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. 54.

Αἱ περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καθ' ὅλα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους διὰ θαλάσσης μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρ. 55.

Διὰ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς καὶ τὰ πρὸς γεωργίαν καὶ κρεοπωλίαν (τροφὴν) ζῶα, τὰ ὅποια ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφε-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμού του Κ. Γ. Κ. Τισαμενού ως προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ευχαριστούμεθα να διορίσωμεν και διορίζομεν τον μέχρι τουδε Διευθυντήν της Γραμματείας των οικονομικών Κύριον Γ. Κ. Τισαμενόν πρόεδρον του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Ο επί των Οικονομικών Γραμματεὺς της Επικρατείας επιφορτίζεται την εκτέλεσιν και δημοσίευσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις, την 10 (22) Νοεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ο επί των Οικονομικών Γραμματεὺς Ν. ΣΙΑΗΒΕΡΓΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί των αποφάσεων της Κυβερνήσεως επί πράξεων των επαρχιακών συμβουλίων αφορώσων τὸν δικαστικόν Κλάδον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α.

1. Ἡ αἴτησις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Τριφυλίας, τοῦ νὰ συστηθῇ καὶ ἕτερον εἰρηνοδικεῖον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, τοῦ ὁποῖου ἡ δικαιοδοσία ν' ἀπκοτίζεται ἀπὸ τὸν δῆμον Φλεσσιιάδος δὲν δύναται νὰ γενῇ δεκτὴ δι' οὓς λόγους τὰ μειοψηφοῦντα μέλη τοῦ αὐτοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐπρότειναν ὅτι τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦτο δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ μὲ μόνον τὸν δῆμον Φλεσσιιάδος ὅστις διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος ὑπῆλθη εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Ἐράνης καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄλλην αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου νὰ ὑπαχθῇ ὁ δῆμος Τριπύλης εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον Κυπαρισσίας, τοῦτο ἐνηργήθη ἤδη διὰ τοῦ ἄνω μνησθέντος Ἡμετέρου Διατάγματος.

2. Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ γενῇ δεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ αὐτοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου περὶ μεταθέσεως τῆς ἑδρας τοῦ πρωτοδικείου Καλαμῶν εἰς Κυπαρισσίαν, διότι α) ἡ πόλις τῶν Καλαμῶν ἔχει περισσοτέραν ἐμπορικὴν κίνησιν καὶ ὡς ἐκ τούτου πλείονας σχέσεις μὲ τοὺς παρακειμένους τόπους παρὰ τὴν Κυπαρισσίαν, β) διότι προστεθείσης ἤδη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδικείου τούτου ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου, ἡ σημερινὴ ἑδρα τοῦ πρωτοδικείου εἶναι ὡς πρὸς τὰ μέρη τῆς δικαστικῆς ταύτης περιφερείας ἀσυγκρίτως κεντρικωτέρα παρὰ τὴν Κυπαρισσίαν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου περὶ συστάσεως ἰδιαίτερου εἰς Κυπαρισσίαν πρωτοδικείου διετάξαμεν νὰ μᾶς καθυποβληθῶσιν αἱ ἀνήκουσαι πληροφορίαι διὰ ν' ἀποφασίσωμεν περὶ αὐτῆς.

3. Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Μαντινείας περὶ τῆς ἐν Τρίπολιν μεταθέσεως τοῦ ἐν Νκυπλίῳ ἐφετείου, δὲν δύναται νὰ γινῇ ἡ προσήκουσα ἀπόφασις πρὶν τῆς ζητηθείσης γνωμοδοτήσεως ἐπαρχιακῶν τινῶν συμβουλίων ὡς πρὸς ζήτημα συνεχόμενον μετ' αὐτῆς.

4. Ὡσαύτως δὲν δύναται νὰ γενῇ δεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Παρνασσίδος τοῦ νὰ μετατεθῇ ἡ ἑδρα τοῦ πρωτοδικείου Λαμίας εἰς Ἀμφισσαν, διότι εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους συμφέρει νὰ εὐρίσκηται παρὰ τὴν ὀροθετικὴν γραμμὴν, ὅπου συνήθως συρρέουσιν οἱ ζητοῦντες νὰ ὑπεκφύγῃσι διὰ τῆς δραπετεύσεως τὰς νομίμους καταδιώξεις κακούργοι, δικαστήριον πρωτοδικῶν, καὶ ἡ μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένη ἐντονωτέρα ἐνέργεια τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας.

5. Ἡ αἴτησις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Εὐρυτανίας τοῦ νὰ διορισθῇ ἰδιαίτερον εἰρηνοδικεῖον διὰ τοὺς δῆμους Ἀγραίων, Παρχαμπυλίων καὶ Ἀπεραντίων ἐξεπληρωθῇ διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου ε. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος.

6. Ἡ αἴτησις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Οἰτύλου περὶ τοῦ νὰ ὑπαχθῇ δικαστικῶς ἡ ἐπαρχία αὕτη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐν Καλαμῶν πρωτοδικείου ἐνεργήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 1 (13) Αὐγούστου ε. ε. Νόμου.

7. Ἡ αἴτησις τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Ἀνδρου τοῦ νὰ διορισθῇ ἰδιαίτερος συμβολαιογράφος εἰς Κόρθιον δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ γενῇ δεκτὴ γὰρ νὰ περιορισθῶσι τὰ δικαιώματα τοῦ αὐτοῦ ὑπάρχοντος εἰρηνοδικείου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται πλέον νὰ συντηρηθῇ. Διετάξαμεν ὁμῶς νὰ μᾶς καθυποβληθῶσιν αἱ ἀνήκουσαι πληροφορίαι καὶ ἡ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενη γνωμοδότησις τοῦ ἐν Σύρῳ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὡς πρὸς τὴν ἑτέραν αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου, περὶ συστάσεως δευτέρου συμβολαιογραφείου εἰς τὸν δῆμον Ἀνδρου.

Β'.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος.

Εν Αθήναις, την 2 (14) Νοεμβρίου 1842.

Ο Θ Ω Ν.

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμοῦ καὶ ἀντιμισθίας τῶν βοηθῶν ἢ ἀναπληρωτῶν τῶν κωλυομένων διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836

«Ὁρκίζομαι νὰ διοικήσω τὰ συμφέροντα τῆς Ἑθνικῆς
» Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς τιμίως, καὶ εὐσυνειδώς, καὶ σύμφωνα
» νὰ μὲ τοὺς περὶ αὐτῆς Νόμους καὶ Κατανομοτομίας».

Ἄρθρ. 3.

Ὁ δὲ προσδιοριζόμενος διὰ τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους ὁρ-
κος, εἶναι ὁ ἀκόλουθος:

«Ὁρκίζομαι νὰ ὑπηρετήσω τὴν Ἑθνικὴν Ἑλληνικὴν Τρά-
» πεζαν τιμίως καὶ εὐσυνειδώς καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ
» αὐτῆς Νόμους καὶ Κατανομοτομίας».

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τὸ δίπλωμα τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κεντρι-
κοῦ καταστήματος καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποκαταστημάτων
πρέπει νὰ προσδιορίζεται καὶ ἡ ἀντιμισθία τῶν, στηριζομένη
εἰς τὰ ἐγκριθέντα ἐξόδα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται κατὰ τῶν ὑπαλλήλων
ἐπὶ γενικῆς ἢ μερικῆς συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 6.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι ἐπιπληξίς ἢ πρόστιμον ἐκ δραχ-
μῶν 5—100, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου κατατίθεται εἰς τὸ ταμεῖον
τῆς Τραπεζῆς πρὸς ὄφελος τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ συμβούλιον, διὰ βαρείας ἐλλείψεως, ἀναξιοῦτητα ἢ κακὴν
διαγωγὴν θέλει ἀποβάλλει τοὺς ἀπαξ διορισθέντας ὑπαλλήλους
τῆς τραπεζῆς, καὶ τοὺς ἀντικαθιστᾷ δι' ἑτέρων. Εἰς τὴν περι-
πτώσιν ταύτην ἡ Διεύθυνσις δὲν χρεωστεῖ νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους
τῆς ἀποβολῆς εἰς τὸ ἔγγραφο τῆς παύσεως.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς τὰς θέσεις τοῦ Α' λογιστοῦ, Α' ταμῆα, πρωτοκαλλιστοῦ
καὶ γραμματέως δὲν συγχωρεῖται νὰ διορίζωνται ἄνθρωποι συγ-
γενεῖς μετὰ τῶν μελῶν τῆς Διευθύνσεως μέχρι τετάρτου βαθμοῦ
εἰς εὐθείαν ἢ πλαγίαν γραμμὴν, ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδευσίας.
Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη δὲν πρέπει νὰ προσβάλλῃ εἰς τὰ μέλλον
τὰ δικαιώματα τῶν ὑπαρχόντων ὑπαλλήλων, ἂν οἱ ἀκόλουθοι
εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἐκλεγόμενοι ἤθελον εὐρεθῇ συγγενεῖς.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ Διεύθυνσις θέλει κανονίσει τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὥρας τῆς
ἐργασίας τῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ Διευθυντὴς ὑπογράφει ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Τρα-
πεζῆς, καθὼς καὶ τὰ ἐν ὀνόματι αὐτῆς γενομένα συμβόλαια, δι-
ευθύνσεις, ἐκδόσεις, ὀπισθογραφήσεις καὶ ἀποδοχὰς συναλλαγμα-
τικῶν καὶ γραμματίων.

Εἶναι ὁ ἔφορος τῆς ἀσφαλείας τοῦ καταστήματος καὶ τῆς ἐν-
τός αὐτοῦ εὐταξίας καὶ ἐπαγρυπνεῖ τὴν ἐργασίαν τῶν ὑπαλ-
λήλων.

Ὅσάκις κωλύεται νομίμως ὁ Διευθυντὴς, καὶ τὸν ἀναπληροῖ
ὁ ὑποδιευθυντὴς, ἢ ἕτερον μέλος τοῦ συμβουλίου, πρέπει νὰ γί-
νεται ἡ ἐξῆς διάκρισις εἰς τὴν ὑπογραφήν, «κωλυομένου τοῦ
Διευθυντοῦ».

Ἄρθρ. 11.

Ὅσάκις ἀπαιτεῖται ἡ πρόσκλησις ἀναπληρωτικοῦ μέλους πρὸς
συγκρότησιν τοῦ συμβουλίου τῆς Διευθύνσεως, προτιμᾶται τὸ
λαχὸν εἰς τὴν ἐκλογὴν τὰς περισσοτέρας ψήφους, καὶ, ἰσοψηφίας
οὐσῆς, τὸ πρεσβύτερον.

Ἄρθρ. 12.

Ἄν συμβῇ θάνατος εἰς δύο τακτικὰ μέλη, ἢ καὶ εἰς τὰ δύο
ἀναπληρωτικά, ἡ Διεύθυνσις συγκαλεῖ ἀμέσως γενικὴν συνέλευσιν.

Ἄρθρ. 13.

Ὅσάκις ἀπαιτεῖται ἐκτάκτως ἡ συγκάλεσις τῆς συνελεύσεως
τῶν μετόχων, ἡ ἐπὶ τούτῳ πράξις πρέπει νὰ ᾖ αἰτιολογημένη.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ γενικὰ καθήκοντα τῶν μελῶν τῆς Διευθύνσεως ὀρίζονται
ἀπὸ τὸν περὶ τῆς Τραπεζῆς Νόμον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν
λοιπὴν νομοθεσίαν ὡς πρὸς τὰ εἰδικὰ καθήκοντα, κανονίζονται
τὰ ἐξῆς.

Ἄρθρ. 15.

Διορίζονται δύο μερικαὶ συνεδριάσεις καθ' ἑβδομάδα διὰ τὰς
προεξοφλήσεις, καὶ δύο διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ δάνεια.
Αἱ γενικαὶ συνεδριάσεις γίνονται ἐκτάκτως εἰς ἄλλας ἡμέρας τῆς
ἑβδομάδος εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης συνεδριάσεως ἀκούονται πρό-
τερον οἱ ἐπὶ τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, ἐπὶ τοῦ ταμείου, καὶ
τῶν καταστίχων εἰσηγηταί, καθ' ὅσον ἔχουν νὰ προτείνουν κατε-
πεύγοντα πράγματα μετὰ ταῦτα ἀκούονται αἱ λοιπαὶ εἰση-
γήσεις.

Ἄρθρ. 16.

Εἰς ἐκάστην μερικὴν συνεδρίαν, εἰμὲν πρόκειται περὶ ὧν
ἡ εἰσηγήσις ἀνετέθη εἰς τὸν Διευθυντὴν, πρέπει νὰ παρευρίσκειται
ὁ ἴδιος. Ἄν δὲ πρόκειται περὶ δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἐνεχύρῳ,
ὁ ὑποδιευθυντὴς, τὸν ὁποῖον ὁμοῦς ὁσάκις θέλει ὁ Διευθυντὴς δύ-
νεται ν' ἀντικαταστήσῃ ὁ ἴδιος.

Ἄρθρ. 17.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου περιέχουν καὶ τὴν γνώμην τῶν
ἐτεροαγωνιούντων, γράφονται κατὰ συνέχειαν τῶν πρακτικῶν,
καὶ φυλάττονται μυστικῶς, ὑποκείμεναι εἰς μόνῃς τῆς συνελεύ-
σεως τὸν ἐλεγχον.

Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ συμ-
βουλίου.

Ἄρθρ. 18.

Διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς τὰ μέλη
τῆς Διευθύνσεως ἐνεργοῦν τὰ χρεὶ εἰσηγητοῦ ἐνώπιον τοῦ συμ-
βουλίου ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 19.

Ὁ Διευθυντὴς εἶναι εἰσηγητὴς, α) εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα τὰ
ἀναφερόμενα εἰς τὰς γενικὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, κατὰ
τὸ ἀρθρὸν 34 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ, καὶ
β) εἰς τὰς προεξοφλήσεις καὶ τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια.

Ἄρθρ. 20.

Ὁ ὑποδιευθυντὴς εἶναι ἐν τῷ συμβουλίῳ εἰσηγητὴς, α) τῶν
ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων, β) τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

Ἄρθρ. 21.

Εἰς τῶν συμβούλων ἐπιτηρεῖ τὸ ταμεῖον καὶ εἶναι ὁ εἰσηγη-
τὴς εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὸν κλάδον τοῦτον.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ ἕτερος σύμβουλος ἐπιτηρεῖ τὰ κατὰστιχα καὶ τὰς ἐργα-
σίας τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑποκαταστημάτων, καὶ εἶναι ὁ εἰση-
γητὴς ὡς πρὸς ταῦτα.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ ἐπὶ τῶν γραμματίων τῆς Τραπεζῆς εἰσηγητὴς εἶναι ὑπό-
χρεως νὰ συντάττῃ ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ εἶδους
τῶν εἰς κυκλοφορίαν προσδιορισθέντων γραμματίων, καὶ περὶ
τῆς ἀνακλήσεώς των. Αἱ τοιαῦται ἔκθεσεις, ὑπογραφομέναι παρ'
αὐτοῦ, ὑποβάλλονται εἰς τὸ συμβούλιον πρὸς γνώσιν του.

Ἄρθρ. 24.

Ὁ ἐπὶ τῶν καταστίχων εἰσηγητὴς ὑπογράφει εἰς τὸ τέ-
λος ἐκάστης ἡμέρας μετὰ τοῦ ταμῆα τὸ ἡμερολόγιον, ἀπαξ δὲ
τῆς ἑβδομάδος συντάττει ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως καὶ
τῆς ἀκριβείας τῶν βιβλίων, τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει εἰς τὸ συμ-
βούλιον.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου εἰσηγητὴς ἐπιθεωρεῖ μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ
εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἡμέρας τὸ ἡμεροῦσιον ταμεῖον, ἀπαξ δὲ

Ἐκάστη τελωνιακὴ ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτηρῇ ἐπιτοπίως τὰς εἰς αὐτὴν ὑπαγομένους τελωνιακὰς ἀρχάς, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀπεσταλμένων.

§. 10. Τὸ προσωπικὸν τῶν τελωνείων ἀπὸ τὸν ἀρχιφύλακα, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, διορίζομεν ἡμεῖς· τοὺς δὲ φύλακας διορίζει ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία.

§. 11. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ δίδουν τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως. Οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ ἐλεγκταὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἐνώπιον τοῦ ἐπιστάτου τοῦ τελωνείου ἢ τοῦ ὑποτελωνείου εἰς τὸ ὅποιον ὑπάγονται.

§. 12. Τὰ περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ἐπιστατῶν τῶν τελωνείων καὶ τῶν ὑποτελωνείων, τῶν ἐλεγκτῶν, τῶν ἐπιστατῶν τῆς διαμετακομίσεως τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ σταθμαρχῶν θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

Α'. Ἐπιθεωρηταί.

§. 13. Ἐκ τῶν ἐξ ἐπιθεωρητῶν συνήθως οἱ δύο ἐναλλάξ δύνανται νὰ διαμένωσι παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες περιοδεύοντες ἀκαταπαύστως ἐπιτηροῦν καὶ ἐπιθεωροῦν ὅλας τὰς τελωνιακὰς Ἀρχάς μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν φυλακείων, καὶ ἐξετάζουσιν ἂν ὅλα τὰ τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας ἐκτελῶνται μὲ ἀκρίβειαν κατὰ τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς ὁδηγίας.

Θεωροῦν τὰ βιβλία καὶ ἐξελέγχουσιν τὴν ἀκρίβειαν τῶν εἰσπραττόμενων καὶ τῶν εἰς τὰ ταμεία τῶν τελωνείων μετρητῶν· ἐξαιρουμένων αὐτοπροσώπως τὴν ὀρθότητα τῶν δηλωτικῶν, τῶν διασαφηνήσεων, τῶν ἐκτιμήσεων, καὶ πληροφοροῦνται περὶ τῶν γεγονότων ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν πράξεων, ἀνερευνῶντες τὴν νομιμότητα αὐτῶν διὰ παντοίας ἐρεῦνης καὶ παντὸς θεμιτοῦ μέσου ἐλέγχου, ἐπιχειροῦν, ὅταν τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον, διοικητικὰς προανακρίσεις καθ' ὅποιονδήποτε τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, καὶ ἐν περιπτώσει ἀσυγγνώστου ἀμελείας, ἐξ ἧς προέκυβεν ἢ κινδύνιστο νὰ προκύβῃ ζημία εἰς τὸ δημόσιον, ἢ ὅταν λάβωσιν ὑπονοίας βασίμους καταχρήσεως, δύνανται νὰ πάωσι προσωρινῶς τοὺς ὑπόπτους ἐνεργούντες οἱ ἴδιοι ἢ ἀντιθέτοντες προσωρινῶς εἰς ἄλλον τινὰ τὰ χρεῖα τοῦ παυθέντος· ὁρθεύουσιν δὲ ν' ἀναφέρουν καὶ πληροφοροῦσιν τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐντὸς 24 ὥρων.

§. 14. Περὶ τῆς ἐξελέξεως τοῦ βιβλίου τῆς εἰσπράξεως καὶ τοῦ ταμείου ὁφείλουν οἱ ἐπιθεωρηταὶ νὰ συντάττουν ἀμέσως πρωτόκολλον ἀκριβές, τὸ ὅποιον εἶναι εἰς χρέος νὰ ὑπογράψῃ ὁ ἐπιθεωρούμενος ὑπάλληλος, προσθέτων ἂν ἔχῃ τινὰ παρατήρησιν ἐπὶ τῶν διαλαμβανόμενων ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως, βεβαιούται ἡ ἀρνήσις αὕτη διὰ δύο μαρτύρων.

§. 15. Χρεωστοῦν οἱ ἐπιθεωρηταὶ νὰ παρατηρῶσιν ἀδιαλείπτως τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, καὶ νὰ καθυποβάλλωσι τὰς παρατηρήσεις τῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας δι' ἰδιαιτέρως ἐκθέσεως.

§. 16. Ἄμα τελειώσωσι τὴν ἐπίσκεψιν τῶν τελωνείων, ὑποτελωνείων, σταθμῶν καὶ φυλακείων ἐνὸς τμήματος, εἶναι εἰς χρέος νὰ ὑποβάλλωσιν οἱ ἐπιθεωρηταὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας γενικὴν ἐκθέσιν περὶ πάντων ὅσα παρατήρησαν εἴτε περὶ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν κανονισμῶν, εἴτε περὶ τῆς διαγωγῆς ἐκάστου τῶν ὑπαλλήλων.

§. 17. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἀποστέλλονται πρὸς περιοδείαν ἐκάστοτε παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, κατὰ τὸ

δοκοῦν αὐτῇ, εἰς εἰς ἕκαστον τμήμα, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν εἶναι ἰδίως προσδιορισμένος εἰς ἓν ἀπὸ αὐτὰ· τρεῖς τοῦ ἔτους τοῦλάχιστον πρέπει νὰ γίνεσθαι δι' ἐπιθεωρητῶν ἢ ἐπίσκεψις ὅλων τῶν τελωνιακῶν καταστημάτων.

§. 18. Οἱ ἐναλλάξ διαμένοντες παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας δύο ἐπιθεωρηταὶ ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν ἐξελέγξιν τῶν καταστάσεων, λογαριασμῶν καὶ βιβλίων, τὰ ὅποια οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι διευθύνουν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας κατὰ διωρισμένας περιόδους. Συμπράττουσι δὲ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν τελωνείων μετὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ κλάδου τούτου.

§. 19. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ, χρεῖας τυχοῦσας, ἐπιφορτίζονται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ μὲ ἄλλα παρὰ τὰ ρηθέντα δημόσια χρεῖα.

Β'. Ἐπιστάται.

§. 20. Οἱ ἐπιστάται τῶν τελωνείων ὡς προϊστάμενοι ἔχουν τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τῆς ὑπηρεσίας καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς, ἰδίως θεωροῦν τὰ δηλωτικὰ, τὰς ἀναπληρωτικὰς δηλώσεις καὶ τὰς διασαφήσεις, εἰσπράττουσι τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα καὶ τὰς χρηματικὰς ποινάς, κρατοῦν οἱ ἴδιοι τὸ ταμεῖον καὶ τὸ βιβλίον τῆς εἰσπράξεως, καὶ προσέχουσιν νὰ φυλάττωνται ἐν τάξει καὶ ἐνήμερα ὅλα τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπισχεπτόνται τὰ πλοῖα, παρευρίσκονται εἰς τὴν ἐξέτασιν, τὸ ὄνομα, τὴν μέτρησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἐμπορευμάτων, συγκρίνουσιν τὰ δηλωτικὰ, τὰς ἀναπληρωτικὰς δηλώσεις, διασαφηνήσεις καὶ τὰς σημειώσεις περὶ ζωοτροφῶν καὶ ἐφοδίων τῶν πλοίων καὶ τὰ πραγματικῶς ὑπάρχοντα πράγματα.

Ἐπικρατοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων καὶ τὴν διατήρησιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου, καὶ τῶν αὐτοῖς ὑποκειμένων ὑποτελωνείων, σταθμῶν καὶ φυλακείων.

Κατὰ τὴν βιβλίον ποιότητος τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει ἀναφέροντες κατ' αὐτῶν εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐν περιπτώσει καταχρήσεως ἡ ἀμελείας. Βασίμου δὲ ὑπονοίας καταχρήσεως κατὰ ὑπαλλήλου δοθέντος, ζητοῦν παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, παρὰ τοῦ διοικητοῦ, νὰ γίνῃ ἀμέσως διοικητικὴ προανακρίσις κατὰ τοῦ ὑπόπτου ὑπαλλήλου· δύνανται δὲ νὰ ἐνεργήσωσι ταύτην οἱ ἴδιοι, ὅσας ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς, εἰδοποιούντες μολοντοῦτο τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν.

Παραλαμβάνουσιν κατὰ δεκαήμερον ἀπὸ τοῦ ὑπαγομένου εἰς αὐτοὺς ὑποτελώνος καὶ τοῦ σταθμαρχῆς τὰ παρ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα χρήματα, καὶ, καθόσον ταῦτα ἤθελον παραδίδεσθαι εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον, κατὰ ῥητὴν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας διαταγῆς, τὰς ἀποδείξεις τῆς παραδόσεως, λαμβάνουσιν καὶ προξετάζουσιν τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν, συγκεντρώνουν τὴν ληξοδοσίαν αὐτῶν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ τελωνείου, παραδίδουσιν κατὰ δεκαήμερον εἰς τὰ διωρισμένα διοικητικὰ ταμεία τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα μετὰ τὴν κράτησιν τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ, καὶ τῶν τακτικῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἀποστέλλουσιν κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας κατὰστασιν τῶν εἰσπραχθέντων, καὶ τῶν εἰς τ' ἀρμοδίον διοικητικὰ ταμεία παραδοθέντων χρημάτων.

Οἱ ἐπιστάται εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀσφαλῆ τήρησιν τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρημάτων μέχρι τῆς παραδόσεώς των εἰς τὸ ἀρμοδίον ταμεῖον.

Γ'. Ἐλεγκταί.

§. 21. Οἱ ἐλεγκταὶ λαμβάνουσιν τὰς διασαφήσεις, παρευρίσκονται εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ εἰς τὸ ἀνοίγμα τῶν δέσμων καὶ δοχείων, καταγράφουσιν τὰς πραγματείας λεπτο-

*Αρθρ. 72.

Οἱ εἰς ξένας ἐπικρατείας διωρισμένοι ἑλληνικοὶ Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ Πράκτορες χρεωστοῦν νὰ πληροφοροῦνται, ἂν εἰς τὰ δηλωτικὰ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος προερχομένων πλοίων ἑλληνικῶν διαλαμβάνονται ἀκριβῶς ὅλαι αἱ ἐν αὐτοῖς πραγματεῖαι κατὰ τὸ εἶδος, ποιὸν καὶ ποσὸν (βάρος ἢ μέτρον). Ὅσακις δὲ ἀνακαλύψωσι κατὰ ταῦτα διαφορὰς, πιστοποιοῦν τὸ περιστατικὸν δι' ἐγγράφου τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, καὶ εἰ δυνατόν τοῦ ἐμπόρου πρὸς ὃν ἐπέμφθησαν τὰ ἐμπορεύματα, καὶ ἀναφέρουν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἀποταμιεύσεως καὶ διαμετακομίσεως ξένων ἐμπορευμάτων.

Α'. Ἀποταμίευσις (entrepôt).

*Αρθρ. 73.

Πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου ὑπάρχουν εἰς Π. Πάτρας, Σύραν, Ὑδραν, Ναύπλιον καὶ Πειραιᾶ καταστήματα ἀποταμιεύσεως (entrepôts) εἰς τὰ ὁποῖα ἀποτίθενται πρὸς καιρὸν τὰ ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κομιζόμενα ἐμπορεύματα, ὅσα οἱ ἔμποροι δὲν θέλουν νὰ εἰσάξωσιν ἀμέσως εἰς τὸ Κράτος πρὸς κατάναλωσιν. Τοιαῦτα καταστήματα θέλουν συστήθῃ καὶ ἄλλα δι' ἰδιαίτερων Διαταγμάτων, ἂν ἡ σύστασις αὐτῶν ἤθελε θεωρηθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως συμφέρουσα.

*Αρθρ. 74.

Τὰ εἰς τὰ ἀποταμιευματικά καταστήματα ἐναποτιθέμενα ἐμπορεύματα εἶναι ἐλεύθερα τέλους τῆς εἰσαγωγῆς, δύναται δὲ καὶ πάλιν νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς δικαίωμα ἐξαγωγῆς, ἐν ὅτῳ ὅμως μένουσιν ἀποταμιευμένα πληρόνουν κατὰ τετραμηνίαν ἓν καθ' ἑκάτον ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, αἱ δὲ ὀγκώδεις καὶ ἐλαφραὶ δύο καθ' ἑκάτον.

Τὰ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην κατηγορίαν ὑπαγόμενα ἐμπορεύματα θέλουν προσδιορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

*Αρθρ. 75.

Δὲν εἶναι δεκτὰ εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων εἶδη κυρίως ὑποκείμενα εἰς ἐμπρησμόν, δυσώδη, ἢ δυνάμενα νὰ βλάψωσι τὰ εἰς τὰς ἀποθήκας ταύτας ἐναποθετευμένα ἄλλα εἶδη. Τὰ τοιαῦτα συγχωρεῖται νὰ θέτῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην ὁ ἔμπορος.

*Αρθρ. 76.

Εἶδη ὀγκώδη καὶ μικρᾶς ἀξίας, οἷον

α) Ξύλα διὰ καύσιμον, οἰκοδομὴν καὶ ναυπηγίαν, ξύλινα σκεύη, δηλ. σκάφαι, πινάκια, λεκάναι, πτυάρια, στεφάνια, καθήκλαι, κόσκινα καὶ τὰ παρόμοια·

β) Χόρτινα σχοινιά, ψάθαι καὶ τὰ παρόμοια·

γ) Πήλινα δοχεῖα καὶ τὰ παρόμοια.

δ) Γεννήματα ὄσπρια, ἀμύγδαλα εἰς φλοιούς, βάλαντοι, καρύδια καὶ τὰ παρόμοια μὴ περιεχόμενα εἰς δοχεῖα, εἶναι δεκτὰ εἰς τὰς ἀποθήκας τὰς δημοσίας μόνον, ἐὰν ὑπάρχῃ κενὸς τόπος ἀνάλογος εἰς αὐτάς, ἀλλὰ πληρόνεται δι' αὐτὰ τὸ διπλοῦν τοῦ νομομισμένου δικαιώματος ἐπὶ ὀγκωδῶν εἰδῶν, ἥτοι τέσσαρα καθ' ἑκάτον. Εἰς πᾶσαν δὲ περίπτωσιν συγχωρεῖται νὰ τεθῶσιν αὐτὰ παρὰ τοῦ ἐμπόρου εἰς ἰδιωτικὴν ἀποθήκην πληρόνοντος δικαιώμα ἐν καθ' ἑκάτον.

*Αρθρ. 77.

Τὰ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποθετευμένα εἶδη εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπιστάτου τῆς διαμετακομίσεως, ὅστις ἐπομένως κρατεῖ τὸ κλειδίον τῆς μιᾶς ἐκ τῶν δύο ἀνομοίων κλειδαριῶν, μὲ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ κλείεται ἡ ἀποθήκη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 64 τοῦ παρόντος Νόμου.

*Αρθρ. 78.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο δι' ἀναφορὰς τοῦ εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, παρουσιάζων καὶ λεπτομερῆ διασάφησιν αὐτῶν κατὰ τὰ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὀρισμένα. Ἀφοῦ δὲ γείνη ἡ ἀπαιτούμενη ἐπίσκεψις καὶ ἐξέτασις αὐτῶν, δίδει ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς διαμετακομίσεως, ὅστις τὰ παραλαμβάνει καὶ τὰ ἐγγράφει λεπτομερῶς εἰς βιβλίον κρατούμενον παρ' αὐτοῦ, σημειῶν τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποταμιεύσεως.

*Αρθρ. 79.

Ἐὰν, γενομένης τῆς ἐπισκέψεως καὶ ἐξετάσεως, εὐρεθῶσι τὰ ἐμπορεύματα ὀλιγώτερα ἢ περισσότερα τῶν εἰς τὴν διασάφησιν διαλαμβανομένων, ἢ καλλιτέρας ἢ κατωτέρας ποιότητος, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς εἰσαγωγῆς περὶ παρομοίων περιπτώσεων διατάξεις.

*Αρθρ. 80.

Ὁ ἔμπορος, ἄμα ζητήσῃ τὴν ἀποταμίευσιν ἐμπορεύματος τιτινος, πληρόνει εὐθὺς τὸ δικαίωμα μιᾶς τετραμηνίας, τρεῖς δὲ ἡμέρας πρὶν αὕτη παρέλθῃ, προπληρόνει τὸ δικαίωμα διὰ τὴν δευτέραν τετραμηνίαν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

*Αρθρ. 81.

Τὰ εἰς ἐμπορικὸν τι κατὰστημα τεθέντα ἐμπορεύματα, ἢ μέρος αὐτῶν, δύναται ὁ ἔμπορος νὰ μεταφέρῃ εἰς ἄλλο τοιοῦτον κατὰστημα, ἢ νὰ ἐξάξῃ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀμέσως διὰ τοῦ μέσου τῆς διαμετακομίσεως, ἢ νὰ εἰσάξῃ πρὸς ἀνάλωσιν, εἴτε εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἀπὸ τοῦ εὐρίσκοντα ἀποταμιευμένα, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς ξένων ἐμπορευμάτων εἶναι συγχωρημένη.

*Αρθρ. 82.

Τὰ εἰς τὰ ἀποταμιευματικά καταστήματα εὐρίσκόμενα ἐμπορεύματα, ἢ καὶ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμιευμένα, συγχωρεῖται νὰ πωληθῶσιν εἰς ἄλλους, χρεωστεῖ ὅμως ὁ πωλητὴς νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπιστάτην αὐτῶν καὶ νὰ ἐμφανίσῃται ἀποπληρῶν τοῦ μαζῇ μὲ τὸν ἀγοραστήν, διὰ νὰ γίνεταί ἡ ἐγγραφή αὐτῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ νέου κυρίου.

Ἐκ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης δὲν παρατείνεται ἡ διετὴς προθεσμία, ἥτις λογίζεται πάντοτε ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποταμιεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

*Αρθρ. 83.

Οὐδὲν εἶδος συγχωρεῖται νὰ διαμείνῃ ἀποταμιευμένον εἰς τὰς δημοσίας, ἢ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη συμπληρωθέντων τούτων ἢ εἰσάγεται εἰς ἀνάλωσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ πληρόνει τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς, ἢ ἐξάγεται πάλιν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐλεύθερον τέλους. Ἐὰν δὲ δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος αὐτοῦ διὰ νὰ τὸ παραλάβῃ, θεωρεῖται ὡς τὰ μένοντα εἰς τὰ τελωνεῖα ἀζήτητα πράγματα, καὶ ἐνεργοῦνται τὰ περὶ τούτων ὀρισμένα εἰς τὸ Κεφ. Θ'.

*Αρθρ. 84.

Ὁ ἔμπορος δὲν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως, ἂν, πρὸ τῆς λήξεως τῆς τετραμηνίας, δι' ἣν προεπλήρωσε, λάβῃ τὰ ἐμπορεύματά του ἢ μέρος αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀποταμιευτικῶν κατὰστημα.

*Αρθρ. 85.

Ὅταν τις θέλῃ νὰ διαμετακομίσῃ ἐμπορεύματα ἀπὸ ἐν εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατὰστημα, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγύησιν ὅταν ἡ διαμετακομὴ γίνεται διὰ ξηρᾶς, ὅτι θέλει φέρει ἀπόδειξιν τῆς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν εἰς τὸ κατὰστημα, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ στέλλει. Τούτου γενομένου ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ ὁ τῆς διαμετακομίσεως ἐπισκέπτονται αὐτὰ καὶ ἐφορᾶν τὸν ἔμπορον μὲ διαβατήριον διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὸ εἶδος τῶν διαμετακομιζομένων ἐμπορευμάτων, τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν αὐτῶν (βάρος ἢ μέτρον) ἐπὶ δὲ καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν